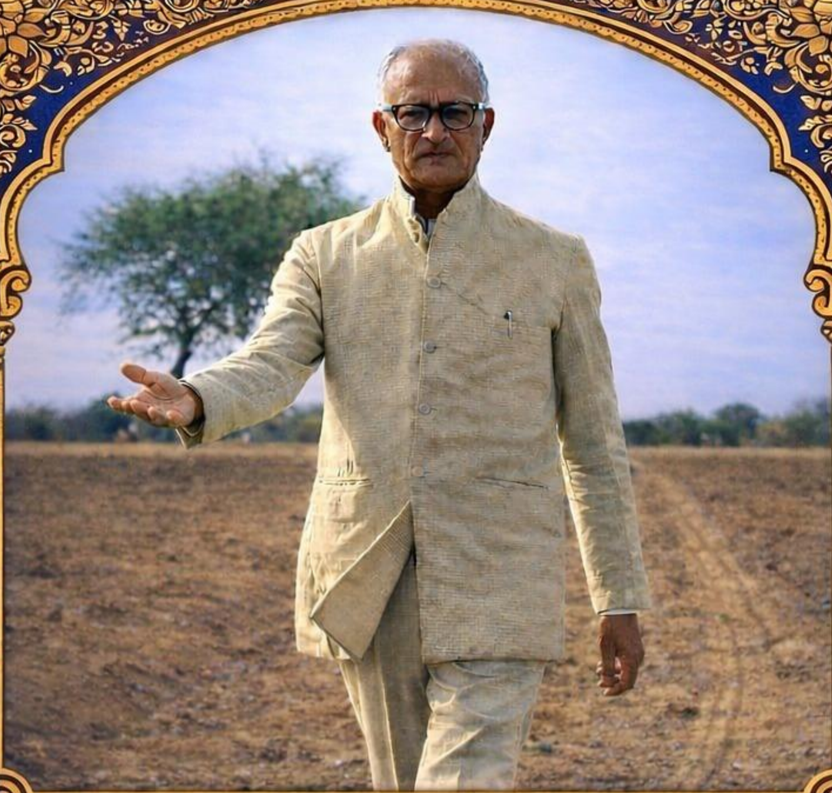
The Legacy of Prof. V. I. Subramoniam in Dravidian Studies:

A Centenary Tribute

Department of Tamil Language and Translation Studies | NSR 100 Educational Trust

March – 2026

THE LEGACY OF PROF. V. I. SUBRAMONIAM IN DRAVIDIAN STUDIES: A CENTENARY TRIBUTE

Honorary Editor
Prof.L.C.MALLAIAH

Editor
Dr.P.S. GANESH MOORTHY

Associate Editors
Dr.B.S.SHIVAKUMAR
Dr.V.PALANI
Dr.M.S.DURGA PRAVEENA
Dr.M. MURALI KRISHNA REDDY

TODAY PUBLICATIONS
CHEPAUK, CHENNAI - 600 005.

THE LEGACY OF PROF. V.I.SUBRAMONIAM IN DRAVIDIAN STUDIES CENTENARY TRIBUTE

Editor
Dr.P.S. GANESH MOORTHY
Head, Tamil Language & Translation Studies

First Edition: 2026

No .Of pages VIII +

Price: 180

Published by : Today Publication
Cheppak Chennai.

For copies
The Registrar
Dravidian University
Srinivasavanam,
Kuppam -517426

ISBN : 978 – 81 – 984404 -7 - 1

Printed at
Today Publication
192, Bells Road ,S.R.Complex,
Opp Chepauk Cricket Stadium)
Chepauk ,Chennai - 600 005

FOREWORD

It gives me immense pleasure and a deep sense of honor to write this foreword for the forthcoming volume that brings together a rich collection of scholarly articles on the life, work, and legacy of Prof. V. I. Subramoniam, titled as "Prof. V.I.Subramoniam" in Dravidian Studies : A Centenary Tribute. This book, more well-researched articles in Tamil, Telugu,Kannada, Malayalam, and English, stands as a fitting tribute to one of the foremost architects of modern Dravidian linguistics. The range of topics included in this volume - such as "Birth of a University: The Role of Professor V.I.S.", "Professor V. I. Subramoniam's Eternal Contribution to the Cause of Dravidian Language Studies," "The Role of V. I. Subramoniam in Higher Education Administration," "Administrative Excellence of Prof. V. I. Subramoniam "V.I.Subramoniam and Linguistics," and "His Visionary Contributions to Tamil Development"—reflects the multidimensional personality and enduring influence of this great scholar.

Prof. V.I.Subramoniam was not merely an eminent linguist; he was a visionary educationist, a committed administrator, and an institution builder of rare distinction. His

contributions to the development of Dravidian linguistics, his efforts in strengthening academic institutions, and his unwavering commitment to the promotion of Indian languages have left a lasting imprint on the intellectual landscape of our country. The articles included in this volume thoughtfully examine his pioneering role in the establishment and growth of key academic institutions, including Tamil University and Dravidian University. They also highlight his remarkable administrative abilities, his dedication to academic discipline, and his forward-looking vision for language-based education. His efforts to integrate traditional scholarship with modern linguistic approaches continue to guide contemporary research in Dravidian studies.

What makes this volume particularly significant is its multilingual character. By bringing together contributions in Tamil, Telugu,Kannada,Malayalam, and English, the book reflects the true spirit of Dravidian unity and diversity—an ideal that Prof. Subramoniam consistently upheld throughout his life. This inclusive approach not only broadens the scope of academic engagement but also strengthens cultural and linguistic harmony among the Dravidian-speaking regions. Each article in this collection offers valuable insights into different dimensions of Prof. Subramoniam’s contributions - whether in linguistics, higher education administration, cultural promotion,

or institutional development. Together, they form a comprehensive and meaningful academic tribute that will be of great value to scholars, researchers, and students.

I sincerely appreciate the efforts of the editors and contributors who have worked diligently to bring out this important publication. Their dedication and scholarly commitment have made this volume both informative and inspiring. I am confident that this book will serve as a significant resource for future research and will continue to inspire generations of scholars engaged in the study of language, culture, and society, in general and specifically that of the Dravidian.

Prof. L. C. MALLAIAH
Vice-Chancellor,
Dravidian University,
Kuppam

GREETINGS

It gives me immense pleasure to extend my warm greetings on the occasion of the One Day National Seminar organized to celebrate the Centenary of Prof. V. I. Subramaniam on 25 March 2026.This prestigious seminar is being organized by the Department of Tamil Language and Translation Studies, Dravidian University, Kuppam, in collaboration with the NSR 100 Educational Trust, Chennai. The seminar stands as a fitting tribute to the remarkable contributions of Prof. V. I. Subramaniam, a distinguished scholar and pioneer in the field of Dravidian linguistics and higher education. I express my sincere thanks to the Honourable Vice-Chancellor, Prof. M. Doraswamy, and the Registrar, Prof. V. Kirankumar, for their valuable support and encouragement in organizing a very useful academic event.

I also appreciate the dedicated efforts of the Convenor, Dr. P. S. Ganesh Moorthy, and the members of the organizing committee for their hard work in making this seminar possible. My appreciation also goes to the scholars and participants from the disciplines of Tamil, Telugu, English, and Malayalam who have contributed research articles to enrich this programme.

I would like to express my heartfelt thanks to Dr. S. Chellappa, IAS, for his constant encouragement and support. I am confident that this seminar will provide an excellent academic platform for scholars, researchers, and students to deliberate on the life, works, and enduring contributions of Prof. V. I. Subramaniam, and it will inspire further research in the field of Dravidian studies.

I wish the seminar a great success.

Date: 10.3.2026

Place: Kuppam

With best wishes,

Prof. Dr .S RAMALINGAM
Organizing Secretary
NSR100 Educational Trust
Chennai.

PREFACE

The Legacy of Professor V. I. Subramoniam in Dravidian Studies – A Centenary Tribute The birth centenary of Professor V. I. Subramoniam is a moment of great pride and reflection for the academic community, particularly in the field of Dravidian Studies. This commemorative volume brings together a collection of scholarly essays that highlight his remarkable contributions as an institution builder, visionary administrator, and pioneering linguist. The opening chapter, "Birth of a University – The Role of Professor V. I. S." by Dr. S. Chellappa, IAS (Retd.), highlights his visionary leadership in conceptualizing and shaping institutions of higher learning, especially in the domain of Dravidian studies. In "Prof. V. I. Subramoniam's Seminal Contribution to the Cause of Dravidian Language Studies," Prof. M. Doraswamy examines his significant role in advancing research and scholarship in Dravidian linguistics and bringing global recognition to the discipline.

The chapter "Higher Education Administration and the Role of V. I. Subramoniam" by Dr. P. S. Ganesh Moorthy explores his administrative excellence and his pivotal contribution to strengthening higher education systems. "The Administrative Skill and Research Contributions of V. I. Subramoniam," presents a detailed account of his administrative acumen and scholarly achievements, portraying him as a distinguished intellectual leader. In "The Sculptor of Dravidian Thought, metaphorically presents Professor Subramoniam as a visionary who shaped the contours of Dravidian thought and

research., through "V. I. Subramoniam and Linguistics," highlights his deep engagement with linguistics and his efforts to integrate modern linguistic theories into Tamil and Dravidian studies. "V. I. Subramoniam's Contribution to Tamil and His Visionary Thought, reflects on his lifelong dedication to Tamil scholarship and his far-reaching vision for the future of language studies. This volume stands as a tribute to a towering personality whose legacy continues to inspire generations of scholars and students. His contributions have laid a strong foundation for Dravidian studies and institutional development, leaving a lasting impact on academia.

We express our heartfelt gratitude to the Honourable Vice-Chancellor, Prof. L. C. Mallaiah, and the respected Registrar, Prof. V. Kiran Kumar, for their encouragement and support. We also extend our sincere thanks to the former Vice-Chancellors (In-charge), Prof. M. Doraswamy and Dr. S. Chellappa, IAS (Retd.), for their guidance.

We are deeply grateful to Dr. N. Arul, Director of Tamil Development, and to all the distinguished scholars who graciously accepted our invitation and contributed to this volume. It is our hope that this centenary tribute will serve not only as a record of Professor V. I. Subramoniam's achievements but also as a source of inspiration for future research in Dravidian studies.

Dr.P.S.GANESH MOORTHY

Convenor

CONTENT

1. BIRTH OF A UNIVERSITY – THE ROLE OF PROFESSOR V.I.S

Dr.S CHELLAPPA IAS (Retd)
Advocate, Hyderabad.
(Mobile: 9000022766)
ORCID: https:// orcid.org/ 0009 - 0003 - 4637 - 5684

Some of my friends, who are working in the Dravidian University , Kuppam, Andhra Pradesh used to frequently request me to chronicle the events leading to the establishment of the Dravidian University (DU) right from its inception. For, I was one of the few members associated with the Dravidian University right from its nascent state. But I could not immediately attend to their request, as I had been busy with my legal profession just after my retirement and social activities, which consumed a lot of my time and energy, apart from my creative literary works. With the advent of the Centenary celebrations of Prof. Vadaseri Iyamperumal Subramoniam (VIS), I think that the appropriate time has come now to write briefly about some of the factual details about the birth of the DU, as it comes to my mind after 28 years.

Though the post of Collector & District Magistrate, Hyderabad District was not a high flying one, power or responsibility-wise, however, it was a limelight posting in the temporal sense of its strategic position. In this way, I was associated with a host of Very Important Persons including the Prime Minister of India and the Chief Minister of the State. This was how I came in contact with Mr. S.Kasi Pandian , a senior IAS officer for the first time , whom I used to call a Philosopher later in my writings. He was then maintaining an organisation called the Dravidian Philosophical Research Institute (DPRI). He made me the Honorary Secretary of this

organisation. Many may not be knowing that Kasi Pandian was the person, who really gave shape to the concept of Telugu Thalli (Mother Telugu), while he served as Collector & District Magistrate, Mahbubnagar District and even before the legendary NTR came to power in 1983. However it was NTR, who made Telugu Thalli a household name in the State of A.P. Similarly I came in contact with Justice K.Ramasamy and Justice O.Chinnapa Reddy, both Justices of the Supreme Court of India , Philosopher K.Sachidananda Murty, Prof.K.Anbazhagan, Education Minister, Tamilnadu etc. Of course, Prof.VIS was also one of the prominent intellectuals of his times along with Justice Avula Sambasiva Rao, who was then the President of DPRI. When I came in contact with VIS, he was already one of the living great Tamil scholars of the 20th Century. As said by the former Chief Minister of Tamil Nadu, M.Karunanidhi, VIS laid

> ***'The foundation stone for the International Association for Tamil Research (IATR)[1]"***

along with Rev. Fr.Xavier Thani Nayagam and other Tamil scholars in India and abroad, which led to the conducting of the World Tamil Conferences once in Five years by the Government of Tamilnadu right from 1968. He was also the first Vice-Chancellor of the Tamil University at Thanjavur . He was picked up for that post by the People's leader M.G.Ramachandran, then Chief Minister of Tamilnadu. I had the honour of hosting dinners to Prof.VIS once or twice at my Shantibagh Apartment home at Begumpet. I also dedicated "The Social History of the Tiruvalluvar's Age " written by me to Prof.VIS as a mark of my personal respects to him.

While Mr.Kasi Pandian served as Secretary to NTR, the Chief Minister of Andhra Pradesh, he convinced him to have a separate University for all the five languages of South India such as Kannada, Malayalam, Tamil, Telugu and Tulu. NTR , therefore, also made Justice Avula Sambasiva Rao, who had been a retired Chief Justice of A.P High Court and former Vice-

Chancellor of the prestigious Andhra University at Visakhapatnam as the Chairman of the Search Committee for locating the place for the proposed DU. During that period, I had been close to Justice Avula Sambasiva Rao qua Secretary of the DPRI and he confided with me that he preferred Kuppam mainly for the reason that Kuppam is in the Tri- Junction of Andhra Pradesh, Karnataka and Tamilnadu; that free and adequate land asset was also available there in plenty; and that above all, Kuppam has a 'salubrious climate', to put it in his own words. I am revealing this confidential matter after 36 years in public interest. There is no truth in the allegation of some elements that Kuppam was preferred as it falls within the Kuppam Assembly Constituency, represented by the son-in-law of NTR.

At this juncture, I must tell one interesting fact that there had been certainly some avoidable delay in giving approval to the DU at Kuppam. The learned Justice was very particular that the Chief Minister should call him for a discussion, if necessary, in this matter. But the Chief Minister, perhaps, expected that the learned Justice must bring the selection of the Kuppam site to the attention of the Chief Minister. This was conveyed to me later by Prof.VIS. Alas, this little and nameless ego clashes between these two great personalities of those times ate away the real and precious time of the actual establishment of the University.

In the meantime, the Political scenario in A.P changed rapidly in 1989. Telugu Desam party, which was founded by NTR, was defeated in the General Elections in 1989 and the Indian National Congress party came to power in A.P with Dr. M.Chenna Reddy as Chief Minister. It was indeed a big blow to the well-wishers of the proposed DU, for there had been an unwritten delay of eight years in the formation of the DU.

But Kasipandian and Prof.VIS did not lose their hope , but dreamt of better days to come. Rather waiting for that . But I had the audacity of optimism of poet P.B. Shelley,

"If winter comes, can spring be far behind?"[2]

During the Congress regime, there was a small move to locate this University in Prakasam District, which was then considered to be a backward District. So Prof.VIS one day landed up in Hyderabad and requested me to go with him and inspect at least two sites there for the purpose of establishing the DU. Hence I made necessary arrangements to visit the two locations, where abundant land was available in the Kandukur and Ongole Revenue Divisions. Both the locations were not suitable, as they were away from the rail route having motorable road. Further as N.Janardhan Reddy, who was then Chief Minister had a desire to establish the DU at Nellore District, which was his native District. So Prof. VIS and myself also visited that site in the Madras - Kolkata National Highway around Vedayapalem. Comparatively this was a better site than the other two sites in Prakasam District, though small . After these inspections we left for Chennai by road.

On our way we discussed various matters of interest – literature, linguistics , politics, religion etc. Prof.VIS recollects these events in his Foreword to my magnum opus – '*The Indra Kavyam'*. One thing that attracted me towards Prof.VIS was his intellectual integrity – a rare virtue these days amongst literary figures. He confessed that the idea of a Dravidian University was originally a brain child of S.Kasipandian. This speaks volumes about the fine spirituality of Prof.VIS. Who in these 'getting and spending'[3] days would work for implementing for the concepts and precepts of some other intellectuals? And that too at a ripe age. To put it in the very words of Prof.VIS

> **"Kasi was Secretary for Panchayat Raj and Municipal Administration. On one evening in his chamber, the idea was proposed and I was delighted and took it seriously[4].**
>
> **"A major part of the credit for setting up the Dravidian University should go to Kasi, who**

> **never claimed it, but I never forgot it, nor did I fail to mention this in appropriate forum.”[5]**

In my view , Prof.VIS was a great and sincere Karma Yogi in all respects. He did not bother about his physical comforts at all, while he was in action.

When NTR came to power once again in 1994, VIS came to Hyderabad all the way from Tiruvanantapuram with the bulky Dravidian Encyclopaedia carrying them all by himself and presenting them to NTR, personally.

I supported wholeheartedly the idea of Kasipadian to establish a Dravidian University and the dedicated action of Prof.VIS for my own reasons. I developed a strong desire even before entering Indian Administrative Service that the concept of Dravidianism should be taken out of Tamilnadu State and allow to grow in other States. Hence a Dravidian University at Kuppam suited my thought-pattern and I also worked tirelessly to achieve this goal.

But a particular community of officers, who wield more administrative power at Government of India and at State level put so many hurdles to us every time and everywhere on one pretext or the other. This dominant minority to borrow a phrase from Arnold Toynbee , never stopped their machinations even after the passing of the DU Act. The International Journal of Dravidian Linguistics records it thus:

> **“ The retired …… officer met almost every evening and prevailed upon C.Rangarajan, the Governor to negate its (DU) progressive programmes. In one instance he asked the Vice-Chancellor , P.V.Arunachalam to go to the Chancellor and get a suggestion approved, which Arunachalam did.”[6]**

Long after the formation of the DU, one of the Assistant Professors in the Tamil Department told me confidentially that he was the candidate proposed by the same officer in the Faculty

Recruitment of the DU. This was my understanding that when this group realised that they could not stop the establishment of the DU, they moved towards enjoying the spoils thereof with their candidates in the recruitment process. But Prof.VIS understood that trickery well. Whenever he meets with a failure, it was his nature and character to work silently for its success without wasting words. During this period, Prof.B.Ramachandra Rao, a Professor from Andhra University was then serving the University Grants Commission of India as its Vice-Chairman. He was very close to the then Human Resources Development Minister, Arjun Singh. Through his help Prof.VIS saw to it that the objections raised by the Ministry of Human Resources Development, Government of India were set aside with an instruction to start a special engine vehicle in place of the DU. That is how the Indian Institute of Dravidian Studies (IIDS) came into being. This indeed was a catch 22 situation to halt the proposal of establishing the DU. HRD Minister of Government of India supposed to have said,

> **"It should be an Institute like TATA Institute of Fundamental Research at Bangalore. It may be registered and he will write to all Chief Ministers in the Southern States to fund it and the Department of Education will give an equal amount."**[7]

In this back drop, we had no other options . We , therefore, went ahead with this new proposal. Prof.VIS represented the State of Kerala, I represented Tamilnadu , Prof.B.Ramakrishna Reddy , Registrar, Telugu University represented Andhra Pradesh and Prof.Shanta Veerappa of Maharaja's College, Mysore represented Karnataka. This organisation was registered at Hyderabad. It is said that great men are not only being grateful for bigger things but also for smaller things. Prof.VIS gratefully acknowledged this aspect in the Foreword to my book that I too signed the registration

document of the IIDS . Sad it is that the number of such men as Prof.VIS is coming down drastically nowadays.

When those people, who were against the idea of DU came to know that IIDS is now taking up this issue forward, and mooted a new idea of objection that the proposed University may be called the 'University of Southern Languages'. The views of then Governor was sought in the matter, which is another delay tactics of those officers. Myself and Prof.Ramakrishna Reddy attended the meeting at the Raj Bhavan , Hyderabad. The Governor had invited some of his unappointed advisors and also some of the reputed Telugu and Sanskrit scholars. Dr.N.Jayaprakash Narayan, Secretary to the Governor convened this High Level meeting.

These scholars vehemently opposed the very idea of a DU and expressed their views – may be dictated by their higher-ups from New Delhi. Before it was unanimously decided and adopted to call the DU as 'University of Southern languages', I took the permission of the Chair for placing my frank views for due consideration. It was my submission that the word 'Dravidian' was made a political word only in the 20th Century. This apart, it was basically a cultural term transcending the linguistic barriers and had been used in the literatures of the South. It would be , therefore, appropriate to retain the proposal as such for DU. I also put a question to this august gathering for a positive consideration. If the word Dravidian is a narrow political one, how did Rabindranath Tagore used it in his song – "Janaganamana" even before Indian Independence? And my final question was , "Are we going to press for dropping the word 'Dravida' from our National Anthem?". My final submission was that if the word Dravida can be there in the National Anthem, there should be no objection for retaining it in the proposal of the DU. Though there was no formal approval of my request, there was no opposition to it. However, there was delay in giving concurrence to the DU proposal by the Government of India. Prof.VIS felt disheartened a bit like the

Ancient Mariner of Samuel Taylor Coleridge in the South Pole. For all our sincere attempts were made futile by thee above said small group of bureaucrats either at Hyderabad or at New Delhi level.

One day Prof.VIS landed up in Hyderabad and straight away came to me and expressed his intention to go to Srisailam, the Holy abode of Lord Shiva, affectionately and with reverence called Mallanna by the Telugu folk tradition. I told Prof.VIS that I will make all arrangements for the travel and stay at Srisailam. But the learned Professor politely refused all those courtesies of mine . He went there by an APSRTC bus like any other ordinary devotee. I did not ask him where he stayed at Srisailam? Considering the true devotion of Prof.VIS , I thought that he might have slept on the temple steps of Lord Mallanna or in any of the Mandapams constructed by Sri Krishna Devaraya for the pilgrims. I was able to sense that there was happiness in his face. He felt very much relieved . He strongly believed that Dravidian University proposal shall certainly come through.

I am not spinning here a baseless story. It was indeed a miracle that the Dravidian University Act was passed on July 14 1997 providing for the establishment of the Dravidian University at Kuppam. This Act was based upon the Tamil University Act 1982 (Tamilnadu Act 9 of 1982) coupled with the model Act of the University Grants Commission. VIS also showed me that Act for my perusal. In his own words,

> "The Draft statute of the Dravidian University brought by me from Tiruvananthapuram after getting it typed by my daughter and the typist of the I.S.D.L Ms. Revathi was scruitinsed clause by clause."[8]

It is not an exaggeration to state that not only Prof.VIS but also his family members and others working under his care also participated in the formation of the DU. Some may think that the Professor's piligrimage and the passing of the

University Act were just coincidences. But in my view the piligrimage was an act of the Kriya Yoga of Prof. VIS, to recall the spiritual philosophy of the Telugu immortal Poet Vemana (Chitta Suddhi) and it worked. Prof.V.Arunachalam was made the first Vice-Chancellor and Prof.VIS was made the first Pro-Chancellor of the Dravidian University. Certainly Prof.VIS had a great vision for the DU in the field of continuous research and development. But, then , it was a fleeting dream.

The 1090 Acres of government land allotted to the DU contained a lot of trees and precious granite stones, which had so much demand in the neighbouring Bangalore. His dream it was to preserve them as they were without any disturbance. Thoreau-like, he was living in a single room accommodation with elemental necessities just outside the University campus. But it was a great shock to the first Pro-Chancellor to see with his own eyes that the granites were quaried, loaded in big trucks and transported to Bangalore systematically and clandastinely by the mining lobby . He , therefore, wrote a letter to the highest authority in the A.P Government then to issue immediate orders to stop the quarrying and transporting of the granite rocks to Bangalore and other places. As he did not receive any positive reply at all from the Government of A.P to stop those clandestine activities , the Professor felt that there is no meaning in continuing there any more as Pro-Chancellor. So he submitted his voluntary retirement letter directly to the Government and left the DU Campus and never returned to the DU thereafter. He may be an epitome of simplicity but his self-respect and commitment to the greater educational , social and environmental causes were his essential thisness of his life. That is why the first meeting of the Executive Meeting resolved thus on 29.11.2000.

> "A.8. Resolved to place on record the yeoman service rendered by Prof. V.I.Subramoniam as Pro-Chancellor and to send an appreciation letter requesting to continue to guide the University".

FOOT NOTES:

1. 1.Times of India dated June 30 2009.
2. P.B.Shelley – Ode to the West Wind.
3. Wordsworth – "The World is too much with us".
4. International Journal of a Dravidian Linguistics – Vol.XXXVII No.1 2008 P 194.
5. VIS - Op.Cit. P.200.
6. VIS - ibidem. P.200.
7. Op.Cit.P.197.
8. Resolution A.8.of the Executive Council of the Dravidian University dt. 29.11.2000.

2. PROF.V. I. SUBRAMONIAM SEMINAL CONTRIBUTION TO THE CAUSE OF DRAVIDIAN LANGUAGE STUDIES

Prof. *M. DORASWAMY*

Former Vice-Chancellor, Dravidian University, Kuppam, Andhra Pradesh

Introduction

Vadasery Ayyamperumal Subramoniam, widely known as V. I. Subramoniam, was one of the most distinguished linguists from flourished in India in the twentieth century. Born on 18 February 1926 and passing away on 29 June 2009, he devoted his life to the advancement of Dravidian linguistics, and higher education.He was not only a scholar of international reputation but also a visionary institution builder whose administrative leadership shaped major academic institutions in South India. His scholarship combined rigorous linguistic analysis with deep cultural sensitivity. His academic journey—from a small town Nagarcoil in Tamil Nadu to international scholarly recognition—stands as a remarkable example of intellectual dedication and service to language and society.

Early Life and Background

V. I. Subramoniam was born on 18 February 1926 in Vadasery, a locality in Nagercoil, which is now the headquarters of Kanyakumari District in Tamil Nadu. Growing up in a culturally vibrant region where Tamil traditions were deeply rooted, he developed an early interest in language & literature. He received his primary education in Vadasery. His formative years were marked by discipline, intellectual curiosity, and a profound respect for Tamil heritage. These early influences laid the foundation for his later achievements in linguistics and academic leadership.

Education and Academic Formation

After completing his primary education, Subramoniam pursued his intermediate at Madurai Diraviam Thayumanavar Hindu College in Tirunelveli. His academic performance reflected brilliance and a growing interest in language studies. He later joined Annamalai University, which played a crucial role in shaping his intellectual direction. Known for its strong emphasis on Tamil studies and the humanities, the university nurtured his scholarly potential. Driven by a desire to engage with global linguistic scholarship, he went to the United States America and enrolled at Indiana University Bloomington, where he earned his doctoral degree in linguistics. Exposure to modern linguistic theories and research methodologies broadened his vision and strengthened his analytical skills.

The integration of traditional Tamil scholarship with modern linguistic science later became a hallmark of his academic work.

Early Career and Professional Growth

After returning to India, Subramoniam worked at All India Radio in New Delhi. This experience provided him with practical exposure to language use in mass communication and deepened his understanding of phonetics and spoken language patterns.

During this period, he came into contact with the eminent Tamil scholar S. Vaiyapuri Pillai. This intellectual association significantly influenced his academic growth and strengthened his commitment to rigorous research in Tamil and other Dravidian Languages .

He later joined the University of Kerala, where he made extraordinary contributions to the Department of Tamil and the Department of Linguistics. He played a vital role in institutionalizing systematic research in Dravidian languages and strengthening interdisciplinary scholarship.

Founder of Academic Institutions

One of Subramoniam's greatest contributions was institution building. He understood that scholarly progress required strong academic institutions. In 1971, he founded the Dravidian Linguistics Association, which created a significant platform for collaboration among scholars of Tamil, Telugu, Kannada, Malayalam, and other Dravidian languages. In 1977, he established the International School of Dravidian Linguistics, which became a premier centre for advanced research in comparative and historical linguistics. He also launched the International Journal of Dravidian Linguistics, providing scholars with a forum for publishing high-quality research.

Leadership at Tamil University

From 1981 to 1986, V. I. Subramoniam served as the first Vice-Chancellor of Tamil University, Thanjavur. As the founding Vice-Chancellor, he laid strong academic and administrative foundations for the institution. Under his leadership, the university expanded its research in classical Tamil, linguistics, archaeology, folklore, and manuscriptolits. His tenure has left an indelible mark on Academic discipline, clarity of vision, and an unwavering commitment to scholarly excellence.

Shaping Force of Dravidian University

In the process of establishing the Dravidian University, an important milestone occurred on 10 January 1989, when the Dravidian University Committee Report was formally submitted to the then Chief Minister of Andhra Pradesh, N. T. Rama Rao, by Justice Sambasiva Rao. The submission of this report marked a significant step towards the realization of a long-cherished academic vision for the promotion of Dravidian languages, culture, and research.

After receiving the report, the Chief Minister expressed great satisfaction and appreciation for the initiative. Recognizing the importance of the proposal, he requested the committee

members to prepare a detailed action plan for implementing the recommendations contained in the report. In response to this directive, the existing drafting committee was reorganized and transformed into an executive implementation committee. This committee was entrusted with the responsibility of translating the report's recommendations into practical steps for establishing the university.

The committee carried out its work under the supervision of the International Institute of Dravidian Linguistics, an institution dedicated to the advancement of Dravidian linguistic studies. With this institutional guidance, the committee continued its efforts with determination and persistence. The process, however, was neither simple nor immediate. For eight years, the members of the committee worked tirelessly, holding discussions, preparing plans, and presenting proposals to successive state leaderships.

During this prolonged period, the committee had to meet and negotiate with three successive Chief Ministers, each of whom had different administrative priorities and political circumstances. Despite of facing numerous challenges, bureaucratic procedures, and financial considerations, the members remained committed to their objective. Their sustained efforts and perseverance eventually led to the realization of the long-standing dream of establishing a university dedicated to the study and development of Dravidian languages and cultures.

As a result of these collective efforts, Dravidian University was formally established at Kuppam. Another noteworthy aspect of this achievement was the remarkable cooperation among different South Indian state governments. The governments of Tamil Nadu, Andhra Pradesh, Karnataka, and Kerala extended their support to the project. These states collectively contributed financial grants and assistance, recognizing the university's broader cultural and linguistic significance for the entire Dravidian region.

With the support of these governments, the necessary infrastructure for the university was gradually developed. Financial grants were utilized for constructing academic buildings, administrative blocks, research facilities, and other institutional infrastructure. The collaborative efforts of multiple state governments in funding and supporting the institution stand as a remarkable example of inter-state cooperation for the promotion of language, culture, and scholarship.

Thus, the establishment of Dravidian University was not the result of a single decision or a short administrative process. Rather, it was the culmination of years of dedicated efforts, intellectual commitment, and coordinated support from the scholars, administrators, and multiple state governments. This historic initiative significantly strengthened the institutional framework for Dravidian linguistic studies, cultural research, and academic collaboration in South India. V. I. Subramoniam also served as the first Pro-Chancellor of Dravidian University, Kuppam. During the formative years of the university, he provided crucial intellectual guidance and emphasized comparative research, cultural unity, and linguistic diversity within the Dravidian language family. In recognition of his immense contributions to Dravidian studies and institution building, the Central Library of Dravidian University has been named as **"Prof. V. I. Subramoniam Central Library."** This honour stands as a lasting tribute to his scholarly vision and enduring legacy in the field of language and higher education.

Major Scholarly Contributions

Prof.V.I.Subramoniam's research covered a wide range of areas including descriptive linguistics, historical linguistics, dialectology, and comparative Dravidian studies.

Some of his notable works include:
Index of Purananuru (1962)
Dialect Survey of Malayalam (1974)
A Descriptive Analysis of a Dialect of Tamil (2003)
Editor for the Dravidian Encyclopaedia three volumes.

In addition, he authored more than one hundred research articles addressing topics such as literary theory, sociolinguistics, phonology, language and cognition, and cultural studies. His scholarship was marked by clarity, methodological precision, and deep respect for linguistic diversity.

Vision for Language-Based Universities

Prof.V.I.Subramoniam strongly believed that Indian languages deserved independent universities dedicated to their study and development. He advocated the establishment of separate language universities for Tamil, Telugu, Kannada, and Malayalam. According to him, language is central to cultural identity, intellectual development, and the preservation of heritage. His vision contributed significantly to the strengthening of language-based academic institutions in India.

Support for Performing Arts and Cultural Activities

Prof.V.I.Subramoniam also encouraged cultural and artistic activities within universities. For example, Dr. S. Ramanathan, Director of the Central Institute of Indian Languages, Mysore, inaugurated a drama festival organized by the Department of Drama. Several plays were staged by the students of the department, and the Vice-Chancellor attended the event. The drama festival was conducted successfully with the aim of encouraging interest in theatre and developing dramatic art among students.The performances showcased the talents and creative efforts of the students. Their acting, stage arrangements, and presentation were highly appreciated. Thus, the drama festival became a meaningful event that stimulated interest in drama among students and enriched their artistic experience.

The conference provided great encouragement for the development of the Tamil language. It created awareness about Tamil among people living in foreign countries as well. Through the conference, people living in different parts of the world were able to come together and express their love for their mother tongue.In that country, the Tamil language is taught in schools

and universities. Educational opportunities and cultural activities are also organized for the promotion of Tamil. The Tamil community there takes great pride in preserving their language and culture. Because of this, Tamil continues to flourish even outside India.

In Malaysia, the Tamil community plays an important role in maintaining the language. Tamil is taught in many schools, and cultural organizations actively promote Tamil literature, drama, and arts. Newspapers, magazines, and books are also published in Tamil, helping the language to remain vibrant among the people.Similarly, in Singapore and Sri Lanka, Tamil holds an important position. Tamil is used in education, media, and public life. The governments of these countries have also taken steps to support Tamil language education. During the conference, many scholars delivered lectures on the importance of preserving Tamil language and culture. They emphasized that Tamil is not merely a language of communication but also a symbol of identity and heritage for millions of people.

The conference sessions included discussions on literature, linguistics, culture, and history. Scholars presented research papers that explored various aspects of Tamil civilization. These presentations enriched the knowledge of the participants and strengthened academic cooperation among Tamil scholars.Apart from the academic sessions, several cultural programmes were organized. Traditional music, dance, and drama performances showcased the beauty of Tamil culture. These programmes created great enthusiasm among the participants and audience.For three days, the conference activities continued in an meaningful manner. Scholars, writers, and enthusiasts from many countries participated actively. Their discussions and interactions helped to strengthen the bonds among Tamil communities worldwide.Thus, the World Tamil Conference served as a significant event that promoted Tamil language, literature, and culture on an international platform. It

created new enthusiasm for the study and development of Tamil and inspired scholars and students to continue their efforts for the growth of the language.

Many people from different parts of the world came together at this conference and expressed their ideas about the Tamil language and culture. Scholars and researchers presented their research papers and exchanged views on various aspects of Tamil studies.

Through these discussions, several new ideas and perspectives emerged regarding the growth and development of the Tamil language. The conference also emphasized the need to preserve Tamil literature, culture, and heritage for future generations.The sessions of the conference were organized in a meaningful manner. Scholars spoke about the historical importance of Tamil, its rich literary tradition, and its contribution to world culture. They stressed that Tamil is not merely a language but a symbol of the identity and pride of the people.

Special attention was given to the study of Tamil grammar, literature, and linguistics. The participants highlighted the need for more research, publications, and academic collaboration in these fields. It was also suggested that institutions and universities should take greater responsibility for promoting Tamil studies.

In addition to academic discussions, cultural programmes were conducted during the conference. Traditional music, dance, and other artistic performances reflected the richness of Tamil culture and created enthusiasm among the participants. The conference thus became an important platform for scholars, researchers, and Tamil enthusiasts to meet, exchange ideas, and strengthen their commitment to the promotion of Tamil language and culture. It played a significant role in encouraging further research and development in the field of Tamil studies.

Conclusion

Prof. V. I. Subramoniam was not merely a linguist; he was a visionary scholar, institution builder, and cultural leader. His life represents a harmonious combination of scholarship, academic administration, and dedication to language and culture.

His contributions to Tamil University, Dravidian University, the University of Kerala, the Dravidian Linguistics Association, and the International School of Dravidian Linguistics have had a lasting impact on the development of linguistic research in India.

Through the institutions he built, the publications he produced, and the students he inspired, his legacy continues to influence scholars across generations. Prof. V. I. Subramoniam remains as one of the foremost architects of modern Dravidian linguistics and a guiding inspiration for future research in language, culture, and humanities.

Reference Books

1. Journal of Dravidian Linguistics, International School of Dravidian Linguistics.
2. Ra. Subbarayalu - V.I.Subramoniam ennamum ezhuthum
3. Kandiah Pillai, N.C. Senthamil Akaradhi Saiva Siddhanta Kazhagam
4. Kathirairvet Pillai, Na. Tamil Language Dictionary Asia Educational Service
5. Tamil Lexicon University of Madras
6. William Marris The Grolier International Dictionary
7. Winslow.M.Tamil English Dictionary

3. PROF. V.I. SUBRAMONIAM'S CONTRIBUTION TO ADULT EDUCATION IN TAMILNADU: A PRAGMATIC MOVE FOR EMPOWERMENT OF THE MARGINALISED

P. MURALI KRISHNA REDDY, Ph.D
Assistant Professor & Head,
Dept. of English and Communications,
Dravidian University, Kuppam, Andhra Pradesh.

Introduction

Prof. V. I. Subramoniam was a great personality who believed in the principle that "hard work leads to elevation, and one must aspire only for higher ideals." Though many human beings are born into this world, only a few leave a lasting legacy. Those who endure achieve their goals through tireless effort, intellectual strength, and purposeful action in life. In this context, the character of V. I. Subramoniam aligns well with the ideals of Tirukkural. As exemplified in the couplet. He lived as a true embodiment of this principle. That is, any task undertaken must be executed with excellence so as to earn distinction; otherwise, it is better not to undertake it. V. I. Subramoniam possessed the courage and determination to accomplish whatever he resolved to do. This article highlights his contributions to Adult Education in Tamilnadu and his visionary thinking.

Life and Work:

V. I. Subramoniam was born on 18 February 1926 in Vadassery to Ayyamperumal and Sivakami Ammal. He completed his schooling in 1941 at S.M.R.V. Hindu High School near Vadassery. He pursued his undergraduate studies at Scott Christian College, Nagercoil, and graduated in 1943. In 1946, he obtained his postgraduate degree from Annamalai

University, Chidambaram. Later, in 1957, he earned his Doctorate in Linguistics from Indiana University, USA. In 1983, the University of Jaffna, Sri Lanka, conferred on him the D.Litt. degree. From 1958, he served as a Professor in the Tamil and Linguistics departments at the University of Kerala. Between 1981 and 1986, he served as the first Vice-Chancellor of Tamil University, Thanjavur. He transformed the university into a major research institution dedicated to the growth of Tamil language and culture. He established five major faculties—Arts, Manuscripts, Language, Developmental Tamil, and Science.

Dr. V.I. Subramoniam emphasised the importance of Adult Education and quoted instances wherein illiterates were exploited. For example a dhobhi was paid lesser wages as he could not calculate the number of items given to him for washing. Literacy alone can save such poor people.

The Tamil University, which is in close contact with the State Education Centres at the 40 villages in the Nanjikkottai area, covered Bank of India in its social service programmes, proposed to organise Adult by the State Bank of India in its socioeconomic survey. A proposal in this regard had been sent to the U.G.C. Universalisation of primary education is aimed at. Adult Education is programme from 1976 onwards. There are 27 centrally assisted projects one part of the programme. Tamil Nadu Government is undertaking consisting of 300 centres wherein 30 persons are studying in each centre. There are 115 projects assisted by the SCERT in which 100 centres are functioning with the same capacity of 30 persons in each. About 4000 centres are run by voluntary agencies. The Madurai Kamaraj University and Nehru Yuva Kendra are mentioned of doing sizable works. Totally there are 23,000 centres in Tamil Nadu.

The Adult Education Centres have the learners of the type's viz., the social drop outs and the non starters. People who have studied upto fifth standard are considered to be literates. The Adult Education Programmes are organised for a period of

10 months. On evaluation, it was found that the trainees are able to read newspaper headings at the end of the programme. Creating awareness was another dimension of the programme. In one centre some learners have given up the drinking habit. In a Muslim centre in Tirunelveli, about 30 to 35 women candidates attend the centre. There is a felt need for the adult education among the women folk as their husbands have gone abroad for business and these women have to correspond with them. One religious leader seems to have told that they are even able to read Koran.

The Adult Education Department seeks the cooperation of other departments in forming cooperative societies, Small Scale Industries, etc., There had been awarness of small savings also. The Adult Education Centres are run by the Animators selected from the same places. They are under the control of the Supervisors and Project Officers. The difficulties involved in the programme were to find places liz running the centre and non - availability of electrification. The schools, common places, learners' etc. are used as places of Adult Education centres.The modern media of visual education should be used. Music and rhymes should be part of the curriculum. He also insisted that the skills should be developed among the participants. The existing skills should be developed and new skills should be taught to them. This can be done with the co-operation of other departments.

The State Bank of India would finance the programme in the purchase of equipments. The Bank is also financing to the villagers in the construction of Bio - gas plants, purchase of milch animals, etc. On repayments, he quoted that the number of defaulters in the villages were less compared to slum dwellers in the cities and suburbs. He promised the Cooperation of the State Bank of India in the Adult Education Programme to be organised by the Tamil University. He has also accepted to give preference in granting loans to the villagers who have joined

Adult Education Centres. The learners should derive material benefits at the end of the programme.

Prof.V.I. Subramoniam, the Vice-Chancellor explained that the programme of the Tamil University would be different from others. Instead of 10 months continuous programme, it is proposed to organise three short courses of three months' duration. The first will be for the beginners, the second will be intermediary and the third will be final. This split programme will lessen the stress and strain of the participants. The unemployed Pulavars and B.Litt. graduates of Tamil may be engaged in the Adult Education centres. The programme would be on an experimental basis for a period of one year and it would also involve some research aspect.

The progamme will be organised on the following line.

The objective of the programme is to educate old people, women folk and school dropouts within a limited target time and to achieve 100% literacy in the area of operation.

The centres shall not have more than 10 persons so as to increase the personal attention. The timings will be observed as per the local needs.

The Animators will be selected from the same locality and preference will be given to B.Litt. graduates and Pulavars of Tamil. About 40 villages covered by the State Bank of India will be brought under the Adult Education Programme. Incentives of Re. One per day will be paid to the participants to attract them. . Audio Visual aids will be used and exhibitions conducted during the programme. The Central and State agencies and Bank officials will be involved. Interested agencies from and outside Tamil Nadu will also be associated. The course will be in three phases, each having three months' duration. There will be evaluation and research orientation in the programme. The University will first utilise the publications of outside agencies and will try to bring out its own publications in the course of time.

Conclusion

Prof.V.I. Subramoniam cited the library movement in Kerala and other programmes such as Science Clubs, Malaria eradication programmes, etc., and wanted such awareness should be created in the minds of our villagers. He said that he would also take care of the administrative aspect of the Adult Education Programme. He thanked the participants for their visit and their suggestions.

References

1. Karuppaiyan, S. (2012) (Ed) UGC National Conference Souvenir, Recent Trends in Human Resource Management. Department of Lifelong Learning, Bharathidasan University, Tiruchirappalli.
2. Parthasarathy. K and Kumuthavalli.T, (2015), Dimensions of Adult and Continuing Education/ National and International Organizations in Adult Education
3. Parthasarathy. K and Kumuthavalli.T, (2015) Dimensions of Adult and Continuing Education/ Research in Adult Education: Trends ,
4. K.Parthasarahy and Kumuthavalli.T , (2012), Adult and Life-Long Education / Chapter 5, Research Methods and Writing Research Reports in Lifelong Learning.

4. PROF.V.I SUBRAMONIAM'S CONTRIBUTION TO HIGHER EDUCATION GOVERNANCE

உயர் கல்வி நிர்வாகத்தில் வ. ஐ. சுப்பிரமணியம் அவர்களின் பங்கு

முனைவர் *பூ.சு.கணேஷ்மூர்த்தி*

துறைத் தலைவர், தமிழ்மொழி மற்றும்

மொழிப்பெயர்ப்பியல் துறை

திராவிடப் பல்கலைக்கழகம்

Dr.*P.S.GANESHMOORTHY*

Assistant Professor & Head I/c Department of Tamil Dravidian University,

Srinivasavanam, Kuppam, Andhra Pradesh, Mail id: pun.gmoorthy@gmail.com.

ORCID: https:// orcid.org/ 0000 - 0003 - 3734 -2402

முன்னுரை

தமிழ் மொழி, திராவிட ஆய்வு, சமூகச் சிந்தனை ஆகிய துறைகளில் ஆழ்ந்த பங்களிப்பு செய்த அறிஞர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர் வ.ஐ சுப்பிரமணியம். கல்வி நிர்வாகியாகவும், மொழியியல் அறிஞராகவும், சமூக அக்கறை கொண்ட சிந்தனையாளராகவும் திகழ்ந்தவர். தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த தமிழ் மொழி மற்றும் திராவிட மொழிகள் மீது இளமை காலத்திலிருந்தே ஆழ்ந்த ஈடுபாடு கொண்டவர். உயர்கல்வியில் தமிழ், மொழியியல், திராவிட ஆய்வு போன்ற துறைகளில் சிறந்து விளங்கினார். அவரது

உயர் கல்வி நிர்வாக செயல்பாடுகள் பற்றி ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

பிறப்பு மற்றும் கல்வி

தமிழ்நாட்டிலுள்ள கன்னியாகுமரி மாவட்டம், வடசேரியில் திரு. கே. அய்யம்பெருமாள் பிள்ளை திருமதி கே. சிவகாமி அம்மையாருக்கும் மகனாக 18.02.1926 அன்று பிறந்தார். தொடக்கக்கல்வியை எஸ்.எம்.ஆர்.வி. இந்து உயர்நிலைப் பள்ளி, வடசேரியிலும் ஸ்காட் கிறிஸ்தவக் கல்லூரி, நாகர்கோவிலிலும், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் எம்.ஏ. (பி.ஏ. ஹானர்ஸ்) தமிழ் மொழி பயின்றார். இந்தியானா பல்கலைக்கழகம், அமெரிக்காவில் மொழியியல் துறையில் முனைவர் பட்டம் பெற்றார். எம்.ஏ. முடித்த பின் திருவனந்தபுரம் அரசுச் சட்டக் கல்லூரியில் சட்டம் பயின்றார்.

கல்விப் பதவிகள்

உதவி ஆசிரியராக (தமிழ்), ஆல் இந்தியா ரேடியோ, நியூடெல்லியில் பணி புரிந்தார். திருநெல்வேலி இந்து கல்லூரியில் (எம்.டி.டி) தமிழ் விரிவுரையாளராகவும், திருவனந்தபுரம் திருவிதாங்கூர் பல்கலைக்கழகத்தில் கௌரவத் தமிழ்ப் பேராசிரியராகவும் பணியாற்றினார்.கேரளப் பல்கலைக்கழகம் தமிழ் மற்றும் மொழியியல் துறைகளின் பேராசிரியர் மற்றும் தலைவராகவும் பணியாற்றினார், தஞ்சாவூர் தமிழ்ப்

பல்கலைக்கழகத்தில் முதல் துணைவேந்தராகவும், ஆந்திர மாநிலம் குப்பம் திராவிடப் பல்கலைக்கழகத்தில் இணைவேந்தராக (Pro-Chancellor) பதவி வகித்தார். திருவனந்தபுரம் சர்வதேச திராவிட மொழியியல் பள்ளியில் கௌரவ இயக்குநராக பதவி வகித்தார்.

விருதுகள் மற்றும் பட்டங்கள்

கலைஞர் விருது (2000) மதுரை காமராஜர் பல்கலைக்கழகத்தின் "தமிழ் செம்மல்" பட்டம் உலகத் தமிழ் அமைப்பின் "உலகப் பெரும் தமிழர்" பட்டம்.

கௌரவ முனைவர் பட்டங்கள்

- **(Hon. D.Litt.)** யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் (1983)
- தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர் (2001)
- ரபீந்திர பாரதி பல்கலைக்கழகம், கொல்கத்தா (2007)
- மதராஸ் பல்கலைக்கழகம் (2007)
- டெக்கன் கல்லூரி, புனே (2007)
- திராவிடப் பல்கலைக்கழகம், குப்பம் (2007)

கௌரவப் பதவிகள்

- நிறுவனர் உறுப்பினர், சர்வதேச தமிழ் ஆய்வு சங்கம், சென்னை
- நிறுவனர் உறுப்பினர், சர்வதேச திராவிட மொழியியல் பள்ளி

- பொதுச் செயலாளர், சர்வதேச தமிழ் ஆய்வு சங்கம் (1967–1980)

ஆய்வுப் பணிகள்

தமிழ் மொழியின் வரலாறு, வளர்ச்சி, கட்டமைப்பு குறித்து ஆழமான ஆய்வுகளையும் திராவிட மொழிகளின் ஒப்பியல் ஆய்வுக்கு முக்கிய பங்களிப்பையும் ஆற்றியுள்ளார். ஆய்வுக் கட்டுரைகள், கருத்தரங்க உரைகள் மூலம் கல்வி உலகில் தனித்த அடையாளம் பதித்தவர்.

திராவிடப் பல்கலைக்கழகத்தில் அவர் பொறுப்பேற்ற காலத்தில் திராவிட ஆய்வுகளை மையமாகக் கொண்ட கல்வி நோக்கத்தை வலுப்படுத்தினார். தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், துளு போன்ற திராவிட மொழிகளுக்கிடையிலான ஆய்வுகளை ஊக்குவித்தார். பல்துறை ஆய்வுகளுக்கு (Interdisciplinary Studies) முக்கியத்துவம் வழங்கியதோடு

ஆய்வு மாணவர்களுக்கு ஆராய்ச்சி சூழலை உருவாக்கியதை அறியலாம்.

வெளிநாடுகளில் ஆற்றிய உரைகள்

அமெரிக்கா ,இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ்,மலேசியா ஜெர்மனி, ஜப்பான் இலங்கை, சோவியத் ஒன்றியம் ஆகிய

நாடுகளுக்கு ஆய்வுத் தொடர்பான கட்டுரைகள் வழங்கியுள்ளார்.

வ. ஐ. சுப்பிரமணியம் செய்த புதுமையான பொதுச் சேவைகள்

மொழி என்பது சமூக முன்னேற்றத்திற்கான கருவி என்ற எண்ணத்தைப் பரப்பினார். தமிழ் கல்வி பொதுமக்களிடையே சென்று சேர வேண்டும் என்பதில் உறுதியாக இருந்தார் பல்கலைக்கழக ஆய்வுகள் நூலகங்களுக்குள் முடங்காமல் சமூகப் பயன்பாட்டிற்கு வர வேண்டும் என வலியுறுத்தினார். கருத்தரங்குகள், சொற்பொழிவுகள் மூலம் பொதுமக்களிடையே அறிவைப் பகிர்ந்தார் இளம் ஆய்வாளர்களை ஊக்குவித்தல் ஆராய்ச்சியில் நேர்மை, சமூகப் பொறுப்பு ஆகியவற்றை வலியுறுத்தினார் திராவிட மொழி, பண்பாடு, வரலாறு குறித்த விழிப்புணர்வை கல்வி மற்றும் பொதுத் தளங்களில் உருவாக்கியவர்.

பண்பும் பார்வையும்

திராவிட இயல் எனும் தமிழியலை வளர்த்த பேராசிரியர்

வ. ஐ. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தமிழ் மொழியியல் உலகில் தனித்துவமான அடையாளத்தைப் பதித்தவர். திராவிட மொழிகளின் ஆய்வு, வளர்ச்சி மற்றும் கல்வி அமைப்புகளின் உருவாக்கம் ஆகிய துறைகளில் அவர்

செய்த பணி அளப்பெரியது. மொழியை வெறும் பாடப்பிரிவாக அல்லாது, பண்பாட்டு அடையாளமாகவும் சமூக முன்னேற்றத்தின் கருவியாகவும் கருதி செயல்பட்டார். தமிழின் ஒலியியல், இலக்கணம், வரலாறு, சொற்பிறப்பியல் ஆகிய துறைகளில் ஆழ்ந்த ஆய்வுகளை மேற்கொண்டார். திராவிட மொழிகளின் பரஸ்பர உறவுகளை ஆராய்ந்து அவற்றின் ஒற்றுமை மற்றும் தனித்தன்மையை விளக்கினார். ஆய்வறிவையும் நிர்வாகத் திறமையையும் ஒருங்கிணைத்து கல்வி நிறுவன வளர்ச்சியில் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பு செய்தார். தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதல் துணைவேந்தராகப் பொறுப்பேற்று கல்வி, ஆய்வு, வெளியீடு போன்ற துறைகளில் பல புதுமைகளை அறிமுகப்படுத்தினார். பின்னர் திராவிட ஆய்வுகளை மையமாகக் கொண்ட கல்வி வளர்ச்சிக்கான அடித்தளத்தையும் அமைத்தார். கல்வி நிர்வாகத்தில் தொலைநோக்கு பார்வையும் கட்டுப்பாடும் கொண்டவர் என்ற பெயரைப் பெற்றார்.

மொழியியல் துறையில் அவர் வெளியிட்ட நூல்கள், ஆய்வுக் கட்டுரைகள் மற்றும் கருத்தரங்கப் பங்களிப்புகள் இன்றும் ஆய்வாளர்களுக்கு வழிகாட்டியாக உள்ளன. அவரின் சிந்தனைமுறை, தமிழையும் திராவிட மொழிகளையும் உலகளவில் அறிமுகப்படுத்த உதவியது. எனவே, வ.அய்.சுப்பிரமணியம் அவர்கள் ஒரு மொழியியல்

அறிஞர் மட்டுமல்ல; கல்வி மறுமலர்ச்சிக்கான முன்னோடி, நிறுவனர், வழிகாட்டி எனப் பல பரிமாணங்களில் நினைவுகூரப்பட வேண்டியவர். அவரது வாழ்வும் பணியும் தமிழியலுக்கும் திராவிட ஆய்வுலகிற்கும் நிலையான ஒளிக்கதிராகத் திகழ்கிறது. எளிமை, கல்வியில் அர்ப்பணிப்பு, சமூக அக்கறை,மொழி சமத்துவச் சிந்தனை இவை அனைத்தும் அவரது வாழ்வையும் பணியையும் வழிநடத்திய அடிப்படை பண்புகளாகும்.

திராவிடப் பல்கலைக்கழக உருவாக்கத்தில் வ.ஐ சுப்பிரமணியம் அவர்களின் பெரும்பங்கு

திராவிடப் பல்கலைக்கழகம் தோன்றுவதற்கு 1988 ஆம் ஆண்டு அலுவல் காரணமாக ஐதராபாத் சென்ற பேராசிரியர் வ. ஐ. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் திரு.காசிபாண்டியனை ஐ.ஏ.எஸ் அவர்களைச் சந்தித்தார். பன்னாட்டுத் திராவிட மொழியியல் நிறுவன சம்பந்தமாக உரையாடலை தொடங்க காசிபாண்டியன் அவர்கள் திராவிடப் பல்கலைக்கழகம் ஒன்றை ஆரம்பித்தால் என்ன? என்று பேராசிரியரை கேட்க அவரும் சம்மதித்து அதற்கான முயற்சியில் ஈடுபட்டார். அப்போதைய முதல்வர் நந்தமூரி தாரக ராமாராவ் அவர்களிடத்தில் விவரிக்க பெருந்தகையான முதல்வரும் ஒப்புதல் தந்தார். இந்த அரிய முயற்சிக்கு வித்து போடப்பட்டது. அதற்காக நீதியரசர் திரு.ஆவுல.சாம்பசிவராவ் தலைமையில் ஒரு குழு

நிறுவப்பட்டு, அதற்கு பேராசிரியர் வ.ஐ.சு அவர்கள் ஒருங்கிணைப்பாளராகவும் தமிழ்நாடு மேனாள் கல்லூரி இயக்குனர் திரு. மோகனரங்கம், மைசூர் மஹாராஜா மேனாள் கல்லூரி முதல்வர் திரு சாந்த வீரப்பா ஆகிய இருவரும் அதன் உறுப்பினர்களாக நியமிக்கப்பட்டனர்.

மேனாள் முதல் அமைச்சராக இருந்த நந்தமுரி தாரக ராமாராவ், திரு காசி பாண்டியன் ஐ.ஏ எஸ் அவர்களின் திறமையும் நேர்மையும் நன்றாக அறிந்திருந்த காரணத்தால் இப்பல்கலைக்கழகம் தோன்றுவதற்கு உத்தரவிட்டார். அதுமட்டுமின்றி ஆந்திரமக்களுக்கு தெலுங்குமொழி பண்பாடு முதலியவற்றில் அளவிலாத பற்று இருப்பதை அறிந்து இத்திட்டத்தை நிறைவேற்ற உடன்பட்டார்.

திராவிடப் பல்கலைக்கழகத்திற்கான இடம் தேர்வு

1988 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதத்தில் வ.ஐ.சு அவர்களும் திரு. காசிப் பாண்டியன் ஐஏஎஸ் ஆந்திரமாநிலத்தில் சித்தூர் மாவட்டத்தில் குப்பம் அருகில் உள்ள குடிபள்ளி என்ற கிராமத்தில் 1090 ஏக்கர் நிலம் மலைப்பகுதி, பசுஞ்சோலை பல்கலைக்கழக அமைப்பிற்கு உகந்த நிலத்தை இடமாக அரசால் பார்வையிட்டு தேர்வு செய்யப்பட்டது.

க.அன்பழகன் ஒத்துழைப்பு

கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் தமிழக முதலமைச்சராக இருந்த சமயத்தில் பேரசிரியர் க.

அன்பழகன் அவர்கள் கல்வித்துறை அமைச்சராக பணியாற்றினார். அச்சமயத்தில் திராவிடப் பல்கலைக்கழகம் தோன்று வதற்கு ஊன்றுகோலாக இருந்ததை அறிய முடிகிறது.

கருத்துக்குழு கூடுதல்

1989 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மூன்றாம் நாள் பெங்களூரில் திராவிடப் பல்கலைக்கழக கருத்துக்குழு கூடியது. உறுப்பினர்களின் போக்குவரத்துச் செலவைத் திருவனந்தபுரத்தில் உள்ள பன்னாட்டுத் திராவிட மொழியியல் நிறுவனம் ஏற்றது. பெங்களூர் கூட்டத்திற்குப் பின்னர் திராவிடப் பல்கலைக் கழகச் சட்ட வரைவை பேராசிரியர் வ.ஐ.சு. அவர்களின் மகளும், பன்னாட்டுத் திராவிட மொழியியல் நிறுவனத் தட்டச்சகரும், தட்டச்சு செய்த சுருக்கப் படிகள் உறுப்பினர்களின் ஆய்வுக்கூட்டத்திற்கு முன்னரே அனுப்பப்பட்டன. அது மட்டுமின்றி பெங்களூரில் நடந்த கூட்டத்தில் திராவிடம் என்பதற்கு தென்னாட்டுமொழிகள் பதிலாகத் பண்பாட்டு ஆய்வு என்ற பெயரை சூட்ட முயற்சித்தனர். முனைவர் .சூ.செல்லப்பா ஐ.ஏ.எஸ் அவர்களின் உந்துதலால் திராவிடப் பல்கலைக்கழகம் என்று பெயர் சூட்டப் பெற்றது. குப்பத்தில் இப்பல்கலைக்கழகம் தோன்ற காரணம் மூன்று மொழி மாநிலங்களும் (தெலுங்கு, தமிழ், கன்னடம்) ரயில் நிலையம், விமான நிலையம் குடிநீர்

வளமாகக்கிடைப்பது முதலியவற்றை நிரல்படுத்தி அறிக்கையை பூர்த்தி செய்தனர்.

அறிக்கை சமர்ப்பித்தல்

1989 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி பத்தாம் நாள் திராவிடப் பல்கலைக்கழக அறிக்கையை மேனாள் முதலமைச்சர் என்.டி.ஆரிடம் நீதியரசர் சாம்பசிவராவ் ஒப்படைத்தார். முதலமைச்சர் மிகவும் மகிழ்ந்து அதனை நடைமுறைப்படுத்தும் திட்டம் ஒன்று கொடுக்குமாறு கூறினார். எனவே அந்த வரைவுக் குழுவைச் செயல்பாட்டுக் குழுவாக மாற்றிப் பன்னாட்டுத் திராவிட மொழியியல் நிறுவனத்தின் மேற்பார்வையில் அந்தக்குழு தனது பணியை செய்ததை அறியமுடிகிறது.

ஆந்திர அரசியலில் மாற்றம்

ஆந்திர அரசியலில் எதிர்பாராவிதமாக அரசியல் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. திரு.என்.டி.ஆரின் தெலுங்கு தேசக்கட்சி தேர்தலில் சிறுபான்மையாக மாறி காங்கிரஸ் கட்சி அரசு பொறுப்பேற்று திரு.சென்னா ரெட்டி முதலமைச்சர் ஆனார். தமிழகத்தில் அண்ணா திராவிட முன்னேற்ற கழகம் பதவிப் பொறுப்பேற்றது காங்கிரஸ் கட்சி மைய அரசின் ஆட்சிப்பொறுப்பை ஏற்றது. குப்பம் திராவிடப் பல்கலைக்கழகத் திட்டம் தேக்கம் கண்டது. இக்காரணத்தால் பல்கலைக்கழகம் உருவாவதற்கு மிகவும் தாமதம் ஆனதை அறியமுடிகிறது. தமிழக அரசில் திரு

நெடுஞ்செழியனார் நிதியமைச்சராகப் பொறுப்பு வகித்தார். திரு.அரங்கநாயகம் கல்வி அமைச்சராக நியமிக்கப்பட்டார். அவர்கள் இருவருக்கும் திராவிடப் பல்கலைக்கழக அமைப்புப் பற்றி தெரியும். ஆனால் அன்றுள்ள சூழலில் அவர்களால் எந்த திட்டத்தையும் செயல்படுத்த இயலாத நிலையில் இருந்தனர். ஆனால் செய்திகளை அவ்வப்போது அறிந்துக் கொண்டனர். அவர்கள் பேராசிரியர் வ.ஐ.சு கூறிய கருத்துக்களை அன்பழகனாருக்கு உடனுக்குடன் தெரியபடுத்தினார்.

முதல்வர் திரு. நேதுருமல்லி ஜனார்தன ரெட்டியின் ஒப்புதல்

திரு.நேதுருமல்லி.ஜனார்தனரெட்டி முதல்வராக இருந்தபோது இந்தத் திட்டத்தை வரவேற்றார். ஆனால் நெல்லூரில் இப்பல்கலைக்கழகத்தை ஆரம்பித்திட முடியுமா? என கேட்டார் வ ஐ.சு அவ்விடத்தை நேரில் சென்று பார்த்தார். அவ்விடத்தில் வீடுகள் வரிசையாக கட்டியிருந்த காரணத்தாலும், அங்கு குடும்பம் யாருமில்லாத காரணத்தாலும் திராவிடப் பல்கலைக்கழகம் அவ்விடத்திற்கு பொருந்தாது என பேராசிரியர் வ ஐ.சு கடிதத்தில் விவரமாக எழுதிவிட்டார். அடுத்து ஓங்கோல் என்ற ஊரில் ஏறத்தாழ 600 ஏக்கர் நிலமிருக்கிறது என்றனர். அங்குச் சென்று பார்த்தபோது அது ஊருக்குவெளியே 10 கல் தொலைவில் இருக்கும் புறம்போக்கு நிலம் இதுவும் பொருந்தாது என இராமசந்திரராவ், இந்திய உணவுகழக

அதிகாரி திரு.முனைவர்.சூ.செல்லப்பா ஐ.ஏ.எஸ். ராமகிருஷ்ணா ரெட்டியும் பேராசிரியர் அவர்களும் அரசுக்கு தெரிவித்தனர். திரு.காசிபாண்டியனின் தூண்டுதலால் ஐதராபாத்தில் முதல்வராக இருந்த ஜனார்தன ரெட்டி கூட்டம் ஒன்று கூட்டி, எதற்கு திராவிடப் பல்கலைக்கழகம்? அதுவும் ஆந்திராவில் என பல கேள்விகளை கேட்டார் அதற்கு பேராசிரியர் அவர்கள் அளித்த பதிலால் சில நாட்கள் கழித்து 1094 ஏக்கர் குப்பத்தில் ஒதுக்குவதாகவும் ரூபாய் 20 இலட்சம் இந்த நிதியாண்டில் இந்நிறுவனத்திற்குத் தந்திடுவதாகவும் அறிக்கை வெளியிட்டார். எல்லா முதலமைச்சர்களும் துவங்குவதற்கு முன்னர் ஒப்புக்கொண்டு நிதி ஒதுக்கீடு செய்வது எளிதன்று நிறுவனம் தோன்றிய பின் சிலர் சேரலாம் என்று கூறிய ஆலோசனையைக்கேட்ட திரு அர்ஜீன்சிங் திராவிட நிறுவனத் திட்டத்திற்கு ஒத்துக் கொள்ளுமாறு தமிழக முதல்வரை அரசு விருந்து ஒன்றில் சந்தித்தபோது கேட்டு அவரும் ஒப்புக்கொண்டு விட்டதாகக் கூறினார். ஆனால், தமிழக முதல்வரின் கடிதம் இந்த திட்டத்தை ஒப்புக் கொண்டதாக தெரிவித்திடவில்லை. எனினும் கல்வி அமைச்சர் தொடர்ந்து முயற்சித்தார் அன்று செயலாளராக இருந்த தென்னக நண்பர் எவ்வாறெல்லாம் அந்தக்கோப்பை தாமத படுத்தமுடியுமோ அவ்வாறெல்லாம் முயன்று இப்பணியை நிறுத்தினார். பல்கலைக்கழக மானியக் குழுவிற்கு அந்தக்கோப்பை அனுப்பி அதன்

கருத்தைக் கேட்டார். அப்போது அதன் தலைவராக இருந்த திரு இராமரெட்டி ஒரு குழுவை டாக்டர் பைலி தலைமையில் அமைத்தார். அந்தக் குழு திருவனந்தபுரம் வருமாறு அழைக்கப்பட்டது. அவர்களும் 30-12-1993 இல் வந்தனர் அவர்களிடம் திராவிட ஆய்வுக்கென ஒரு தனி நிறுவனம் தேவையா? அதற்குரிய ஆதாரம் என்ன? எவ்வாறு அமைத்திட வேண்டும் ? என்ற கேள்விகளுக்கு விடை தருமாறு மைய அரசு விடை கேட்டது. திருவனந்தபுரத்தில் அந்தக்குழு பன்னாட்டுத் திராவிட மொழியியல் நிறுவனத்தாருடனும் பிறருடனும் கலந்தாலோசித்து இசைவான அறிக்கை ஒன்றைப் பல்கலைக்கழக மானியக் குழுவிற்குக் கொடுத்தது அந்தக்குழுவின் செயலாளராக வந்த கங்கூர்டேயைப் பின்னர் மானியக்குழுவில் பேராசிரியர் வ.ஐ.சு. அவர்கள் சந்தித்து அந்த அறிக்கையின் ஒரு படி மட்டும் இருப்பதால் அதனை விரைவாக படித்து ஓர் நகலெடுத்து அவரிடம் கொடுக்கப்பட்டது.

அரசியல் மாற்றம் நிகழ்ந்தது

நந்தமூரி தாரக ராமாராவ் மீண்டும் முதலமைச்சரானார். சில மாதங்களுக குள்ளேயே திரு.காசிபாண்டியனின் தூண்டுதலால் அவர் மீண்டும் வ.ஐ.சு. அவர்களை அழைத்தார். நெடுநாள் கிடப்பில் கிடக்கும் திட்டம் இது. எனவே இதனை

செயல்படுத்தவேண்டும் இது கல்வி நிறுவனமாக இருப்பதை விடப் பல்கலைக்கழகமாக இருக்கவேண்டும். இந்த நிதியாண்டில் 1.75 கோடி ஒதுக்கினார். உடனே பல்கலைக்கழகம் குப்பத்தில் உருவாக்கப்படும் என்று முடிவெடுத்தார். சென்னையில் இந்த முடிவை கேட்ட க.அன்பழகன் மகிழ்ச்சியடைந்தார்.

திரு.நாரா.சந்திரபாபு நாயுடு முதலமைச்சரானார்

திருப்பதியில் முதலமைச்சர் தலைமையில் திராவிடப்பல்கலைக்கழகச் செயற்குழுக்கூட்டம் நடைபெற்றது அதில் திராவிடப்பல்கலைக்கழகச் சட்டத்தை சட்டசபை நிறைவேற்றுவது என்றும், நிலம் கையகப்படுத்தும் பணியை விரைவாகச் செயல்படுத்துவது என்றும் முடிவு செய்யப்பட்டது.

பல்கலைக்கழக உதயம்

ஆந்திர மாநில சட்டசபை திராவிடப் பல்கலைக்கழக சட்ட வரைவை ஒரு மனதாக நிறைவேற்றியது. 1997 நவம்பர் மாதம்முதல் பல்கலைக்கழகம் செயல்படும் என்று கூட்டத்தில் கூறப்பட்டது. 4 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியுள்ளதாகவும் சட்ட வரைவில் குறிப்பிடப் பட்டிருந்தது. அப்போது இருந்த ஆந்திர ஆளுநர் பல ஐயங்கள் எழுப்பி சட்டத்தை ஒப்புக் கொள்ளாது காலம் கடத்தினார். திராவிட மொழியியல் மாநாடு சென்னையில் நடந்தபோது கலைஞரும், அன்பழகனாரும் 1997 ஜூன் 17

ஆம் நாள் அதில் கலந்துக் கொண்டனர். ஆந்திர ஆளுநர் உடனே அந்தச் சட்டத்தை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும் என்று கலைஞர் வற்புறுத்தினார் அன்பழகனாரும் அதற்காக வாதாடினார் அதை தொடர்ந்து ஆளுநரும் ஒப்புதல் அளித்தார். தமிழக அரசு ரூபாய் 50 இலட்சம் ரூபாயும், கேரள அரசு 25 இலட்சம் ரூபாயும் முதல் தவணையாகக் கொடுத்தன. திரு.காசிபாண்டியனின் தூண்டுதலால் நவம்பர் மாதத்தில் திராவிடப் பல்கலைகழக துணைவேந்தராக பேராசிரியர் அருணாசலமும், இணைவேந்தராக பேராசிரியர் வ.ஐ.சு. அவர்களும் நியமிக்கபட்டனர்.

திராவிடப் பல்கலைக்கழகத் திட்டம் நிறைவேற 10 ஆண்டுகள் பிடித்தது. அந்த கால அளவில் பேராசிரியர் வ.ஐ.சு. பெருமுயற்சியாலும் திரு.காசிபாண்டியன், முனைவர் சூ.செல்லப்பா, ஆவுல.சாம்பசிவராவ், தமிழ்நாடு கல்லூரி மேனாள் இயக்குனர் திரு. மோகனரங்கம், மைசூர் மஹாராஜா கல்லூரி மேனாள் முதல்வர் திரு சாந்த வீரப்பா, முத்தமிழ் அறிஞர் கலைஞர் கருணாநிதி, பேராசிரியர் அன்பழகன் போன்றவர்களின் பேருதவியாலும் இப்பல்கலைக்கழகம் ஏற்பட்டது. இந்த வரலாறு சுருக்கமானது என்றாலும் இப்பல்கலைக் கழகம் உருவாக மேற்கொண்ட முயற்சிகள் குறிப்பிடதக்கதாகும். இப்பல்கலைக் கழகம் (1997) ஆண்டு ஆந்திர அரசால்

தமிழ்நாடு, கர்நாடகா, கேரளா அரசுகளின் உதவியுடன் அமைக்கப்பட்டது. மொழிக் கல்விக்கும் சமூக நல்லுணர்வுக்கும் பணிபுரிவதற்காக இப்பல்கலைக்கழகம் தொடங்கப்பட்டது. ஒரு மொழிக் குடும்பத்திற்காக இந்தியாவில் செயல்படும் ஒரே பல்கலைக்கழகம் இதுவாகும். இப்பல்கலைக்கழத்தில் தமிழ், தெலுங்கு, கன்னட, மலையாளம், துளு போன்ற திராவிடமொழித் துறைகளும், திராவிடவியல் தொடர்பான வரலாறு, மொழியியல், தத்துவம், நாட்டுப்புறவியல் மற்றும் அறிவியல் சார்ந்த துறைகளும் உள்ளன. பதிப்புத்துறை மூலம் பல நூல்களை வெளியிடுகின்றது. திராவிடப் பல்கலைக்கழக நிறுவனரான வ. ஐ. சுப்பிரமணியனாரின் நூற்றாண்டு விழாவை ஒட்டி திராவிடப் பல்கலைக்கழகத்தில் மத்திய நூலகத்திற்கு அவரது பெயரை சூட்டியுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

பெரும் சிரமத்திற்கிடையே இச்சான்றோர்களால் ஏற்படுத்தபட்ட இப்பல்கலைக்கழகம் கால் நூற்றாண்டு முழுமை பெற்று தற்போது 28 ஆம் ஆண்டைநோக்கி பயணிப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

நிறைவுரை

வ. ஐ. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் ஒரு கல்வி நிர்வாகி மட்டுமல்ல மொழி, ஆய்வு, சமூகம் என்ற மூன்றையும் இணைத்துச் செயல்பட்ட திராவிடச் சிந்தனையாளர்

ஆவார். அவரது கல்வி மற்றும் பொதுச் சேவைகள், திராவிடப் பல்கலைக்கழகத்தின் அடையாளத்தையும், தமிழ் - திராவிட ஆய்வின் எதிர்காலத்தையும் வலுப்படுத்தியவை ஆகும். மொழியியல் அறிஞராகவும் கல்வி நிர்வாகியாகவும் திகழ்ந்தவர் ஆளுமை பேராசிரியர் வ. ஐ.சுப்பிரமணியம் தமிழ் மொழியின் வரலாறு, இலக்கணம், ஒலியியல், சொற்பிறப்பியல் ஆகிய துறைகளில் அவர் ஆற்றிய ஆய்வுகள் தமிழ் மொழியியல் வளர்ச்சிக்கு வலுவான அடித்தளமாக அமைந்தன. குறிப்பாக தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதல் துணைவேந்தராகப் பணியாற்றிய காலத்தில், கல்வி மற்றும் ஆய்வு துறைகளில் உயர்ந்த தரநிலைகளை உருவாக்கி, பல்கலைக்கழக வளர்ச்சிக்கு உறுதியான பாதையை வகுத்தார். அவரது பணி தமிழ் மொழியின் செம்மையை நிலைநிறுத்துவதிலும், திராவிட மொழிகளின் ஒப்பாய்வை முன்னெடுத்துச் செல்வதிலும் முக்கியப் பங்கு வகித்தது. கல்வி, ஆய்வு, நிர்வாகம் ஆகிய மூன்று தளங்களிலும் அவர் வெளிப்படுத்திய அர்ப்பணிப்பும் நேர்மையும் இன்றைய தலைமுறைக்கு முன்னுதாரணமாகத் திகழ்கிறது. ஆகையால், வ.ஐ.சுப்பிரமணியத்தின் பங்களிப்பு தமிழ் மொழியியல் வரலாற்றில் நிலையான தடம் பதித்ததாகக் கூறலாம். அவரது அறிவும் சேவையும் தமிழ் உலகிற்கு என்றும் ஒளிக்கோபுரமாக விளங்கும்.

5. தமிழியல் மற்றும் திராவிட மொழியியல் வரலாற்றில் முனைவர் வ.ஐ. சுப்பிரமணியத்தின் பன்முகப் பங்களிப்பு

முனைவர் *வ. கலையரசி,*
உதவிப் பேராசிரியர், பதிப்புத் துறை,
திராவிடப் பல்கலைக்கழகம்,
குப்பம், ஆந்திரா

முன்னுரை

இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் தமிழாய்வு என்பது பெரும்பாலும் செய்யுள் மரபுகளைப் போற்றுவதாகவும், பக்தி இலக்கியங்களை விளக்குவதாகவும் மட்டுமே இருந்தது. ஆனால், உலக அரங்கில் மொழியியல் (Linguistics) ஒரு தனி அறிவியலாக வளர்ந்து கொண்டிருந்தது. அந்த நவீன அறிவியல் பார்வையைத் தமிழிற்கு இறக்குமதி செய்து, தமிழை ஒரு 'செம்மொழி' என்று உலகத்தரத்தில் நிரூபிப்பதற்கான தரவுகளை உருவாக்கியவர் முனைவர் வ.ஐ. சுப்பிரமணியம். அவரது வளர்ச்சி என்பது அவர் சந்தித்த அறிஞர்களின் அறிவாற்றலும், அவர் உருவாக்கிய நிறுவனங்களின் கட்டமைப்பும் கலந்த ஒரு கூட்டு வரலாறாகும்.

அறிஞர்களின் வழிகாட்டல்: மரபும் நவீனமும்

வ.ஐ.சு-வின் ஆய்வுப் பாதையைச் செதுக்கியதில் மூன்று முக்கிய ஆளுமைகளுக்குப் பங்குண்டு:

மகாவித்துவான் ஆர். ராகவையங்கார்: வ.ஐ.சு-விடம் இருந்த தமிழ் ஆர்வத்தை ஒரு முறைப்படுத்தப்பட்ட இலக்கிய அறிவாக மாற்றியவர். இவரிடம் கற்ற 'பாடம் சொல்லும் முறை' மற்றும் 'மூலபாட ஆய்வு' (Textual

Criticism) திறன்களே, பின்னாளில் வ.ஐ.சு "புறநானூற்றுச் சொல்லடைவு" (Index of Purananuru) என்ற பிரம்மாண்டமான நூலை உருவாக்கக் காரணமாக அமைந்தது.

பேராசிரியர் தெ.பொ. மீனாட்சிசுந்தரனார்: வ.ஐ.சு-வை ஒரு 'உலகளாவிய அறிஞராக' மாற்றிய சிற்பி இவர்தான். தமிழை மொழியியல் கண்ணோட்டத்தில் அணுக வேண்டும் என்ற வித்தை வ.ஐ.சு-வின் மனதில் விதைத்தவர் தெ.பொ.மீ. இவரது பரிந்துரையால்தான் வ.ஐ.சு அமெரிக்காவின் இந்தியானா பல்கலைக்கழகத்திற்குச் சென்று முனைவர் பட்டம் பெற்றார்.

அமெரிக்க அறிஞர்கள் (சி.எஃப். வொக்லின்): அமெரிக்காவில் 'விவரிப்பு மொழியியல்' (Descriptive Linguistics) துறையில் முன்னோடியாக இருந்த வொக்லினிடம் பயின்றார். ஒரு மொழியின் இலக்கணத்தை எப்படிப் பகுப்பாய்வு செய்வது, ஒலியன்களை (Phonemes) எப்படிப் பிரிப்பது என்ற நவீன உத்திகளை வ.ஐ.சு அங்கேயே கற்றுத் தேர்ந்தார்.

கேரளப் பல்கலைக்கழகம்: தமிழாய்வின் புதிய திசை

1954-ல் கேரளப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்த்துறைத் தலைவராகப் பொறுப்பேற்றது வி.ஐ.சு-வின் வாழ்வில் ஒரு திருப்புமுனை. அதுவரை இலக்கியத் துறையாக இருந்த அதை 'மொழியியல் ஆய்வுக்கூடமாக' மாற்றினார்.

சமகால அறிஞர்களுடன் உறவு:

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் மொழியியல் துறையை நிறுவிய முனைவர் ச. அகத்தியலிங்கம் இவருக்கு உற்ற நண்பராகவும், ஆய்வுத் துணையாகவும் இருந்தார். இவ்விருவரும் இணைந்து தமிழகத்தின் தெற்கு மற்றும்

வடக்கு பகுதிகளில் மொழியியல் சிந்தனைகளைப் பரப்பினர்.

மாணவர் உருவாக்கம்: வ.ஐ.சு வெறும் பேராசிரியராக மட்டும் இருக்கவில்லை. முனைவர் க. பகவதி, முனைவர் ந. கடிகாசலம், முனைவர் சோ.ந. கந்தசாமி போன்ற பிற்காலத் தமிழ் ஆளுமைகளை உருவாக்கினார். இவர்கள் இலக்கியத்தையும் மொழியியலையும் இணைத்து ஆய்வு செய்யும் புதிய முறையைப் பின்பற்றினர்.

திராவிட மொழியியல் கழகம் மற்றும் உலகளாவிய தாக்கம்

1971-ல் அவர் நிறுவிய Dravidian Linguistics Association (DLA), இந்தியாவிலேயே மொழியியலுக்காகத் தொடங்கப்பட்ட மிகப்பெரிய அமைப்பாகும். இதன் மூலம் அவர் பல சர்வதேச அறிஞர்களைத் தமிழகத்திற்கு இழுத்தார்.

கமில் சுவலபில் (Kamil Zvelebil): செக் நாட்டுத் தமிழ் அறிஞரான இவர் வி.ஐ.சு-வுடன் இணைந்து திராவிட மொழிக் குடும்பத்தின் ஒருமைப்பாட்டை விளக்கினார். எம்.பி. எமனோ (M.B. Emeneau) திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணத்தில் முன்னோடியான எமனோவுடன் வ.ஐ.சு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தார். எமனோவின் ஆய்வுகளைத் தமிழர்களுக்கு எளிமைப்படுத்திக் கொடுத்தார்.

ஆய்விதழ் (IJDL): இவர் தொடங்கிய International Journal of Dravidian Linguistics இதழ், தமிழ் ஆய்வுகளை ஆக்ஸ்போர்டு, ஹார்வர்டு போன்ற வெளிநாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களுக்குக் கொண்டு சென்றது.

தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்:

1981-ல் தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதல் துணைவேந்தராகப் பொறுப்பேற்றார். ஒரு பல்கலைக்கழகம் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு அவர் ஒரு முன்மாதிரியை உருவாக்கினார்.

கலைச்சொல்லாக்க அறிஞர்கள் அறிவியல் தமிழை வளர்க்க முனைவர் பி.ஆர். சுப்பிரமணியன் போன்ற அகராதியியல் வல்லுநர்களை ஒருங்கிணைத்தார். 'வாழ்வியற் களஞ்சியம்' (Encyclopedia) என்ற பிரம்மாண்டமான 20 தொகுப்புகளை உருவாக்கும் பணியைத் தொடங்கினார். தமிழை வெறும் எழுத்துக்களாகப் பார்க்காமல், இசை, சிற்பம், மருத்துவம் (சித்த மருத்துவம்), வானியல் எனப் பல துறைகளாகப் பிரித்து, அந்தந்த துறை சார்ந்த வல்லுநர்களைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பணியமர்த்தினார். 1980-களிலேயே கணினி மூலம் மொழிபெயர்ப்பு செய்யும் ஆய்வுகளைத் தொடங்கினார். இது இன்று நாம் பயன்படுத்தும் தமிழ் மென்பொருள்களுக்கு ஆதிப்புள்ளியாக அமைந்தது.

வ.ஐ. சுப்பிரமணியத்தின் ஆய்வு முறையியல்

அவரது வளர்ச்சிக்குக் காரணமாக இருந்த அவரது தனித்துவமான ஆய்வு முறைகள்:தரவு சார்ந்த ஆய்வு (Empirical Research): உணர்ச்சி வசப்பட்டுப் பேசுவதைத் தவிர்த்து, கல்வெட்டுகள் மற்றும் இலக்கியத் தரவுகளைப் புள்ளிவிவரங்களுடன் முன்வைத்தார்.

கிளைமொழி ஆய்வு (Dialectology): நெல்லைத் தமிழ், கொங்குத் தமிழ், ஈழத் தமிழ் எனத் தமிழின் பல்வேறு கிளைமொழிகளை ஆய்வு செய்ய தனித்தனி குழுக்களை அமைத்தார். திராவிட மொழிகளான தமிழ், தெலுங்கு,

கன்னடம், மலையாளம் ஆகியவற்றுக்கு இடையேயான ஒற்றுமைகளை அறிவியல் ரீதியாக விளக்கினார்.

முடிவுரை

முனைவர் வ.ஐ. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் வெறும் ஒரு மொழியியல் அறிஞர் மட்டுமல்ல; அவர் ஒரு "கல்விப் புரட்சியாளர்". அவர் உருவாக்கிய நிறுவனங்களும், அவர் வழிநடத்திய அறிஞர்களும் இன்றும் தமிழாய்வுத் துறையில் தூண்களாக விளங்குகின்றனர். தமிழின் தொன்மையை உலகிற்குப் பறைசாற்ற 'மொழியியல்' என்ற ஆயுதத்தை அவர் கையில் எடுத்தார். இன்று தமிழகத்தில் நாம் காணும் நவீன தமிழாய்வுகள் அனைத்தும் வ.ஐ.சு எனும் மாபெரும் அறிஞன் போட்ட விதைதான் என்றால் அது மிகையல்ல.

பயன்படுத்திய நூல்கள்:

1. தொகுப்பு: அருண் சுப்பிரமணியம், இலக்கணமும் ஆளுமைகளும், வ.அய்.சுப்ரமணியம் கட்டுரைகள் (தொகுதி – இரண்டு), இரண்டாவது மீளச்சு 2017,அடையாளம், திருச்சி.
2. தொகுப்பு: ஜெயா அரிகரன், மொழியும் பண்பாடும், வ.அய்.சுப்ரமணியம் கட்டுரைகள் (தொகுதி – ஒன்று), இரண்டாவது மீளச்சு 2017அடையாளம், திருச்சி, இரண்டாவது மீளச்சு 2017.

6. THE ADMINISTRATIVE ABILITY AND RESEARCH CONTRIBUTIONS OF THE EMINENT SCHOLAR V. I. SUBRAMONIAM

மூதறிஞர் வ.ஐ.சுப்பிரமணியம் நிருவாகத் திறனும் ஆய்வுகளும்

முனைவர் ஆ.அரிகிருஷ்ணன்
இணைப்பேராசிரியர் & துறைத்தலைவர்
தமிழாய்வுத்துறை
இரா.வே, அரசு கலைக்கல்லூரி
செங்கல்பட்டு - 603 001

மூதறிஞர் வ.ஐ.சுப்பிரமணியன் அவர்கள் கல்வியாளராகவும் பல பல்கலைக்கழகங்களில் துணைவேந்தராகவும் பணியாற்றியவர். இக்கட்டுரை வ.ஐ.சு அவர்களின் நிருவாகத்திறனையும், தமிழ் ஆய்வுகளை உலகத்தரத்தில் உயர்த்த அவர் மேற்கொண்ட முயற்சிகளையும் ஏற்ற சான்றுகளோடு சில புள்ளிகளில் தொட்டு காட்ட முற்படுகிறது.

வ.ஐ.சு வின் வாழ்வியல்

இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் தமிழ், திராவிடம் ஆகிய மொழிசார்ந்த ஆய்வுகள் இந்திய

பல்கலைக்கழகங்களில் உருவாகத் தொடங்கின. அவற்றை உள்வாங்கி தமிழில் பொருத்தி பார்த்த தமிழ் ஆராய்ச்சி வல்லுநராகவே வ.ஐ.சுப்பிரமணியன் அவர்களை இனங்காணலாம். நிருவாகத் திறன் ஆராய்ச்சி இரண்டும் இணையும் புள்ளியில் வ.ஐ.சு அவர்கள் செயல்பாடுகள் அமைந்தன. முதலாவதாக அவரது நிருவாகத் திறனைக் காணலாம். வ.ஐ.சு அவர்களின் நிருவாகத் திறனை அறிந்துகொள்ள அவர் தலைமையேற்று நடத்திய பதவிகளைக் கொண்டே பகுக்கலாம்.

1967 – திருவனந்தபுரம் பல்கலைக்கழகத்தில் மொழியியல் துறை

1968 – உலகத்தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் – ஆலோசகர்

1971 - இல் திராவிட மொழியியல் கழகம் (Dravidian LanguisticsAssociation)

1981 – இல் தஞ்சை, தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம் – துணைவேந்தர்

1997 – இல் குப்பம், திராவிடப் பல்கலைக்கழகம் – இணைவேந்தர்

திருவனந்தபுரம் பல்கலைக்கழகத்தில் மொழியியல் துறையை உருவாக்கி அதன் தலைவராக பொறுப்பேற்று பல்வேறு ஆராய்சிகளை மொழியியல் கோணத்தில் ஊக்குவித்தார். இவரது மொழியியல் கோணத்தில் புளூம்

பீல்டு, சாம்ஸ்கி ஆகியோரது ஆய்வுகள் தமிழோடு ஒப்பிடப்பட்டன.

இலக்கண ஆய்வோடு அமையாது, கிளைமொழி ஆய்விலும் கருத்தூன்றி, பல ஆயுவேடுகள் வெளிவரத் துணை நின்றார். இதன் விளைவாக 1971 இல் திராவிட மொழியியல்கழகம் (Dravidian Languistics Association) தோன்றியது. இக்கழகத்தின்சார்பாக,ஆண்டுதோறும் இந்தியாவின் பல மாநிலங்களிலும், கருத்தரங்குகள் நடத்தப்பெற்றன. 2009 ஜூன் மாதம் திருவனந்தபுரத்தில் நடந்த கருத்தரங்கு 37வது கருத்தரங்காகும். எவ்வித இடையூறுமின்றி, ஆண்டுதோறும் தொடர்ந்து கருத்தரங்குகளை நடத்தும் ஒரு சில அமைப்புகளில் திராவிட மொழியியல் கழகமும் ஒன்று என்பதும், அதற்கான உந்து சக்தியாக இருந்தவர் பேராசிரியர் என்பதும் உறுதி.

திராவிட மொழியியல் கழகம்

திராவிட மொழியியல் ஆய்வை உலக அளவில் கொண்டு செல்லும் நோக்கில் 1972 இல் பன்னாட்டுத் திராவிட மொழியியல் இதழ் (International Journal of Dravidian Linguistics) ஒன்று இவரால் தொடங்கப்பெற்றது. ஆண்டுக்கு இருமுறை வெளிவரும் இவ்விதழ் இன்றுவரை தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருக்கிறது.

திராவிட மொழியியல் கழகம் தொடக்கம் முதல் இன்று வரை நூல் வெளியிடும் பணியிலும் ஈடுபட்டு நூற்றுக்கும் மேலான நூல்களை வெளியிட்டுள்ளது. திராவிடக் களஞ்சியம் -3 தொகுதிகள் (Dravidian Encylopaedia –3 Vol), திராவிடப் பழங்குடி மக்கள் களஞ்சியம் - 3 தொகுதிகள் (Encyclopaedia of Dravidian Tribes – 3 Vols), மேற்கு வங்காளம் - ஒரு கையோடு – 2 தொகுதிகள் (A handbook of West Bengal 2 Vols), தொல்காப்பிய மூலபாட வேறுபாடுகள் (Textual vanation of Tolkappiyam), தொல்காப்பியச் சொல்லடைவு (Index of Tolkappiyam), தென்னிந்தியாவில் சமணம் (Jainism of South India), தெலுங்கு இலக்கணக் கோட்பாடுகள் (Theories of Telugu Grammer), கிரந்த எழுத்துக்கள் (The Grantha Script) என்பன அக்கழக வெளியீடுகளில் சிலவாகும்.

சமஸ்கிருதம், பிராமி மொழிகளிலுள்ள இலக்கணங்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டுள்ளது போல, திராவிட மொழிகள் சிலவற்றின் இலக்கணமும் ஆங்கிலத்தில்மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இந்த நிறுவனங்களைத் தோற்றுவிக்கும்முன் இவர் கேரள பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த் துறையில் பேரா. வையாபுரிப்பிள்ளையின் கீழ் ஆய்வுப் பணியையும், அடுத்து ஆசிரியப் பணியையும்

தொடங்கினார். துறைத் தலைமைப் பொறுப்பு ஏற்றதும், வையாப்புரிப்பிள்ளையின் திட்டமான சங்க இலக்கியச் சொல்லடைவு, சங்க இலக்கிய ஆய்வு ஆகியவற்றில் கருத்தூன்றி, தக்க மாணவர்களைக் கொண்டு அத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்தலானார். புறநானூறு சொல்லடைவு இவரது ஆக்கம் ஆகும்.

தொடர்ந்து இவரது மாணவர்கள் எட்டுத் தொகை, பத்துப்பாட்டுக்கான சொல்லடைவுகளைத் தயாரித்து, அவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டு, இந்த இலக்கியங்களின் மொழிக் கட்டமைப்பை ஆராய்ந்து முனைவர் பட்டம் பெற்றனர். அவற்றுள் சில ஏற்கனவே கேரளப் பல்கலைக்கழகம் மூலம் வெளிவந்துள்ளன. தமிழில் முதுகலைப் பட்டம் பெற்றிருந்த சிலர், மொழியியலில் முனைவர் பட்டம் (இந்தியானா பல்கலைக்கழகம், அமெரிக்கா) பெற்றிருந்ததால் இரண்டையும் இணைத்து ஆய்வுத் தளத்தை விரிவுபடுத்தினார்.

இதன் பலனாக, புளூம்ஃபீல்டின் அமைப்பியல் மொழிக் கோட்பாடுகளோடு சாம்ஸ்கியின் மாற்றிலக்கணக் கோட்பாடு, பைக்கின் டாக்மிமிக் கோட்பாடு, ஹெம்சிலேவின் கிளாஸமாட்டிக் கோட்பாடு என அன்று புதிதாகக் அறிமுகமான பல மொழியியல் கோட்பாடுகளைத் தமிழுக்கும் பொருத்திப் பார்த்து அதன் நிறை குறைகளைக் காணச் செய்தார். 1960களில் இவ்வகை ஆய்வு வேறு

பல்கலைக்கழகங்களில் விரிவான அளவில் இடம் பெறவில்லை. மொழியியலில் ஆழங்கால் பதித்தவர் என்பதற்கு இப் பன்முறை ஆய்வு ஒரு சான்றாகும்.

திராவிடப் பல்கலைக்கழகம்

வ.ஐ.சுப்பரமணியம் அவர்கள் குப்பத்தில் திராவிடப் பல்கலைக்கழகத்தின் வரைவு கலை உருவாக்கியவர்களில் முதன்மையானவர். இவரது அயராத கற்பனைகளில் உருவானதே குப்பம் திராவிடப் பல்கலைக்கழகம். குறிப்பாக தஞ்சைத் தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகத்தில் செய்ய நினைத்ததை எல்லாம் குப்பம் பல்கலைக்கழகத்தில் செய்து முடித்தார் எனலாம். இவரது கல்வி சார் நிறுவனப் பணியின் அடுத்தக் கட்டம் ஆந்திராவிலுள்ள குப்பத்தில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட திராவிடப் பல்கலைக்கழகமாகும். அதன் இணைவேந்தராக அதன் தோற்றம் முதல் சில ஆண்டுகள் (1997-2001) பணியாற்றினார். திராவிடம் என்ற சொல்லுக்கேற்ப தமிழகம், ஆந்திரம், கருநாடகம் சார் பகுதியிலுள்ள குப்பத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தார். பல்வேறு கருத்தரங்குகள் நடத்தப்பெற்றன. நல்ல நூலகம் ஒன்று அமைக்கப்பெற்றது. பல்கலைக் கழகத்துக்கான பொலிவுடன் பல கட்டடங்களையும் உருவாக்கினார். அப்பல்கலைக்கழகம் இன்றும் செவ்வனே செயல்பட்டு வருவதற்குக் காரணம் இவரது திட்டவரைவு தான்.

ஆய்வுத் தொடர்ச்சியும் எளிமையும்

தமிழ் ஆய்வுக் களங்களில் ஒருவர் மற்றொருவரின் ஆய்வுத் தொடர்ச்சியைக் கொண்டிருப்பதை அவதானிக்க இயலும். அவ்வகையில் வ.ஐ.சுப்பிரமணியம் அவர்களின் ஆய்வுகள் பேராசிரியர் எஸ்,வையாபுரிப்பிள்ளை அவர்களின் ஆய்வுப் போக்கை தழுவியது எனலாம். வையபுரிப் பிள்ளையின், சங்க இலக்கிய அடைவுகளை செய்ய வேண்டும் என்ற விருப்பத்தை இவர் நிறைவேற்றியதில் இருந்து இதனைப் புரிந்து கொள்ளலாம். வையாபுரிபிள்ளை அவர்கள் கேரளப் பல்கலைக்கழகத்தில் பணியாற்றிய போது அவரை அணுகி பல ஆய்வுகளை, நுட்பங்களை விவாதிக்கும் பேறு இவருக்கு கிட்டியது. அவருக்குப் பின்னர் தமிழ் மொழியியல் என்னும் துறையின் முதல் துறைத் தலைவராகவும் இவர் உருவானார்.

தனது தனிப்பட்ட வாழ்வில் எத்தகைய பொருளாதார மேன்மையையும் ஏற்காத எளிமையான வாழ்க்கை வாழ்ந்தவர்; எத்தகைய பெரிய பதவிகளில் இருந்தாலும் பணம் சேர்ப்பதில் அவர் நாட்டம் கொள்ளவில்லை; இதனை பின்வரும் ஜெயமோகனின் மேற்கோள் தெளிவாக்குகிறது. ”பல்வேறு உயர்பதவிகளை வகித்த வ.ஐ.சுப்பிரமணியம் தன் ஊதியத்துக்குமேல் எதையுமே ஈட்டியரவல்ல. தன் குடும்ப சொத்தான ஓட்டுவீட்டில் சாதாரணமாக குடியிருந்தார்” (ஜெயமோகன், கீற்று,

இணைய இதழ்) இதுதான் வ.ஐ.சுப்பிரமணியம் அவர்களைக் குறித்த உண்மையான சரித்திரமாகும்.

மொழியியல் ஈடுபாடு

பேராசிரியரின் மொழியியல் ஈடுபாடு திராவிட மொழிகளை ஒப்பிட்டுக் காண்பதன் வழியாக உருவான ஒன்று. இதன் காரணமாக சமகால மொழியியல் ஆய்வுகளில் ஈடுபடவும் அவற்றைத் தமிழ்ப் புலத்திற்குக் கொண்டுவரவும் கடுமையாகச் செயல்பட்டார். பொதுவாகவே ஒவ்வொரு மனிதர்களுக்கும் ஒவ்வொரு வாழ்நாள் சாதனை என்ற ஒன்றைக் காலம் உருவாக்கும். அவ்வகையில் பேராசிரியரின் வாழ்வியல் பணியாக **வீ.அரசு** அவர்கள் சுட்டுவதையே இங்கு குறிப்பிடலாம்.

இந்தியவியல், திராவிடவியல் என்பவை இணையான தனித்தனி புலமாகப் புரிந்துகொள்ளும் தேவையை பேராசிரியரின் பணிகள் உருவாக்கியுள்ளன. இந்தியாவிலிருந்து திராவிடவியலைத் தனித்தெடுத்து வளர்த்த சூழல் இன்று தமிழியல் ஆய்வு என்ற கட்டமைப்பை நோக்கி வளர்கிறது; அதற்குப் பேராசிரியரின் நிறுவன உருவாக்கம் கைவிளக்காக இருக்கிறது.

(கீற்று, இணைய இதழ்)

வ.ஐ.சுப்பிரமணியம் ஆகச்சிறந்த நிருவாகியாக தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், கேரளப் பல்கலைக்கழக

மொழித்துறை, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், திராவிடப் பல்கலைக்கழகம் ஆகியவற்றை உருவாக்கி அதன் தலைமை பொறுப்புகளில் இருந்தவர். அதே நேரம் சிறந்த ஆராய்ச்சியாளாரகவும் இருந்தவர். இவை அடுத்த தலைமுறை ஆராய்ச்சி மாணவர்கள் கைக்கொள்ள வேண்டிய காலத்தின் தேவையாக உள்ளது.

முடிவுரை

இக்கட்டுரை வ.ஐ.சுப்பிரமணியம் என்னும் நிருவாகத் திறன் மிக்க ஆளுமையின் தமிழ் ஆய்வு நிறுவனங்களை உருவாக்கியுள்ள திறனையும் அதன் மீது அவர் கொண்டிருந்த எல்லையற்ற கனவுகளையும், அவரது ஆய்வு முயற்சிகளையும் இக்கட்டுரை வெளிபடுத்தியுள்ளது.

பயன்பட்ட நூல்கள்

1. வ.ஐ.சுப்பிரமணியன் கட்டுரைகள் – தொகுதி 1
2. கீற்று இணைய இதழ்.
3. **Natarajan, S.** (2003). “Dravidian Linguistics in Modern Scholarship.” *Indian Linguistics.*
4. Emeneau, M. B. (1956). *India as a Linguistic Area*. Language, 32(1), 3–16.
5. Krishnamurti, Bhadriraju. (2003). *The Dravidian Languages*, Cambridge University Press.
6. Zvelebil, Kamil. (1975). *Tamil Literature*. Leiden: Brill.
7. Steever, Sanford B. (1998). *The Dravidian Languages*. London: Routledge

7. THE ARCHITECT OF DRAVIDIAN IDEOLOGY

திராவிடத்தைச் செதுக்கியச் சிற்பி

முனைவர் *ப.தனஞ்செயன்,*
இணைப்பேராசிரியர் மற்றும் தலைவர்,
தமிழ்த்துறை,
சர் தியாகராயா கல்லூரி,
சென்னை - 600 021.

தென்னிந்தியாவில் வழங்கும் மொழிகள் பலவும் தமக்கெனத் தனித்தனி பெயருடையவனவாகும். அவையனைத்தையும் ஓரினப்படுத்தி, அவ்வினத்திற்குக் குறியீடு ஒன்று கொடுத்ததே திராவிடம் ஆகும். தென்னிந்திய மொழிகளை இலக்கண வகையால் நோக்குமிடத்து அவையனைத்திற்கும் தனிப்பட்ட பொது அமைப்பொன்று அடிப்படையாக இருப்பது காணப்படுகின்றது. இப்பொதுச்சிறப்பினாலும், மொழிக்கு இன்றியமையாத வேர்ச்சொற்கள் பலவற்றைப் பொதுப்படையாகவும் பெருவாரியாகவும் தம்முள்ளே இம்மொழிகள் கொண்டுள்ளமையாலும் இம்மொழிகளெல்லாம் ஓரின மொழிகளே என்பது எளிதில் புரிகின்றது.

மேனாட்டு மொழியாராய்ச்சியாளர்கள் தொடக்கத்தில் இத்தென்னிந்திய மொழிகளைத் "தமிழ்" என்றே

இனமொழிக் குறியீடு கொடுத்து வழங்கி வந்தனர் என அறியலாகின்றது. ஒருவகையில் இதனை நோக்கின் இது சரியே எனலாம். தென்னிந்திய மொழிகளுள் தொன்மை மிகுந்ததும், திருத்தம் பெற்றதுமாகிய மொழி தமிழ் மொழியே. ஆகவே, இத்தகைய சிறப்புவாய்ந்த ஒரு மொழியை அதன் இனத்தைச் சுட்டும் வகைக் குறிமொழியாகக் கொள்வதில் தவறேதும் இல்லை எனக்கருதலாம். தமிழ் மொழியையும் அம்மொழிப் பேசும் தமிழ் மக்களையும் குறிப்பதற்கு மட்டும் " தமிழ்" என்னும் குறியீட்டை வழங்குவது சால்புடையதாகும். இத்தமிழ் மொழி உள்ளிட்ட தென்னிந்திய மொழிகள் பலவற்றையும் குறிப்பதற்குக் குறியீடு ஒன்று இன்றியமையாது வேண்டப்படுமாதலின் 'திராவிடம்' என வகுத்துக்கொண்டது ஆய்வியல் வெளிப்பாடாக அமையும்.

இராபர்ட் கால்டுவெல்

அயர்லாந்து தேசத்தைச் சேர்ந்த இராபர்ட் கால்டுவெல் தென் தமிழ்நாட்டில் கிறித்துவ சமயப்பணி செய்யத்தக்க அறிஞராக இந்தியாவிற்கு வந்தார். தமிழ்நாட்டின் தென் பகுதிகளுக்கு கால்நடையாகவே பயணம் மேற்கொண்ட கால்டுவெல், தமிழ்நாட்டின் இயற்கை வளத்தையும் மொழி வளத்தையும் கண்டு வியந்தார். தமிழ் மொழி தனக்கென ஓர் தனித்துவம் பெற்ற மொழியாயினும் இதனுடையக் குறியீடுகள் தென்னிந்திய

மொழிகளில் நிறைந்துள்ளதை அறிந்த அறிஞர் கால்டுவெல் ஆய்வியல் நோக்கில் தென்னிந்திய மொழிகளின் இலக்கண இலக்கியங்களை ஆராய்ந்து அதன் மேம்பட்ட வழிநிலைகளை வெளிப்படுத்தினார்.

வ.அய்.சுப்பிரமணியம்

திராவிட மொழிகள் மீதும் திராவிட இலக்கியங்கள் மீதும் கால்டுவெல் ஆய்வியல் அறிஞருக்குப் பின்பு மிக முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றவர் பேராசிரியர் வ.அய். சுப்பிரமணியம் அவர்கள். 1926 ஆம் ஆண்டு கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பிறந்தவர். பேராசிரியரின் துவக்கமே மொழிசார்ந்த இலக்கியங்களில் அவர் தம் ஈடுபாட்டின் வெளிப்பாடு செவ்வனே தென்படுகின்றது. திராவிடவியல் ஆய்வாளர்களையும் மக்களையும் அறிவுத்தளத்தில் ஒன்றாக இயங்கச்செய்வதில் வெற்றி கண்டவராகவே அறியப்படுகின்றார். ஊகங்களைத் தவிர்த்து அறிவியல் நோக்கில் ஆராய்ந்து தென்னிந்திய மொழிகளின் அடிதளத்தை வெளிப்படுத்தியவர். திராவிடம் என்ற சொல் தொடக்கக் காலத்தில் இந்திய மெய்யியல் மற்றும் இலக்கிய நூல்களில் பயிலப்பட்டு வந்துள்ளதை உலகுக்கு வெளியாக்கம் செய்தவர் பேரா.வ.அய்.சுப்பிரமணியம் ஆவர். இதன் வெளிப்பாடே சைவத் தத்துவ மரபில் திருஞானசம்பந்தர் 'திராவிட சிசு' எனப்போற்றப்படுகின்றார் என அறியலாகின்றது.

பல்வேறு நோக்கு நிலையில் திராவிட இயல் இவரால் ஆராயப்பட்டு அதனை மேலும் மெருகேற்ற 1977 ஆம் ஆண்டு பன்னாட்டுத் திராவிட மொழியியல் நிறுவனத்தை நிறுவினார். இந்நிறுவனம் இதுவரை இருபத்து ஏழு மொழிகள் திராவிடத்தின் பின்புலத்தே இயங்கும் மொழிகளாக கண்டறியப்பட்டுள்ளது. உலகம் முழுக்க இருக்கும் மொழிக்கூறுகளை ஆய்வுச்செய்து அவற்றில் திராவிடக் குடும்பத்தைச் சார்ந்த பிராகுயி மொழி குறித்து ஈரான் இராக் ஆப்கானிஸ்தான் பாலஸ்தீனம் முதலான நாடுகளில் பேசப்படும் மொழிகளில் இதன் தாக்கம் பற்றி ஆய்வுகள் நிகழ்த்தியது வரலாற்றுப் பதிவாகவே அமையும். திராவிட மொழிகளின் தாய் எனப்போற்றப்படும் தமிழுக்கு உயிர்ப்புடன் நிலைத்து நிற்கும் தனித்துவம் உண்டு. இத்தனித்துவத்தின் தனி அடையாளமாக விளங்கியவர் மொழியியல் அறிஞர் பேரா.வ.அய்.சுப்பிரமணியம் ஆவர்.

திராவிடக் கருத்தியலோடுப் பயணிக்கும் தனிநாயகம் அடிகளோடு ஒருங்கிணைந்து 1964 ஆம் ஆண்டு பன்னாட்டு தமிழியல் ஆய்வு மன்றம் (IATR) நிறுவினார். தனிநாயகம் அடிகளோடு சேர்ந்து ஐந்து உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடுகளை நடத்தியப் பெருமையும் இவருக்கு உண்டு. இம்மாநாடுகளின் தாக்கமே உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் 1968 ஆம் ஆண்டு தோன்றுவதற்குக் காரணமானது எனலாம். இந்நிறுவனம்

இன்று தொல்லியல், மானுடவியல், மொழியியல் மற்றும் தொல் பழந்தமிழரின் ஆய்வுகளை செவ்வனே செய்து வருகின்றது.

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் தந்தை

மூதறிஞர் வ.அய்.சுப்பிரமணியம் அவர்களின் பெரு முயற்சியால் இந்திய அளவில் மொழிக்காக உருவான தனித்தப் பல்கலைக்கழகம் செயல்பட்டது தஞ்சை தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் . இப்பல்கலைக்கழகம் 1981 ஆம் ஆண்டு நிறுவப்பட்டது. உலக அளவிலான தமிழியல் ஆய்வுக்கான அடிப்படை ஆய்வகங்கள் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியரால் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இப்பல்கலைக்கழகத்தின் முதல் துணைவேந்தராக இருந்து மேலான ஆக்கப்பணிகளை செய்து வந்தது வரலாற்றில் இடம்பெற வேண்டி ஒன்றாகும். இப்பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கு ஊக்கமாக இருந்து பல பிறமொழிகளையும் பயிலும் வாய்ப்பை இவர் வழங்கியது தனிச்சிறப்பாகும். இதோடு பிற மொழியினரையும் பல்கலைக்கழகம் தன்பால் ஈர்க்க உதவியது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். போலந்து ஜெர்மனி மலேசியா சீனா மொரீசியஸ் எனப் பலநாட்டு ஆய்வாளர்கள் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தை நாடிவந்து பலன் பெற்றவர்களாக அறியப்படுகின்றார்கள்.

அகராதிகள் ஆக்கம்

பெருஞ்சொல்லகராதி (5 தொகுதிகள்)

கலைக்களஞ்சியங்கள் (30 தொகுதிகள்)

சங்க இலக்கியப் பொருட் களஞ்சியங்கள் (3)

பல துறைகள் கலைச் சொல்லகராதிகள் (12)

என அளவிடற்கரிய அகராதிகள் இவர் வழி ஆக்கம் பெற்றன.

அடுத்து, தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெல்லாம் பரவும் நோக்கில் அயல்நாட்டுத் தமிழர்களை ஒன்றிணைக்கும் வழி தொடர் வகுப்புகள் நடத்தியமை, தமிழில் எதையும் சொல்ல முடியும் தமிழில் எதையும் வெல்லமுடியும் எனும் கோட்பாட்டோடு " இதனை இவன் முடிக்கும் என்றாய்ந்து அதனை அவன் கண் விடல்" என்ற வள்ளுவரின் வாக்கிற்கு இணங்க பல ஆய்வறிஞர்களைக் கண்டு பல்வேறு ஆய்வுகளை நூலாக்கம் செய்ததும் ஐயாவின் ஆற்றலின் வழிதான் என்பது தெள்ளத் தெளிவு ஆகும்.

திராவிடப் பல்கலைக்கழக உருவாக்கம்

தென்னிந்திய மொழிகளின் உயிர் நாடியாக இருக்கும் திராவிடத்திற்கு ஒரு பல்கலைக்கழகம் வேண்டும் எனும் நோக்கம் பேராசிரியரின் உணர்வில் தோன்றியதே திராவிடப் பல்கலைக்கழகத்தின் தோற்றம். ஆந்திரம் கர்நாடகம் மற்றும் தமிழ்நாடு ஒன்றாக இணையும் முக்கூடல் இடம் ஆந்திர மாநிலத்தில் உள்ள குப்பம் ஆகும்.

இந்த இடத்தையறிந்து அன்றைய ஆந்திர மாநில மேனாள் முதல்வர் திரு என்.டி. ராமராவ் அவர்களை ஒப்புவித்து திராவிடப் பல்கலைக்கழகத்தை 1997 ஆம் ஆண்டு நிறுவபட்டது. இப்பல்கலைக்கழகத்தின் முதல் இணை வேந்தராகவும் பேராசிரியர் வ.அய்.சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பணியாற்றியதும் சிறப்பு. தற்போது திராவிடப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்த்துறை பல்வேறு முன்னெடுப்புகளில் சிறந்து நின்று ஆய்வு உலகில் பொலிந்து நிற்கின்றது. இப்பொலிவுக்கு வித்திட்டவர் மூதறிஞர் என்பதும் காலம் தன் பக்கங்களில் பொன் எழுத்துக்களால் பொறித்துள்ளது.

இங்ஙனமாக பேராசிரியர் வ.அய்.சுப்பிரமணியம் அவர்கள் திராவிடயல் சிந்தனையில் கால்டுவெல் அவர்களுக்குப் பின் பல்வேறு ஆக்கப்பூர்வமான முன்னெடுப்புகளை எடுத்து செழுமையாக்கியது சிறப்பு. பேராசிரியரின் நூற்றாண்டு விழா (1926 - 2026) வேளையில் அவரை சிந்திப்பதும் அவரை பற்றி ஆக்கம் செய்வதும் தனிச் சிறப்பாக அமையும். இச்சிறப்பு அவரது நோக்கத்தின் வெளிப்பாடாய் அமைந்து சிறக்கும் என்பது உலகமறிந்த உண்மையாகும்.

8. வ.ஐ.சுப்பிரமணியமும் மொழியியலும்

முனைவர் *கா.இரவிச்சந்திரன்*
உதவிப் பேராசிரியர்
தமிழ்த்துறை இரா.வே. அரசு கலைக்கல்லூரி செங்கல்பட்டு

முன்னுரை

மொழியியல் என்னும் மொழிகுறித்த அறிவியல் துறையை அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், கேரளப்பல்கலைக்கழகம், திராவிடப் பல்கலைக்கழகம் ஆகிய அனைத்து ஆராய்ச்சி நிறுவனங்களிலும் முதன்மையாக முன்னிறுத்தியவர் வ.ஐ.சு அவர்கள். இக்கட்டுரை அவரின் மொழியியல் தொடர்பான சில கருத்தாக்கங்கள், கோட்பாடுகள் மீதான குறிப்புகளாக அமைகின்றது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டைப் பொதுவாக, அறிவுத்துறைகளின் ஒருங்கிணைவுக் காலகட்டம் என்பர். அவ்வகையில் ரூதர்போல்ட் (1871-1937) ஆவர்த்தன அட்டவணையின் வழி தனிமங்களை ஒருங்கிணைத்தார். காரல் லின்னேயஸ் (1707-1778) வகைப்பாட்டியல் (Taxonomy) வழியாக தாவர மனித உயிரினங்களின் தொகுதிகளை குடும்பங்களாக பகுத்தார். இதே

காலகட்டத்தில் இயற்பியலில் இயற்பியல் தரவரிசை முறை (Standard Physic Model) இதன் வழியாக இயற்பியல் விதிகளை ஒன்றிணைக்க முற்பட்டனர்; சார்லஸ் டார்வின் (1809-1882) டிமார்கனின் (1817-1881) மானிடவியல் தகவல் தொகுப்புகளில் இருந்து உத்வேகம் பெற்று பரிணாம வளர்ச்சியை முன்மொழிந்தார். இத்தகைய ஒருங்கிணைவு செயல்பாடுகளின் தொடர்ச்சியாக மனிதர்களின் மொழியை ஒருங்கிணைப்பதும் அவை குறித்து விவாதிப்பதும் மொழிநூல் (Philology) என்னும் பெயரில் உருவானது. ஆசியாவிலேயே முதல் மொழிநூல் தமிழில் கார்த்திகேய முதலியாரால் (1857-1916) எழுதப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மொழிநூல் அறிவியல் வகைப்பட்டதாக விளக்கப்படுகையில் அது மொழியியலாக உருமாற்றம் பெற்றது. இந்தியப் புலத்தில் ஐம்பது அறுபதுகளில் மொழியியல் அறிவுத்தள விவாதப் பொருளாக மாற்றம் பெற்ற காலத்தில் வாழ்ந்தவர் வ.ஐ.சு. ஆகவே, அக்காலத்திய நவீன மொழிசார் அறிவியலுக்கு ஏற்ப தனது பணிகளை அவர் உருவாக்கினார். குறிப்பாக அவரது செயல்பாட்டினை மொழியியலை நிறுவனமயமாக்கிய (Institutionalist) ஆளுமை என வரையறுக்கலாம். இக்கட்டுரை வ.ஐ.சுஅவர்களின் மொழியியல் தொடர்பான விவாதங்களை முன்வைத்து அவரின் மொழியியல்

வாசிப்புகளையும் அவரின் மொழியியல் தொடர்பான அரசியல் பார்வையையும் விளக்க முற்படுகிறது.

பெர்டினாண்ட்டி சசூர் குறித்த பார்வை

வ.ஐ.சு அவர்களின் முன்னுரைகள் அணிந்துரைகள் ஆகியன தொகுக்கப்பட்டு அடையாளம் பதிப்பகத்தின் வழியாக இரு தொகுதிகள் வெளிவந்துள்ளன. அதில் இரண்டாம் தொகுதியில் காணப்படும் உள்ளொற்றுமையும் ஊகங்களும் என்னும் கட்டுரை சசூர் குறித்த உரையாடலை முன்வைக்கிறது. இதில் சசூரைக் குறித்து மிகச்சுருக்கமாக அவர் தொகுத்து விளக்குகிறார் . அதில் அவர் சசூரின் பரோல், லாங்க் ஆகிய இரு மொழிநிலைகளையும் குறிக்கிறார். சசூரின் Discourse in General Linguistic என்னும் நூல் அவரின் மறைவுக்குப் பின்னர் வெளியிடப்பட்ட நூல். சசூரின் விளக்கத்தின் படி பரோல் (Parole) என்பது தனி மனிதர் ஒருவரின் மொழியாளுகை; லாங்க் (langue) என்பது சமூக தொடர்பாடல் மொழி. இதை மிக எளிமையாக வ.ஐ.சு பின்வருமாறு விளக்குகிறார்.

1917 இல் சுவிட்சர்லாந்தைச் சார்ந்த மொழிவிற்பன்னர், டி.சசூர் மொழிகளில் காணும் மற்றொரு உள்ளொற்றுமையைச் சுட்டி காட்டினார் ஒவ்வொரு மொழி பேசும்போது மாறுபாடு காணப்படுகிறது. தனிமனிதனோ குழுக்களோ பேசும்போது இம்மாற்றத்தைக் காணமுடியும். இத்தகைய வேறுபாட்டைச் சசூர் மொழிக்கூறு (லாங்கு) .

பேச்சுக்கூறு (பரோல்) என இரண்டாக்குகிறார். இதில் பரோல் என்பதை பேச்சுக் கூறு என்றும் லாங்க் என்பதை மொழிக்கூறு என்றும் தமிழாக்கம் செய்கிறார்.

சசூரை வ.ஐ.சு அளவிற்கு நுட்பமாக புரிந்துகொண்டவர்கள் உண்டா என்பது ஐயம். ஏனெனில் மொழியில் உட்பிணைப்போடு கூடிய உள்ளியக்கம் ஒன்று உண்டு என அறிந்தவர் வ.ஐ.சு. அதனால் தான் த்,ப் என்ற இறந்தகால, எதிர்கால இடைநிலைகளைக் கொண்டுள்ள சொற்கள் தொழிற்பெயராக மாறும்போது க்,ப் என்ற இடைநிலைகளைப் பெறுகின்றன.

எடுத்தான், எடுப்பான் - எடுக்கை,எடுப்பு

வந்தான், வருவான் - வருதல்

எடுத்தான் எடுக்கை என மாறுவதனுள் அமைந்துள்ள உள்ளியக்கத்தினை சசூரைக் கொண்டு அவர் விளக்குகிறார். இரண்டாவதாக சசூரின் வரலாற்று நிலைப்பட்டினை அவரது மொழிக்கோட்பாட்டின் வழி அணுகுவது.

அதாவது, சசூருக்கு முந்தைய மொழியியல் வரலாற்று முறையில் வேறுபாட்டைக் குறைத்தனர் என்றும் சசூர்தான் விவரணைமுறையில் வரலாற்றைக் குறைத்தவர் என்றும் வ.ஐ.சு குறிப்பிடுகிறார். இதனை ஒரு கருத்தாக்கத்தின் வழிநின்று வரலாற்றைப் பார்க்கும் பார்வை எனலாம்

(Conceptional classification on History). இத்தகைய சசூரிய மொழியியல் பங்களிப்பை அவர் சிங்குரோனிக் ரிடக்ஷ்ன் (Synchronic Reduction) என்கிறார்.

மொழியியல் வரலாற்றுக் கட்டமைப்பு

மொழியியலைப் பலகாலம் கற்பித்த காரணத்தால் சசூர் தொடங்கி சாம்ஸ்கி வரையிலான மொழியியல் வரலாற்று ஒன்றைப் பின்வருமாறு வ.ஐ.சு கட்டமைக்கிறார். அதில் சில சிக்கல்களும் உண்டு. அவர் கட்டமைத்துள்ள வரலாறு பின்வருமாறு அமைகிறது.

சசூர்

புளூம் பீல்ட்

ஹாரீஸ்

நோம் சாம்ஸ்கி

இந்த வரலாற்று நிலைப்பாட்டில் ரோமன் ஜாக்கப்சன் (Roman Jakobson) நிக்கலோய் ட்ருபெட்ஸ்கோய் (Nikolai Trubetzkoy) முக்கியமான விடுபடல்கள். மொழியியலின் வளர்ச்சிப் போக்கில்அமெரிக்க-ஐரோப்பிய மொழியியலுக்கு இணையானதும் சற்று வேறுபட்டதும் இரஷ்ய மொழியியல் ஆராய்ச்சி. வ.ஐ.சு அமெரிக்க ஐரோப்பிய மொழியியலின் பக்கம் தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொள்கிறார் எனலாம்.

மொழியியல் கலைச்சொல்லாக்கம்

மொழியியலில் பயன்படுத்தப்படும் சில கலைச்சொற்களைத் துல்லியமான தமிழாக்கத்தின் வழி சுட்டியுள்ளமை வ.ஐ.சு அவர்களின் தனித்தன்மை; தற்போது அத்தகையக் கலைச்சொற்கள் மாற்றம் பெற்றுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. அவ்வாறான சில சொற்களைப் பின்வருமாறு சுட்டலாம்.

Syntex	-	வாக்கிய இயல் / தொடரியல்
Semantics	-	பொருட்பாகுபாட்டு இயல் / பொருண்மையியல்
Retro Flexes	-	மடக்கு நா ஒலி/ வளைநாஒலி
Code	-	சமிக்ஞை / சங்கேதம்

இக்கலைச்சொற்கள் அனைத்தும் உள்ளொற்றுமையும் ஊகங்களும் (ப.31) பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் முதலில் காணப்படுவது வ.ஐ.சுவின் மொழியாக்கம். இரண்டாவதாக அமைவது தற்காலத்திய தமிழ் மொழியியல் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்படும் கலைச்சொற்கள். அவரது காலத்தில் இத்தகைய மொழியாக்கம் பெரும் முன்முயற்சி எனலாம். ஆகவே, மொழியியல் கலைச்சொல்லாக்கத்தில் முன்னத்தி ஏராகச் செயல்பட்டவர் வ.ஐ.சு எனலாம்.

மொழியியல் அரசியல்

அனைத்திற்கும் ஒரு அரசியல் கோணம் இருப்பதைப் போன்று மொழியியல் பயில்கைக்கும் அரசியல் கோணம்

என்ற ஒன்று உண்டு. அதனை வ.ஐ.சு நுண்மையாகக் காட்டிச்செல்கிறார். முதலாம், இரண்டாம் உலகப்போர்களின் காலகட்டத்தில் அனைத்து அறிவியல் ஆக்கங்களும் போருக்குப் பயன்பட்டதைப் போலவே மொழியியலும் போருக்கு உதவும் கோணத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டது. குறிப்பாக மற்ற நாடுகளின் சொல்லாடல்களை குறியீட்டு உடைப்பிற்கு உட்படுத்த மொழியியலாளர்கள் பயன்படுத்தப்பட்டனர் என்ற வேதனையான உண்மையை வ.ஐ.சு குறிப்பிடுவதை அறியலாம்.மொழியியல் படிப்பு உலகப் போருக்கு முக்கியக் கருவியாக பிரச்சாரம் செய்வது, சமிக்ஞைகளை உடைப்பது முதலியவற்றிற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது. (வ.ஐ.சுப்பிரமணியம் கட்டுரைகள், தொகுதி - 2, ப.32)

மொழியியல், போருக்குச் சேவை புரிந்தமையை கூர்மையாக அவர் சுட்டும் இடம் மேலதிக ஆராய்ச்சிகளுக்கு உரியது.

ஐரோப்பியர்கள் மொழிகளினூடே உள்ள உள்ளொற்றுமையை மொழிக் குடும்பங்களாக பகுத்து விளக்கியக் காரணத்தால் மொழிவழியான தேசியம் உருவானது என்கிறார் (வ.ஐ.சுப்பிரமணியம் கட்டுரைகள், தொகுதி - 2, ப.31) அதாவது இதனை ஆங்கிலத்தில் (Linguistic Nationalism) என்கிறார். இன்றும் இந்திய வரலாற்றில் இத்தகைய மொழிவழித் தேசியம் என்பது

துணைதேசியமாகவும் (Sub Nationalism) எதிர்தேசியமாகவும் செயல்படுகிறது.

வ.ஐ.சு அவர்களின் மொழி அரசியல் குறித்ததான பார்வை கூர்மையான ஒன்று. மொழியியலின் அரசியல் கோணம் ஆராய்ச்சிக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டியதும் ஆகும்.

சாம்ஸ்கிய மொழியியல்

வ.ஐ.சு, நோம் சாம்ஸ்கியின் மொழியியல் புரட்சியை நன்கு அறிந்து அதனை அடையாளப்படுத்திய இந்திய கல்விபுலச்செயல்பாட்டாளர்களில் முதன்மையானவர். இவரது காலத்தில் 1957 ஆம் ஆண்டு சாம்ஸ்கியின் சிந்தடிக் ஸ்ட்ரக்சுரல் என்னும் சிறிய நூல் வெளியானது. இந்நூல் முதற்கொண்டு ஜெனரேட்டிவ் கிராமர் (Generative Grammar) , மாற்றிலக்கணம் (Transformational Grammar) ஆகியன வரை தெளிவான தமக்கே உரித்தான விமர்சனப் பார்வையோடு அவைகளை விவரித்துள்ளார்.

சாம்ஸ்கியின் வருகைக்குப் பின்னர் மொழியியல் சொல்லாராய்ச்சியினை (Word Centred Linguistic) விடுத்து தொடர் (Syntex Oriented) ஆராய்ச்சிக்கு மாறியது என்பர். இதனையே வ.ஐ.சு அவர்கள், அடிப்படை வாக்கிய அமைப்பில் இருந்து அடிப்படை பொருள் அமைப்பிற்கு முக்கியத்துவம் ஏற்பட்டது என்கிறார். சாம்ஸ்கியின் முக்கியமான திருப்புமுனை என மொழியியல் வரலாற்றில்

இதனைக் குறிக்கலாம். ஆனால், புளூம் பீல்டிற்கு வழங்கும் முக்கியத்துவத்தை சாம்ஸ்கிக்கு அவர் வழங்குவதில்லை என்பது அவரது தனித்த சிந்தனைப் பள்ளியைக் (School of Thought) குறித்து நிற்கிறது.

முடிவுரை

மொழியியல் என்ற இருபதாம் நூற்றாண்டு அறிவுப் பயில்கையில் மொழியியல் என்பது தவிர்க்க இயலாத ஒன்று. அதனை தமிழகக் கல்வி நிறுவனங்களில் பாடங்களாக மாற்றியவர்களில் முதன்மையானவர் வ.ஐ.சு அவர்கள். அவரது அயராத பங்களிப்பின் காரணமாக தமிழில் மொழியியல் புலம் ஏறக்குறைய அனைத்து பல்கலைகழங்களிலும் ஏற்படுத்தப்பட்டது. வ.ஐ.சு அவர்கள் பல்துறையில் இயங்கிய போதும் மொழியியல் அவரது நெஞ்சத்திற்கு நெருக்கமானதாக அமைந்தது. அவர் மொழியியலின் வழியே இவ்வுலகை விளக்க முற்பட்ட விளங்கிக்கொண்ட அறிஞர் எனலாம்.

பயன்பட்ட நூல்கள்

1. வ.அய்.சுப்பிரமணியன் கட்டுரைகள், தொகுதி -1 & 2, அடையாளம் , 2009
2. J.D.Burnal, Science in History, Eklavya Publication, 2010.
3. Ferdinand de Saussure, Discourse in Lingustics, Philosophical Library, Newyork, 1950.

9. THE TAMIL CONTRIBUTIONS AND VISIONARY THINKING OF V. I. S

வ.அய்.சு. அவர்களின் தமிழ்ப்பணியும் தொலைநோக்கு சிந்தனையும்

முனைவர் *ப.இராஜேஷ்*
இணைப்பேராசிரியர்
மொழிபெயர்ப்புத்துறை
தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர். 613010

முன்னுரை

வ.அய்.சுப்பிரமணியம் எனும் மாமனிதர் உழைப்பே உயர்வு, உள்ளுவதெல்லாம் உயர்வுள்ளல் என்னும் கொள்கைக்குச் சொந்தகாரர். மனிதகுல மாண்பில் மனிதர்கள் உலகத்தில் தோன்றினாலும் பலர் நிலைத்து நிற்பதில்லை.சிலர் நிலைத்து நிற்கின்றனர். நிலைபெற்ற மனிதர்கள் இலக்கு எனும் குறிக்கோளினை அடைவதற்காகத் தன்னுடைய இயல்பான கடின உழைப்பாலும், அறிவாற்றலை மனதுக்குள்ளே விதைத்துக் கொண்டும், உலக நடப்பியலில் வீறுநடை போட்டு வந்துள்ளனர். அதனடிப்படையில் வ.அய்.சுப்பிரமணியத்தின்

தன்மையினைக் குறிப்பிடும்போது, வள்ளுவரின் கோட்பாட்டிற்குப் பொருந்துவதாக அமைகிறது. சான்றாக,

“தோன்றின் புகழொடு தோன்றுக அஃதிலார்

தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று.” (குறள்.236)

என்ற குறட்பாவிற்கு இலக்கணமாக வாழ்ந்தவர். அதாவது, ஒருசெயலைச் செய்யும்போது, புகழ் கிடைப்பதற்கு ஏற்ப சிறப்பாகச் செய்யவேண்டும் என்றும், இல்லையென்றால் அச்செயலைச் செய்யாமல் இருப்பதும் நல்லதாகும். வ.அய்.சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தான் முடிவு எடுத்த செயல்பாட்டினைத் துணிந்துசெய்யும் ஆற்றல் படைத்தவராவார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இக்கட்டுரை வ.அய்.சு அவர்களின் தமிழ்ப்பணியும் தொலைநோக்கு சிந்தனையும் குறித்து விளக்குகிறது.

வாழ்வும்பணியும்

வ.அய்.சுப்பிரமணியம் அவர்கள் வடசேரியில் ஐயம்பெருமாள், சிவகாமி அம்மையாருக்கு மகனாகப் பிப்ரவரி 18ஆம்தேதி,1926 ஆம்ஆண்டு பிறந்தவர். இவர் வடசேரி அருகே உள்ள எஸ்.எம்.ஆர்.வி இந்து உயர்நிலைப்பள்ளியில் பள்ளிக்கல்வியை 1941 இல் முடித்தார். அதன் பின்னர் நாகர்கோவிலில் பழமையான கல்லூரியான ஸ்காட் கிறித்துவக் கல்லூரியில் 1943 ஆம்ஆண்டு இளநிலைப்பட்டத்தைப் பெற்றார். அதன்பிறகு 1946 ஆம் ஆண்டில் சிதம்பரம் அண்ணாமலைப்

பல்கலைக்கழகத்தில் முதுகலைப்பட்டம் பெற்றார். பின்னர் 1957 ஆம் ஆண்டு அமெரிக்காவில் உள்ள இன்டியானா பல்கலைக்கழகத்தில் முனைவர் பட்டம் மொழியியலில் (Linguistics) முடித்தார். 1983 ஆம்ஆண்டு இலங்கையில் உள்ள யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகம் அவருக்கு முதுமுனைவர் பட்டம் வழங்கியது. இதற்கிடையே 1958 முதல் கேரளப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் மற்றும் மொழியியல் துறையில் பேராசிரியராகப் பணியாற்றினார்.1981 ஆம்ஆண்டுமுதல் 1986ஆம் ஆண்டு வரை ஐந்துஆண்டுகள் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதல்துணைவேந்தராகப் பணியாற்றியவர். இவர் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்மொழியினையும், தமிழ்ப்பண்பாட்டையும் வளர்த்து எடுப்பதற்காக ஆராய்ச்சி நிறுவனமாக உருவாக்கி, இப்பல்கலைக்கழத்தில் ஐந்து புலங்கள் அமைத்து, ஒவ்வொரு புலத்திற்கும் பல்வேறு துறைகளை வகுத்த மாமேதை. அதாவது, கலைப்புலம், சுவடிப்புலம், மொழிப்புலம், வளர்தமிழ்ப்புலம், அறிவியல்புலம் என்பனவாகும். கலைப்புலத்தில் சிற்பம், இசை, நாடகம் என்னும் மூன்று துறைகளை மெருகேற்றியவர். சுவடிப்புலத்தில் ஓலைச்சுவடி, அரிய கையெழுத்துச்சுவடி, தமிழரின் கடல்சார் வரலாற்று ஆய்விற்காகத் தொல்லியல் நீரகழாய்வு மையம் போன்றனவற்றை உருவாக்கினார். பிற்காலத்தில் தொல்லியல் நீரகழாய்வு மையம் இரண்டாகப் பிரித்து

ஒன்று கல்வெட்டியல் மற்றும் தொல்லியல்துறை என்றும், மற்றொன்று கடல்சார் வரலாறு மற்றும் கடல்சார் தொல்லியல்துறை என்றும் விரிவாக்கம் பெற்று, இன்று தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் இத்துறை சிறந்தமுறையில் செயல்பட்டு வருகின்றது. மேலும், மொழிப்புலத்தில் இலக்கியம், மொழியியல், மெய்யியல், பழங்குடிமக்கள் ஆய்வுமையம், நாட்டுப்புறவியல், இந்தியமொழிகள் மற்றும் ஒப்பிலக்கியப்பள்ளி என்பனவற்றைக் கொண்டுள்ளன. இதனைப்போன்று வளர்தமிழ்ப்புலத்தில் அயல்நாட்டுத் தமிழ்க்கல்வி, மொழிபெயர்ப்பு, அகராதியியல், சமூகஅறிவியல், அறிவியல் தமிழ் மற்றும் தமிழ்வளர்ச்சி ஆகியனவற்றை உருவாக்கினார். பிற்காலத்தில் இப்புலத்தில் கல்வியியல் மற்றும் மேலாண்மையியல் எனும் துறை புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்டது. மேலும், அறிவியல் புலத்தில் சித்தமருத்துவம், தொல்லறிவியல், நிலஅறிவியல், கட்டடக்கலை, கணிப்பொறிஅறிவியல் என்னும் துறைகளைக் கொண்டுவந்தார். பின்னர் சுற்றுச்சூழல் மற்றும் மூலிகை அறிவியல்துறை புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்டது. ஆக, வ.அய்.சுப்பிரமணியத்தின் தொலைநோக்குப் பார்வையும், சிந்தனையும் சிறப்பிற்குரியது.

பிறமொழி அறிவினைப் புகட்டுதல்

அவரது உழைப்பும் திட்டப்பாங்கும் செயல்திறனும் மிகவும் இன்றியமையாதனவாகும். அவர் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் துணைவேந்தராகப் பணியாற்றிய காலத்தில் பன்னாட்டுத் தமிழ்அறிஞர்கள், தமிழ்ச் சான்றோர்கள், மாணவர்கள் ஆகியோரைத் தமிழ்நாட்டிற்கு வரசெய்து, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்மொழியும் தமிழ்ப்பண்பாட்டையும் கற்றுச் செல்வதற்குப் பயிற்சியும் பெறச் செய்தார். மேலும், ஜெர்மனி, மொரிசியஸ், சீனா, மலேசியா போன்ற நாடுகளுக்கும் பயிற்சிப் பெற ஏற்பாடு செய்து கொடுத்தார். அதுமட்டுமன்றி தமிழர்கள் தமிழ்மொழி மட்டுமல்லாமல் பிறமொழி புலமையும் பெற்று இருத்தல் தமிழ்மொழியின் ஆளுமையையும் பண்பாட்டையும் உலகறிய செய்யமுடியும் என்பதில் அவரது கவனம் இருந்துள்ளது. தமிழ்மொழியோடு பிறமொழியும் கற்றுணர்ந்து, பிறமொழியறிவு தேவை என்ற நிலையில் மலையாளம், தெலுங்கு, கன்னடம், துளு போன்ற மொழிகள் படிப்பதற்குப் பயிற்சிப் பெற்றனர். அவ்வாறு பயிற்சிபெற்ற ஒருசிலர் இன்றும் தலைசிறந்து விளங்குவதை அறியமுடிகிறது.

நாட்டுப் புறக்கலைகளை மீட்டெடுத்தல்

வ.அய்.சு.அவர்கள் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் துணைவேந்தராகப் பணியாற்றிய காலத்தில்

நாடகத்துறையின் வாயிலாக, தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள நாட்டுப்புறக் கலைகளான கரகாட்டம், தப்பாட்டம் போன்றனவற்றை வளர்த்தெடுத்தவர். மேலும், தமிழ்மொழி, இலக்கியம், தமிழ்வரலாறு, தொல்லியல், கலைகள் போன்றனவற்றில் கருத்தரங்கம், பயிலரங்கம், சிறப்புச்சொற்பொழிவுகள், அறக்கட்டளைச் சொற்பொழிவுகள் போன்றனவற்றை நடத்திக்காட்டியவர்.

இச்சொற்பொழிவுகள் நடைபெறும்பொழுது குறித்தநேரத்தில் வருவதும், பங்கேற்றவர்கள் குறைவாக இருந்தாலும் இருப்பவரைக் கொண்டு நடத்திய பெருமகனார்.

பல்வேறு நிறுவனங்களில் பணி செய்தமை

சென்னை உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், திருவனந்தபுரம் திராவிட மொழியியல் நிறுவனம், பன்னாட்டுத் திராவிட மொழியியல் பள்ளி போன்றனவற்றில் பல்வேறு பதவிகளை வகித்தவர். இவர் மிகவும் எளிமையானவர். பதவியை ஒருபொருட்டாக நினைப்பதும் கிடையாது. இக்காலத்தில் சிற்சில பதவிகளில் இருப்பவர்கள் ஆடுகின்ற ஆட்டத்தைக்காணும்போது, 'நிறைகுடம் தழும்பாது, குறைகுடம் கூத்தாடுவதுபோல' உள்ளது.

பிறமாநிலங்களில் தமிழ்ப்பணியும் மொழியியல் நிறுவனமும்

கேரளப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்த்துறையில் பணியாற்றிய காலத்தில் சங்கஇலக்கியம் தொடர்பான சொல்லடைவுகளை ஆய்வுமாணவர்களுக்கு ஆய்வுத் திட்டமாக வழங்கி தமிழ்இலக்கியம் வளரவழிகாட்டியவர். வ.அய்.சு.அவர்கள் 1972 ஆம் ஆண்டு திருவனந்தபுரத்தில் பன்னாட்டுத் திராவிட மொழியியல் இதழ் (International Journal of Dravidian Linguistics) தொடங்கினார். இவ்விதழின் மூலமாகத் திராவிடக் களஞ்சியம் (Dravidian Encylopedia), திராவிடப் பழங்குடிமக்கள் களஞ்சியம் (Encylopedia Dravidian of Tribes), தொல்காப்பிய மூலபாடஆய்வு (Textual Criticism of Tolkappiyam), தொல்காப்பியச் சொல்லடைவு (Index of Tolkappiyam) போன்றனவனற்றை வெளிக்கொணரச் செய்தவர். மேலும், ஆந்திராவில் திராவிடப் பல்கலைக்கழகத்தைத் தோற்றுவிக்க காரணமாக இருந்தவர். இம்மாநிலத்திலும் தமிழ்மொழி மற்றும் தமிழரின் பண்பாட்டைவளரச் செய்தவர். அதுமட்டுமின்றி கேரள மாநிலத்திலும் தமிழ் மண்ணினைக்கால் ஊன்றச் செய்தவர்.

வ.அய்.சு.வின் கடித சிந்தனைதரும் செய்திகள்

வ.அய்.சு. அவர்கள் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தை விட்டு வெளியேறும்போது, அவர் எழுதிய மடலில் உள்ள

சில செய்திகளைக் காணும்போது, **“பரதன் பாதுகாத்த பாதுகைப் போல பிறர் கையில் மகிழ்ச்சியுடன் விட்டுச்செல்லும் உணர்வு”** ஏற்படுகிறது என்பதாகும். அதாவது ஒருநிறுவனத்தைத் தன்னுடைய உழைப்பால் அடிப்படை நிலையிலிருந்து உருவாக்கி, அதனை மேம்பாடு அடையசெய்த தன்மை போன்றனவற்றை எக்காலத்திலும் மறக்க இயலாது. எனினும், வ.அய்.சுப்பிரமணியம் இக்கருத்தினைப் பதிவு செய்ய காரணம் என்ன என்பதை உணரும்போது, இராமக்கதையில் பரதன் இராமனை ஆட்சிசெய்வதற்காக அயோத்திக்கு அழைத்தான். அப்போது இராமப்பிரான் பரதனிடம் ,“தந்தையின் வாக்கைக் காப்பாற்ற காட்டில் 14 ஆண்டுகள் தவவாழ்வில் ஈடுபட விரும்புவதாகத் தெரிவித்தான். தம்பிக்கு இலக்கணமாகத் திகழ்ந்த பரதன் அண்ணன் மீதுள்ள அன்பால்அவரது பாதுகையைத்தான் பெற்று நாட்டுக்குத் திரும்பினான். அப்பாதுகைக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்து இராமனின் பிரதிநிதியாக அயோத்தியை ஆட்சிச் செய்தான்” என்பதாகும். ஆக, பரதன் பாதுகையைப் பாதுகாத்தது போல் வ.அய்.சு அவர்கள் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தைப் பாதுகாத்தார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.மேலும், **“இணைந்த செயற்பாடும் உறவுமுறையும்”** தேவை என்பதைக் குறிப்பிடுகிறார். பவணந்திமுனிவர் குறிப்பிடும்போது,

“வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவின்

முனைவன் கண்டது முதநூலாகும்.” (நன்.06)

அதாவது முனைந்து, முயற்சிசெய்து, முதல் உழைப்பால் வெற்றிக்காண்பது எனலாம். தமிழகமேனாள் முதலமைச்சர் பாரதரத்னா எம்.ஜி.இராமச்சந்திரன் அவர்கள் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு 1000 ஏக்கர் நிலத்தைக் கொடுத்து தமிழ்மொழி, இலக்கியம், பண்பாடு போன்றனவற்றை வளர்த்தெடுக்க முதல் துணைவேந்தராக வ.அய். சுப்பிரமணியத்தை அமர்த்தினார். இவர்’சிறுதுளி பெருவெள்ளம்’ போல் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் தன்னுடைய அயராத உழைப்பால் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தை மேம்படச் செய்தார். அவரது சிந்தனையோட்டத்தில் ஒற்றுமையே வலிமை என்பதும், ஒன்றுபட்டால் உண்டுவாழ்வு என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. மனிதர்கள் தங்களுடைய திறமைகளை வளர்த்து, செயற்பாட்டினை விரிவாக்கிக்கொண்டு செல்லவேண்டும் என்பதாகும். தமிழ்மொழியின் வாயிலாக சமூக ஒற்றுமை வளர்த்தலும், ஏற்றத்தாழ்வு இல்லாத மனிதநேயத்தை வளர்ப்பதும், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழத்தில் கல்விசார் பணியாளர்களும், அலுவல் நிலைப்பணியாளர்களும் இணைந்த துருவங்களாக இருக்க வேண்டும் என்பதைத் தெளிவுப்படுத்தியுள்ளார். அதாவது மனிதனின் உழைப்பால் கிடைக்கும் வெற்றி என்பது, “வெற்றி வெளியே எங்கும்

இல்லை. அதுநமக்குள்ளே இருக்குகிறது. விதைக்குள்ளே மிகப்பெரியமரம் உறங்கிக் கொண்டு இருப்பதைப் போல நமதுமுயற்சியும் உற்சாகமும் உழைப்பும் ஊக்கமுமே அந்தவிருப்பத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன” எனலாம். இதனைப் போன்று, **“தீதும் நன்றும் பிறர் தரவாரா” என்ற புறநானூற்று அடிகள் நமக்குப் பாடம் என்கிறார் வ.அய்.சுப்பிரமணியம்**. (புறம் 192) ஒருவருக்கு ஏற்படும் துன்பம், இன்பம் ஆகியன அதுபிறரால் வருவதில்லை என்றும் கூறுவதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றார். அதுபோல் பல்கலைக்கழக வீழ்ச்சிக்கு நாம் இருந்து விடக்கூடாது என்பதையும் சுட்டிக்காட்டுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. புறப்பாடலானது,

“ யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்”

என்பதும் சிறப்பிற்குரியது. ஆக தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தை மேம்படுத்த வேண்டும் என்கிறார்.

அறநெறியினைப் பின்பற்றுதல்

வ.அய்.சுஅவர்கள் **“அறநெறி தவறாமல் செயல்படுவதே பெரும்வெற்றி”** என்று கூறுவது தனித்துவம் பெறுகின்றது. இன்றையக் காலக்கட்டத்தில் உயர்ந்தவன், தாழ்ந்தவன், பெரியவன் சிறியவன், உள்ளூர் வெளியூர், கருப்பு சிவப்பு, ஆண்கள் பெண்கள், இரவு பகல், முன் பின், நிர்வாகம் சார்ந்தவர், கல்விநிலை சார்ந்தவர் எனப்

பாகுபாடு இருப்பதை உணரமுடிகிறது. வள்ளுவப்பெருந்தகை குறிப்பிடும்போது,

"**மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல் அனைத்தரன்**

ஆகுல நீர பிற" (குறள்.34)

என்ற குறட்பாவின் வாயிலாக ஒருவன்தன் மனத்திற்குக் குற்றமில்லாமல் இருப்பதே அறம் என்றும், மற்றெல்லாம் ஆரவாரம் என்றும் குறிப்பிடுவதைக் காணலாம். அரசனின் பெரும் வெற்றிஎன்பது,

"வரப்புயரநீர்உயரும்

நீர்உயரநெல்உயரும்

நெல்உயரகுடிஉயரும்

குடிஉயரகோன்உயரும்"

என்பதற்கிணங்கத் தமிழ்மொழியினையும் பண்பாட்டையும் வளர்ச்சியடைய செய்யமுடியும் எனலாம்.

முடிவுரை

இவ்வாறாகத் தமிழுக்குத் தொண்டாற்றிய வ.அய்.சுப்பிரமணியம் எனும் மாமனிதர் 2009 ஆம் ஆண்டு ஜுன் மாதம் மறைந்தார். இவருடைய தமிழ்ப்பணி அளப்பரியது. அவரது செயல்பாடும் தொலைநோக்குப் பார்வையும் சிந்தனையும் இன்றைய தலைமுறைக்கு மிகவும் பயன்உடையதாக அமைகிறது என்பதை இக்கட்டுரையின் வாயிலாக அறிந்துகொள்ளமுடிகிறது.

துணைநூற்பட்டியல்

1. திருக்குறள் உரை, மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை – 600 104, 2024.
2. மாணிக்கனார். அ, புறநானூறு மூலமும் உரையும்,வர்த்தமானன் பதிப்பகம், சென்னை – 600 017, 2000.
3. தொல்காப்பிய நன்னூல் எழுத்ததிகாரம், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், சிதம்பரம் – 1969.
4. வலைத்தளம் www. wikipedia.com

10. வ.அய். சுப்ரமணியமும் திராவிட மொழியியலும்

ரா.வி.ஜீவநாத்,
முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,
தமிழ்மொழி மற்றும் மொழிபெயர்ப்பியல் துறை,
திராவிடப் பல்கலைக்கழகம்,
குப்பம் - 517 462,
ஆந்திரப் பிரதேசம்.
ORCID iD: https://orcid.org/0009-0003-6387-2519

வ.பனிமலர்,
முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,
தமிழ்மொழி மற்றும் மொழிபெயர்ப்பியல் துறை,
திராவிடப் பல்கலைக்கழகம்,
குப்பம் - 517 462,
ஆந்திரப் பிரதேசம்.
ORCID iD: https://orcid.org/0009-0004-6370-5646

முன்னுரை :

ஒரு மொழியில் படைக்கப்படும் இலக்கிய, இலக்கணங்கள் அம்மொழி காலத்தில் நிலைத்து நிற்க வழிவகுக்கும். ஆயினும், அந்தப் படைப்புகள் காலத்தில் நிலைக்கச் செய்ய அதனைக் குறித்த வாசிப்பு மிக மிக அவசியமான ஒன்று. அத்தகைய படைப்புகள் குறித்து எழும் திறனாய்வுகள் மற்றும் பிறத்துறையுடன் இணைத்து நிகழ்த்த பெறும் ஆய்வுகளானது, குறிப்பிட்ட அந்தப் படைப்பின் இன்றியமையாமையையும், அதில் இடம்பெறும் விடுபடல்களையும், காலத்தினால் நிகழும்

மாற்றங்களைச் சுட்டிக்காட்டியும் புதிய தேவைகளை நோக்கி புதிய படைப்புகள் தோன்றுவதற்கும் அல்லது தோற்றுவிப்பதற்கும் வழிவகை செய்யும். இத்தகைய செயல்பாடானது கல்விப்புலம் சார்ந்தவர்களாலும், கல்விப்புலம் சாராதவர்களாலும் தொடர்ந்து நிகழ்த்தப்பட்டு வருவதை தமிழ்ச்சூழலில் காணமுடிகிறது. அதிலும் குறிப்பாக திறனாய்வு போன்றவற்றின் மூலம் கல்விப்புலம் சாராதவர்களாலும், பிறத்துறை ஆய்வுகளின் மூலம் கல்விப்புலம் சார்ந்தவர்களாலும் தமிழ் இலக்கிய மற்றும் இலக்கண சூழலைத் தற்காலம் வரை வளர்த்தெடுத்து வந்திருப்பது போற்றுதலுக்குரியது.

தமிழ்ச் சூழலில் மொழியியல் குறித்த ஆய்வுகள் மற்றும் ஆய்வாளர்கள் மிக அருகிய நிலையிலேயே அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அந்த வகையில் கல்விப் புலத்தில் தமிழ் மொழியை மொழியியல் துறையோடு பொருத்தி ஆய்ந்த மற்றும் ஆராய, ஆய்வாளர்களை உருவாக்கியது மட்டுமல்லாமல், தமிழ் மொழியோடு திராவிட மொழியியல் துறைக்கு என நிறுவனங்களை அமைத்து வளர்த்தெடுத்த பெருமைக்குரியவர் பேராசிரியர் வ.அய்.சுப்ரமணியம் அவர்கள். அன்னார் தம் எழுதிய கட்டுரைகள், மூலபாட வேறுபாடுகள், பெருஞ்சொல்லகராதிகள், பொருட்களஞ்சியங்கள், கலைக்களஞ்சியங்கள் மற்றும்

சொல்லடைவுகள் போன்ற நூல்கள் தற்போது பதிப்பில் கிடைத்தில. 2007 ஆம் ஆண்டில் அவரது கட்டுரைகள், மாநாடு மற்றும் கருத்தரங்க துவக்க உரைகள், நூல் முன்னுரைகள் என்று தொகுக்கப்பட்டு 'வ.அய்.சுப்ரமணியம் கட்டுரைகள்' என்ற பெயரில் இரண்டு தொகுதிகளை நூலாக வெளியிடப்பட்டுள்ளது. மிகக் குறைந்த இலக்கணம் தொடர்பான கட்டுரைகளை அந்நூலில் தொகுக்கப்பட்டிருப்பினும், அதனைப் பிறமொழியுடன் தொடர்புபடுத்தியும், மொழியியல் வழி அணுகியும் பிற்காலத்தில் தமிழ்மொழியை மொழியியல் துறையுடன் ஆய்வதற்காக அடிக்கோலாக அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும், இவர் இலக்கண கட்டுரைகளை மதிப்பிடுவதுடன், இவரது மொழியியல் சார்ந்த வளர்த்தெடுப்பையும் இக்கட்டுரையில் காண்போம்.

வ.அய்.சுவும் மொழியியல் துறை வளர்ச்சியும்:

தமிழகம் அல்லது இந்திய பரப்பில் மொழியியல் பற்றிய பார்வைகள் 18-ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முன்னர் இருந்திருப்பினும், துறை சார்ந்த வளர்த்தெடுப்பைப் பொருத்த வரை ஐரோப்பியர்களின் வரையறையையே சான்றாகக் கல்விப்புலம் கொள்ளும். அதனடிப்படையில், 18-ஆம் நூற்றாண்டில் மேலை நாடுகளில் துவங்கப்பட்டது மொழியியல் துறை. சமஸ்கிருதமே தமிழ்மொழிக்கு மூத்தது என்ற பார்வை வெகுகாலமாகத் தமிழகத்தில் நிலவிவந்தது.

அச்சமயம், இந்தியாவில் உள்ள சமஸ்கிருதம் மற்றும் தமிழ் இருவேறு மொழிக்குடும்பங்கள் சார்ந்தவை என்கிற பார்வையை முதன்முதலில் டானிஷ் மொழியியலாளரான இராஸ்மஸ் கிறிஸ்டன் ராஸ்க் (1787 – 1832) என்பவர் முன்வைத்தார். அவரைத் தொடர்ந்து, பிரான்சிஸ் ஒயிட் எல்லீஸ் என்கிற எல்லீஸ் துரை (1777 – 1819) என்பவர் 1816-ஆம் ஆண்டு தென்னிந்திய மொழிக்குடும்பம் என்ற கருத்தாக்கத்தைத் தமிழகத்தில் விதைத்தார். அவரை அடுத்து 1856 திராவிட அல்லது தென்னிந்தியக் குடும்ப மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் என்ற நூலின் வழி மொழியியலின் அடிப்படையில் தக்க சான்றுகளுடன் திராவிட மொழிக்குடும்பம் என்ற கருத்தாக்கத்தைப் பிரிட்டீஷ் மொழியியலாளரான இராபர்ட் கால்டுவெல் (1814 - 1891) வலியுறுத்துகிறார். இக்கருத்தாக்கம் அரசியலிலும் பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.

சுதந்திரத்திற்கு முன்னரே கல்விப்புலத்தில் தெ.பொ.மீனாட்சிசுந்தரனார் (1901 – 1980) 1939-ஆம் காலகட்டத்தில் பேராசிரியர் ஜூல்ஸ் ப்லாக் என்பரின் நெறியளுகை கீழ்த் தமிழ் ஒலிகளை ஒலியியல் அடிப்படையில் ஆய்வு செய்து எம்.ஓ.எல் பட்டம் பெற்றார். இவர் முதன்முதலில் தமிழ் மொழி வரலாற்றை 1961 -ல் ஆங்கிலத்தில் வெளியிட்டதோடு, மாற்றிலக்கணக் கொள்கையைத் தமிழுக்கு அறிமுகமும் செய்து வைத்தவர்.

மேலும், இவரிடன் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இளம்நிலைத் தமிழ்ப் பயின்று, பின்னர் கேரளப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியரான வையாபுரிப்பிள்ளை அவர்களிடம் முனைவர் பட்ட ஆய்வினை மேற்கொண்டவரே பேராசிரியர் வ.அய்.சுப்ரமணியம் (வ.அய்.சு). அதன் பின்னர் 1956 இந்தியானா பல்கலைக்கழகத்தில் மொழியியல் பயின்று இந்தியா திரும்பினார். இவர் தம் ஆசிரியருக்குப் பின் தமிழ் மட்டுமல்லாது திராவிட மொழியியல் என்ற பார்வையை முன்வைத்து தென்னிந்தியாவில் மொழியியல் துறை வளர வித்திட்டார். இதன் காரணமாக 1971 “திராவிட மொழியியல் கழகம்” என்னும் நிறுவனத்தைப் பி.டி.முருகரத்னம் அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்டு வ.அய்.சு அவர்கள் நிறுவினார். 1972-ல் “பன்னாட்டுத் திராவிட மொழியியல்” என்ற இதழைத் துவக்கிவைத்தார். அதைத் தொடர்ந்து, 1977-ஆம் ஆண்டு “சர்வதேச திராவிட மொழியியல் பள்ளி” ஒன்றையும் கேரளத்தில் உருவாக்கினார். 1997-ல் திராவிடப் பல்கலைக்கழகம் துவங்குவதற்கும், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், உலகத்தமிழ் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், புதுச்சேரி மொழியியல் பண்பாட்டு ஆராய்ச்சி நிறுவனம் போன்ற கல்வி நிறுவனங்கள் ஆகியவைத் தோன்றுவதற்கும் காரணமாக இருந்ததோடு மட்டுமல்லாமல் துணைவேந்தராகவும், இணைவேந்தராகவும் இருந்து பல்கலைக்கழகங்களை

வழிநடத்தினார். தாம் பணியாற்றிய அனைத்து நிறுவனங்களிலும் மொழியியல் துறையை உருவாக்கி திராவிட மொழியியல் என்ற கருத்தாக்கத்தை வளர்த்தெடுத்தார்.

தாம் பணியாற்றிய காலங்களில் ச.அகத்தியலிங்கம் (1929 – 2008), இராம.சுந்தரம் (1938 – 2021) போன்றோரைத் தமது நெறியாளுகையின் கீழ் மொழியியல் ஆய்வாளர்களாக உருவாக்கினர். தொடர்ந்து, ச.அகத்தியலிங்கம் அவர்களின் மாணவர்களாக செ.வை.சண்முகம் (1932 – 2022) , பொற்கோ (1941), சு.இராசாராம் (1942) எனத் தற்காலம் வரை ஒரு நீண்ட மாணவப் பரம்பரையை உருவாக்கி தமிழ் மொழியை, மொழியியல் துறையோடு வளர்ச்சிப் பெற காரணமாக இருந்தார். இங்ஙனம் இவரது மொழியியல் சார்ந்த வளர்ச்சிப் பணிகளை நான்கு நிலைகளில் பிரிக்கலாம்.

1. மொழியியலுக்காக நிறுவனங்களை உருவாக்குதல் மற்றும் தாம் பணியாற்றிய நிறுவனங்களில் மொழியியல் துறையை உருவாக்கி அத்துறையை வளர்த்தெடுத்தது.
2. தமிழ் இலக்கிய, இலக்கணங்களை மொழியியலின் வழி ஆய்ந்து கட்டுரைகள், கலைக்களஞ்சியங்கள், பொருட்களஞ்சியங்கள், சொல்லடைவுகள், மூலபாட வேறுபாடு போன்றவற்றை உருவாக்கியது.

3. மொழியியல் ஆய்வுக்கு நீண்ட ஒரு மாணவப் பரம்பரையை வளர்த்தெடுத்தது.

4. மாநாடுகள் மற்றும் இதழ்களின் மூலம் ஆய்வுக்கட்டுரைகளை வெளியிட்டும், உரைகளை நிகழ்த்தியும் மொழியியல் ஆய்வின் மீது ஆர்வத்தைத் தூண்டியது.

வ.அய்.சுவின் இலக்கணக் கட்டுரைகள்:

வ.அய்.சு அவர்களின் இலக்கணக் கட்டுரைகளானது தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியங்கள் போன்ற தமிழ்ச் செவ்வியல் நூல்களை அடியொற்றியது மட்டுமல்லாமல் பிறமொழிகளுடன் ஒப்பிட்டு மொழியியலின் அடிப்படையிலானவை, மொழியியல் கல்விக் குறித்த இவரின் பார்வையானது, மொழியாராய்ச்சி ஒரு மொழி வளர்ச்சிக்கும், அம்மொழியின் பழைமையைக் குறித்த ஆய்விற்கும் கொண்டு செல்லும் என்ற பார்வையை மட்டும் கூறாமல்,

மொழியியல் படிப்பு, உலகப் போருக்கு முக்கியக் கருவியாக வேவு பார்ப்பது, பிரசாரம் செய்வது, சமிக்ஞைகளை உடைப்பது முதலியவற்றிற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது. ஒரு தொழில்முறையாக அது பயன்படுத்தப்பட்டது.[1] தொகுப்பு: அருண் சுப்பிரமணியம், இலக்கணமும் ஆளுமைகளும், வ.அய்.சுப்ரமணியம் கட்டுரைகள் (தொகுதி – இரண்டு), (ப.33).

என்று புளூம்பீல்டு விளக்கிய முறையைப் பற்றிக் கூறும் போது குறிப்பிடுகின்றார். இங்ஙனம் இலக்கிய, இலக்கணங்களை மொழியியல் திறனாய்வின் மூலம் திறனாய்வதைக் கடந்து அதன் தேவையை அறியமுடிகிறது.

2007-ஆம் ஆண்டு வ.அய்.சு அவர்கள் எழுதிய கட்டுரைகள், மாநாடு மற்றும் கருத்தரங்கத் துவக்க உரைகள், நூல் முன்னுரைகள் என்று தொகுக்கப்பட்டு 'வ.அய்.சுப்ரமணியம் கட்டுரைகள்' என்ற பெயரில் இரண்டு தொகுதிகளை நூலாக வெளியிடப்பட்டுள்ளது. அதில் இலக்கணக் கூறுகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் 10 கட்டுரைகள் இடம்பெறுகின்றன. இதனை இரண்டு நிலைகளில் பிரிக்கலாம்.

1. இலக்கணக் கூறுகளை எடுத்து மொழியியல் வழி ஆராய்ந்தது.
2. இலக்கணம், இலக்கண நூல்கள், திராவிட மொழிகள் சார்ந்து நிகழ்த்த மாநாட்டின் தலைமை உரைகள் மற்றும் வழக்கு வேறுபாட்டு இயல் நூலுக்கு இயற்றிய முன்னுரை என்ற வகையில் அமைந்துள்ளதைக் காணமுடிகிறது.

இவற்றில் முதல் நிலையாகிய இலக்கணக் கூறுகளை எடுத்து மொழியியல் வழி ஆய்ந்த அவரின் பார்வையானது, தொல்காப்பியம் மற்றும் புறநானூற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. இவற்றில் இடம் பெற்ற

பெயர்கள், குறிப்பு வினை, தெரிநிலை வினை, வினைமுற்றுகள், எச்சங்கள் ஆகியவற்றை தொடரியல் அடிப்படையில் தற்காலச் சொல்லுருவம் கொடுத்து அதனை மறுவுருவாக்க முறையில் விளக்குகிறார்.

தொடக்கக் கால மொழியியல் குறித்த ஆய்வுகள் பெரும்பான்மையும் மொழியின் கூறுகளான ஒலியியல், சொல்லியல் இவற்றை அடியொற்றியே அமைந்திருந்தன என்றும், மாற்றிலக்கணக் கொள்கையும், அமைப்பியல் கொள்கையும் செல்வாக்குப் பெற தொடங்கிய கால கட்டத்தில் தொடரியல் தனித்துவம் பெற்றது. என தி.சு.நடராசன் தம் திறனாய்வுக் கலை நூலில் குறிப்பிடுகின்றார்.

தொல்காப்பியம் தோன்றிய காலம் முதலே தமிழில் மொழியியல் பார்வை இருந்தது என்ற கூற்று ஆய்வாளர்கள் மத்தியில் நிலவி வந்த போதிலும், முறையாகக் காலனிய மற்றும் பின்காலனிய கால கட்டத்தின் போதுதான் தமிழ்க் கல்விப்புலத்தில் வேரூன்றியதாகக் கொள்ளமுடிகின்றது.

அல், இல் போன்றவை தொல் இலக்கண மரபானது, குறிப்பு வினையடியாகக் குறிப்பிடுவது தற்கால மரபிற்கு பொருந்தாது. அவற்றை குறையுடைய தெரிநிலை வினையாகவே ஏற்பது பொருந்தும் என்கிற அவரது பார்வையானது, ஆங்கிலத்தில் ஒழுங்கற்ற வினையான is,

was, were என்ற சொற்களுடன் பொருத்தி விளக்குகிறார். மேலும் இம்முயற்சி தவறானதா? என்ற வினாவினையும் எழுப்பி அதற்கான தர்க்கத்தையும் முன் வைக்கிறார். இந்தத் தர்க்கம் மயக்க நிலையை உருவாக்கினும், அதனை எளிதில் புரிந்துகொள்ள கீழ்க்கண்ட இவரின் பார்வையானது துணைபுரியும்,

மரபு இலக்கணங்கள் அனைத்தும், விதிகளை எக்காலத்திற்கும் ஏற்றவையாகப் போற்றவே விரும்புகின்றன. விடுபட்ட சொல்லுருவங்களை விதிக்குள் அடக்குவதற்கும் வருங்காலத்தில் பழக்கத்தில் வரும் சொல்லுருவங்களைத் தாம் கூறிய விதியால் விளக்கவும் முயல்கின்றன.[2] மேலது, (பக். 53 – 54)

மேலும் அவர் விளக்குகையில்,

எல்லா மரபிலக்கணங்களையும் காலங்கடந்தவை என்று கூறிவிட முடியாது. ஆனால் திறமையான விருத்தியுரைகாரரையுடைய இலக்கணம் காலங்கடந்து நிற்கும்; நிரந்தரமாக மாறும் தன்மை உடையது எனக் கூற முடியும்.[3] மேலது, (ப. 54)

இக்கூற்றானது உரையாசிரியர்கள் மற்றும் மொழியியலாளர்கள் என இருவருக்கும் பொருந்துவதாக அமைந்துள்ளதை உய்த்துணர முடிகிறது. 'அல்லும், இல்லும்' என்ற இக்கட்டுரையைத் தவிர்த்த ஏனைய கட்டுரைகள் அனைத்தும் திராவிட மொழிகளில் ஒன்றான

மலையாளத்தை ஒப்பிட்டே அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

'செய்து என்னும் வினைமுற்று' என்ற கட்டுரையின் கண் தமிழில் வினைமுற்றின் பரிணாமத்தைச் சங்க இலக்கியக் காலம் தொடங்கி பக்தி இலக்கியக் காலம் வரை சான்றுடன் விளக்கி இதன் தொடர்ச்சியே மலையாள மொழி பெருவழக்குப் பெற்றுள்ளன என்ற இவரின் முடிப்பானது ஏற்றுக்கொள்ளும் வகையில் அமைந்துள்ளது.

'ஒற்றுமைப்படுதல்' என்ற கட்டுரையில் தொல்காப்பிய வினையியலில் இடம்பெறும் குறிப்புவினையை விளக்கும் தெய்வச்சிலையாரின் இலக்கணக் கொள்கையுடன் நோம் சமஸ்கியினுடைய இலக்கணத்தையும் பொருத்தி தம் ஆய்வின் முடிவில் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார்,

இந்த முறையைப் பின்பற்றும்போது ஓர் ஐயப்பாடு தோன்றுவது இயற்கையே. விதிகள் செயற்படும் சமயம் பல உருவங்கள் இடையில் தோன்றுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக வந்த், தந்த் முதலியவை. இவை மொழி வரலாற்றில் என்றேனும் வழக்கிலிருந்தனவா என்று வினவலாம்.[4] மேலது, (ப.60)

இறுதியில்,

அந்த ஊகங்களில் எவையேனும் விடைகாண்பதற்கு உதவுமாயின் அவற்றை வாய்பாடாக அவர்கள் கொள்வது

வழக்கம். அவை உண்மையா அல்லவா என்று அவர்கள் வினவுவதில்லை. எளிதில் விடை காணுவதற்குரிய உத்தியாகவே அவற்றைக் கொள்வர். அதைப் போன்றே இடையில் வரும் இந்தச் சொல்லுருவங்களையும் கொள்ள வேண்டும். தெய்வச்சிலையார் முறையை இடமாற்று இலக்கண ஆசிரியர்களும் அவ்வாறே கொள்கின்றனர்.[5] மேலது, (பக். 60 – 61)

இங்கு வ.அய்.சு அவர்களின் ஆய்வானது ஏற்கும் வகையில் அமைந்திருப்பினும், நோம் சமஸ்கி மீதான விமர்சனமும் கவனத்திற்குரியது. சமஸ்கியின் கொள்கையினை அவரின் மாணவர்களே மறுத்து அவருக்குத் தெளிவை ஏற்படுத்தியதாகவும், வ.அய்.சு அவர்கள் ‘உள்ளொற்றுமையும் ஊகங்களும்’ என்ற தலைப்பிலான தம் கட்டுரையிலேயே குறிப்பிடுகின்றார். அதன் காரணமாக நிகழ்த்திய பரிசோதனை முறையில் சமஸ்கியின் கொள்கையைக் காட்டிலும், உரையாசிரியர்களின் கொள்கை தமிழ் இலக்கணத்திற்கு மிக அணுக்கமாக உள்ளதையும் சுட்டுகிறார். மேற்கூறிய இவரின் கூற்றானது ஆய்வாளருக்குரிய புறவயத்தன்மையிலிருந்து விளக்கியிருப்பதும் நோக்கத்தக்கது.

‘மொழி அகழ்வாய்வு – ஒரு புதிய நோக்கு’ என்னும் தலைப்பில் அமைந்த கட்டுரையில் சிந்து சமவெளி நாகரீகத்தில் வாழ்ந்தவர்கள் திராவிடர்களா? அல்லது

ஹிந்தோ ஐரோப்பியரா? என்கிற பார்வைக்கு இவரின் ஆய்வானது முற்றிலும் வேறுபட்டிருப்பதை காணமுடிகிறது. இரும்பு மற்றும் செம்பு என்ற இரண்டு சொற்களையும் எடுத்து, இரண்டிற்குமான வேர்களையும் திராவிட மொழி குடும்பங்களுடனும், ஹிந்தோ ஐரோப்பிய மொழி குடும்பங்களுடனும் பொருத்தி விளக்குகிறார். இறுதியில் இரும்பே பழைமையான நாகரீகங்கள் முதலில் பயன்படுத்தினர் என்றும் மொழி அகழ்வாய்வு என்று புதிய தளத்தை அறிமுகப்படுத்துகிறார்.

'மறைவினை' பற்றிய கட்டுரையானது புறநானூறு சொல்லடைவு என்ற இவரின் பணியிலிருந்து உருவானது. இவரை மொழியியலாளராகத் தனித்துவம் படித்து காட்டும் ஆய்வாகவும் அமைந்துள்ளது.

முடிவுரை:

மேலை நாட்டு மொழியியல் ஆய்வுகளைப் பொருத்த மட்டில் ஒலியியல், உருபனியல் எனப் படிப்படியாக வளர்ந்து தொடரியல் வரை வளர்ச்சியை அடைய சற்றே காலம் நீட்டிப்பு இருந்திருக்கக் கூடும். ஆனால் தமிழில் நிகழ்ந்த மொழியியல் ஆய்வுகளானது மிக குறுகிய காலத்திலே தொடரியல் ஆய்விற்கு நகர முதன்மை காரணியாக அமைந்தது, இலக்கணக்கல்வியும் அதனால் விளைந்த உரை மரபுமும் ஆகும்.

மேலை நாடுகளுக்குச் சென்று மொழியியல் கல்வியை முறையாகப் பயின்றதன் விளைவு, உலகளவில் நிகழும் மொழியியல் ஆய்வுகள் மற்றும் அதன் கோட்பாடுகளுடன் தம்மைத் தகவமைத்தும், ஆய்வுகளை நிகழ்த்திய ஆய்வாளர்களில் முதன்மையானவர் வ.அய்.சு அவர்கள். இவர்தம் ஆய்வுகளானது புறவயத்தன்மை யிலானவை. தம் ஆய்வுகளில் தமிழ் இலக்கணங்களைத் தகவமைக்க மறுவுருவாக்கம் செய்தல், மொழியியல் துறையில் வெளிவரும் புதிய கோட்பாடுகளைச் பரிசோதித்து அதன் பொருத்தம் மற்றும் பொருத்தமின்மைகளைத் தக்க சான்றுகளுடன் விளக்குவது, மொழியியல் துறையில் உள்ள பிற பிரிவுகள் பற்றிய அறிமுகம், ஆகியவை வருங்கால ஆய்வுகளுக்கு முன்மாதிரியாக அமைந்திருக்கின்றது.

மேலும், மொழியியல் வளர்ச்சிக்கு ஆய்வுகளை மட்டுமே நிகழ்த்தாமல், அதற்கென நிறுவனங்களையும், துறையையும் உருவாக்கி நிர்வகித்திருப்பது என்பது வ.அய்.சு அவர்களை ஆய்வாளராக மட்டுமல்லாமல் திராவிட மொழியியல் வளர்ச்சியின் மீது நாட்டம் கொண்டவராக இருப்பதை அறியமுடிகிறது.

ஆய்விற்குத் துணை நின்றவை:

1. அருண் சுப்பிரமணியம், இலக்கணமும் ஆளுமைகளும், வ.அய்.சுப்ரமணியம் கட்டுரைகள்

(தொகுதி – இரண்டு), இரண்டாவது மீளச்சு - 2017, அடையாளம், திருச்சி.

2. சண்முகம்.செ, சாம்ஸ்கியின் புது மாற்றிலக்கணம், முதற் பதிப்பு – நவம்பர் 1998, சுவிதா பதிப்பகம், சென்னை.

3. நடராசன்.தி.சு, திறனாய்வுக் கலை, பதினேழாம் பதிப்பு – ஆகஸ்ட் 2023, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் பி லிட்., சென்னை.

4. பஞ்சாங்கம்.க, இலக்கியமும் திறனாய்வுக் கோட்பாடுகளும், இரண்டாம் பதிப்பு – 2016, அன்னம், தஞ்சாவூர்.

5. பஞ்சாங்கம்.க, தமிழ் இலக்கியத் திறனாய்வு வரலாறு, ஆறாம் பதிப்பு – ஜூலை 2014, அன்னம், தஞ்சாவூர்.

6. பொற்கோ, இலக்கண உலகில் புதிய பார்வை , ஆறாம் பதிப்பு – 2020, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் பி லிட்., சென்னை.

7. ஜெயா அரிகரன், மொழியும் பண்பாடும், வ.அய்.சுப்ரமணியம் கட்டுரைகள் (தொகுதி – ஒன்று), இரண்டாவது மீளச்சு - 2017, அடையாளம், திருச்சி.

8. https://keetru.com/index.php/2009-10-07-10-47-41/tamildesaitamilarkannotam-aug09/320-2009-08-27-08-38-34

9. https://tamil.wiki/wiki/%E0%AE%B5.%E0%AE%90._%E0%AE%9A%E0%AF%81%E0%AE%AA%E0%AF%8D%E0%AE%AA%E0%AE%BF%E0%AE%B0%E0%AE%AE%E0%AE%A3%E0%AE%BF%E0%AE%AF%E0%AE%AE%E0%AF%8D

11. EDUCATIONAL THOUGHTS IN THE IDEAS OF V. I. SUBRAMONIAM

வ.ஐ.சுப்பிரமணியம் கருத்துகளில் கல்விச் சிந்தனைகள்

கு.பவித்ரா, பை.லட்சுமி

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்கள்

தமிழ்மொழி மற்றும் மொழிபெயர்ப்பியல் துறை

திராவிடப் பல்கலைக்கழகம்,

ஆந்திரப்பிரதேசம்- 517 426

ORCIDNumber: 3965 – 5463 – 0002 - 0009

முன்னுரை

தமிழறிஞர்களின் கல்விச் சிந்தனைகள் தமிழ்ச் சமூகத்தின் அறிவியல் மற்றும் பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் முக்கியப் பங்காற்றுகின்றன. கல்வி, மொழி, சமூகம் மற்றும் தொழில் ஆகிய துறைகளை ஒருங்கிணைத்து சிந்தித்த அறிஞர்களில் வ. ஐ. சுப்பிரமணியம் குறிப்பிடத்தக்கவர். அவரது உரைகள் கல்வியின் நோக்கம், ஆசிரியரின் பொறுப்பு, மொழியின் பண்பாடு மற்றும் சமூக முன்னேற்றத்தில் கல்வியின் அவசியம் போன்ற பல்வேறு கருத்துகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. கல்வி என்பது வெறும் அறிவைப் பெறுவதற்கான கருவி மட்டுமல்லாமல் மனிதனின் வளர்ச்சிக்கும் சமூக முன்னேற்றத்திற்கும் அடிப்படையாக அமைய வேண்டும் என்ற கருத்தை அவர் வலியுறுத்துகிறார். இந்நிலையில் வ. ஐ. சுப்பிரமணியத்தின் உரைகளில் வெளிப்படும் கல்விச் சிந்தனைகளை ஆய்வு

செய்வது முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. ஆகையால் இக்கட்டுரையில் வ. ஐ. சுப்ரமணியத்தின் வாழ்க்கை மற்றும் கல்விப்பணி, ஆசிரியரின் பொறுப்புகள் குறித்த அவரது பார்வை, சமூக முன்னேற்றத்தில் கல்வியின் பங்கு, மொழிசார் பண்புகள் மற்றும் தொழில்சார் கருத்துகள் ஆகியவை ஆய்வு நோக்கில் ஆராயப்படுகின்றன.

வ. ஐ. சுப்பிரமணியம் வாழ்க்கை மற்றும் கல்விப்பணி

வ.ஐ.சு என்று அழைக்கப்படும் வடசேரி ஐயம்பெருமாள் சுப்பிரமணியம் தமிழ் இலக்கிய உலகில் சிறந்த மொழியியல் அறிஞரும் கல்வியாளரும் ஆவார். தமிழ் மொழி மற்றும் இலக்கியம் மீது அதிக பற்றும் ஆர்வமும் கொண்டவராக விளங்கினார். கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்த வ.ஐ.சு, உயர்கல்வியில் தமிழ்த்துறை பயின்று சிறந்து விளங்கி மொழியியல் துறையில் முனைவர் பட்டம் பெற்றவர். தன்னுடைய அறிவையும் அனுபவத்தையும் மாணவர்களுடன் பகிர வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் கல்வித் துறையில் பணியாற்றத் தொடங்கினார். தமிழ் மொழியின் தனித்துவம், திராவிட மொழிகளின் தொடர்பு, மொழியியல் ஆய்வு போன்ற துறைகளில் அவர் குறிப்பிடத்தக்க பணிகளைச் செய்தார். அவர் பல கல்வி நிறுவனங்களில் ஆசிரியர், பேராசிரியர், இணைவேந்தர், துணைவேந்தர் போன்ற முக்கிய பொறுப்புகளில் பதவி வகித்தவர். மாணவர்களுக்கு தமிழ் மொழியின் சிறப்பையும் இலக்கியத்தின் முக்கியத்துவத்தையும் எளிமையாக விளக்கிக் கற்பித்தார். அவரது முயற்சிகளின் விளைவாக திராவிடப் பல்கலைக்கழகம், பன்னாட்டு மொழியியல் கழகம், கேரளப் பல்கலைக்கழகத்தின் மொழியியல் துறை போன்றவை

உருவாக காரணமாக இருந்தன. மேலும் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் பல்வேறு ஆய்வுத் துறைகள் உருவாகவும் அவர் முக்கிய பங்காற்றினார். தமிழின் முக்கியத்துவத்தை உலகளாவிய அளவில் எடுத்துரைப்பதிலும் அவர் பெரும் பங்காற்றினார். இந்தியாவின் பிற மாநிலங்களைச் சேர்ந்த ஆய்வாளர்களும் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆய்வு மேற்கொள்ளும் வகையில் ஏற்பாடுகளைச் செய்தார். மேலும் அவர் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று அங்குள்ள பல்கலைக்கழகங்களில் தமிழும் திராவிட மொழிகளும் எவ்வாறு கற்பிக்கப்படுகின்றன என்பதை அறிந்து, அவற்றை இந்தியக் கல்வி அமைப்புகளுடன் ஒப்பிட்டு ஆய்வு செய்தார். இதன் மூலம் தமிழ் ஆய்வை மேம்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை முன்வைத்தார். அவரது தலைமையில் பொறியியல் மற்றும் மருத்துவம் போன்ற பாடங்களை தமிழ் வழியில் கற்பிக்கும் திட்டங்களும் முன்னெடுக்கப்பட்டன. பல்வேறு இடங்களில் நிகழ்த்திய உரைகள் கல்வி, தமிழ் மொழி, இலக்கியம் மற்றும் சமூக விழிப்புணர்வு ஆகியவற்றைப் பற்றிய முக்கியமான கருத்துகளை வெளிப்படுத்தின. அந்த உரைகள் மாணவர்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் வழிகாட்டியாகவும் அமைந்தன. இவ்வாறு தன்னுடைய வாழ்க்கையை கல்விக்கும் தமிழ் வளர்ச்சிக்கும் அர்ப்பணித்தவர் வ.ஐ.சு. அவரின் கல்விச் சிந்தனைகள் தமிழ்ச் சமூகத்தில் முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றவை ஆகும். வ.ஐ.சு.அவர்களின் பங்களிப்பு மொழிசார் துறையில் இயங்க பல்வேறு சிந்தனைகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

தமிழ்மொழி மற்றும் இலக்கியக் கல்வி பற்றிய பார்வை

ஐரோப்பியரின் வருகைக் காரணமாக இருபதாம் நூற்றாண்டில் நடந்த மாபெரும் மறுமலர்ச்சி இயக்கமாக

தாய்மொழிவழிக் கல்வி என்ற சிந்தனையானது மக்களிடையே பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. மற்ற நாடுகளிடையே ஒப்பிட்டு கல்வியில் முன்னேற்றம் தேவை என்று சிந்தனைகளும் மேலெழுந்தன. இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், ஜெர்மனி போன்ற நாடுகளில் தாய்மொழிக் கல்வியின் மூலமே பொருளாதார நிலை செழுமையுற்றது. அந்த அடிப்படையில் நோக்கும்போது அறிவியல் நூல்களின் வளர்ச்சியே பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு வழிவகுக்கும் என்ற போக்குத் தொடங்கியது. அவ்வாறு நோக்குகையில் தமிழ் மொழி தன்னை பயன்படுத்திக் கொள்ளாமல் விட்டால் வறுமை நிலை நீங்காது என்ற எண்ணம் ஐரோப்பியரின் வருகையால் நிகழ்ந்தது. 2500 ஆண்டுகள் பழமையான தொல்காப்பியத்தையும் சங்க இலக்கியத்தையும் படித்தால் பொருள் புரியாது என்று கூறுவது கடினமன்று. ஏனெனில் பண்டைய தமிழ்ச் சமூகத்தில் ஓரளவுக்கு அறிவுள்ளவர்கள் மட்டுமே சங்க இலக்கியத்தில் பொருள் தெரிந்து வைத்திருப்பது கடினம். இதைப்போல மற்ற மொழிகளில் அதே போன்று புரிந்து கொள்வதும் கடினமான ஒன்று. தங்களது வழக்குகளை தாய் மொழியில் நடத்துவதும் வழக்குகளைத் தீர்வு காண வழிவகுக்கும் என்ற சிந்தனைப் பற்றி வலியுறுத்தியவர்கள் ஆங்கிலேயர்கள். “பாணினீய இலக்கணம் சமஸ்கிருதத்தில் எழுந்த அறிவுப் பெரும் சின்னமாயினும் பழைய இந்தியா முழுவதும் பாராட்டப்படவில்லை. அதைப் போன்றே பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த மேனாட்டு இந்திய இயல் ஆய்வாளர்கள் அனைவரும் அதனை ஒருமுகமாகப் போற்றிடவில்லை.”1 இதன்மூலம் சமஸ்கிருதத்தை விட தமிழ்மொழி சார்ந்த கல்வியே மக்களுக்குப் பயனளிக்கும் என்பதனை ஆசிரியரின் கருத்தரங்க உரை

வெளிப்படுத்துகிறது. உயர்தனி நெறியை விட நாட்டு நெறி மக்களின் சிந்தனைகளை வலுப்படுத்துகின்றன. இதன் மூலம் திராவிடத் தமிழ்ப் பண்பாட்டை மீட்டுருவாக்க இயலும். பல நூற்றாண்டு புத்த மத ஆய்வு பரிமாற்றங்கள் தமிழ் இலக்கியச் சான்றுகளால் வலுப்பெறுகின்றன. தர்க்க ரீதியில் எதனையும் படிப்பதிலும் வாதிடுவதிலும் மக்களிடம் நீங்கா இடம்பெறுவது இதனை சார்ந்த கருத்து உருவாக்கத்தில் தான்.

ஆசிரியரின் பொறுப்பு குறித்து வ. ஐ.சு கூறிய கருத்துகள்

ஆசிரியரின் வழிகாட்டுதல்களில் மாணவர்கள் இயங்குவது தங்கள் அறிவுசார் சிந்தனைகளை வளர்க்கும் விதமாகவும் மேலும் சரியான வழியில் இயங்குவதற்காகவும் ஆசிரியர்கள் தங்கள் பொறுப்பினை கைவிடாது செயல்பட வேண்டும். ஆசிரியர்களின் உடனுறை இருப்பும் மாணவர்களை மேலும் மேலும் மேம்படுத்தும். இது ஒவ்வொரு மாணவர்களைப் பொறுத்தும் ஆசிரியரின் திறனைப் பொறுத்தும் மாறுபடும். இதற்கு சான்றாக வ.ஐ.சு அவர்களின் வாழ்க்கையில் எந்தவித வெறுப்பு இல்லாமல் தலைமை அலுவலராக இருந்தாலும் கூட தங்கள் துறை சார்ந்த பள்ளி அல்லது கல்லூரிகளில் நடக்கும் விழாக்களில் முழுமையாக பங்கேற்று அதன் நெறியாளராக இருக்கும் பட்சத்தில் அங்கு உரையாடும் கருத்துக்களை தொகுத்துக் கூறி அதில் முழுமையாக தன்னை ஈடுபடுத்தி, சிறந்த ஆசிரியர்களின் தன்மைகளுக்கு உதாரணமாக விளங்கியவர். "செக்கோஸ்லோவேகியா நாட்டில் தமிழாராய்ச்சி செய்து வரும் திரு.கமீல் ஸ்வலபில், ‘உலகிலுள்ள திராவிட வல்லுநர்கள் ஆண்டிற்கொருமுறையாவது கூட வேண்டும்’ என்று கடிதம் மூலம் கூறிய யோசனையை வரவேற்றார்." [2] உலகின் பல

நாடுகளில் திராவிட மொழிகளை ஆய்வு செய்யும் அறிஞர்கள் மற்றும் வல்லுநர்கள் உள்ளனர். இவர்கள் தனித்தனியாக ஆய்வு செய்வதற்குப் பதிலாக ஆண்டிற்கு ஒருமுறையாவது ஒன்றுகூடி கருத்து பரிமாற்றம் செய்ய வேண்டும் என்ற யோசனை முன்வைக்கப்பட்டது. இந்த யோசனையை அவர் கடிதத்தின் மூலம் வரவேற்று ஆதரித்தார். அவ்வாறு ஆண்டுதோறும் கூடுவதன் மூலம் திராவிட மொழிகள் தொடர்பான புதிய ஆய்வுகள், கண்டுபிடிப்புகள், மொழியியல் கோட்பாடுகள் மற்றும் ஆய்வுமுறைகள் குறித்து விவாதிக்க முடியும். தமிழ் நாடகம் வளரவில்லை என்ற தலைப்பில் நடந்த கலந்துரையாடலில் கூத்துப் பட்டறை நடத்தும் ஆசிரியரின் தகுதிகள் அவர்களின் பங்களிப்பு நாடகத் துறை சார்ந்த நோக்கங்களை வளர்த்தெடுத்து மேலும் அதன் கருத்துருவாக்கங்களை கூத்துப்பட்டறை ஆசிரியர் சரியாக வழி நடத்தினால் நாடகத்துறை சரியாக மாணவர்களை வந்து சேரும் என்ற கருத்தையும் முன்வைக்கிறார். பல்துறைச் சார்ந்த ஆசிரியர்களின் தகுதிகளை முன்வைத்து ஆசிரியர்களின் பொறுப்புகளையும் எடுத்துரைக்கிறார்.

சமூக முன்னேற்றத்திற்கு கல்வியின் பங்கு

ஐரோப்பியர்களின் புதிய கல்விக் கொள்கை அறிவியல் சார்ந்த துறைகளில் மக்களை இயங்க வைக்க பெரும் பங்கு வகித்தது. அவர்களின் வருகைக்கு முன்பு வரை கல்வியானது உயர்வகுப்பினர்க்கு மட்டுமே என்ற பாகுபாட்டு அடிப்படையில் இருந்தது. “அடிப்படைக் கல்வி தாய்மொழியிலும் உயர்கல்வி இந்துக்களுக்குச் சமஸ்கிருதத்திலும், முஸ்லிம்களுக்கு பெர்சியன் அல்லது அரபிக் மொழியிலும் கற்பிக்கப்பட்டன.”3 இத்தகைய நிலையில் ஐரோப்பியரின் வருகை அறிவியல் துறை சார்ந்த

கல்விக்கொள்கைகளை கொண்டுவந்தாலும் பின்னணியில் நோக்கும்பொது ஒருபக்கத் தன்மையில் தங்களின் கீழ் பணியில் அமர்த்த பயன்படுத்திக்கொண்டனர். இத்தகைய போக்கு பிற்காலத்தில் தாய்மொழிக்கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை மக்களிடையே ஏற்படுத்தின. அறிவியல் துறை சார்ந்த கல்வி முறைகள் பொருளாதார முறைகள் முன்னேறவும் மக்கள் அறிவியல் சார்ந்த நிலையில் இயங்கவும் பயன்பட்டது. குறிப்பாக எந்திரப் புரட்சியின் விளைவாக மக்கள் அத்துறையில் பணியமர்த்தப்பட்டு பொருளாதார நிலையில் முன்னேற சிறந்த பின்புலமாக அமைந்தது. அச்சு இயந்திரங்களின் பெருக்கத்தால் நூல்கள் பல்கிப் பெருகின. இதுவே பல்வேறு அறிவுசார் பின்னணியில் மக்கள் இயங்கவும் பயன்பட்டது. பிற மேனாட்டு இலக்கியங்களைக் கற்கும் சூழலில் தொடக்கத்தில் புரியாதத் தன்மையில் இருந்தாலும் அவை காலப்போக்கில் தங்களுக்குரிய இலக்கியமாக மாறும் தன்மையதாகவும் வடிவம் கொள்ளும். அவை, எத்தகைய புதுவித மாற்றங்களையும் ஏற்கும் தன்மையையும் உண்டாக்கும். அதற்கு எடுத்துக்காட்டாக, உடல், குரல் ஒருங்கிணைப்பு - கலந்துரையாடலில் தலைமையுரையாற்றிய வ.ஐ.சுப்பிரமணியம் அவர்களின் உரையானது இவ்வாறு அமைகின்றது. “எக்கின்ஸ் என்ற கர்நாடக இசையில் புகழ்பெற்றவர் தமிழர்களை போன்ற வல்லாண்மையும், திறமையும் அதனை ஆலாபனை செய்யும் ஆற்றலையும் பெற்றிருந்தார். கேரளத்தில் சண்டைப் பயிற்சிக்காக ‘களறிப் பயிற்று’ என்ற ஒரு அமைப்பு முறை இருக்கிறது. நாகர்கோவில் பகுதியில்கூட அது இருக்கிறது. அவர்கள் பல கலைச்சொற்களைத் திராவிட அடிப்படையில் ஆக்கி இருக்கிறார்கள்.

எடுத்துக்காட்டாக அங்க அசைவுகளை ‘மெய்த் தொழில்’ என்று சொல்கிறார்கள். கையினால் சைகை செய்கின்ற அனைத்தையும் அவர்கள் ‘கைத்தொழில்’ என்று சொல்கிறார்கள்.விரலால் காண்பிக்கப்படுகின்ற அனைத்தையும் ‘விரல்தொழில்’ என்று சொல்கிறார்கள். எனவே இவைகள் அனைத்தும் மெய்த்தொழில் என்று பொதுக் குறியீட்டில் அடக்கிக் கொண்டால் இதனை ஆங்கிலத்தில் கெனீசிக்சு (Kenesics) என்று கொள்வார்கள்.”[4] இவ்வாறு பன்முக திசையில் கலைகளும் எண்ணங்களும் சென்றாலும் அவற்றை சமூக முன்னேற்றத்திற்கும் தங்கள் பெரும் பாரம்பரியத்துடனும் தங்களின் மூலமான மூலத்திராவிடம் என்ற அடிப்படையில் செல்லும் தன்மையினைக் காண முடிகின்றது. துறை சார்ந்தும் கலைகள் சார்ந்தும் இருக்கும் போக்குகள் மக்களை பல்வேறு துறைகளில் இயங்க வைக்கும் கல்விமுறைகள் சமூக முன்னேற்றத்திற்கும் வழிவகுக்கும் பங்கினைக் காண முடிகின்றது.

தொழிற்கல்வியின் முக்கியத்துவம்

பொருளாதார நிலையில் உயர்ந்திருப்பவர்களை மட்டுமே சமுதாயம் மதிக்கும் சூழலில் வேலை என்ற ஒன்று கட்டாயமாக்கப்படுகிறது. அதனைக் கல்வியின் மூலம் மட்டுமே பெற முடியும் என்று திணிக்கப்படுகிறது. "தொழில் கல்வியின் நோக்கம் அரசாங்க வேலை பெறுவதன்று. தாமே தொழில் செய்து, செல்வவளம் சேர்ப்பதற்குரிய தகுதி பெறுவதே அந்தக் கல்வியின் குறிக்கோள்"[5] இக்கருத்தில் தொழிற்கல்வியின் உண்மையான நோக்கம் என்ன என்பதை அவர் தெளிவாக எடுத்துரைக்கிறார். பொதுவாக கல்வி கற்றவர்களின் இலக்கு அரசாங்கத்தில் ஒரு வேலைப் பெறுவது என்ற எண்ணம் சமுதாயத்தில் நிலவி வருகிறது.

ஆனால் தொழிற்கல்வியின் அடிப்படை நோக்கம் அதுஅன்று. தொழிற்கல்வி என்பது ஒருவருக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட தொழிலில் திறமை மற்றும் நடைமுறை அறிவை வழங்கும் கல்வியாகும். இந்தக் கல்வியைப் பெற்றவர் பிறரிடம் வேலை கேட்பதற்குப் பதிலாக தாமாகவே ஒரு தொழிலைத் தொடங்கி நடத்தக்கூடியவராக உருவாக வேண்டும். அதன்மூலம் அவர் தனிப்பட்ட முன்னேற்றத்தையும் பொருளாதார வளர்ச்சியையும் அடைய முடியும். மேலும், இத்தகைய தொழில் முயற்சிகள் சமூகத்திற்கும் பயனளிக்கும். வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்குவதோடு நாட்டின் பொருளாதார வளத்தையும் உயர்த்தும். எனவே தொழிற்கல்வி ஒருவரை வேலை தேடுபவராக அல்லாது வேலை உருவாக்குபவராக மாற்ற வேண்டும் என்ற நோக்கத்தை இந்தக் கருத்து எடுத்துக்காட்டுகிறது.

மொழி சார் சிந்தனைகள்

பிற மொழி தாக்குதல் இன்றியும் தனித்தியங்கும் பண்பினைக் கொண்டதாக இருக்கும் மொழிகளின் தன்மைகள் இருக்கும்பட்சத்தில் தமிழ்மொழியானது அத்தகைய தனித்தன்மைகளைக் கொண்டுள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அவ்வகையில் மற்ற அணுகுமுறைகளைக் காட்டிலும் மொழியியல் அணுகுமுறை கல்வி சார்ந்த புலங்களில் மொழிகள் குறித்த பல்வேறு பொருண்மைகளில் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு வருகின்றன. இந்த அணுகுமுறையின் சிறப்பு என்னவென்றால் ஒரு மொழியைப் பல உறுப்பாகப் பகுத்துக் கொள்ளும் பாங்கு என்பதுதான். ஒரு சொல்லுக்குப் பல வகையான ஒலிப்பு வேறுபாடுகள் இருந்தாலும் அதன் வேர்ச் சொற்களில் அத்தகைய வேறுபாடு இல்லை. ஆனாலும் அத்தகைய நிலையில் ஒரே

சொல்லுக்கு பல வகையான பொருட்களும் இருக்கின்றன. ஆராய்ச்சி பொருள் அனைத்தும் நூல்களில் புதைந்திருப்பதை விட மக்களின் அனுபவத்திலே அதிகம் புதைந்துள்ளன. வேர்ச்சொற்கள் மாறாதிருக்கும் தன்மையில் பல்வேறு வட்டாரம் சார்ந்த மக்கள் பேசும் மொழிகளையும் அடையாளம் காண இயலும். ஒரு செய்தியை சொல் மூலமும் உடல் அசைவின் மூலமும் அல்லது இரண்டின் அசைவு மூலமும் தெரிவிக்கும் விதங்கள் உள்ளன. இது மட்டுமன்றி 'அமைதியாக இருத்தல்' என்ற நிலையிலும் கருத்தைத் தெரிவிக்கும் பண்பு உள்ளது. தனியார் இயல்பு அல்லது தனியார் ஒழுக்கம் என்று அழைக்கப்படும் (Mannerism) இத்தகைய வாய்மொழி சாராதச் சொல்லாக இருக்கும்பட்சத்தில் அதனைத் தனிப்பட்ட முறையில் ஒரு பொது மொழி என்று எண்ணாமல் குழூஉக்குறியாகக் கொள்வது நல்லது. அத்தகைய குறிப்பிட்ட மக்கள் சார்ந்து மட்டுமே புரியக்கூடிய மொழிகளையும் ஆராய வேண்டும் என்பதும் இன்றைய சூழலில் தேவையானதாக உள்ளது. பிறநாடுகளில் “பல்கலைக்கழகங்களில் மொழியியல் கற்பிக்கும் ஆசிரியரைச் சந்தித்து பேசுவது; அவர் மூலம் வடமொழி ஆசிரியரோ, திராவிட மொழி ஆசிரியரோ இருக்கின்றாரா என்று தெரிந்துகொள்வது; அவர்களைப் பார்த்து திராவிட மொழி- சிறப்பாகத் தமிழ்ப் படிப்பு- எவ்வாறு நடைபெறுகிறது என்று கேட்டு தெரிவது”6 என்ற கருத்து வ.ஐ.சு அவர்களின் மொழியியல் தொடர்பான விரிவான பார்வையை வெளிப்படுத்துகிறது. அவர் தமிழ்மொழி வளர்ச்சி இந்தியாவிற்குள் மட்டும் அல்லாது உலகளாவிய அளவில் ஆராயப்பட வேண்டும் என்ற

எண்ணத்தை முன்வைக்கிறார். இதன் மூலம், வெளிநாட்டு பல்கலைக்கழகங்களில் நடைபெறும் தமிழாய்வு நிலையை அறிந்து கொள்ளுதல், மற்ற கல்வி நிறுவனங்களுடன் தொடர்பு ஏற்படுத்துதல் மற்றும் தமிழ்மொழியை உலகளவில் பரப்புதல் ஆகியவை மிகவும் முக்கியமானவை என்பதைக் காட்டுகிறார்.

தொகுப்புரை

வ. ஐ. சுப்ரமணியத்தின் உரைகளில் வெளிப்படும் கல்விச் சிந்தனைகள் இன்றைய கல்வியின் நோக்கை விளக்குகின்றன. கல்வி என்பது தனிநபரின் அறிவை வளர்ப்பதோடு சமூகப் பொறுப்புணர்வையும் மனிதநேயப் பண்புகளையும் வளர்ப்பதாக இருக்க வேண்டும் என்பதே அவரது கருத்தின் மையமாகும். ஆசிரியர்கள் மாணவர்களின் அறிவுத் திறனை மட்டுமல்லாமல் அவர்களின் ஒழுக்கம் மற்றும் சமூகப் பொறுப்புணர்வையும் உருவாக்க வேண்டியவர்கள் என்று அவர் வலியுறுத்துகிறார். மொழிசார்ந்த ஆய்வு கள் மேனாடுகளில் அமைக்கப்பெற்று மேன்மேலும் வளர்க்கப்பட வேண்டும் என்ற சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்துகிறார். மேலும் மொழி, பண்பாடு மற்றும் தொழில்சார் திறன்களை இணைத்து வழங்கப்படும் கல்வி சமூக முன்னேற்றத்திற்கும் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் வழிவகுக்கும் என்பதை அவரது உரைகள் தெளிவுபடுத்துகின்றன. எனவே வ. ஐ. சுப்ரமணியத்தின் கல்விச் சிந்தனைகள் இன்றைய கல்வி அமைப்பிற்கும் சமூக முன்னேற்றத்திற்கும் வழிகாட்டும் முக்கியமான கருத்துகளாக விளங்குகின்றன.

துணைநூற்பட்டியல்

1. இரா. சுப்பராயலு, வ. அய். சுப்பிரமணியம் எண்ணமும் எழுத்தும், மாமன்னன் பதிப்பகம், 124, நட்சத்திர நகர், தஞ்சாவூர் - 613 005. ப. ஆ- 2017.
2. ஜெயா அரிகரன், வ. அய். சுப்ரமணியம் கட்டுரைகள், தொகுதி ஒன்று, மொழியும் பண்பாடும், அடையாளம் பதிப்பகம், 1205/1 கருப்பூர் சாலை, திருச்சி மாவட்டம், புத்தாநத்தம் - 621310. இ.மீளச்சு - 2017.
3. அருண் சுப்பிரமணியம், வ. அய். சுப்ரமணியம் கட்டுரைகள், தொகுதி இரண்டு, இலக்கணமும் ஆளுமைகளும், அடையாளம் பதிப்பகம், 1205/ 1 கருப்பூர் சாலை, திருச்சி மாவட்டம், புத்தாநத்தம் - 621310. இ.மீளச்சு - 2017.

12. THE CONTRIBUTIONS OF V. I. SUBRAMONIAM IN LINGUISTIC RESEARCH

மொழியியல் ஆய்வில் வ.ஐ. சுப்பிரமணியத்தின் பங்கு

லூ.ஜினிஷா

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்

தமிழ் மொழி மற்றும் மொழிபெயர்ப்பியல் துறை,

திராவிடப்பல்கலைக்கழகம், சீனிவாச வனம்

குப்பம் - 517426 ஆந்திரப்பிரதேசம், இந்தியா.

ORCID: https:// orcid.org/ 0009 - 0002 – 9012 – 1174.

முன்னுரை

வ.ஐ.சுப்பிரமணியம் மொழியியல் ஆராய்ச்சியில் மிக முக்கிய பங்கு வகித்தவர். தமிழ்மொழியின் வளர்ச்சிக்கு பல அறிஞர்கள் பெரும் பங்காற்றியுள்ளனர். அந்த அறிஞர்களுள் முக்கியமானவர் வ.ஐ.சுப்பிரமணியம். அவர் தமிழ்மொழியின் பெருமையை உலகறியச் செய்த சிறந்த தமிழறிஞர், கல்வியாளர் மற்றும் ஆய்வாளர் ஆவார். மொழியியல் ஆய்வுகள், தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி மற்றும் கல்வித்துறையில் அவர் செய்த பணிகள் குறிப்பிடத்தக்கவை. தமிழ்மொழியின் தனித்துவத்தையும் அதன் பண்பாட்டு மரபையும் பாதுகாக்கவும் வளர்க்கவும்

பல்வேறு முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். அவ்வகையில் அவரது மொழியியல் ஆராய்ச்சிப் பங்களிப்புகள் குறித்து இவ்வாய்வுக் கட்டுரையில் காண்போம்.

மொழியியல்

மொழி என்பது மனிதர்கள் தங்களுடைய எண்ணங்கள், உணர்வுகள் மற்றும் கருத்துகளை ஒருவரிடமிருந்து மற்றொருவருக்கு பரிமாறிக்கொள்ள பயன்படும் முக்கியமான கருவியாகும். மொழி, பொதுவாக காற்று ஊடகத்தில் ஒலி வடிவில் வெளிப்படுவதோடு, எழுத்து வடிவில் எழுதப்பட்ட பரப்புகளில் பதிவு செய்யப்பட்டும் காணப்படுகிறது. மற்ற கருத்துப்பரிமாற்றக் குறியீடுகளிலிருந்து மொழி தனித்துவமான பண்புகளைக் கொண்டதாகும்.

மொழியின் இயல்பையும் அதன் அமைப்பையும் அறிவியல் அடிப்படையில் ஆராய்ந்து படிப்பதே மொழியியல் ஆகும். மொழியியல் பல துணைப் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. அவற்றுள் முக்கியமானவை ஒலியனியல், உருபனியல், தொடரியல் மற்றும் பொருண்மையியல் ஆகியவையாகும். மொழியின் வரலாற்று வளர்ச்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்படும் ஆய்வு வரலாற்று மொழியியல் எனப்படுகிறது. மொழியின் பல்வேறு கிளைகள் அல்லது இட அடிப்படையிலான மாற்று வகைகளை ஆய்வு

செய்வது கிளைமொழியியல் ஆகும். இதற்கு மேலாக, பயன்பாட்டு நோக்கில் மொழியியல் சமூகமொழியியல், உளமொழியியல், கணினி மொழியியல் போன்ற பல்வேறு துறைகளாகவும் பிரிக்கப்படுகிறது.

திராவிட மொழிகளின் வரலாற்றுப் பின்னணி

திராவிட மொழிக்குடும்பம் பொதுவாக நான்கு முக்கியப் பிரிவுகளாக வகைப்படுத்தப்படுகிறது. அவற்றுள் தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் போன்ற மொழிகள் தெற்கு பிரிவில் முக்கிய இடம் பெறுகின்றன. தொல்லியல் ஆதாரங்கள், சங்க இலக்கியங்கள், கல்வெட்டுகள் ஆகியவை திராவிட மொழிகளின் தொன்மையை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

மொழியியல் ஆராய்ச்சிகாக நிறுவனங்கள் அமைத்தல்

வ.ஐ. சுப்பிரமணியம் தஞ்சாவூரில் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதல் துணைவேந்தராக இருந்து, மொழியியல் மற்றும் தமிழியல் ஆய்வுகளை விரிவுபடுத்தினார். கேரளத்தில் மொழியியல் துறையை உருவாக்கி, மொழியியல் கல்வியை நிறுவினார். ஆந்திர மாநிலம் குப்பத்தில் திராவிடப் பல்கலைக்கழகத்தை உருவாக்கி, திராவிட மொழிகளின் கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சியை வலுப்படுத்தினார். கன்னட மொழி வளர்ச்சிக்காக ஹம்பியில் கன்னடப் பல்கலைக்கழகத்தை உருவாக்குவதிலும் பெரும்பங்கு வகித்தார்.

திராவிட மொழிகள் இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் தொன்மையான மொழிக்குடும்பங்களில் ஒன்றாகும். இம்மொழிகள் இலக்கண அமைப்பு, ஒலியியல் தன்மை, சொற்பிறப்பியல் மற்றும் வாக்கியக் கட்டமைப்பு ஆகிய துறைகளில் தெளிவான அடித்தளத்தைக் கொண்டுள்ளன. மொழி என்பது மனித சமூகத்தின் அடிப்படை அடையாளமாகும். உலக மொழிக்குடும்பங்களில் திராவிட மொழிகள் தனித்துவமான இடத்தைப் பெற்றுள்ளன. தென்னிந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் பரவலாகப் பேசப்படும் இம்மொழிகள், ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாகத் தொடர்ச்சியான இலக்கியப் பாரம்பரியத்தையும் பண்பாட்டு வளத்தையும் தக்கவைத்துள்ளன.

திராவிட மொழிகள் குறித்து மொழியியல் அறிஞர்கள் மேற்கொண்ட ஆய்வுகள், இம்மொழிகள் ஒரே மூலத்திலிருந்து தோன்றி பல கிளைகளாகப் பிரிந்துள்ளன என்பதை விளக்குகின்றன. அவ்வகையில் தமிழ் மொழி ஒரு செம்மொழி என்பதை அறிவியல் ஆதாரங்களுடன் வலியுறுத்தும் வகையில் தமிழ் ஆய்வுகளுக்காகத் தனித்துறை அமைப்புகள் உருவாக உதவினார்.

சமூக மற்றும் பண்பாட்டு தாக்கம்

திராவிட மொழிகள் பண்பாட்டு அடையாளமாக விளங்குகின்றன. மரபுகள், கலைகள், வழக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள் அனைத்தும் மொழியுடன் இணைந்துள்ளன. கல்வி, நிர்வாகம், இலக்கியம், ஊடகம் ஆகிய துறைகளில் இம்மொழிகள் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. திராவிட ஆய்வுகளுக்கு, குறிப்பாக திராவிட மொழியியலுக்கு பேரா.வ.ஐ.சுப்பிரமணியம் செய்த பங்களிப்புகள் அளவிட முடியாதவை. பல்துறை அறிவும் புதுமையான ஆராய்ச்சித்திறனும் கொண்ட அறிஞராக, மொழியியல் மற்றும் அதனுடன் தொடர்புடைய பண்பாட்டு ஆய்வு, நாட்டுப்புறவியல் போன்ற துறைகளில் புறக்கணிக்கப்பட்ட ஆய்வு பகுதிகள் குறித்து தெளிவான பார்வையைக் கொண்டிருந்தார்.

1950-களின் இறுதிப்பகுதியிலும் 1960-களிலும், தென்னிந்திய பல்கலைக்கழகங்களில் குறிப்பாக மொழித்துறையில் முனைவர் பட்ட ஆய்வுகளை ஊக்குவிக்கும் மனப்பாங்கு அதிகமாக இல்லாத காலத்தில், தமிழ்நாடு மற்றும் கேரளாவிலிருந்து இளம் அறிஞர்களை ஆய்வுப் பணியில் ஈடுபட ஊக்குவித்தவர் பேரா.வ.ஐ.சுப்பிரமணியம் ஆவார். மாணவர்களுக்கு சரியான வழிகாட்டுதலும் தலைமைத்துவமும் வழங்கியதுடன், தேவையானபோது ஊக்கத்

தொகைகளையும் வழங்கினார். அதன் விளைவாக, கேரளப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்த்துறை மற்றும் அவர் தலைமையில் செயல்பட்ட மொழியியல் துறை ஆகியவை தென்னிந்தியாவின் முக்கியமான ஆய்வு மையங்களாக உருவாயின.

பேரா. வ.ஐ. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் நிறுவிய ISDL, திராவிட ஆய்வுத் துறையில் சிறப்புமிக்க நிறுவனங்களுள் ஒன்றாகும். அவர் 1971 சனவரியில் தொடங்கிய சர்வதேச திராவிட மொழியியல் இதழ் கடந்த 44 ஆண்டுகளாக இடையறாது வெளிவருகிறது. அதனைப் போலவே மாதாந்திர DLA செய்திமடலும் தொடர்ந்து வெளியிடப்பட்டு வருகிறது.

திராவிட மொழிகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்தல்

1972 முதல், அவரது முயற்சியால் DLA வருடாந்திர மாநாடுகளில் நான்கு முக்கிய திராவிட மொழிகளுக்கும் தனித்தனி பல்கலைக்கழகங்கள் அமைக்க தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. மேலும், சம்பந்தப்பட்ட மாநில அரசுகளுடன் அவர் நேரடியாக தொடர்புகொண்டு அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்தார். ஆரம்பத்தில், இத்தகைய கோரிக்கைகள் சில மாநில அரசுகளால் பிராந்திய மனப்பான்மையின் வெளிப்பாடாக தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட்டன. இறுதியில், தென்னிந்தியாவின் நான்கு மாநில அரசுகளும் அதன் அவசியத்தை உணர்ந்து,

தங்கள் மாநிலங்களின் அதிகாரப்பூர்வ மொழிகளுக்கான ஆய்வு மற்றும் கற்றலுக்காக தனித்தனி பல்கலைக்கழகங்களை நிறுவின.

மொழியியல் மற்றும் பண்பாட்டு ஆய்வுகள்

சமஸ்கிருதம், பிராகிருதம் போன்ற பாரம்பரியச் செழுமை மிக்க மொழிகள் மீது அவர் கொண்டிருந்த மரியாதை வெறும் மரபுப் பற்றாக மட்டுமல்லாது, அவற்றின் இலக்கண வளம், இலக்கிய ஆழம், சிந்தனை மரபு ஆகியவற்றை உணர்ந்தவராக அறியப்படுகிறார். இந்திய மொழிகளின் பரிணாம வளர்ச்சியையும் பரஸ்பரத் தாக்கங்களையும் புரிந்துகொள்வதற்கு அம்மொழிகள் அளிக்கும் பங்களிப்பு அளப்பரியது என்பதை அவர் தெளிவாக உணர்ந்திருந்தார். அதேபோல், பௌத்தம் மற்றும் ஜைனமதம் போன்ற சிந்தனைப் பாரம்பரியங்கள் இந்திய அறிவு மரபில் ஏற்படுத்திய மாற்றங்கள், சமூகச் சீர்திருத்த எண்ணங்கள், தத்துவ ஆழம் ஆகியவற்றிலும் அவர் ஆழ்ந்த ஆர்வம் கொண்டிருந்தார். இம்மதங்களின் இலக்கியங்கள், சாஸ்திரங்கள் மற்றும் வரலாற்றுப் பதிவுகளுக்கும் மொழியியல் மற்றும் பண்பாட்டு ஆய்வுகளுக்கும் முக்கியத்துவம் அளித்தார்.

அவர் ஒருபோதும் குறுகிய மனப்பான்மையை அணுகாதவர். திராவிட மொழிகளுக்காக உழைத்திருந்தாலும், அதில் எந்தவிதமான பிராந்தியப்

பாகுபாடுமின்றி செயல்பட்டார். மாறாக, அது இந்தியாவின் மொழி மற்றும் பண்பாட்டு பல்வகைமையில் அவர் கொண்டிருந்த அகன்ற பார்வையின் வெளிப்பாடாகும். பிராந்தியவாதம், சாதியவாதம், மொழி அடிப்படையிலான மேலாதிக்க எண்ணங்கள் போன்றவை கல்வி மற்றும் சமூக ஒற்றுமைக்கு இடையூறு விளைவிப்பவை என்று அவர் கருதினார். அதனால், அவற்றை மீறி நிற்கும் ஒரு உயர்ந்த தேசிய உணர்வை அவர் தன்னுள் வளர்த்திருந்தார். இந்திய ஒருமைப்பாட்டை மதிக்கும் தேசியவாதியாகவும் திகழ்ந்தார்.

காந்திய சிந்தனைகள்

சிந்தனைக் கோட்பாட்டில் அவரது குடும்பப் பின்னணியும் முக்கிய பங்காற்றியது. ஸ்ரீ சித்தரஞ்சன் தாஸ் அவர்களின் தீவிர ஆதரவாளராக இருந்த அவரது தந்தையின் அரசியல் மற்றும் சமூக ஈடுபாடு, அவரின் மனப்பாங்கை வடிவமைத்தது. இதன் விளைவாக, காந்திய சிந்தனைகளான அகிம்சை, சத்தியம், சமூகநீதி, எளிமை, தேசிய ஒற்றுமை ஆகியவை அவரது வாழ்வியல் நோக்கிலும் கல்வியியல் அணுகுமுறையிலும் ஆழமாக பதிந்திருந்தன. காந்திய மதிப்புகள் அவரை தாழ்மையானவராகவும், மனிதநேய உணர்வு மிக்கவராகவும் உருவாக்கின.

பிறமொழி இலக்கியப் பற்று

வங்க மொழி இலக்கியத்தின் மீது வ.ஐ.சு கொண்டிருந்த பற்று குறிப்பிடத்தக்கது. இந்திய சிந்தனை மற்றும் சுதந்திரப் போராட்ட வரலாற்றில் வங்கமொழியின் பங்களிப்பை அவர் உயர்வாகக் கருதினார். ரவீந்திரநாத் தாகூர் போன்ற இலக்கிய மாமனிதர்கள் உருவாக்கிய இலக்கியச் செல்வாக்கும், சமூக விழிப்புணர்வும் அவரை ஈர்த்தன. மொழி என்பது வெறும் தொடர்பாடல் கருவியல்ல; அது ஒரு சமூகத்தின் ஆன்மாவை வெளிப்படுத்தும் ஊடகம் என்ற புரிதலுடன் மொழியை அணுகினார்.

மொத்தத்தில் பார்க்கும்போது, திராவிட ஆய்வுகளுக்கான அவரது அர்ப்பணிப்பு எந்தவித அரசியல் நோக்கமும் அல்ல. அது முழுமையாக கல்வியியல் ஆர்வத்திலிருந்தும் அறிவைப் பெருக்க வேண்டும் என்ற உள்ளார்ந்த விருப்பத்திலிருந்தும் தோன்றியது. மொழியியல் ஆய்வு என்பது உண்மையைத் தேடும் ஒரு அறிவியல் முயற்சி என்ற நிலைப்பாட்டை அவர் கடைப்பிடித்தார். அதனால், கல்வியியல் வட்டாரங்களிலும் நிர்வாகத் துறையிலுமிருந்தவர்கள் அவரது நோக்கத்தின் தூய்மையையும் விரிவான பார்வையையும் தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டு மதித்தனர்.

முடிவுரை .

வ.ஐ.சுப்பிரமணியம் திராவிட மொழிகள் தொடர்பான மொழியியல் ஆய்வின் அடித்தளத்தை அமைத்தவர். அவர் உருவாக்கிய நிறுவனங்கள் இன்று வரை மொழியியல் ஆராய்ச்சியில் முக்கிய பங்கு வகித்து வருகின்றன. தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்காக பல துறைகளில் அவர் மேற்கொண்ட ஆய்வுகள் மற்றும் கல்விசார் முயற்சிகள் தமிழ்மொழியின் சிறப்பை வலுப்படுத்தும் வகையில் அமைகின்றன.

பார்வை நூல்கள்

1. கால்டுவெல், ராபர்ட், திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம்.
2. கிருஷ்ணமூர்த்தி, பி. திராவிட மொழிகள்.
3. பொதுமொழியியல் - இராசேந்திரன் சங்கரவேலாயுதன்
4. தொகுப்பு: ஜெயா அரிகரன், வ. அய். சுப்ரமணியம் கட்டுரைகள், தொகுதி ஒன்று, மொழியும் பண்பாடும்
5. கிராஸ்மன், ஹெர்மன். “ஆஸ்பிரேட் ஒலி மாற்றம் குறித்த ஆய்வு”.
6. வெர்னர், கார்ல். “முதல் ஒலி மாற்ற விதிக்கான விதிவிலக்கு”.
7. ராஸ்க், ராஸ்மஸ். பழைய நோர்ஸ் மொழியின் தோற்றம் குறித்த ஆய்வு.

8. எல்லிஸ், எப். டபிள்யூ. தெலுங்கு இலக்கண முன்னுரை குறிப்பு.
9. டார்வின், சார்ல்ஸ். உயிரினங்களின் தோற்றம். லண்டன், ஸ்வெல்பில், கமில். திராவிட மொழியியல் அறிமுகம்.
10. பொதுமொழியியல் - இராசேந்திரன் சங்கரவேலாயுதன்

13. THE DRAVIDIAN LINGUISTIC CONTRIBUTIONS OF PROF. V. I SUBRAMONIAM

பேராசிரியர் வ.ஐ. சுப்பிரமணியனாரின் திராவிட மொழியியல் பணிகள்

மா. முனிராஜ்,
முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்
E-Mail: maamunirajssa@gmail.com ORCID:
https://orcid.org/0009-0006-5349-486X

முன்னுரை:

தமிழ் மொழியையும், தென்னிந்தியப் பண்பாட்டையும், திராவிட மொழிகளின் வேர்களையும் உலக அரங்கில் அறிவியல் பூர்வமாக நிலைநிறுத்திய ஆளுமைகளில் பேராசிரியர் வ.ஐ. சுப்பிரமணியனார் (V.I. Subramoniam) அவர்களின் பங்களிப்பு ஈடு இணையற்றது. "தென்னிந்திய மொழிகள்" என்பதை வெறும் புவியியல் அடையாளமாகச் சுருக்காமல், "திராவிடம்" என்னும் ஒற்றைக் கருத்தாக்கத்தின் கீழ் ஒருங்கிணைத்து, ஒப்பிலக்கண மற்றும் மொழியியல் ஆய்வுகளை மேற்கொண்ட முன்னோடி அறிஞர் இவர். உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் மற்றும் ஆந்திராவின் குப்பத்தில் உள்ள திராவிடப்

பல்கலைக்கழகம் எனப் பல மாபெரும் கல்வி நிறுவனங்களின் தோற்றத்திற்கும், வளர்ச்சிக்கும் அடித்தளமிட்ட ஒரு மகத்தான நிறுவனக் கட்டமைப்பாளராகவும் இவர் திகழ்கிறார்.

பிறப்பும் இளமைப் பருவமும்

வடசேரி ஐயம்பெருமாள் சுப்பிரமணியம் என்ற பெயரே, அறிஞர் உலகில் சுருக்கமாக 'வ.ஐ. சுப்பிரமணியம்' எனவும், மேலும் சுருக்க வடிவில் 'வ.ஐ.சு.' எனவும், ஆங்கிலத்தில் 'V.I.S.' எனவும் அழைக்கப்படுகிறது. இவர் தமிழ்நாட்டின் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ள நாகர்கோவிலைச் சேர்ந்த 'வடசேரி' என்னும் ஊரில் 1926-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 18-ஆம் நாள் பிறந்தார். வடசேரியில் உள்ள எஸ்.எம்.ஆர்.வி பள்ளியில் 1941-இல் பள்ளிக் கல்வியையும், நாகர்கோவிலில் உள்ள ஸ்காட் கிறித்துவக் கல்லூரியில் 1943-இல் SSLC எனப்படும் இடைநிலைக் கல்வியையும், சிதம்பரம் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் 1946-இல் பி.ஏ.(ஆனர்ஸ்) படிப்பையும் திறம்படப் படித்துள்ளார். இளமை முதலே தமிழ் இலக்கியங்களின் மீதும், இலக்கணத்தின் மீதும் தீராத பற்று கொண்டிருந்தார். காந்தியச் சிந்தனைகளால் பெரிதும் ஈர்க்கப்பட்டவராக இருந்திருக்கிறார்.

உயர்கல்வியும் கல்லூரி அனுபவங்களும்

பேராசிரியர் வ.ஐ. சுப்பிரமணியனாரின் கல்லூரி வாழ்க்கை அவரது மொழியியல் தேடலுக்கு மிகச்சிறந்த அடித்தளமாக அமைந்தது.

- **முதுகலைக் கல்வி:** அன்றைய காலகட்டத்தில், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் அவர் கற்ற பி.ஏ.(ஆனர்ஸ்) படிப்பானது, முதுகலை (M.A. Tamil) பட்டத்தைப் பெற்றதற்குச் சமமானதாகும். ஆழ்ந்த வாசிப்பும், மொழியியல் மீதான ஆர்வமும், ஆய்வுப் புலமையும் வாய்க்கப் பெற்ற வ.ஐ.சு. அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து, அமெரிக்காவிற்குச் சென்றார்.
- **அயல்நாட்டு அனுபவம்:** தமிழ் இலக்கணத்தையும், மொழியியலையும் உலகளாவிய தரத்தில் ஆராய வேண்டும் என்ற முனைப்பில் அமெரிக்கா சென்றவர், அங்குள்ள உலகப் புகழ்பெற்ற இண்டியானா பல்கலைக்கழகத்தில் (Indiana University, USA) மொழியியலறிஞர் ஹவுஸ் ஹோல்டர் (House Holder) என்பவரின் நெறியாள்கையில் மொழியியலில் முனைவர் (Ph.D.) பட்டம் பெற்றார். இந்த அயல்நாட்டுக் கல்வி அனுபவம், தமிழ் மொழியை நவீன மொழியியல்

கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் அணுகுவதற்கு அவருக்குப் பேருதவியாக அமைந்தது.

- **கேரளப் பல்கலைக்கழகப் பணி:** தனது கல்வியை முடித்த பின், கேரளப் பல்கலைக்கழகத்தில் மிக இளம் வயதிலேயே தமிழ்த் துறையின் தலைவராகப் பொறுப்பேற்றார். பின்னர், அங்கே மொழியியல் துறையை (Department of Linguistics) அவரே நிறுவி அதன் முதல் தலைவராகவும் செயல்பட்டார். இவரின் வழிகாட்டுதலில் பல இளம் ஆய்வாளர்கள் மொழியியல் துறையில் சிறந்த பங்களிப்பைச் செய்தனர்.

திராவிட மொழியியல் நிறுவனங்களின் தோற்றுவாய் வ.ஐ.சு.:

திராவிட மொழியியல் ஆராய்ச்சிக்கும், வளர்ச்சிக்கும் அடித்தளமான திராவிட மொழியியல் நிறுவனங்கள் பலவற்றையும் தோற்றுவித்தவர் பேராசிரியர் வ.ஐ.சு. ஆவார். அவையனைத்தும் இன்றளவிலும் மிகச்சிறப்பான பங்களிப்பை அளித்துச் செயலாற்றி வருகின்றன.

- **தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்:** 1981-ஆம் ஆண்டு தஞ்சாவூரில் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் தோற்றுவிக்கப் பட்டபோது, அதன் **முதல் துணைவேந்தராக (First Vice-Chancellor)** தமிழக அரசால் நியமிக்கப்பட்டார். 1981 முதல் 1986 வரை அப்பதவியில் இருந்து,

பல்கலைக்கழகத்தின் அடிப்படை கட்டமைப்புகளையும், ஆய்வுத்துறைகளையும் செவ்வனே உருவாக்கினார்.

- **திராவிட மொழியியல் கழகம் (DLA):** திராவிட மொழிகள், திராவிடப் பண்பாடு மற்றும் மக்கள் குறித்த அனைத்து அம்சங்களையும் ஆய்வு செய்வதற்கான ஒரு அமைப்பை உருவாக்குவது என்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையில் 1971-ஆம் ஆண்டு திராவிட மொழியியல் கழகத்தைத் (Dravidian Linguistics Association) தோற்றுவித்தார்.
- **பன்னாட்டு திராவிட மொழியியல் இதழ் (IJDL):** 1972-ஆம் ஆண்டு முதலாக, ஆண்டுதோறும் இரண்டு இதழ்கள் (International Journal of Dravidian Linguistics) வெளிவருகின்றன. பேராசிரியர் வ.ஐ.சு அவர்கள் 2000-ம் ஆண்டு வரை 28 ஆண்டுகள் இதன் ஆசிரியராக இருந்தார்.
- **பன்னாட்டுத் திராவிட மொழியியல் பள்ளி (ISDL):** 1977 பிப்ரவரி 25 அன்று உருவாக்கப்பட்டது. திருவனந்தபுரத்தில் இப்பள்ளியைத் (International School of Dravidian Languages) தனது அயராத முயற்சியால் நிறுவி, அதன் கௌரவ இயக்குநராக வாழ்நாள் முழுவதும் செயல்பட்டார். நிறுவனரின் நினைவாக இவ்விடத்திற்கு **'வ.ஐ. சுப்பிரமணியம் நினைவு ISDL வளாகம்'** என்று பெயரிடப்பட்டுள்ளது.

- **உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் (IITS):** தனிநாயகம் அடிகளாருடன் இணைந்து உலகத் தமிழ் மாநாடுகளை வெற்றிகரமாக நடத்த உறுதுணையாக இருந்ததோடு, சென்னையில் 'உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்' (International Institute of Tamil Studies) உருவாவதற்கும் முக்கியப் பங்காற்றினார்.
- **திராவிட மொழியியலாளர் மாநாடு:** பேராசிரியர் வ.ஐ. சுப்பிரமணியம் மற்றும் அவரது குழுவினர் 1971-லேயே முதல் திராவிட மொழியியலாளர் மாநாட்டைக் கூட்டினர். ஆண்டுதோறும் இந்த மாநாடுகள் தடையின்றித் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.
- **புதுச்சேரி மொழியியல் பண்பாட்டு ஆராய்ச்சி நிறுவனம் (**PILC): 1981-ஆம் ஆண்டில் பன்னாட்டு திராவிட மொழியியல் பள்ளியின் (ISDL) மண்டல மையமாக இந்நிறுவனத்தைத் (Pondicherry Institute of Linguistics and Culture) தொடங்கி அதன் வளர்ச்சிக்குக் காரணமானவர் மொழியியல் அறிஞர் வ.ஐ.சு. ஆவார்.
- **வெள்ளி விழா கொண்டாடிய மொழியியல் நிறுவனங்கள்:** DLA தனது வெள்ளி விழாவை 1996 - லும், IJDL இதழ் 1997-லும் கொண்டாடின. ISDL நிறுவனத்தின் வெள்ளி விழா 2002 - ல் கொண்டாடப்பட்டது. முதல் மூன்று மாநாடுகளின்

ஆய்வுக்கோவைகள் ISDL-ஆல் வெளியிடப்பட்டன. அதன் பிறகு நடந்த மாநாடுகளில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட முக்கியமான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் IJDL இதழ்களில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. கடந்த பல ஆண்டுகளாக, தகுதியுள்ள அறிஞர்களை, குறிப்பாக இளம் ஆய்வாளர்களைப் பெருமைப்படுத்துவதற்காகப் பல்வேறு விருதுகளும் பரிசுகளும் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன.

திராவிடப் பல்கலைக்கழக உருவாக்கத்தில் பேராசிரியரின் பங்களிப்பு

பேராசிரியர் வ.ஐ. சுப்பிரமணியனாரின் மகுட சாதனைகளில் ஒன்று ஆந்திரப்பிரதேசம், குப்பத்தில் அமைந்துள்ள 'திராவிடப் பல்கலைக்கழகத்தின்' (Dravidian University) உருவாக்கமாகும். தான் அரும்பாடுபட்டு உருவாக்கிய பல்கலைக்கழகத்தில் தமது கல்வி சார் செயல்பாடுகளை செவ்வனே செய்யும் விதமாக முதல் இணை வேந்தராக (First Pro-Chancellor) ஆந்திர அரசால் நியமிக்கப்பட்டார். இதன் தோற்றத்தில் அவரது உழைப்பு அளப்பரியது என்றால் மிகையாகாது.

பேராசிரியர் எழுதிய முக்கிய நூல்களும் படைப்புகளும்

ஒரு சிறந்த கல்வியாளராக மட்டுமன்றி, தலைசிறந்த நூலாசிரியராகவும் அவர் விளங்கினார். 16-க்கும் மேற்பட்ட மதிப்புமிக்க நூல்களையும், 102-க்கும் மேற்பட்ட ஆழ்ந்த

ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் உலகத்தரம் வாய்ந்த இதழ்களில் படைத்துள்ளார். அவர் எழுதிய/தொகுத்த முக்கிய சில நூல்கள் மற்றும் கட்டுரைகள் குறித்து சிலவற்றை காண்போம்.

- **புறநானூற்று அடைவு (Index of Purananuru):** இது சங்க இலக்கிய நூலான புறநானூற்றில் உள்ள சொற்களை அகரவரிசைப்படுத்தி, அவை பயின்று வரும் இடங்களைச் சுட்டிக்காட்டும் ஒரு ஆய்வு நூல். சங்கத் தமிழ் சொற்களின் பயன்பாடு மற்றும் இலக்கண அமைப்பை ஆய்வு செய்வோருக்கு இது ஒரு சிறந்த வழிகாட்டியாகும்.
- **மலையாள வட்டார வழக்கு ஆய்வு** (A Dialect Survey of Malayalam): மலையாள மொழியில் நிலவும் பல்வேறு வட்டார வழக்குகளை (Dialects) அறிவியல் ரீதியாக ஆய்வு செய்த நூல். நிலவியல் ரீதியாக மொழி எவ்வாறு வேறுபடுகிறது என்பதையும், சமூகக் குழுக்களிடையே மொழிப் பயன்பாடு எவ்வாறு மாறுகிறது என்பதையும் இது விளக்குகிறது.
- **A Descriptive Analysis of a Dialect of Tamil:** தமிழ் மொழியின் ஒரு குறிப்பிட்ட வட்டார வழக்கினை (குறிப்பாக நாஞ்சில் நாட்டுத் தமிழ் அல்லது அது சார்ந்த வழக்கு) விவரிப்பு மொழியியல் (Descriptive Linguistics) அடிப்படையில் ஆய்வு செய்த நூல். ஒலியியல் மற்றும்

உருபனியல் முறைப்படி அந்த வழக்கின் தனித்தன்மைகளை இது விவரிக்கிறது.

- **The History of Malayalam Language:** மலையாள மொழி உருவான விதம், அதன் வளர்ச்சி நிலைகள் மற்றும் தமிழுக்கும் மலையாளத்திற்குமான உறவுமுறை ஆகியவற்றை வரலாற்று மொழியியல் கண்ணோட்டத்தில் விளக்கும் நூல்.
- **Linguistic Ecology of India:** இந்தியாவின் மொழியியல் சூழலியல் குறித்துப் பேசும் நூல். பல்வேறு மொழிகள் ஒரு சூழலில் எவ்வாறு ஒன்றோடொன்று கலந்து வாழ்கின்றன, ஒரு மொழி மற்றொன்றின் மீது ஏற்படுத்தும் தாக்கம் மற்றும் மொழி அழிவு/பாதுகாப்பு குறித்த விரிவான பார்வையை இது வழங்குகிறது.
- **முக்கியமான சில ஆய்வுக் கட்டுரைகள்:** அவரது கட்டுரைகள் பெரும்பாலும் 'International Journal of Dravidian Linguistics' (IJDL) இதழில் வெளியாகியுள்ளன. குறிப்பிடத்தக்க சில கட்டுரைகள்:

1. **Reconstruction of Proto-Dravidian:** திராவிட மொழிகளின் மூல வடிவத்தை (Proto-Dravidian) கண்டறிவது குறித்த அடிப்படை ஆய்வுகளைக் கொண்ட கட்டுரை.

2. **Lexicostatistics of Dravidian:** திராவிட மொழிகளுக்கு இடையேயான கால மாற்றங்களை மொழியியல் கணக்கீடுகள் மூலம் விளக்கிய கட்டுரைகள்.
3. **Language Planning in India:** இந்தியச் சூழலில் மொழித் திட்டமிடல் மற்றும் நிருவாகம் குறித்த அவரது பார்வைகள் அடங்கிய கட்டுரை.
4. **Literary Stylistics:** இலக்கியங்களை மொழியியல் நோக்கில் அணுகும் முறை குறித்து அவர் எழுதிய கட்டுரைகள் உலகத்தரம் வாய்ந்தவை.

திராவிடக் களஞ்சியம் (Dravidian Encyclopaedia) - தயாரிப்புப் பணிகள்

இந்தக் களஞ்சியம் வெறும் மொழி சார்ந்த தொகுப்பு மட்டுமல்ல; இது திராவிடப் பண்பாடு, வரலாறு, மானிடவியல் மற்றும் அறிவியல் கூறுகளை உள்ளடக்கிய ஒரு விரிவான ஆவணமாகும்.

- **முயற்சியின் நோக்கம்:** திராவிட மொழிகள் பேசும் மக்கள், அவர்களின் கலை, இலக்கியம், தொல்லியல் மற்றும் சமூக வாழ்க்கை முறைகளை உலகத்தரம் வாய்ந்த ஒரு கலைக்களஞ்சியமாக மாற்ற வேண்டும் என்பதே அவரது நோக்கமாக இருந்தது.
- **பல்லடுக்குத் தொகுப்பு:** இது மூன்று பெரும் தொகுதிகளாக (Volumes) வெளியிடப்பட்டது. இதில்

திராவிட மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் போன்ற வளர்ந்த மொழிகள் மட்டுமின்றி, துளு, குடகு, தோடா, கோடா போன்ற பழங்குடி மொழிகள் குறித்தும் விரிவான தரவுகள் சேகரிக்கப்பட்டன.

- **அறிஞர்களின் பங்களிப்பு:** வ.ஐ.சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இந்தியா முழுவதிலும் உள்ள நூற்றுக்கணக்கான பேராசிரியர்கள், ஆய்வாளர்கள் மற்றும் அறிஞர்களை ஒருங்கிணைத்து, ஒவ்வொரு கட்டுரையையும் அந்தந்தத் துறை நிபுணர்களால் எழுதச் செய்தார். அவர் ஒரு 'முதன்மைப் பதிப்பாசிரியராக' (Editor-in-Chief) இருந்து தரக்கட்டுப்பாட்டை உறுதி செய்தார்.

பேராசிரியரின் நிருவாகத் திறமை:

ஒரு சிறந்த ஆய்வாளராக மட்டுமல்லாமல், ஒரு தொலைநோக்குப் பார்வை கொண்ட சிறந்த நிருவாகியாகவும் அவர் திகழ்ந்தார்.

- **நிறுவனக் கட்டமைப்பு:** வ.ஐ.சு அவர்களின் ஆளுமையை ஒரு 'நிறுவனக் கட்டமைப்பாளராக' (Institution Builder) முனைவர் ஆ. இரா. வேங்கடாசலபதி, பெரிதும் வியக்கிறார். "வெறும் நூறு ரூபாயுடன் பன்னாட்டுத் திராவிட மொழியியல் கழகத்தை (ISDL) தொடங்கி, அதனை ஒரு உலகத்தரம்

வாய்ந்த ஆய்வு நிறுவனமாக மாற்றிக் காட்டியவர்" என்று அவரை பாராட்டுகிறார். அரசாங்க நிதி மற்றும் நன்கொடைகளைத் திரட்டி, அதனைத் திருவனந்தபுரத்தில் ஒரு உலகத்தரம் வாய்ந்த ஆய்வு நிறுவனமாக மாற்றினார்.

- **அனைத்துப் பணிகளையும் ஒருங்கிணைக்கும் திறம்:** தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் அதன் முதல் துணைவேந்தராக இருந்தபோது, வெறும் நிருவாகியாக மட்டும் இருக்காமல், பல்கலைக்கழகத்தின் கட்டடக் கலை (Architecture) முதல் ஆய்வுத் துறைகள் வரை அனைத்தையும் தமிழ்ப் பண்பாட்டுடன் ஒருங்கிணைத்தார். 'தொலைதூரக் கல்வி' முறையைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் வெற்றிகரமாக அறிமுகப்படுத்தினார்.
- **திட்டமிடல் மற்றும் செயல்படுத்தல்:** எந்தவொரு ஆய்வுத் திட்டத்தையும் தொடங்குவதற்கு முன் அதன் காலக்கெடு மற்றும் நிதி ஒதுக்கீடு குறித்துத் துல்லியமாகத் திட்டமிடுவார். குறிப்பாக, 'புறநானூற்று அடைவு' போன்ற கடினமான பணிகளை ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் முடிக்கத் தனது குழுவினரைச் சிறப்பாக வழிநடத்தினார்.
- **மாணவர் நலம் மற்றும் ஊக்குவிப்பு:** இளம் ஆய்வாளர்களைக் கண்டறிந்து அவர்களுக்கு

உதவித்தொகை வழங்கி, பன்னாட்டு அளவில் அவர்களைப் பயணம் செய்ய வைத்து மொழியியல் அறிவை வளர்க்கச் செய்தார்.

வ.ஐ. சுப்பிரமணியம் குறித்த வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்கள்

அவரது வாழ்க்கை மற்றும் தமிழியல் பணிகள் குறித்து எழுதப்பட்ட மிக முக்கியமான ஆவணங்கள் இவை:

- **அறிவியல் நோக்கில் தமிழியல் : வ.ஐ.சுப்பிரமணியம்:** 'முனைவர் ஆ. இரா. வேங்கடாசலபதி தொகுத்துக் காலச்சுவடு பதிப்பகம் வெளியிட்ட நூல். இதில் அவரது பன்முகத்தன்மை குறித்து பல்வேறு அறிஞர்கள் எழுதிய கட்டுரைகள் இடம்பெற்றுள்ளன.
- **'V. I. Subramoniam: A Commemoration Volume':** அவர் மறைந்த பிறகு, அவர் நிறுவிய திராவிட மொழியியல் கழகம் (DLA) வெளியிட்ட நினைவு மலர். இதில் அவரது ஆய்வுப் பயணத்தின் முழுமையான சித்திரம் கிடைக்கும்.
- **'தமிழியல் ஆளுமைகள்':** பல்வேறு அறிஞர்களின் தொகுப்பு நூல்களில் வ.ஐ.சு அவர்களின் நிருவாகத்திறன் மற்றும் கல்விப்புலப் பங்களிப்புகள் குறித்த கட்டுரைகள் இடம்பெற்றுள்ளன.
- **திராவிட மொழியியல் கழகம் (DLA):** திருவனந்தபுரத்தில் அவர் நிறுவிய இந்த அமைப்பின் இணையதளத்தில்

(ijdl.org) அவரது பல கட்டுரைகளின் தொகுப்புகளைக் காணலாம்.

விருதுகளும் சிறப்புகளும்

- **சிறப்பு முனைவர் (Honorary D.Litt.):** மொழியியல் துறைக்கு இவர் ஆற்றிய பங்களிப்பைப் போற்றும் வகையில், இலங்கையின் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகமும், தான் முதல் துணைவேந்தராகப் பணியாற்றிய தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகமும் இவருக்குச் **சிறப்பு முனைவர் (**Honorary D.Litt.) பட்டங்களை வழங்கிச் சிறப்பித்தன.
- **குமாரன் ஆசான் விருது** (Kumaran Asan Award): மலையாள இலக்கியம் மற்றும் மொழியியல் சார்ந்த ஆய்வுகளுக்காக இவருக்கு இந்த உயரிய விருது வழங்கப்பட்டது.
- **சமற்கிருத வித்வத் சபா விருது:** மொழியியல் ஆராய்ச்சியில் இவரது ஆழ்ந்த புலமையைப் பாராட்டி இவ்விருது வழங்கப்பட்டது.
- **பன்னாட்டுத் திராவிட மொழியியல் கழக விருது:** இவர் நிறுவிய அமைப்பிலேயே இவரது வாழ்நாள் சாதனைக்காகச் சிறப்புச் செய்யப்பட்டது.
- முனைவர் ஆ. இரா. வேங்கடாசலபதி இவரைத் **"தமிழியலின் நவீனக் சிற்பி"** மற்றும் **"அறிவியல்**

பூர்வமான ஆய்வின் முன்னோடி" என்றே தன் ‘அறிவியல் நோக்கில் தமிழியல்’ தொகுப்பின் மூலம் அடையாளப்படுத்துகிறார்.

முடிவுரை

இந்திய மொழியியல் வரலாற்றில், குறிப்பாகத் திராவிட மொழியியல் ஆய்வுகளில் பேராசிரியர் வ.ஐ. சுப்பிரமணியனாரின் காலம் ஒரு 'பொற்காலம்' எனலாம். மொழிகளை வெறும் கருவியாகப் பார்க்காமல், ஒரு இனத்தின் பண்பாட்டு அடையாளமாக அறிவியல் பூர்வமாக நிறுவிய அவர், 2009-ஆம் ஆண்டு ஜூன் 29-ஆம் நாள் இயற்கை எய்தினார். ஆயினும், அவர் உருவாக்கிய பல்கலைக்கழகங்களும், ஆய்வு நிறுவனங்களும், எழுதிய நூல்களும் என்றென்றும் அவரின் புகழைப் பறைசாற்றிக் கொண்டே இருக்கும்.

பார்வை நூல்கள்

1. முனைவர் சூ.செல்லப்பா, இ.ஆ.ப., ”பல்கலைக் கழகத்தின் பிறப்பு - பேராசிரியர் வ.ஐ.சு.-வின் பங்களிப்பு” ஆய்வுக் கட்டுரை.
2. வ.ஐ. சுப்பிரமணியனார் (முதன்மைப் பதிப்பாசிரியர்) திராவிடக் களஞ்சியம் (Dravidian Encyclopaedia) பன்னாட்டுத் திராவிட மொழியியல் பள்ளி (ISDL)

3. முனைவர் ஆ. இரா. வேங்கடாசலபதி (தொகுப்பு) ”அறிவியல் நோக்கில் தமிழியல்: வ.ஐ. சுப்பிரமணியம்” காலச்சுவடு பதிப்பகம்
4. V.I. Subramoniam: A Commemoration Volume திராவிட மொழியியல் கழகம் (DLA)
5. International Journal of Dravidian Linguistics Website: ijdl.org
6. ஆளுமைகள் - மொழியறிஞர் பேராசிரியர் வ.ஐ. சுப்பிரமணியம் -வலையொளிப் பதிவு முனைவர் பி.பாலசுப்பிரமணியன், பச்சையப்பா கல்லூரி விரிவுரையாளர்.

References / Web Links:

1. Dr.S.Chellappa, IAS, “Birth of University - The Role of Prof. V.I.S.” Research Article, 2026.
2. V.I. Subramoniam (Chief Editor), *Dravidian Encyclopaedia*, International School of Dravidian Linguistics (ISDL).
3. Dr. A.R. Venkatachalapathy (Compiler), *Tamil Studies in a Scientific Perspective: V.I. Subramoniam*, Kalachuvadu Publications.
4. *V.I. Subramoniam: A Commemoration Volume*, Dravidian Linguistics Association (DLA).

5. International Journal of Dravidian Linguistics Website: ijdl.org
6. ஆளுமைகள் - மொழியறிஞர் பேராசிரியர் வ.ஐ. சுப்பிரமணியம் - Video Recording, Dr. P. Balasubramanian, Lecturer, Pachaiyappa's College.

14. DRAVIDIAN UNIVERSITY: CONCEPTUAL FRAMEWORK AND INSTITUTIONAL ARCHITECTURE - PROF. V.I.SUBRAMONIAM

ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయం: సైద్ధాంతిక రూపం, సంస్థాగత శిల్పం - ప్రొఫెసర్ వి.ఐ. సుబ్రమణియం

డాక్టర్ వేలం పళని ,

అసోసియేట్ ప్రొఫెసర్, అధ్యక్షులుతెలుగు భాష &

అనువాద అధ్యయన శాఖ

ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయం కుప్పం – 517426

భారతదేశంలోని ద్రావిడ భాషలు, సంస్కృతులు, సమాజ చరిత్రను శాస్త్రీయంగా అర్థం చేసుకునే ప్రయత్నంలో **ప్రొఫెసర్ వి.ఐ. సుబ్రమణియం** (V.I.Subramoniam) స్థానం అత్యంత విశిష్టమైనది. ఆయనకు ద్రావిడ సిద్ధాంతంపై ఉన్న అవగాహన రాజకీయ నినాదాలకు సంబంధించినది కాదు, అది **భాషావిజ్ఞానం, సాహిత్యం, విమర్శ, చరిత్ర, రాజనీతి** వంటి సామాజిక శాస్త్రాలు అన్నిటినీ కలిపిన సమగ్ర దృక్కోణం.

ద్రావిడ భాషా శాస్త్ర పరిశోధనలో ఇరవయ్యవ శతాబ్దం రెండో భాగంలో ప్రముఖ పాత్ర పోషించిన పండితులలో ప్రొఫెసర్ వి. ఐ. సుబ్రమణియం గారు ఒకరు. తమిళనాడులో జన్మించిన ఆయన తన విద్యా ప్రస్థానాన్ని తమిళ సాహిత్యంతో ప్రారంభించినప్పటికీ, తరువాత భాషాశాస్త్రంలో లోతైన అధ్యయనం చేసి ద్రావిడ భాషా పరిశోధనకు ఒక

కొత్త దిశను చూపించారు. ముఖ్యంగా పాశ్చాత్య భాషాశాస్త్ర పద్ధతులను ద్రావిడ భాషల అధ్యయనానికి అన్వయిస్తూ, తులనాత్మక భాషాశాస్త్ర పరిశోధనకు ఆయన ఒక శాస్త్రీయ పునాది ఏర్పరచారు.

వి. ఐ. సుబ్రమణియం వ్యక్తిత్వాన్ని సమగ్రంగా అర్థం చేసుకోవడానికి మనం ఆయనను మూడు కోణాల్లో పరిశీలించాలి. మొదటిది, భాషా శాస్త్రవేత్తగా ద్రావిడ భాషలపై ఆయన చేసిన పరిశోధనలు. రెండవది, ద్రావిడ ఉద్యమం పట్ల ఆయనకు గల శాస్త్రీయమైన అవగాహన. మూడవది, ద్రావిడ సంస్కృతి పై పరిశోధనల కోసం సంస్థాగత నిర్మాణానికి ఆయన చేసిన కృషి.

వి. ఐ. సుబ్రమణియం గారి రచనలు ద్రావిడ భాషాశాస్త్ర చరిత్రలో ప్రత్యేక స్థానం పొందాయి. ఆయన రచించిన గ్రంథాలు కేవలం భాషా వివరణకే పరిమితం కాకుండా **తులనాత్మక ద్రావిడ భాషా అధ్యయనం, ఉపభాషల పరిశోధన, ప్రాచీన తమిళ సాహిత్య విశ్లేషణ, ద్రావిడ సంస్కృతి అవగాహన** వంటి విభిన్న అంశాలను శాస్త్రీయంగా పరిశీలిస్తాయి. ఆయన రచనలలో ముఖ్యంగా **పాశ్చాత్య భాషాశాస్త్ర పద్ధతులను భారతీయ భాషా సంప్రదాయంతో కలిపి చూపడం** ఒక ప్రత్యేక లక్షణం.

వి. ఐ. సుబ్రమణియం గారి రచనలను ఒక్కసారి పరిశీలిస్తే ఆయనకు ద్రావిడ భాషల పట్ల గల శాస్త్రీయమైన అవగాహన స్పష్టంగా మనకు అర్థమవుతుంది.

1. *Index of Purananuru* (1962)

ప్రచురణ: Annamalai University, Annamalai Nagar, 1962

ఈ గ్రంథం తమిళ సంగం సాహిత్యంలో అత్యంత ప్రాచీనమైన గ్రంథాల్లో ఒకటైన **పురనానూరు** పై రూపొందించిన విశ్లేషణాత్మక సూచిక. పురనానూరులోని పదాలు, భావాలు, వ్యక్తులు, ప్రాంతాల పేర్లు, యుద్ధాలు, సామాజిక పరిస్థితులు వంటి అంశాలను శాస్త్రీయంగా వర్గీకరించి ఒక సమగ్ర సూచికగా రూపొందించారు. ఈ గ్రంథంలో ప్రధానంగా మూడు విధాలైన అధ్యయనం కనిపిస్తుంది.

1. పద సూచిక (Word Index), 2. విషయ సూచిక (Subject Index), 3. వ్యక్తి, ప్రాంత సూచికలు (Person and Place Index)

ఈ విధంగా రూపొందించినందువల్ల సంగం సాహిత్యాన్ని అధ్యయనం చేసే పరిశోధకులకు ఈ గ్రంథం ఒక ముఖ్యమైన **పరిశోధనా సాధనంగా** మారింది. తమిళ సాహిత్యంలో కనిపించే సామాజిక నిర్మాణం, రాజకీయ పరిస్థితులు, యుద్ధ సంస్కృతి వంటి అంశాలను గుర్తించడానికి ఈ గ్రంథం గొప్ప సహాయకారి అనడంలో సందేహం లేదు.

2. *Dialect Survey of Malayalam* (1974)

ప్రచురణ: International School of Dravidian Linguistics, Trivandrum, 1974

ఈ గ్రంథం మలయాళ భాషలోని ఉపభాషలపై చేసిన ఒక విస్తృతమైన పరిశోధన. కేరళలోని వివిధ ప్రాంతాల్లో మాట్లాడే మలయాళ భాషా భేదాలను ప్రత్యక్షంగా సేకరించి శాస్త్రీయంగా విశ్లేషించారు.

ఈ గ్రంథంలో ప్రధానంగా చర్చించిన అంశాలు: ప్రాంతాలవారీగా మలయాళ ఉపభాషలు, ధ్వని మార్పులు (Phonetic Variations), పదసంపదలో ఉన్న ప్రాంతీయ తేడాలు, వాక్య నిర్మాణ భేదాలు. ఇది కేవలం మలయాళ భాషను మాత్రమే కాకుండా **తమిళం, కన్నడ, తెలుగు వంటి ఇతర ద్రావిడ భాషలతో పోల్చి చూసే తులనాత్మక దృష్టిని** కూడా అందిస్తుంది. ద్రావిడ భాషల అభివృద్ధి ప్రక్రియలో ఉపభాషల పాత్రను ఈ గ్రంథం స్పష్టంగా చూపిస్తున్నది.

3. *A Descriptive Analysis of a Dialect of Tamil* (2003)
ప్రచురణ: International School of Dravidian Linguistics, Thiruvananthapuram, 2003

ఈ గ్రంథం తమిళ భాషలోని ఒక ప్రత్యేక ఉపభాషను ఆధారంగా తీసుకొని చేసిన **వర్ణనాత్మక భాషాశాస్త్ర అధ్యయనం.** ఈ గ్రంథంలో ప్రధానంగా పరిశీలించిన అంశాలు: **ధ్వనిశాస్త్ర నిర్మాణం (Phonology), పదరూప శాస్త్రం (Morphology), వాక్య నిర్మాణం (Syntax), పద నిర్మాణం (Word Formation)**

తమిళ ఉపభాషలలో కనిపించే భిన్నతలను విశ్లేషిస్తూ, అవి ఇతర ద్రావిడ భాషలతో ఎలా సంబంధం కలిగి ఉన్నాయో కూడా వివరిస్తారు. ఈ విధంగా ఈ గ్రంథం **తులనాత్మక ద్రావిడ భాషాశాస్త్ర పరిశోధనకు ఒక ప్రామాణిక నమూనాగా** నిలిచింది.

4. *Dravidian Encyclopaedia* (Three Volumes)
సంపాదకుడు: V. I. Subramoniam, **ప్రచురణ:** International School of Dravidian Linguistics, Thiruvananthapuram

ఈ గ్రంథం మూడు సంపుటాలుగా వెలువడిన ఒక విస్తృతమైన విజ్ఞానసర్వస్వం. ఇందులో ద్రావిడ భాషలు, సంస్కృతి, చరిత్ర, జానపద సంప్రదాయాలు, సాహిత్యం, సామాజిక వ్యవస్థల గురించి సమగ్ర సమాచారాన్ని అందించారు. ఈ విజ్ఞానసర్వస్వంలో ప్రధానంగా చర్చించిన అంశాలు: **ద్రావిడ భాషల ప్రాదుర్భావం, తమిళ, తెలుగు, కన్నడ, మలయాళ భాషల అభివృద్ధి, జానపద సంప్రదాయాలు, సాహిత్య చరిత్ర, పురావస్తు పరిశోధనలు, సంస్కృతి.**

ఈ గ్రంథం ద్వారా ద్రావిడ అధ్యయనాన్ని ఒక **అంతరశాఖ (Interdisciplinary) పరిశోధన రంగంగా** అభివృద్ధి చేయాలని ఆయన ప్రయత్నించారు.

5. పరిశోధనా వ్యాసాలు, ఇతర రచనలు

ఈ పుస్తకాలతో పాటు ప్రొఫెసర్ సుబ్రమణియం గారు (**100**) **నూరుకు పైగా పరిశోధనా వ్యాసాలు** రచించారు. ఇవి ప్రధానంగా క్రింది అంశాలపై ఉన్నాయి.

- తులనాత్మక ద్రావిడ భాషాశాస్త్రం
- ఉపభాషా పరిశోధన
- భాష మరియు సంస్కృతి సంబంధం
- సామాజిక భాషాశాస్త్రం
- ధ్వనిశాస్త్రం

ఈ వ్యాసాలు ముఖ్యంగా **International Journal of Dravidian Linguistics** వంటి పత్రికల్లో ప్రచురించబడ్డాయి.

సమగ్రంగా ఆయన రచనల ప్రాముఖ్యత:

వి. ఐ. సుబ్రమణియం గారి రచనల ద్వారా ద్రావిడ భాషా అధ్యయనంలో మూడు ముఖ్యమైన దిశలు స్పష్టమవుతాయి:

1. **ఉపభాషల శాస్త్రీయ అధ్యయనం** - భాషా వైవిధ్యాన్ని నమోదు చేయడం.
2. **తులనాత్మక ద్రావిడ భాషా పరిశోధన** - ద్రావిడ భాషల మధ్య ఉన్న నిర్మాణాత్మక సంబంధాలను విశ్లేషించడం.
3. **భాషకు సంస్కృతికి గల సంబంధం** - భాషను కేవలం వ్యాకరణ నిర్మాణంగా, సమాచార సాధనంగా కాకుండా సంస్కృతిలో భాగంగా, ప్రతిబింబంగా చూడడం.

ఈ కారణాల వల్లనే ప్రొఫెసర్ వి. ఐ. సుబ్రమణియం గారు ఆధునిక ద్రావిడ భాషాశాస్త్ర అభివృద్ధికి పునాది వేసిన ప్రముఖ పండితుల్లో ఒకరిగా గుర్తింపుపొందారు.

తులనాత్మక ద్రావిడ భాషా పరిశోధనలో వి.ఐ.సుబ్రమణియం స్థానం:

సుబ్రమణియం గారి పరిశోధనలో ప్రధానంగా కనిపించే అంశం **ద్రావిడ భాషల మధ్య ఉన్న నిర్మాణాత్మక సంబంధాలను శాస్త్రీయంగా విశ్లేషించడం.** తమిళం, తెలుగు, కన్నడ, మలయాళం వంటి ప్రధాన ద్రావిడ భాషలతో పాటు వాటి మాండలికభాషలను కూడా ఆయన

పరిశోధనలో చేర్చారు. భాషా పరిణామ ప్రక్రియలో మాండలికభాషల పాత్ర ఎంతో ముఖ్యమని ఆయన స్పష్టం చేశారు. ముఖ్యంగా *Dialect Survey of Malayalam* వంటి గ్రంథాల ద్వారా ప్రాంతీయ భాషా భేదాలను శాస్త్రీయంగా నమోదు చేయడం ద్వారా ద్రావిడ భాషాశాస్త్రంలో ఒక కొత్త పరిశోధనా సంప్రదాయాన్ని ప్రారంభించారు.

అలాగే తమిళ మాండలికభాషలపై ఆయన చేసిన అధ్యయనాలు భాషా నిర్మాణాన్ని అర్థం చేసుకోవడంలో కొత్త దృక్కోణాన్ని అందించాయి. *A Descriptive Analysis of a Dialect of Tamil* వంటి గ్రంథాలలో ధ్వనిశాస్త్రం, పదరూపశాస్త్రం, వాక్య నిర్మాణం వంటి అంశాలను విశ్లేషిస్తూ, భాషా వ్యవస్థలోని అంతర్గత నిర్మాణాన్ని వివరించారు. ఈ విధమైన పరిశోధనలు తులనాత్మక ద్రావిడ భాషాశాస్త్రానికి శాస్త్రీయ ఆధారాలను అందించాయి.

సుబ్రమణియం గారి పరిశోధనలో మరో ముఖ్యమైన లక్షణం **భాష మరియు సంస్కృతి మధ్య ఉన్న సంబంధాన్ని స్పష్టంగా చూపించడం.** ద్రావిడ భాషలు కేవలం వ్యాకరణ నిర్మాణాల సమాహారం కాకుండా దక్షిణ భారతీయ సంస్కృతికి ప్రతిబింబమని ఆయన భావించారు. అందుకే ద్రావిడ భాషా అధ్యయనాన్ని సాహిత్యం, జానపద సంప్రదాయాలు, సామాజిక చరిత్ర వంటి అంశాలతో అనుసంధానించే ప్రయత్నం చేశారు. ఆయన సంపాదకత్వంలో వెలువడిన *Dravidian Encyclopaedia* వంటి గ్రంథాలు ఈ అంతరశాఖ దృక్కోణానికి మంచి ఉదాహరణగా నిలుస్తాయి.

అంతేకాకుండా సుబ్రమణియం గారి కృషి కేవలం వ్యక్తిగత పరిశోధనకు మాత్రమే పరిమితం కాలేదు. ఆయన ద్రావిడ భాషా పరిశోధనకు అవసరమైన సంస్థాగత వాతావరణాన్ని కూడా సృష్టించారు. 'Dravidian Linguistics Association' అలాగే 'International School of Dravidian Linguistics' వంటి సంస్థల స్థాపనలో ఆయన కీలక పాత్ర పోషించారు. ఈ సంస్థల ద్వారా ద్రావిడ భాషలపై అంతర్జాతీయ స్థాయి పరిశోధనకు అవకాశాలు ఏర్పడ్డాయి. అలాగే '*International Journal of Dravidian Linguistics'* వంటి పత్రికల ద్వారా ప్రపంచవ్యాప్తంగా ఉన్న భాషాశాస్త్రవేత్తలు తమ పరిశోధనలను ప్రచురించే వేదిక ఏర్పడింది.

ద్రావిడ భాషల తులనాత్మక అధ్యయనాన్ని ప్రోత్సహించడంలో ఆయన చూపిన దూరదృష్టి ప్రత్యేకంగా ప్రస్తావించదగినది. భారతదేశంలోని భాషా విశ్వవిద్యాలయాల ఆవశ్యకతను ఆయన ముందుగానే గుర్తించారు. ప్రతి భారతీయ భాషకు ప్రత్యేకంగా పరిశోధన కేంద్రాలు అవసరమని ఆయన అభిప్రాయపడ్డారు. ఈ ఆలోచనలే తరువాత తమిళ విశ్వవిద్యాలయం అలాగే ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయం వంటి సంస్థల రూపకల్పనకు ఆలోచనా పునాదిగా నిలిచాయి.

ఇలా చూస్తే వి. ఐ. సుబ్రమణియం గారి కృషి కేవలం వ్యక్తిగత పరిశోధనలకే పరిమితం కాలేదు. నిబద్ధత కలిగిన మేధావులు ఎప్పుడూ వ్యక్తి నుండి సమాజం వైపు ప్రయాణం సాగిస్తారు. సుబ్రమణియం పరిశోధనా ప్రయాణం కూడా సమాజం వైపు సాగింది. ద్రావిడ భాషాశాస్త్రాన్ని ఒక శాస్త్రీయ అధ్యయన రంగంగా అభివృద్ధి చేయడంలో

ఆయన చేసిన కృషి అనేక మంది పండితులచే ప్రశంసించబడింది. ఆయన రచనలు, సంపాదిత గ్రంథాలు, స్థాపించిన పరిశోధనా సంస్థలు ద్రావిడ భాషా పరిశోధనకు ఇప్పటికీ ప్రేరణగా నిలుస్తున్నాయి.

ద్రావిడ భాషా పరిశోధనలో సుబ్రమణియం కృషి: పండితుల ప్రశంసలు

ద్రావిడ భాషాశాస్త్ర అభివృద్ధిలో ప్రొఫెసర్ **వి. ఐ. సుబ్రమణియం** గారి స్థానం అత్యంత విశిష్టమైనది. ఆయన చేసిన పరిశోధనలు ద్రావిడ భాషల అధ్యయనాన్ని సంప్రదాయ వ్యాకరణ పరిశీలనల నుంచి ఆధునిక భాషాశాస్త్ర పద్ధతుల వైపు మళ్లించాయి. ముఖ్యంగా తమిళం, తెలుగు, కన్నడ, మలయాళం వంటి ద్రావిడ భాషల నిర్మాణాన్ని తులనాత్మక దృష్టితో విశ్లేషిస్తూ భాషా పరిణామాన్ని అధ్యయనం చేసిన ఆయన కృషి భాషాశాస్త్ర పరిశోధనలో ఒక కొత్త దిశను చూపించింది. ద్రావిడ భాషల పరిశోధనలో ఉపభాషల ప్రాముఖ్యతను గుర్తించి వాటి శాస్త్రీయ అధ్యయనానికి ఆయన చేసిన కృషి అనేక మంది భాషాశాస్త్రవేత్తల ప్రశంసలను పొందింది.

ప్రఖ్యాత భాషాశాస్త్రవేత్త **భద్రిరాజు కృష్ణమూర్తి** గారు ద్రావిడ భాషా పరిశోధనలో ఆధునిక శాస్త్రీయ దృక్కోణాన్ని అభివృద్ధి చేసిన పండితులలో వి. ఐ. సుబ్రమణియం గారికి ఒక ప్రత్యేక స్థానం ఉందని పేర్కొన్నారు. ముఖ్యంగా ఉపభాషల అధ్యయనం భాషా చరిత్రను అర్థం చేసుకోవడానికి అత్యంత ముఖ్యమని ఆయన వివరించారు. భాషా వైవిధ్యాన్ని నమోదు చేయడం ద్వారా ద్రావిడ భాషల చారిత్రక పరిణామాన్ని అర్థం చేసుకోవడానికి వీలు కలుగుతుందని ఆయన

అభిప్రాయపడ్డారు. ఈ సందర్భంలో కృష్ణమూర్తి ఇలా పేర్కొన్నారు: "**The documentation of dialect variation is crucial for understanding the historical development of the Dravidian languages**" (Krishnamurti, *The Dravidian Languages*, Cambridge University Press, 2003, p. 41).

ద్రావిడ భాషలపై విశేష పరిశోధనలు చేసిన పాశ్చాత్య పండితుడు **కామిల్ జ్వెలెబిల్ (Kamil Zvelebil)** కూడా సుబ్రమణియం గారి పరిశోధనలను ప్రశంసించారు. తమిళ సాహిత్యాన్ని ఆధునిక భాషాశాస్త్ర సిద్ధాంతాలతో అనుసంధానించే ప్రయత్నం చేసిన పండితులలో ఆయన ఒక ముఖ్య వ్యక్తి అని జ్వెలెబిల్ అభిప్రాయపడ్డారు. సంగం సాహిత్యంపై రూపొందించిన సూచిక గ్రంథాలు మరియు తమిళ మాండలిక భాషలపై చేసిన పరిశోధనలు తమిళ అధ్యయనాన్ని శాస్త్రీయ దిశలో ముందుకు నడిపాయని ఆయన పేర్కొన్నారు. తమిళ అధ్యయనంలో ఆధునిక భాషాశాస్త్ర పద్ధతుల ప్రాముఖ్యతను వివరించేటప్పుడు జ్వెలెబిల్ ఇలా వ్యాఖ్యానించారు: "**Modern linguistic methods have greatly enriched the study of classical Tamil literature**" (Zvelebil, *Tamil Literature*, Brill, 1975, p. 9).

ద్రావిడ భాషలపై ప్రముఖ పరిశోధనలు చేసిన **సాన్‌ఫర్డ్ బి. స్టీవర్ (Sanford B. Steever)** కూడా ద్రావిడ భాషాశాస్త్ర అభివృద్ధిలో సుబ్రమణియం వంటి పండితుల కృషి అత్యంత ముఖ్యమని పేర్కొన్నారు. ద్రావిడ భాషల తులనాత్మక అధ్యయనాన్ని వ్యవస్థీకృతంగా అభివృద్ధి చేయడంలో ఆయన చేసిన ప్రయత్నాలు తరువాతి తరాల పరిశోధకులకు మార్గదర్శకంగా నిలిచాయని ఆయన అభిప్రాయపడ్డారు. ద్రావిడ భాషాశాస్త్ర పరిశోధన అభివృద్ధిని వివరిస్తూ స్టీవర్ ఇలా

పేర్కొన్నారు: “**Comparative Dravidian linguistics has developed through the systematic work of several scholars who laid the foundation for modern research**” (Steever, *The Dravidian Languages*, Routledge, 1998, p. 2).

ద్రావిడ భాషలపై ప్రాథమిక తులనాత్మక పరిశోధనలకు పునాది వేసిన పండితులలో **ముర్రే బి. ఎమెనో (M. B. Emeneau)** గారు కూడా ముఖ్యులు. ఆయన ద్రావిడ భాషల వైవిధ్యం మరియు పరస్పర సంబంధాలను విశ్లేషిస్తూ భారతదేశాన్ని ఒక భాషా ప్రాంతంగా (Linguistic Area) నిర్వచించారు. భాషల పరస్పర ప్రభావం గురించి ఆయన ఇలా పేర్కొన్నారు: “**India is a linguistic area where languages belonging to different families have influenced each other over centuries**” (Emeneau, “India as a Linguistic Area,” *Language*, 1956, p. 3).

ఈ పరిశోధనా దిశలోనే తరువాతి కాలంలో ద్రావిడ భాషల నిర్మాణం, మాండలికభాషలు, తులనాత్మక విశ్లేషణ వంటి అంశాలలో సుబ్రమణియం వంటి పండితులు చేసిన కృషి ఎంతో ప్రాముఖ్యతను సంతరించుకుంది.

ఈ విధంగా అనేక మంది ప్రముఖ భాషాశాస్త్రవేత్తల అభిప్రాయాలు పరిశీలించినప్పుడు ప్రొఫెసర్ వి. ఐ. సుబ్రమణియం గారి కృషి ద్రావిడ భాషాశాస్త్ర అభివృద్ధిలో ఒక కీలకమైన మైలురాయిగా నిలిచిందని స్పష్టమవుతుంది. ఆయన చేసిన పరిశోధనలు, సంస్థాగత కార్యక్రమాలు, శాస్త్రీయ పద్ధతులు ద్రావిడ భాషల అధ్యయనాన్ని అంతర్జాతీయ స్థాయికి తీసుకెళ్లడంలో ముఖ్య పాత్ర పోషించాయి.

మొత్తంగా చూస్తే వి. ఐ. సుబ్రమణియం గారి కృషి ద్రావిడ భాషా శాస్త్రాన్ని ఒక స్వతంత్ర పరిశోధనా రంగంగా స్థాపించడంలో కీలక పాత్ర పోషించింది. ఆయన రచనలు, సంపాదిత గ్రంథాలు, పరిశోధనా వ్యాసాలు మాత్రమే కాకుండా ఆయన స్థాపించిన సంస్థలు కూడా ద్రావిడ భాషా పరిశోధనను ముందుకు నడిపిస్తున్నాయి. అందువల్ల ఆధునిక ద్రావిడ భాషాశాస్త్ర అభివృద్ధిలో ఆయనను ఒక ప్రముఖ శిల్పిగా గుర్తించవచ్చు.

ద్రావిడ సిద్ధాంతం పట్ల శాస్త్రీయమైన అవగాహన

తమిళం, ఇంగ్లీష్ భాషల్లో ఆయన చేసిన నిర్మాణాత్మక చర్చలను పరిశీలిస్తే, ప్రొఫెసర్ సుబ్రమణియం ద్రావిడ సిద్ధాంతాన్ని మూడు స్థాయిల్లో అర్థం చేసుకున్నట్లు స్పష్టమవుతుంది.

మొదటిది: **భాషా కుటుంబ సిద్ధాంతం.**

ద్రావిడ భాషలు ఒకే మూలానికి చెందినవని, వాటి వ్యాకరణ నిర్మాణాలు, ధ్వని వ్యవస్థలు, పదసంపదలో ఉన్న అంతర్గత సారూప్యతలను ఆధునిక భాషావిజ్ఞాన పద్ధతులతో నిరూపించినవారిలో ఆయన కూడా ఒకరు. ఈ దృక్కోణం ద్వారా ద్రావిడత్వాన్ని భావోద్వేగ సంబంధమైన అంశంగా కాకుండా **శాస్త్రీయ సత్యంగా** ప్రతిష్ఠించారు.

రెండవది: **సాంస్కృతికమైన సాహిత్య దృష్టి.**

ఆయన అభిప్రాయం ప్రకారం భాష అనేది కేవలం సమాచార వినిమయ సాధనం కాదు. అది ఒక సాంస్కృతిక వారసత్వం. ద్రావిడ సాహిత్యాల్లో కనిపించే మానవీయ విలువలు, సమానత్వ భావన,

ప్రకృతికి మనిషికి మధ్య అనుబంధం వంటి అంశాలు ద్రావిడ సంస్కృతికి ప్రత్యేకతనిస్తాయని ఆయన వ్యాఖ్యానాలలో స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది. ఈ దృష్టి తమిళ సాహిత్య విమర్శలలోనే కాకుండా, తులనాత్మక ద్రావిడ సాహిత్య అధ్యయనాలలో కూడా ప్రతిఫలించింది.

మూడవది: **చారిత్రిక, సామాజిక దృక్కోణం.**

ద్రావిడ సిద్ధాంతాన్ని ఆయన ఒక వ్యతిరేక భావజాలంగా చూడలేదు. అది భారతీయ సమాజ నిర్మాణాన్ని అర్థం చేసుకునే ఒక ప్రత్యామ్నాయ విజ్ఞాన మార్గంగా భావించారు. మూలవాసుల చరిత్ర, జానపద సంస్కృతి, స్థానిక జ్ఞానవ్యవస్థలను కేంద్రంగా చేసుకుని భారత చరిత్రను తిరిగి చదవాల్సిన అవసరాన్ని ఆయన స్పష్టం చేశారు.

సిద్ధాంతం నుంచి సంస్థాగత ఆలోచన వరకు

ద్రావిడత్వం పట్ల ఈ సమగ్రమైన అవగాహనే ప్రొఫెసర్ సుబ్రమణియంను **ఈ స్థాయి ద్రావిడ అధ్యయనం వ్యక్తిగత పరిశోధనలకే పరిమితమైతే సరిపోతుందా?** అనే కీలకమైన ప్రశ్న వైపు నడిపించింది.

అక్కడినుంచే ద్రావిడ సంస్కృతిపై పరిశోధనకోసం ఒక ప్రత్యేక సంస్థ అన్న ఆలోచన సహజంగా రూపుదిద్దుకుంది. ద్రావిడ సిద్ధాంతం ఒక శాస్త్రీయ జ్ఞానవ్యవస్థ అయితే, దానికి ఒక ప్రత్యేక సంస్థ ఉండాల్సిందే అన్నది ఆయన మౌలికమైన విశ్వాసం. ఈ ఆలోచన ఆయన చేసిన భాషావిజ్ఞాన పరిశోధనలకు ఒక సహజమైన విస్తరణగా నిలిచింది.

ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయం స్థాపన అనేది యాదృచ్ఛిక నిర్ణయం కాదు. ద్రావిడ సంస్కృతి పట్ల గాఢమైన అభిమానం కలిగిన రాజకీయ నాయకత్వం ఒక వైపు ఉంటే, ఆ సంకల్పానికి **సిద్ధాంతపరమైన, విద్యాత్మకమైన దిశానిర్దేశం ఇచ్చినవాడు ప్రొఫెసర్ వి.ఐ. సుబ్రమణియం.**

ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయం : సిద్ధాంతానికి సంస్థాగత రూపం

ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయం ఆయన దృష్టిలో ఒక ప్రాంతీయ విశ్వవిద్యాలయం కాదు.
అది ద్రావిడ భాషల సాంస్కృతిక సమానత్వానికి ప్రతీక, తులనాత్మక ద్రావిడ అధ్యయనాలకు కేంద్రం, భాష, సాహిత్యం, చరిత్రలను కలిపి చూడగల పరిశోధనా వేదిక.

ప్రొఫెసర్ వి.ఐ. సుబ్రమణియం గారి ద్రావిడ సిద్ధాంత అవగాహనను అర్థం చేసుకోకుండా ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయాన్ని అర్థం చేసుకోవడం అసాధ్యం. ఆయనకు ద్రావిడత్వం రాజకీయ నినాదం కాదు, భాషా సంబంధ భావోద్వేగం మాత్రమే కాదు, అది ఒక **శాస్త్రీయ, సాంస్కృతిక విజ్ఞాన మార్గం**. ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయం అన్నది ఆ విజ్ఞాన మార్గాన్ని ప్రతిష్ఠించిన సంస్థాగత సాక్ష్యం.

ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయం స్థాపన దిశగా సుబ్రమణియం గారి కార్యాచరణ:

ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయం స్థాపన వెనుక ఉన్న మేధో దృష్టి కార్యరూపం దాల్చడం ఒక దశలోనే జరగలేదు. ఆ దృష్టిని ప్రభుత్వ వ్యవస్థలోకి తీసుకువెళ్లి, రాజకీయ పరిపాలనా స్థాయిలో చర్చకు తెచ్చిన **ప్రత్యక్ష కార్యాచరణ దశ** ఇక్కడ ప్రారంభమవుతుంది. ఈ దశలో ప్రొఫెసర్

వి.ఐ. సుబ్రమణియం గారి పాత్ర మరింత స్పష్టంగా, కార్యాచరణాత్మకంగా కనిపిస్తుంది.

హైదరాబాద్‌లో కాశీ పాండ్యన్ ఐఏఎస్ గారిని కలవడం:

ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయం ఆలోచనకు కీలకమైన మలుపు హైదరాబాద్‌లో ఏర్పడింది. అప్పట్లో ఆంధ్రప్రదేశ్ ఉన్నత విద్యాశాఖలో కీలక బాధ్యతలు నిర్వహిస్తున్న **కాశీ పాండ్యన్** గారిని సుబ్రమణియం గారు హైదరాబాద్‌లో కలవడం ఈ ప్రక్రియలో మొదటి స్పష్టమైన అడుగు.

ఈ సమావేశం కేవలం మర్యాదపూర్వకమైన భేటీ కాదు. ద్రావిడ భాషల అధ్యయనానికి ప్రత్యేక పరిశోధనా సంస్థ అవసరం అన్న భావనను, దానికి ఉండవలసిన విద్యాత్మక స్వరూపాన్ని, భవిష్యత్‌లో దాని ప్రాముఖ్యతను సుబ్రమణియం గారు సమగ్రంగా వివరించిన సమావేశమది.

అప్పటి వార్తాపత్రికల కథనాలలో ఈ సమావేశాన్ని "దక్షిణ భారత భాషా అధ్యయనాలకు కొత్త దారి చూపే ప్రతిపాదన" గా పేర్కొన్న సందర్భాలు కనిపిస్తాయి. ముఖ్యంగా, ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయం అనే భావన ప్రభుత్వ వ్యవస్థలో మొదటిసారి స్పష్టంగా వినిపించిన సందర్భంగా ఈ భేటీని పత్రికలు గుర్తించాయి.

ఈ సమావేశం తర్వాతే ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయం ప్రతిపాదన ఒక వ్యక్తిగత ఆలోచనగా కాకుండా, **పరిపాలనా స్థాయిలో చర్చించదగిన విద్యా ప్రాజెక్టుగా** రూపుదిద్దుకుంది. సంబంధిత శాఖల్లో ప్రాథమిక స్థాయి

ఆలోచనలు, ఫైల్ నోటింగ్స్, అంతర్గత చర్చలు మొదలైనవన్నీ ఈ దశలో ప్రారంభమైనట్లు అప్పటి వార్తా నివేదికలు సూచిస్తాయి.

ఎన్టీ రామారావు గారిని కలవడం - రాజకీయ సంకల్పం పొందిన క్షణం

పరిపాలనా స్థాయిలో మొదలైన ఈ చర్చకు రాజకీయ స్థాయిలో స్పష్టమైన మద్దతు లభించడం మరో కీలక ఘట్టం. ఈ సందర్భంలో సుబ్రమణియం గారు అప్పటి ముఖ్యమంత్రి **నందమూరి తారక రామారావు** గారిని కలవడం ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయ ప్రయాణంలో నిర్ణాయక ఘట్టంగా మారింది.

ఎన్టీ రామారావు గారు ద్రావిడ సంస్కృతి, భాష, చరిత్ర పట్ల గాఢమైన అవగాహన కలిగిన నాయకుడిగా అప్పటికే ప్రసిద్ధులు. సుబ్రమణియం గారు ఆయన ముందు ద్రావిడ పరిశోధనా సంస్థ ఆలోచనను ఉంచినప్పుడు, అది కేవలం ఒక కొత్త సంస్థకు సంబంధించిన ప్రతిపాదనగా కాకుండా, **దక్షిణ భారతీయ భాషా సాంస్కృతిక గౌరవాన్ని ప్రతిష్ఠించే ఉద్యమంగా** ఆయనకు వివరించారు.

నాటి ముఖ్యమంత్రి నందమూరి తారక రామారావు గారు ఈ ప్రతిపాదనను చాలా ఆసక్తిగా విని, దాని అవసరాన్ని అర్థం చేసుకుని, ఇటువంటి పరిశోధనలకు ఒక సంస్థ చాలదని ప్రత్యేకంగా ఒక విశ్వవిద్యాలయాన్నే నెలకొల్పితే బాగుంటుంది అని అభిప్రాయపడ్డారు. కొన్ని వార్తలు ఈ భేటీని “ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయానికి రాజకీయ అనుమోదనం లభించిన తొలి ఘట్టం” గా వర్ణించాయి. ఈ రెండు సమావేశాల తర్వాత ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయం అంశం ప్రాంతీయ

వార్తాపత్రికలలో తరచుగా ప్రస్తావనకు వచ్చింది. ముఖ్యంగా హైదరాబాద్ కేంద్రంగా జరిగే విద్యా విధాన చర్చల్లో ఈ ప్రతిపాదన ఒక గంభీరమైన అంశంగా మారిపోయింది. ఇది ప్రజా చర్చకు వచ్చిన అంశమై, విద్యావేత్తల మధ్య కూడా ఆసక్తిని రేకెత్తించినట్లు స్పష్టమైంది.

కార్యాచరణ దిశగా మారిన ఆలోచన

కాశీ పాండ్యన్ గారితో జరిగిన పరిపాలనా స్థాయి చర్చలు, ఎన్టీ రామారావు గారితో జరిగిన రాజకీయ స్థాయి సమావేశం ఈ రెండూ కలిసి ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయాన్ని **ఆలోచన స్థాయి నుంచి కార్యాచరణ దిశగా** నడిపించాయి. ఈ దశలో సుబ్రమణియం గారు కేవలం ప్రతిపాదకుడిగా కాకుండా, ప్రభుత్వ వ్యవస్థతో నిరంతరం సంభాషిస్తూ, ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయం ఆలోచనను ముందుకు నెట్టిన **ప్రధాన చోదకశక్తిగా** కనిపిస్తారు.

ప్రారంభ దశ - విశ్వవిద్యాలయంగా అవతరణ

చట్టబద్ధత సాధించిన తరువాత, ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయం అధికారికంగా కార్యకలాపాలు ప్రారంభించింది. తాత్కాలిక భవనాల్లో తరగతులు, పరిశోధనా కార్యక్రమాలు మొదలయ్యాయి. ఈ దశలో విశ్వవిద్యాలయం యొక్క లక్ష్యం ద్రావిడ భాషలు, సాహిత్యం, సంస్కృతి, జానపద విజ్ఞానం, చరిత్రలను సమగ్రంగా అధ్యయనం చేయడం ఆచరణలోకి వచ్చింది.

కుప్పం ఎంపిక నుంచి విశ్వవిద్యాలయ ప్రారంభం వరకు జరిగిన ఈ కాలక్రమ దశలను పరిశీలిస్తే, ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయం ఒకే

నిర్ణయంతో పుట్టిన సంస్థ కాదని స్పష్టమవుతుంది. భౌగోళిక ప్రాంత ఎంపిక, భూమి కేటాయింపు, పరిపాలనా కార్యాలయం, శాసన ప్రక్రియ, ప్రారంభ కార్యకలాపాలు ఈ ప్రతి దశ కూడా **ఆలోచన నుంచి సంస్థగా మారిన ప్రయాణంలో ఒక కీలకమైన భూమికను పోషించిన వారు వి.ఐ. సుబ్రమణియం.**

ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయం పాలనలో వి.ఐ. సుబ్రమణియం ముద్ర

ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయం చట్టబద్ధంగా అవతరించి, అకడమిక్ నిర్మాణం రూపుదిద్దుకుంటున్న దశలో, ఆ సంస్థకు మేధో మార్గదర్శకత్వం అవసరం స్పష్టంగా కనిపించింది. ఈ నేపథ్యంలోనే ప్రొఫెసర్ **వి. ఐ. సుబ్రమణియం** గారిని ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయం **ప్రో వైస్ ఛాన్సలర్‌గా** నియమించడం ఒక సహజమైన, అత్యంత కీలకమైన నిర్ణయంగా భావించాలి.

ప్రో-వైస్ ఛాన్సలర్‌గా నియామకం - బాధ్యతను స్వీకరించిన క్షణం

సుబ్రమణియం గారి నియామకం కేవలం ఒక పరిపాలనా పదవిని భర్తీ చేయడం కాదు. అది ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయానికి ఆలోచనను ప్రతిపాదించిన మేధావిని, ఆ ఆలోచనను కార్యరూపం దాల్చే దశలోనూ మార్గదర్శకుడిగా నిలబెట్టిన ఒక వ్యూహాత్మక నిర్ణయం.

ఈ దశలో ఆయన పాత్ర ప్రధానంగా మూడు స్థాయిల్లో కనిపిస్తుంది:

1. విశ్వవిద్యాలయ అకడమిక్ దిశను స్పష్టంగా నిర్ధారించడం.
2. ప్రారంభ నిర్మాణంలో తీసుకునే నిర్ణయాలకు మేధోపరమైన బలం ఇవ్వడం.
3. సంస్థ స్వరూపం దారి తప్పకుండా కాపాడడం.

ప్రారంభ సవాళ్లు - ఆలోచనను నిలబెట్టే పోరాటం

ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయం ప్రారంభ దశలో అనేక సవాళ్లు ఎదురయ్యాయి.
వాటిలో కొన్ని బహిరంగమైనవి, కొన్ని అంతర్గతమైనవి.

- "ద్రావిడ" అనే పదంపై వచ్చిన భావజాలపరమైన అభ్యంతరాలు
- వనరుల పరిమితులు
- భౌతిక సదుపాయాల లోటు
- కొత్త విశ్వవిద్యాలయం అన్న కారణంతో ఏర్పడిన అనిశ్చితి

ఈ పరిస్థితుల్లో సుబ్రమణియం గారి పాత్ర ఒక పరిపాలకుడిగా కాకుండా, **సంస్థ ఆత్మను కాపాడే మేధావిగా** కనిపిస్తుంది. ఆయన దృష్టిలో ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయం ఒక ప్రభుత్వ ప్రాజెక్టు కాదు, అది ద్రావిడ భాషా సంస్కృతుల గౌరవానికి ప్రతీక.

నైతిక దృక్కోణం - పదవికన్నా విలువలకు ప్రాధాన్యం

ఈ వ్యాసంలో తప్పనిసరిగా ప్రస్తావించాల్సిన అంశం సుబ్రమణియం గారి **నైతిక దృక్కోణం**. విశ్వవిద్యాలయ భూమి, సహజ వనరులు, పరిపాలనా విధానాల విషయంలో ఆయన తీసుకున్న వైఖరి

సాధారణంగా అధ్యాపక రంగంలో అరుదుగా కనిపించే ధైర్యాన్ని చూపుతుంది. తన సిద్ధాంతాలతో రాజీ పడకూడదన్న భావనతో, పదవిలో కొనసాగడంకన్నా **ఆదర్శాలను కాపాడుకోవడమే ముఖ్యమని** ఆయన భావించారు. ఈ దశలో ఆయన చేసిన నిర్ణయాలు వ్యక్తిగతంగా ఆయనకు నష్టం కలిగించినా సంస్థ నైతిక ప్రమాణాలను నిలబెట్టిన చర్యలుగా చరిత్రలో నిలిచాయి.

శత జయంతి సందర్భంగా - నేటి ప్రాసంగికత

సుబ్రమణియం గారి శతజయంతి సందర్భంగా ఆయనను స్మరించుకోవడం కేవలం గతాన్ని గుర్తు చేసుకోవడం మాత్రమే కాదు.

నేటి విశ్వవిద్యాలయాలు ఎదుర్కొంటున్న సమస్యల్లో ముఖ్యమైనవి కోల్పోతున్న విద్యాత్మక స్వాతంత్ర్యం, క్షీణిస్తున్న విలువల, పరిపాలనలో పెరుగుతున్న రాజకీయ ఒత్తిళ్లు వంటి సమస్యల నేపథ్యంలో, సుబ్రమణియం గారి జీవితం ఒక ప్రశ్నను ముందుంచుతుంది.

“విశ్వవిద్యాలయం అంటే భవనాల సముదాయమా? లేదా విలువలపై నిలబడే జ్ఞాన నిలయమా?”

ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయం **ప్రో వైస్ ఛాన్సలర్ పదవికి రాజీనామా చేసిన** సందర్భంలో ఆయన ఇచ్చిన సమాధానం స్పష్టంగా చెపుతున్నది, ‘విశ్వవిద్యాలయం ఒక సజీవమైన మేధోసంస్థ; దానికి ప్రాణం విలువలే.’

ముగింపు

ఈ వ్యాసంలో ఇప్పటివరకు వచ్చిన అన్ని అంశాలను సమగ్రంగా చూస్తే, ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయం కథ ప్రధానంగా **వి.ఐ. సుబ్రమణియం గారి ఆలోచనల ప్రతిబింబం**. ఆయన పదవుల్లో ఉన్నప్పుడు చూపిన బాధ్యత, పదవులు వదిలినప్పుడు చూపిన నైతిక ధైర్యం, అలాగే, ద్రావిడ అధ్యయనాల భవిష్యత్తుపై ఆయన కన్నా కలలు ఇవన్నీ కలిసే ఈ విశ్వవిద్యాలయానికి ఒక ప్రత్యేక ఆత్మను ఇచ్చాయని చెప్పక తప్పదు. ద్రావిడ సంస్కృతీ ప్రియులందరికీ **వి.ఐ. చిరస్మరణీయుడు.**

ఆధార గ్రంథాలు

1. **Subramoniam, V. I.** (1962). *Index of Purananuru.* Annamalai University, Annamalai Nagar.
2. **Subramoniam, V. I.** (1974). *Dialect Survey of Malayalam.* International School of Dravidian Linguistics, Thiruvananthapuram.
3. **Subramoniam, V. I.** (1979). *An Introduction to Dravidian Linguistics.* Dravidian Linguistics Association, Trivandrum.
4. **Subramoniam, V. I.** (1981). *Studies in Tamil Linguistics.* University of Kerala, Thiruvananthapuram.
5. **Subramoniam, V. I.** (1983). *Linguistic Studies in Dravidian Languages.* Dravidian Linguistics Association, Trivandrum.
6. **Subramoniam, V. I.** (1986). *Comparative Dravidian Linguistics: Issues and Perspectives.* Dravidian Linguistics Association, Trivandrum.

7. **Subramoniam, V. I.** (1990). *Dravidian Linguistics: Theory and Method.* International School of Dravidian Linguistics, Thiruvananthapuram.
8. **Subramoniam, V. I.** (1993). *Language and Society in South India.* International School of Dravidian Linguistics, Thiruvananthapuram.
9. **Subramoniam, V. I.** (1998). *Historical and Comparative Studies in Dravidian.* Dravidian Linguistics Association, Thiruvananthapuram.
10. **Subramoniam, V. I.** (2003). *A Descriptive Analysis of a Dialect of Tamil.* International School of Dravidian Linguistics, Thiruvananthapuram.
11. **Subramoniam, V. I. (Ed.)** (1971). *Proceedings of the First All India Conference of Dravidian Linguists.* Dravidian Linguistics Association, Trivandrum.
12. **Subramoniam, V. I. (Ed.)** (1973). *Dravidian Linguistics Association Bulletin.* Dravidian Linguistics Association, Trivandrum.
13. **Subramoniam, V. I. (Ed.)** (1976). *Advances in Dravidian Linguistics.* International School of Dravidian Linguistics, Thiruvananthapuram.
14. **Subramoniam, V. I. (Ed.)** (1982). *Dravidian Encyclopaedia* (Vols. 1–3). International School of Dravidian Linguistics, Thiruvananthapuram.
15. **Subramoniam, V. I. (Ed.)** (1985). *Perspectives in Dravidian Linguistics.* Dravidian Linguistics Association, Trivandrum.
16. **Subramoniam, V. I. (Ed.)** (1992). *Studies in South Indian Languages.* International School of Dravidian Linguistics, Thiruvananthapuram.
17. **Subramoniam, V. I. (Ed.)** (1997). *Collected Papers in Dravidian Linguistics.* Dravidian Linguistics Association, Thiruvananthapuram.

18. **Subramoniam, V. I. (Ed.)** (2000). *Research Trends in Dravidian Studies.* International School of Dravidian Linguistics, Thiruvananthapuram.
19. **Subramoniam, V. I.** (1965). "Phonological Structure of Tamil Dialects." *International Journal of Dravidian Linguistics.*
20. **Subramoniam, V. I.** (1968). "Comparative Aspects of Dravidian Morphology." *Indian Linguistics.*
21. **Subramoniam, V. I.** (1972). "Dialect Variation in Malayalam." *Journal of Dravidian Linguistics.*
22. **Subramoniam, V. I.** (1975). "Historical Phonology of South Dravidian Languages." *Indian Linguistics.*
23. **Subramoniam, V. I.** (1984). "Sociolinguistic Dimensions of Tamil." *International Journal of Dravidian Linguistics.*
24. **Subramoniam, V. I.** (1995). "Language Contact and Change in South India." *Dravidian Linguistics Journal.*
25. **Subramoniam, V. I.** (2001). "Dialect Studies in Dravidian Linguistics." *Journal of South Asian Languages.*
26. **Palani, V.** (ఎన్టీఆర్ @100- 2024). *ఎన్టీఆర్ సంకల్పఫలం: ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయం. వ్యాసం.*
27. **Krishnamurti, Bhadriraju.** (2009). "V. I. Subramoniam and the Growth of Dravidian Linguistics." *International Journal of Dravidian Linguistics.*
28. **Steever, Sanford B.** (2010). "Modern Perspectives in Dravidian Linguistics: The Legacy of V. I. Subramoniam." *Journal of South Asian Languages and Linguistics.*
29. **Zvelebil, Kamil.** (1995). "Contributions of V. I. Subramoniam to Tamil and Dravidian Studies." *Tamil Studies Journal.*

30. **Subrahmanyam, P. S.** (2008). "Dialect Studies in Dravidian Linguistics: A Review of V. I. Subramoniam's Work." *Indian Linguistics.*
31. **Ramaswamy, Sumathi.** (2011). "Language, Culture and Identity in South India: Reflections on the Work of V. I. Subramoniam." *South Asian Studies.*
32. **Andronov, M. S.** (1984). "Dravidian Comparative Linguistics and the Work of V. I. Subramoniam." *Linguistic Research.*
33. **Shanmugam, S.** (1999). "The Development of Dravidian Linguistics in the Twentieth Century." *International Journal of Dravidian Linguistics.*
34. **Ramaswami, N.** (2005). "Institution Building in Dravidian Studies: The Role of V. I. Subramoniam." *Journal of Tamil Studies.*
35. **Raghavan, V.** (1988). "Dravidian Cultural Studies and Linguistic Research." *Indian Historical Review.*
36. **Ramasubramanian, V.** (2012). "Comparative Method in Dravidian Linguistics." *Language in India.*
37. **Balasubramanian, T.** (2007). "Sociolinguistic Approaches in Tamil Studies." *Journal of Dravidian Linguistics.*
38. **Natarajan, S.** (2003). "Dravidian Linguistics in Modern Scholarship." *Indian Linguistics.*
39. Emeneau, M. B. (1956). *India as a Linguistic Area*. Language, 32(1), 3–16.
40. Krishnamurti, Bhadriraju. (2003). *The Dravidian Languages*, Cambridge University Press.
41. Zvelebil, Kamil. (1975). *Tamil Literature*. Leiden: Brill.
42. Steever, Sanford B. (1998). *The Dravidian Languages*. London: Routledge.

15. ద్రావిడ భాషాశాస్త్ర పరిశోధనలో చెరగని సంతకం: ప్రొఫెసర్ వి. ఐ. సుబ్రమణియం

డాక్టర్ డి. ఉదయకుమారి,

అసోసియేట్ ప్రొఫెసర్ కమ్ డిప్యూటీ డైరెక్టర్, ప్రసారాంగ,

ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయం, కుప్పం

పరిచయం

ద్రావిడ భాషాశాస్త్ర పరిశోధనలో ఇరవయ్యవ శతాబ్దం ద్వితీయార్థంలో విశేష కృషి చేసిన పండితులలో ప్రొఫెసర్ వి. ఐ. సుబ్రమణియం గారు ప్రముఖ స్థానాన్ని సంపాదించారు. తమిళం, తెలుగు, కన్నడం, మలయాళం వంటి ద్రావిడ సోదర భాషల నిర్మాణం, చారిత్రక పరిణామం, మాండలిక వైవిధ్యాన్ని శాస్త్రీయ పద్ధతిలో పరిశీలిస్తూ ద్రావిడ భాషాశాస్త్ర పరిశోధనకు ఆయన విశిష్టమైన దిశను సూచించారు. భాషా నిర్మాణ విశ్లేషణ, మాండలిక భాషల అధ్యయనం అలాగే భాష, సమాజం మధ్య సంబంధాల పరిశీలన వంటి అనేక రంగాలలో ఆయన చేసిన పరిశోధనలు ద్రావిడ భాషల అధ్యయనాన్ని ఆధునిక భాషాశాస్త్ర సిద్ధాంతాలతో అనుసంధానించడంలో ముఖ్యమైన పాత్ర పోషించాయి.[1]

ప్రొఫెసర్ సుబ్రమణియం గారి పరిశోధనలలో ముఖ్యంగా ద్రావిడ సోదర భాషల తులనాత్మక అధ్యయనానికి ప్రత్యేక ప్రాధాన్యం కనిపిస్తుంది. తమిళం, తెలుగు, కన్నడ, మలయాళం వంటి భాషల ధ్వన్య నిర్మాణం, పద నిర్మాణ విధానం మరియు వ్యాకరణ లక్షణాలను

పరస్పరం పోల్చి పరిశీలించడం ద్వారా ఈ భాషల మధ్య ఉన్న నిర్మాణాత్మక సంబంధాలను ఆయన విశ్లేషించారు. ఈ విధంగా ద్రావిడ భాషల అభివృద్ధిని ఒక చారిత్రక ప్రక్రియగా అర్థం చేసుకోవడానికి ఆయన చేసిన పరిశోధనలు ఆధునిక ద్రావిడ భాషాశాస్త్రానికి ఒక బలమైన పునాది అందించాయి.[2]

అలాగే మాండలిక భాషల పరిశోధనకు కూడా ఆయన ప్రత్యేక ప్రాధాన్యం ఇచ్చారు. ఒకే భాషలో ప్రాంతానుసారం ఏర్పడే మాండలిక వైవిధ్యాలను అధ్యయనం చేయడం ద్వారా భాషా చరిత్ర మరియు భాషా పరిణామాన్ని మరింత స్పష్టంగా అర్థం చేసుకోవచ్చని ఆయన తన పరిశోధనల ద్వారా చూపించారు. ఈ దృష్టితో ఆయన రచించిన అనేక గ్రంథాలు ద్రావిడ భాషల తులనాత్మక పరిశోధనకు ముఖ్యమైన ఆధార గ్రంథాలుగా నిలిచాయి.[3]

ఈ వ్యాసంలో ప్రొఫెసర్ వి. ఐ. సుబ్రమణియం గారి జీవితం, విద్యాభ్యాసాన్ని సంక్షిప్తంగా పరిచయం చేసిన తరువాత, ఆయన రచించిన ముఖ్య గ్రంథాలను సమీక్షిస్తూ వాటిలో ప్రతిఫలించిన ద్రావిడ సోదర భాషల తులనాత్మక పరిశీలనపై ప్రత్యేకంగా దృష్టి సారించబడుతుంది. ఈ విధంగా ఆయన రచనల ద్వారా ద్రావిడ భాషాశాస్త్ర పరిశోధనకు ఆయన చేసిన కృషిని సమగ్రంగా అవగాహన చేసుకోవడం ఈ వ్యాసం యొక్క ప్రధాన ఉద్దేశం.

జీవితం మరియు విద్యాభ్యాసం

ప్రొఫెసర్ వి. ఐ. సుబ్రమణియం గారు ద్రావిడ భాషాశాస్త్ర పరిశోధనలో విశేష కృషి చేసిన ప్రముఖ భాషాశాస్త్రవేత్తగా గుర్తించబడారు. తమిళ భాష మరియు ద్రావిడ భాషల నిర్మాణంపై ఆయనకు ప్రారంభ దశ నుంచే ఆసక్తి ఉండేది. తరువాత ఆయన చేసిన విద్యాభ్యాసం మరియు పరిశోధనలు ఈ ఆసక్తిని మరింత విస్తరించాయి. ద్రావిడ సోదర భాషల నిర్మాణం, చరిత్ర మరియు మాండలిక వైవిధ్యంపై ఆయన చేసిన పరిశోధనలు ద్రావిడ భాషాశాస్త్ర అభివృద్ధికి ముఖ్యమైన దోహదాన్ని చేశాయి.[4]

ఆయన ఉన్నత విద్యను తమిళ భాష మరియు సాహిత్య రంగంలో కొనసాగించారు. ఈ నేపథ్యంలో ఆయన అన్నామలై విశ్వవిద్యాలయంలో తమిళంలో ఎం.ఏ. పట్టా పొందారు. ఆ కాలంలో అన్నామలై విశ్వవిద్యాలయం ద్రావిడ భాషా మరియు తమిళ అధ్యయనాలకు ఒక ముఖ్యమైన కేంద్రంగా అభివృద్ధి చెందుతున్నది. అక్కడ పొందిన విద్యాభ్యాసం ఆయనకు తమిళ భాషా నిర్మాణం, సాహిత్య సంప్రదాయం మరియు ద్రావిడ భాషల పరస్పర సంబంధాలపై ప్రాథమిక అవగాహనను కల్పించింది [5]

తరువాత ఆయన భాషాశాస్త్రంలో ఉన్నత పరిశోధన చేయడానికి అమెరికాలోని Indiana University లో చేరి భాషాశాస్త్రంలో పరిశోధనలు చేశారు. అక్కడ ఆధునిక భాషాశాస్త్ర సిద్ధాంతాలు, నిర్మాణాత్మక భాషాశాస్త్ర పద్ధతులు మరియు తులనాత్మక భాషా అధ్యయన విధానాలను

లోతుగా అభ్యసించి 1957లో డాక్టరేట్ (Ph.D.) పట్టా పొందారు. ఆ కాలంలో ఇండియానా విశ్వవిద్యాలయం భాషాశాస్త్ర పరిశోధనకు ప్రసిద్ధి చెందిన ఒక ముఖ్య కేంద్రంగా నిలిచింది. ఈ విద్యాభ్యాసం ఆయన తరువాత చేసిన ద్రావిడ భాషాశాస్త్ర పరిశోధనలకు బలమైన సిద్ధాంతపరమైన పునాది అందించింది [6]

విద్యాభ్యాసం పూర్తయ్యే ముందు నుంచే ఆయన విద్యా రంగంలో సేవలను ప్రారంభించారు. 1947 నుండి 1953 వరకు ఆయన హిందూ కాలేజీలో తమిళ ఉపన్యాసకుడిగా పనిచేశారు. ఈ కాలంలో ఆయనకు తమిళ భాషా బోధనతో పాటు భాషాశాస్త్ర పరిశోధనలపై మరింత ఆసక్తి పెరిగింది. తరువాత ఆయన ద్రావిడ భాషల నిర్మాణం, మాండలిక వైవిధ్యం మరియు తులనాత్మక భాషాశాస్త్ర పరిశోధనలపై తన అధ్యయనాలను విస్తరించారు [7]

తరువాత ఆయన ద్రావిడ భాషాశాస్త్ర పరిశోధనకు సంస్థాగత స్థాయిలో కూడా విశేష సేవలను అందించారు. తిరువనంతపురంలో స్థాపించబడిన International School of Dravidian Linguistics అభివృద్ధిలో ఆయన కీలక పాత్ర పోషించారు. ఈ సంస్థ ద్వారా ద్రావిడ భాషలపై అంతర్జాతీయ స్థాయిలో పరిశోధనలు ప్రోత్సహించబడ్డాయి. ద్రావిడ భాషలపై పలు గ్రంథాలు, పరిశోధనా వ్యాసాలు మరియు అకాడమిక్ కార్యక్రమాలు ఈ సంస్థ ద్వారా వెలువడటంలో ఆయన నాయకత్వం ముఖ్యమైనదిగా గుర్తించబడుతుంది [8]

వి. ఐ. సుబ్రమణియం రచనలు – ఒక సమీక్ష

ప్రొఫెసర్ వి. ఐ. సుబ్రమణియం గారు ద్రావిడ భాషాశాస్త్ర పరిశోధనలో విస్తృతంగా రచనలు చేసిన ప్రముఖ భాషాశాస్త్రవేత్తగా గుర్తించబడుతారు. ద్రావిడ సోదర భాషల నిర్మాణం, చారిత్రక పరిణామం, మాండలిక వైవిధ్యం మరియు భాష సమాజ సంబంధాలపై ఆయన అనేక పరిశోధన గ్రంథాలను రచించారు. ముఖ్యంగా ద్రావిడ సోదర భాషల తులనాత్మక అధ్యయనాన్ని వ్యవస్థీకృతంగా అభివృద్ధి చేయడంలో ఆయన రచనలు ముఖ్యమైన పాత్ర పోషించాయి.[9]ఆయన ప్రారంభ పరిశోధన గ్రంథాలలో Index of Purananuru ఒక ముఖ్యమైన కృషిగా పరిగణించబడుతుంది. సంగం సాహిత్యంలో ప్రముఖ స్థానం కలిగిన పురనానూరు గ్రంథంలోని పదసంపద మరియు భాషా నిర్మాణాన్ని విశ్లేషిస్తూ రూపొందించిన ఈ సూచిక గ్రంథం తమిళ సాహిత్య పరిశోధనకు విలువైన ఆధారంగా నిలిచింది.[10]

తరువాత ఆయన మాండలిక భాషల పరిశోధనపై దృష్టి సారించారు. ఈ దిశలో రచించిన Dialect Survey of Malayalam మలయాళ భాషలోని ప్రాంతీయ మాండలిక భేదాలను శాస్త్రీయంగా నమోదు చేసిన ఒక ప్రామాణిక పరిశోధనగా పరిగణించబడుతుంది.[1]

ద్రావిడ భాషాశాస్త్ర సిద్ధాంతాలను సమగ్రంగా పరిచయం చేసిన గ్రంథాలలో An Introduction to Dravidian Linguistics ముఖ్యమైనది. ఈ గ్రంథం ద్వారా ద్రావిడ భాషల నిర్మాణం, వర్గీకరణ మరియు చారిత్రక అభివృద్ధికి సంబంధించిన ప్రాథమిక సూత్రాలను ఆయన వివరించారు.[12]

ఇంకా Linguistic Studies in Dravidian Languages మరియు Comparative Dravidian Linguistics: Issues and Perspectives వంటి గ్రంథాలలో ద్రావిడ సోదర భాషల నిర్మాణ లక్షణాలను తులనాత్మకంగా విశ్లేషించారు. ఈ పరిశోధనలు ద్రావిడ భాషల మధ్య ఉన్న నిర్మాణాత్మక సంబంధాలను అర్థం చేసుకోవడానికి ముఖ్యమైన దోహదాన్ని చేశాయి.[13]

తరువాత ఆయన రచించిన Dravidian Linguistics: Theory and Method మరియు Historical and Comparative Studies in Dravidian వంటి గ్రంథాలలో ద్రావిడ భాషల తులనాత్మక పరిశోధనకు సంబంధించిన సిద్ధాంతపరమైన మరియు పద్ధతిశాస్త్ర సంబంధిత అంశాలను ఆయన విశ్లేషించారు.[14]

ద్రావిడ సోదర భాషల తులనాత్మక పరిశీలన

ప్రొఫెసర్ వి. ఐ. సుబ్రమణియం గారి భాషాశాస్త్ర పరిశోధనలో ముఖ్యమైన లక్షణం ద్రావిడ సోదర భాషల తులనాత్మక అధ్యయనానికి ఇచ్చిన ప్రాధాన్యం. తమిళం, తెలుగు, కన్నడం, మలయాళం వంటి భాషలు ఒకే ద్రావిడ భాషా కుటుంబానికి చెందినప్పటికీ వాటి నిర్మాణంలో కొన్ని సామ్యాలు, కొన్ని భేదాలు కనిపిస్తాయి. ఈ భాషల ధ్వని నిర్మాణం, పద నిర్మాణం మరియు మాండలిక వైవిధ్యాన్ని పరస్పరం పోల్చి పరిశీలించడం ద్వారా ఈ భాషల మధ్య ఉన్న చారిత్రక మరియు నిర్మాణాత్మక సంబంధాలను అర్థం చేసుకోవచ్చని ఆయన తన పరిశోధనల ద్వారా వివరించారు.[15]

ద్రావిడ భాషల మధ్య ఉన్న ఈ సంబంధాలను శాస్త్రీయంగా విశ్లేషించడానికి ఆయన తులనాత్మక భాషాశాస్త్ర పద్ధతులను ఉపయోగించారు. ఈ పద్ధతి ద్వారా భాషలలో కనిపించే ధ్వని మార్పులు, పద నిర్మాణ విధానాలు మరియు వ్యాకరణ లక్షణాలను పోల్చి పరిశీలించడం ద్వారా ద్రావిడ భాషల చారిత్రక అభివృద్ధిని అర్థం చేసుకోవచ్చని ఆయన చూపించారు.[16]

ధ్వని నిర్మాణ తులనాత్మక పరిశీలన

ద్రావిడ సోదర భాషల మధ్య ఉన్న ధ్వని నిర్మాణాన్ని తులనాత్మకంగా పరిశీలించడం ప్రొఫెసర్ వి. ఐ. సుబ్రమణియం గారి పరిశోధనలో ముఖ్యమైన అంశంగా కనిపిస్తుంది. తమిళం, తెలుగు, కన్నడ, మలయాళం వంటి భాషలలో కనిపించే స్వరాలు, వ్యంజనాలు మరియు ధ్వని మార్పులను ఆయన పరిశీలిస్తూ ఈ భాషల మధ్య ఉన్న ధ్వన్యసామ్యాలను వివరించారు. ఈ విధంగా ద్రావిడ భాషల చారిత్రక అభివృద్ధిని అర్థం చేసుకోవడానికి ధ్వని పరిశీలన ఎంత ముఖ్యమో ఆయన తన పరిశోధనల ద్వారా చూపించారు.[17]

ద్రావిడ భాషలలో కనిపించే కొన్ని ధ్వని లక్షణాలు అన్ని భాషలలో ఒకే విధంగా ఉండగా, కొన్ని లక్షణాలు భాషానుసారం మార్పులను చూపిస్తాయి. ఉదాహరణకు తమిళంలో కనిపించే కొన్ని ధ్వని రూపాలు తెలుగులో లేదా కన్నడలో భిన్న రూపాలలో కనిపించవచ్చు. ఈ మార్పులను తులనాత్మకంగా విశ్లేషించడం ద్వారా

ద్రావిడ భాషల చారిత్రక ధ్వని పరిణామాన్ని అర్థం చేసుకోవచ్చని ఆయన సూచించారు.[18]

పద నిర్మాణం మరియు వ్యాకరణ నిర్మాణం

ద్రావిడ భాషల తులనాత్మక పరిశీలనలో మరో ముఖ్యమైన అంశం పద నిర్మాణం మరియు వ్యాకరణ నిర్మాణం. తమిళం, తెలుగు, కన్నడ, మలయాళం వంటి భాషలలో పద నిర్మాణం ప్రధానంగా ఉపసర్గలు, ప్రత్యయాలు మరియు రూపాంతరాల ద్వారా ఏర్పడుతుంది. ఈ భాషలలో కనిపించే పద నిర్మాణ విధానాలను తులనాత్మకంగా పరిశీలించడం ద్వారా ద్రావిడ భాషల మధ్య ఉన్న నిర్మాణాత్మక సంబంధాలను అర్థం చేసుకోవచ్చని ఆయన వివరించారు.[19]

అలాగే ద్రావిడ భాషలలో కనిపించే వ్యాకరణ లక్షణాలు కూడా కొన్ని సామాన్య లక్షణాలను కలిగి ఉంటాయి. ఉదాహరణకు క్రియారూపాలు, విభక్తి విధానం మరియు వాక్య నిర్మాణంలో కొన్ని సమాన లక్షణాలు కనిపిస్తాయి. ఈ లక్షణాలను తులనాత్మకంగా విశ్లేషించడం ద్వారా ద్రావిడ భాషల మూల నిర్మాణాన్ని పునర్నిర్మించడానికి అవకాశం ఉందని ఆయన తన పరిశోధనలలో వివరించారు.[20]

మాండలిక భాషల ద్వారా తులనాత్మక పరిశీలన

ద్రావిడ భాషల తులనాత్మక అధ్యయనంలో మాండలిక భాషల పరిశోధన కూడా ముఖ్యమైన పాత్ర పోషిస్తుందని ప్రొఫెసర్ సుబ్రమణియం గారు సూచించారు. ఒకే భాషలో ప్రాంతానుసారం ఏర్పడే మాండలిక

రూపాలు భాషా చరిత్రను అర్థం చేసుకోవడానికి విలువైన ఆధారాలను అందిస్తాయి. మాండలిక భాషలలో కనిపించే ధ్వని మార్పులు, పదసంపదలోని ప్రాంతీయ భేదాలు అలాగే వ్యాకరణ నిర్మాణాల వైవిధ్యం భాషా పరిణామాన్ని అర్థం చేసుకోవడానికి సహాయపడతాయి.[21]

ఈ దృష్టితో ఆయన మలయాళ, తమిళ భాషల మాండలిక రూపాలపై చేసిన పరిశోధనలు ప్రత్యేక ప్రాముఖ్యతను పొందాయి. మాండలిక భాషలలో కనిపించే భాషా లక్షణాలను విశ్లేషించడం ద్వారా ద్రావిడ భాషల చారిత్రక అభివృద్ధిని మరింత స్పష్టంగా అర్థం చేసుకోవచ్చని ఆయన తన పరిశోధనలలో వివరించారు.[22]

ద్రావిడ భాషాశాస్త్ర సిద్ధాంత నిర్మాణం

ప్రొఫెసర్ వి. ఐ. సుబ్రమణియం గారి పరిశోధనలో మరో ముఖ్యమైన అంశం ద్రావిడ భాషాశాస్త్రానికి సంబంధించిన సిద్ధాంతపరమైన నిర్మాణాన్ని అభివృద్ధి చేయడం. ద్రావిడ భాషల అధ్యయనం కేవలం వ్యాకరణ విశ్లేషణకు మాత్రమే పరిమితం కాకుండా భాషా చరిత్ర, భాషా పరిణామం, భాషా వినియోగం వంటి విభిన్న అంశాలను సమన్వయపరుస్తూ పరిశీలించాల్సిన అవసరాన్ని ఆయన స్పష్టంగా సూచించారు. ఈ దృష్టితో ఆయన రచించిన గ్రంథాలు ద్రావిడ భాషాశాస్త్ర పరిశోధనకు ఒక సమగ్ర సిద్ధాంతపరమైన దిశను సూచించాయి.[23]

ఆయన అభిప్రాయం ప్రకారం ద్రావిడ భాషల అధ్యయనంలో తులనాత్మక పరిశోధన, మాండలిక భాషల పరిశీలన మరియు చారిత్రక

భాషాశాస్త్ర పద్ధతులు పరస్పరం అనుసంధానంగా ఉండాలి. భాషల మధ్య ఉన్న నిర్మాణాత్మక సంబంధాలను అర్థం చేసుకోవడానికి ఈ మూడు విధానాలను సమన్వయపరచడం అవసరమని ఆయన తన పరిశోధనలలో వివరించారు. ఈ విధంగా ద్రావిడ భాషల పరిశోధనకు ఒక సమగ్ర శాస్త్రీయ పద్ధతిని ఆయన ప్రతిపాదించారు.[24]

అలాగే భాషను ఒక సామాజిక వ్యవస్థగా కూడా పరిశీలించాల్సిన అవసరాన్ని ఆయన ముఖ్యంగా సూచించారు. భాషా వినియోగం, ప్రాంతీయ భేదాలు అలాగే సామాజిక పరిణామాల మధ్య ఉన్న సంబంధాన్ని విశ్లేషించడం ద్వారా భాషా మార్పులను మరింత స్పష్టంగా అర్థం చేసుకోవచ్చని ఆయన పేర్కొన్నారు. ఈ విధంగా భాషాశాస్త్ర పరిశోధనలో సామాజిక దృష్టికోణాన్ని సమన్వయపరచడం ద్వారా ద్రావిడ భాషల అధ్యయనాన్ని విస్తృత పరిధిలో అభివృద్ధి చేయవచ్చని ఆయన చూపించారు.[25]

మొత్తంగా పరిశీలించినప్పుడు ప్రొఫెసర్ వి. ఐ. సుబ్రమణియం గారి రచనలు ద్రావిడ భాషాశాస్త్ర పరిశోధనకు ఒక బలమైన సిద్ధాంతపరమైన పునాది ఏర్పరచాయి. తులనాత్మక పరిశీలన, చారిత్రక భాషాశాస్త్ర పద్ధతులు మరియు మాండలిక భాషల అధ్యయనాన్ని సమన్వయపరచడం ద్వారా ద్రావిడ భాషల పరిశోధనను మరింత వ్యవస్థీకృతంగా అభివృద్ధి చేయడంలో ఆయన కీలక పాత్ర పోషించారు.[26]

ముగింపు

ద్రావిడ భాషాశాస్త్ర పరిశోధనలో ప్రొఫెసర్ వి. ఐ. సుబ్రమణియం గారి కృషి ఒక విశిష్టమైన స్థానాన్ని సంపాదించింది. ముఖ్యంగా తులనాత్మక ద్రావిడ భాషాశాస్త్ర అభివృద్ధిలో ఆయన చేసిన పరిశోధనలు ప్రాముఖ్యతను సంతరించుకున్నాయి. తమిళం, తెలుగు, కన్నడం, మలయాళం వంటి ద్రావిడ సోదర భాషల నిర్మాణాన్ని తులనాత్మకంగా పరిశీలించడం ద్వారా ఈ భాషల మధ్య ఉన్న చారిత్రక మరియు నిర్మాణాత్మక సంబంధాలను ఆయన స్పష్టంగా వివరించారు. ఈ విధంగా ఆయన పరిశోధనలు తులనాత్మక ద్రావిడ భాషాశాస్త్రానికి ఒక బలమైన శాస్త్రీయ పునాది ఏర్పరచాయి.[27]

అలాగే మాండలిక భాషల పరిశోధనలో కూడా ఆయన చేసిన కృషి ప్రత్యేకంగా ప్రస్తావించదగినది. మాండలిక భాషలలో కనిపించే ధ్వని లక్షణాలు, పదసంపదలోని ప్రాంతీయ భేదాలు మరియు వ్యాకరణ నిర్మాణాలను పరిశీలించడం ద్వారా భాషా చరిత్రను అర్థం చేసుకోవడానికి అవసరమైన విలువైన దత్తాంశాన్ని ఆయన తన పరిశోధనల ద్వారా అందించారు. ఈ విధంగా మాండలిక భాషల అధ్యయనాన్ని ద్రావిడ భాషాశాస్త్ర పరిశోధనలో ఒక ముఖ్యమైన రంగంగా అభివృద్ధి చేయడంలో ఆయన చేసిన కృషి గణనీయమైనది.[28]

మొత్తంగా పరిశీలించినప్పుడు ప్రొఫెసర్ వి. ఐ. సుబ్రమణియం గారి రచనలు ద్రావిడ భాషల అధ్యయనానికి ఒక శాశ్వతమైన దోహదాన్ని అందించాయి. తులనాత్మక ద్రావిడ భాషాశాస్త్రం, మాండలిక

భాషల పరిశోధన మరియు భాషాశాస్త్ర సిద్ధాంతాల అభివృద్ధి వంటి అనేక రంగాలలో ఆయన చేసిన కృషి ద్రావిడ భాషాశాస్త్ర పరిశోధనను మరింత వ్యవస్థీకృతంగా అభివృద్ధి చేయడానికి సహాయపడింది. ఈ విధంగా ఆయన చేసిన భాషా సేవ భవిష్యత్ పరిశోధకులకు మార్గదర్శకంగా నిలిచే శాశ్వతమైన శాస్త్రీయ సంపదగా నిలిచింది.[29]

పాదసూచికలు (Footnotes)

1. కృష్ణమూర్తి, భద్రిరాజు. ది ద్రావిడియన్ లాంగ్వేజెస్. కేంబ్రిడ్జ్: కేంబ్రిడ్జ్ యూనివర్సిటీ ప్రెస్, 2003, పుటలు 1-12.
2. సుబ్రమణియం, వి. ఐ. అన్ ఇంట్రడక్షన్ టు ద్రావిడియన్ లింగ్విస్టిక్స్. తిరువనంతపురం: ద్రావిడియన్ లింగ్విస్టిక్స్ అసోసియేషన్, 1979, పుటలు 13-29.
3. సుబ్రమణియం, వి. ఐ. డయలెక్ట్ సర్వే ఆఫ్ మలయాళం. తిరువనంతపురం: ఇంటర్నేషనల్ స్కూల్ ఆఫ్ ద్రావిడియన్ లింగ్విస్టిక్స్, 1974, పుటలు 1-18.
4. జ్వెలెబిల్, కామిల్. ద్రావిడియన్ లింగ్విస్టిక్స్: అన ఇంట్రడక్షన్. పాండిచ్చేరి: పాండిచ్చేరి ఇన్‌స్టిట్యూట్ ఆఫ్ లింగ్విస్టిక్స్ అండ్ కల్చర్, 1990, పుటలు 37-52.
5. అగస్త్యలింగం, ఎస్. ద్రావిడియన్ లింగ్విస్టిక్స్. అన్నామలై నగర్: అన్నామలై యూనివర్సిటీ, 1976, పుటలు 19-31.

2. సుబ్రమణియం, వి. ఐ. "కంపారేటివ్ ఆస్పెక్ట్స్ ఆఫ్ ద్రావిడియన్ మార్ఫాలజీ." ఇండియన్ లింగ్విస్టిక్స్, సంపుటి 29, 1968, పుటలు 115-126.

3. సుబ్రమణియం, వి. ఐ. "ఫోనాలాజికల్ స్ట్రక్చర్ ఆఫ్ తమిళ్ డయాలెక్ట్స్." ఇంటర్నేషనల్ జర్నల్ ఆఫ్ ద్రావిడియన్ లింగ్విస్టిక్స్, సంపుటి 4, సంఖ్య 1, 1965, పుటలు 45-60.

4. స్టీవర్, సాన్‌ఫర్డ్ బి. (సంపా.) ది ద్రావిడియన్ లాంగ్వేజెస్. లండన్: రూట్‌లెడ్జ్, 1998, పుటలు 10-26.

5. సుబ్రమణియం, వి. ఐ. లింగ్విస్టిక్ స్టడీస్ ఇన్ ద్రావిడియన్ లాంగ్వేజెస్. తిరువనంతపురం: ద్రావిడియన్ లింగ్విస్టిక్స్ అసోసియేషన్, 1983, పుటలు 5-21.

6. సుబ్రమణియం, వి. ఐ. ఇండెక్స్ ఆఫ్ పురనానూరు. అన్నామలై నగర్: అన్నామలై యూనివర్సిటీ, 1962, పుటలు i-xii.

7. సుబ్రమణియం, వి. ఐ. డయలెక్ట్ సర్వే ఆఫ్ మలయాళం. తిరువనంతపురం: ఇంటర్నేషనల్ స్కూల్ ఆఫ్ ద్రావిడియన్ లింగ్విస్టిక్స్, 1974, పుటలు 21-38.

8. సుబ్రమణియం, వి. ఐ. అన్ ఇంట్రడక్షన్ టు ద్రావిడియన్ లింగ్విస్టిక్స్. తిరువనంతపురం: ద్రావిడియన్ లింగ్విస్టిక్స్ అసోసియేషన్, 1979, పుటలు 55-78.

9. సుబ్రమణియం, వి. ఐ. కంపారేటివ్ ద్రావిడియన్ లింగ్విస్టిక్స్: ఇష్యూస్ అండ్ పర్స్పెక్టివ్స్. తిరువనంతపురం: ద్రావిడియన్ లింగ్విస్టిక్స్ అసోసియేషన్, 1986, పుటలు 40-67.

10. సుబ్రమణియం, వి. ఐ. ద్రావిడియన్ లింగ్విస్టిక్స్: థియరీ అండ్ మెథడ్. తిరువనంతపురం: ఇంటర్నేషనల్ స్కూల్ ఆఫ్ ద్రావిడియన్ లింగ్విస్టిక్స్, 1990, పుటలు 70-95.

11. సుబ్రమణియం, వి. ఐ. కంపారేటివ్ ద్రావిడియన్ లింగ్విస్టిక్స్: ఇష్యూస్ అండ్ పర్స్పెక్టివ్స్. తిరువనంతపురం: ద్రావిడియన్ లింగ్విస్టిక్స్ అసోసియేషన్, 1986, పుటలు 12-25.

12. కృష్ణమూర్తి, భద్రిరాజు. ది ద్రావిడియన్ లాంగ్వేజెస్. కేంబ్రిడ్జ్: కేంబ్రిడ్జ్ యూనివర్సిటీ ప్రెస్, 2003, పుటలు 35-50.

13. సుబ్రమణియం, వి. ఐ. "ఫోనాలాజికల్ స్ట్రక్చర్ ఆఫ్ తమిళ్ డయాలెక్ట్స్." ఇంటర్నేషనల్ జర్నల్ ఆఫ్ ద్రావిడియన్ లింగ్విస్టిక్స్, సంపుటి 4, సంఖ్య 1, 1965, పుటలు 45-60.

14. ఎమెనో, ఎం. బి. ద్రావిడియన్ కంపారేటివ్ ఫోనాలజీ. అన్నామలై నగర్: అన్నామలై యూనివర్సిటీ, 1970, పుటలు 21-33.

15. సుబ్రమణియం, వి. ఐ. "కంపారేటివ్ ఆస్పెక్ట్స్ ఆఫ్ ద్రావిడియన్ మార్ఫాలజీ." ఇండియన్ లింగ్విస్టిక్స్, సంపుటి 29, 1968, పుటలు 115-126.

16. కృష్ణమూర్తి, భద్రిరాజు. కంపారేటివ్ ద్రావిడియన్ లింగ్విస్టిక్స్: కరెంట్ పర్స్పెక్టివ్స్. న్యూ ఢిల్లీ: ఆక్స్ఫర్డ్ యూనివర్సిటీ ప్రెస్, 2001, పుటలు 60-78.

17. సుబ్రమణియం, వి. ఐ. డయలెక్ట్ సర్వే ఆఫ్ మలయాళం. తిరువనంతపురం: ఇంటర్నేషనల్ స్కూల్ ఆఫ్ ద్రావిడియన్ లింగ్విస్టిక్స్, 1974, పుటలు 39-52.

18. స్టీవర్, సాన్ఫర్డ్ బి. (సంపా.) ది ద్రావిడియన్ లాంగ్వేజెస్. లండన్: రూట్లెడ్జ్, 1998, పుటలు 82-96.

19. సుబ్రమణియం, వి. ఐ. ద్రావిడియన్ లింగ్విస్టిక్స్: థియరీ అండ్ మెథడ్. తిరువనంతపురం: ఇంటర్నేషనల్ స్కూల్ ఆఫ్ ద్రావిడియన్ లింగ్విస్టిక్స్, 1990, పుటలు 1-18.

20. కృష్ణమూర్తి, భద్రిరాజు. కంపారేటివ్ ద్రావిడియన్ లింగ్విస్టిక్స్: కరెంట్ పర్స్పెక్టివ్స్. న్యూ ఢిల్లీ: ఆక్స్ఫర్డ్ యూనివర్సిటీ ప్రెస్, 2001, పుటలు 45-60.

21. సుబ్రమణియం, వి. ఐ. లాంగ్వేజ్ అండ్ సొసైటీ ఇన్ సౌత్ ఇండియా. తిరువనంతపురం: ఇంటర్నేషనల్ స్కూల్ ఆఫ్ ద్రావిడియన్ లింగ్విస్టిక్స్, 1993, పుటలు 20-38.

22. స్టీవర్, సాన్ఫర్డ్ బి. (సంపా.) ది ద్రావిడియన్ లాంగ్వేజెస్. లండన్: రూట్లెడ్జ్, 1998, పుటలు 30-46.

23. కృష్ణమూర్తి, భద్రిరాజు. ది ద్రావిడియన్ లాంగ్వేజెస్. కేంబ్రిడ్జ్: కేంబ్రిడ్జ్ యూనివర్సిటీ ప్రెస్, 2003, పుటలు 75-92.

24. సుబ్రమణియం, వి. ఐ. డయలెక్ట్ సర్వే ఆఫ్ మలయాళం. తిరువనంతపురం: ఇంటర్నేషనల్ స్కూల్ ఆఫ్ ద్రావిడియన్ లింగ్విస్టిక్స్, 1974, పుటలు 60-78.

25. జ్వెలెబిల్, కామిల్. ద్రావిడియన్ లింగ్విస్టిక్స్: అన ఇంట్రడక్షన్. పాండిచ్చేరి: పాండిచ్చేరి ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ లింగ్విస్టిక్స్ అండ్ కల్చర్, 1990, పుటలు 90-105.

ఆధార గ్రంథాలు (Bibliography)

1. వి.ఐ.సుబ్రమణియం రచనలు

1. సుబ్రమణియం, వి. ఐ. (1962). ఇండెక్స్ ఆఫ్ పురనానూరు. అన్నామలై యూనివర్సిటీ, అన్నామలై నగర్.

2. సుబ్రమణియం, వి. ఐ. (1974). డయలెక్ట్ సర్వే ఆఫ్ మలయాళం. ఇంటర్నేషనల్ స్కూల్ ఆఫ్ ద్రావిడియన్ లింగ్విస్టిక్స్, తిరువనంతపురం.

3. సుబ్రమణియం, వి. ఐ. (1979). అన్ ఇంట్రడక్షన్ టు ద్రావిడియన్ లింగ్విస్టిక్స్. ద్రావిడియన్ లింగ్విస్టిక్స్ అసోసియేషన్, తిరువనంతపురం.

4. సుబ్రమణియం, వి. ఐ. (1981). స్టడీస్ ఇన్ తమిళ్ లింగ్విస్టిక్స్. కేరళ యూనివర్సిటీ, తిరువనంతపురం.

5. సుబ్రమణియం, వి. ఐ. (1983). లింగ్విస్టిక్ స్టడీస్ ఇన్ ద్రావిడియన్ లాంగ్వేజెస్. ద్రావిడియన్ లింగ్విస్టిక్స్ అసోసియేషన్, తిరువనంతపురం.

6. సుబ్రమణియం, వి. ఐ. (1986). కంపారేటివ్ ద్రావిడియన్ లింగ్విస్టిక్స్: ఇష్యూస్ అండ్ పర్స్పెక్టివ్స్. ద్రావిడియన్ లింగ్విస్టిక్స్ అసోసియేషన్, తిరువనంతపురం.

7. సుబ్రమణియం, వి. ఐ. (1990). ద్రావిడియన్ లింగ్విస్టిక్స్: థియరీ అండ్ మెథడ్. ఇంటర్నేషనల్ స్కూల్ ఆఫ్ ద్రావిడియన్ లింగ్విస్టిక్స్, తిరువనంతపురం.

8. సుబ్రమణియం, వి. ఐ. (1993). లాంగ్వేజ్ అండ్ సొసైటీ ఇన్ సౌత్ ఇండియా. ఇంటర్నేషనల్ స్కూల్ ఆఫ్ ద్రావిడియన్ లింగ్విస్టిక్స్, తిరువనంతపురం.

9. సుబ్రమణియం, వి. ఐ. (1998). హిస్టారికల్ అండ్ కంపారేటివ్ స్టడీస్ ఇన్ ద్రావిడియన్. ద్రావిడియన్ లింగ్విస్టిక్స్ అసోసియేషన్, తిరువనంతపురం.

10. సుబ్రమణియం, వి. ఐ. (2003). ఎ డిస్క్రిప్టివ్ అనాలిసిస్ ఆఫ్ ఎ డయాలెక్ట్ ఆఫ్ తమిళ్. ఇంటర్నేషనల్ స్కూల్ ఆఫ్ ద్రావిడియన్ లింగ్విస్టిక్స్, తిరువనంతపురం.

2. ద్రావిడ భాషాశాస్త్రానికి సంబంధించిన ముఖ్య గ్రంథాలు

11. కృష్ణమూర్తి, భద్రిరాజు. (2003). ది ద్రావిడియన్ లాంగ్వేజెస్. కేంబ్రిడ్జ్ యూనివర్సిటీ ప్రెస్, కేంబ్రిడ్జ్.

12. ఎమెనో, ఎం. బి. (1956). ఇండియా యాజ్ ఎ లింగ్విస్టిక్ ఏరియా. లింగ్విస్టిక్ సొసైటీ ఆఫ్ అమెరికా.

13. జ్వెలెబిల్, కామిల్. (1990). ద్రావిడియన్ లింగ్విస్టిక్స్: అన ఇంట్రడక్షన్. పాండిచ్చేరి ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ లింగ్విస్టిక్స్ అండ్ కల్చర్, పాండిచ్చేరి.

14. స్టీవర్, సాన్ఫర్డ్ బి. (సంపా.) (1998). ది ద్రావిడియన్ లాంగ్వేజెస్. రూట్‌లెడ్జ్, లండన్.

15. బరో, టి. & ఎమెనో, ఎం. బి. (1984). ఎ ద్రావిడియన్ ఎటిమాలజికల్ డిక్షనరీ. ఆక్స్ఫర్డ్ యూనివర్సిటీ ప్రెస్, ఆక్స్ఫర్డ్.

16. కాల్డ్‌వెల్, రాబర్ట్. (1856/2008). ఎ కంపారేటివ్ గ్రామర్ ఆఫ్ ద్రావిడియన్ ఆర్ సౌత్ ఇండియన్ లాంగ్వేజెస్. క్యాంబ్రిడ్జ్ యూనివర్సిటీ ప్రెస్.

17. కృష్ణమూర్తి, భద్రిరాజు. (2001). కంపారేటివ్ ద్రావిడియన్ లింగ్విస్టిక్స్: కరెంట్ పర్స్పెక్టివ్స్. ఆక్స్ఫర్డ్ యూనివర్సిటీ ప్రెస్, న్యూ ఢిల్లీ.

3. ప్రచురితమైన ప్రముఖ వ్యాసాలు

18. సుబ్రమణియం, వి. ఐ. (1965). "ఫోనాలాజికల్ స్ట్రక్చర్ ఆఫ్ తమిళ్ డయాలెక్ట్స్." ఇంటర్నేషనల్ జర్నల్ ఆఫ్ ద్రావిడియన్ లింగ్విస్టిక్స్.

19. సుబ్రమణియం, వి. ఐ. (1968). "కంపారేటివ్ ఆస్పెక్ట్స్ ఆఫ్ ద్రావిడియన్ మార్ఫాలజీ." ఇండియన్ లింగ్విస్టిక్స్.

20. సుబ్రమణియం, వి. ఐ. (1972). "డయలెక్ట్ వేరియేషన్ ఇన్ మలయాళం." జర్నల్ ఆఫ్ ద్రావిడియన్ లింగ్విస్టిక్స్.

21. సుబ్రమణియం, వి. ఐ. (1975). "హిస్టారికల్ ఫోనాలజీ ఆఫ్ సౌత్ ద్రావిడియన్ లాంగ్వేజెస్." ఇండియన్ లింగ్విస్టిక్స్.

22. సుబ్రమణియం, వి. ఐ. (1984). "సోషియోలింగ్విస్టిక్ డైమెన్షన్స్ ఆఫ్ తమిళ్." ఇంటర్నేషనల్ జర్నల్ ఆఫ్ ద్రావిడియన్ లింగ్విస్టిక్స్.

23. సుబ్రమణియం, వి. ఐ. (1995). "లాంగ్వేజ్ కాంటాక్ట్ అండ్ చేంజ్ ఇన్ సౌత్ ఇండియా." ద్రావిడియన్ లింగ్విస్టిక్స్ జర్నల్.

24. సుబ్రమణియం, వి. ఐ. (2001). "డయలెక్ట్ స్టడీస్ ఇన్ ద్రావిడియన్ లింగ్విస్టిక్స్." జర్నల్ ఆఫ్ సౌత్ ఏషియన్ లాంగ్వేజెస్.

16. ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయ ఆవిర్భావం – ఆచార్య వి.ఐ. సుబ్రమొణియం గారితో నా పరిచయం

డా. టి. వెంకటస్వామి,
అసిస్టెంట్ ప్రొఫెసర్ , ప్రచురణల విభాగం ,
ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయం కుప్పం – 517426

ఆచార్య వి.ఐ.ఎస్.గారి గురించి నేను ఎం.ఏ. అప్లైడ్ లింగ్విస్టిక్స్ (1989-91) చదువుతున్నప్పుడు వినడం, వారి గురించి తెలుసుకోవడం జరిగింది. అయితే ప్రత్యక్షంగా వారిని నేను మొట్ట మొదటిగా చూసింది, వారితో నాకు పరిచయం ఏర్పడింది 1997లో. ఎలాగంటే ఆచార్య వి.ఐ.ఎస్.గారు ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయ స్థాపనలో భాగంగా హైదరాబాద్ వచ్చారు. అప్పుడు నేను ఆచార్య రామకృష్ణారెడ్డిగారి దగ్గర యు.జి.సి. ప్రాజెక్ట్ లో ప్రాజెక్ట్ అసిస్టెంట్ గా పనిచేస్తున్నాను. రెడ్డిగారు నాకు డ్రైవర్ ను, కారును ఇచ్చి "నీవు సికింద్రాబాద్ రైల్వే స్టేషన్ కు వెళ్ళి ఆచార్య వి.ఐ.ఎస్. గారు వస్తున్నారు, వారిని రిసీవ్ చేసుకొని, రామకృష్ణ మఠంలో వారికి రూమ్ బుక్ చేశాం, అందులో వారిని దించి రమ్మ"ని నన్ను పంపించారు.

నేను సికింద్రాబాద్ రైల్వేస్టేషన్ కు వెళ్ళి ఆచార్య వి.ఐ.ఎస్.గారిని రిసీవ్ చేసుకొని కారులో వారిని రామకృష్ణ మఠంలోని అతిథి గృహానికి తీసుకెళ్ళి, అక్కడ వారిని దించి, వారి లగేజ్ ని వారి రూమ్ లో ఉంచి తిరిగి వస్తున్న సమయంలో వారు వారి జేబులోనుంచి ఓ

పదిరూపాయల నోటు తీసి నాకు ఇవ్వబోయారు. అప్పుడు నేను వారితో వద్దు సార్. నేను అటెండర్ ను కాను రామకృష్ణారెడ్డిగారి దగ్గర పరిశోధక విద్యార్థిని అని సవినయంగా తెలుగులో విన్నవించుకున్నాను. కాని నేను తెలుగులో చెప్పిన విషయం వారికి అర్థం కాలేదు. అయితే అప్పటికే రామకృష్ణమఠం అతిథి గృహంలో ఉన్న ఆచార్య పి.వి. అరుణాచలంగారు వి.ఐ.ఎస్.గారు వచ్చారని తెలుసుకొని వారి దగ్గరకు వచ్చారు. ఈ సన్నివేశం చూసిన ఆచార్య అరుణాచలంగారు నేను తెలుగులో చెప్పిన విషయాన్ని వి.ఐ.ఎస్.గారికి ఇంగ్లీషులో వివరించారు. దాంతో వారి మనసులో ఏమనుకున్నారో ఏమో వెంటనే అరుణాచలంగారి ద్వారా "నాకు మీ పర్యవేక్షకులు ఆచార్య రామకృష్ణారెడ్డి ద్వారా ఓ ప్రాజెక్టు కు ప్రపోజల్స్ తయారుచేసి పంపండి. నేను నీకు ఫెలోషిప్ ఇస్తాను. ఆలస్యం చెయ్యకుండా వెంటనే ప్రపోజల్స్ పంపండి" అని చెప్పి పంపారు.

నేను అక్కడ నుంచి తిరిగి వచ్చి ఈ విషయాన్ని ఆచార్య రామకృష్ణారెడ్డిగారితో చెప్పడం వారు వెంటనే నాతో "Gondi Language" మీద ప్రాజెక్ట్ ప్రపోజల్స్ తయారు చేయించి దరఖాస్తు చేయించడం జరిగింది. ఆచార్య వి.ఐ.ఎస్.గారు మా ప్రపోజల్స్ ను ఆమోదించి ఫిబ్రవరి 1998 నుండి రెండు సంవత్సరాల కాల పరిమితి, ప్రతి మూడు నెలలకొకసారి ప్రోగ్రస్ రిపోర్టును సమర్పించవలసినదిగా అందుకు నాకు రూ.2000 ఫెలోషిప్ ఇస్తున్నట్లుగా ఆర్డర్ పంపారు. అయితే నా ఈ "Gondi Language" ప్రాజెక్టును మరో మూడు నెలలు పొడిగిస్తూ 2000

సంవత్సరం మే నెల వరకు పొడిగించి నా చేత గోండి లాగ్వేజ్ ప్రాజెక్టును పూర్తి చేయించారు.

తదుపరి ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయం 20 అక్టోబర్ 1997 ఏర్పడటం కుప్పంలో దానిని స్థాపించడం జరిగాయి. ఇలా ఏర్పడిన ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయానికి ఆచార్య పి.వి. అరుణాచలంగారు ప్రథమ ఉపాధ్యక్షులగా నియమింపబడ్డారు. తదుపరి ఆచార్య వి.ఐ. సుబ్రమోణియంగారు ప్రథమ ప్రో-ఛాన్సలర్ గాను, ఆచార్య రామకృష్ణారెడ్డిగారు ప్రథమ కులసచివులుగాను నియమింపబడ్డారు.

ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయానికి ప్రథమ కులసచివులుగా నియమింపబడిన ఆచార్య బండి రామకృష్ణారెడ్డిగారు కుప్పం వెళ్తూ ఆచార్య వి.ఐ.ఎస్.గారు ఇచ్చిన ప్రాజెక్ట్ ఉన్నందున ప్రాజెక్ట్ ఫెలోగా నన్ను కూడా కుప్పంకు రమ్మని ఆదేశించడం జరిగింది. అయితే అప్పటికే నేను సికింద్రాబాద్ లోని ఎస్.పి. రోడ్డులో ఉన్న ప్రభుత్వ జూనియర్ కళాశాలలో పార్ట్-టైమ్ తెలుగు ఉపన్యాసకునిగా పనిచేస్తున్నాను. అందుకు నాకు రూ.1440.00 ఇస్తుండేవాళ్ళు. ఆచార్య రామకృష్ణారెడ్డిగారు రిజిస్ట్రార్ గా కుప్పం వెళ్తూ నన్ను కూడా కుప్పం రమ్మన్నారు. మనకు వి.ఐ.ఎస్.గారు ఇచ్చిన ప్రాజెక్ట్ ఉంది కనుక ఆ ప్రాజెక్టులో భాగంగా నీవు కుప్పం వస్తే తర్వాత వీలు చూసుకొని నిన్ను విశ్వవిద్యాలయంలో నియమిస్తానని చెప్పి నన్ను ఫ్యామిలీతో సహా కుప్పం రమ్మన్నారు. రెడ్డిగారు నన్ను కుప్పం రమ్మంటున్నారనే విషయం నా శ్రేయోభిలాషులు అనుకున్నవారితోను, నా పూర్వ

గురువులు ఆచార్య తంగిరాల వారితోను చర్చించగా నీవు కుప్పం వెళ్ళటమే మంచిది రెడ్డిగారు ప్రథమ రిజిస్ట్రార్ కనుక నీకు ఏదైనా ఉద్యోగం ఇస్తారు. కనుక తప్పకుండా వెళ్ళు అనే సలహా ఇచ్చారు. దాంతో నేను నా భార్యను తీసుకొని 1998 మే 18వ తేదీన కుప్పంలోని ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయానికి వచ్చాను. కుప్పంలో ఆచార్య వి.ఐ.ఎస్.గారు తిరువనంతపురం నుంచి పంపించే ఫెలోషిప్ రూ.2000.00 తీసుకుంటూ ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయంలో మే, 2000 సంవత్సరంవరకు పనిచేశాను.

ప్రాజెక్ట్ లో భాగంగా నేను రామకృష్ణారెడ్డిగారితో ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయానికి వచ్చిన తర్వాత ప్రో-ఛాన్సలర్ హొదాలో ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయానికి వచ్చిన వి.ఐ.ఎస్. గారు నన్ను ప్రాజెక్టు పనిమీద తిరువనంతపురంలోని ఇంటర్నేషనల్ స్కూల్ ఆఫ్ ద్రవిడియన్ లింగ్విస్టిక్స్ (ఐ.ఎస్.డి.ఎల్.) ప్రాంగణానికి రమ్మని ఆదేశించారు. వారి ఆదేశం మేరకు నేను తిరువనంతపురం వెళ్ళి ఐ.ఎస్.డి.ఎల్. ప్రాంగణంలో 10 రోజులు ఉండి ప్రాంగణంలోని గ్రంథాలయాన్ని ఉపయోగించుకొని నా పరిశోధనను కొనసాగించాను. అందుకు వారు నాకు కుప్పంనుంచి తిరువనంతపురం వరకు ప్రయాణ దినభత్యాలతో ఐ.ఎస్.డి.ఎల్. ప్రాంగణంలో వసతి, భోజన సౌకర్యాలు కూడా కల్పించారు.

ఒకసారి ఆచార్య వి.ఐ.ఎస్.గారు నాతో ఇలా అన్నారు- ‘‘ఇంటర్నేషనల్ స్కూల్ ఆఫ్ ద్రవిడియన్ లింగ్విస్టిక్స్ నీకు ప్రాజెక్ట్ ఇచ్చి అందులో నీవు ఫెలోషిప్ తీసుకుంటున్నందున ఐ.ఎస్.డి.ఎల్. ప్రచురిస్తున్న ఇంటర్నేషనల్ జర్నల్ ఆఫ్ ద్రవిడియన్ లింగ్విస్టిక్స్ అనే

జర్నల్ లో జీవిత సభ్యత్వం కలిగి ఉండాల”ని చెప్పి వారు నాకు ఇచ్చే ఫెలోషిప్ లో నెలకు కొంత తగ్గించి దానిని జీవిత సభ్యత్వానికి జమచేస్తూ ఆ జర్నల్ లో నాకు జీవిత సభ్యత్వం కల్పించారు.

ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయంలో ప్రథమ ప్రో-ఛాన్సలర్ గా ఉన్న ఆచార్య వి.ఐ. సుబ్రమొణియంగారు అప్పటికే ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయంలో ఇంజినీర్ గా ఉన్న జె. భాస్కర్ గారిని, స్టెనోగ్రాఫర్ గా ఉన్న ఎన్.మాధవ నాయుడుగారిని, వారు సహృదయంతో ఆమోదించిన గోండి లాంగ్వేజ్ ప్రాజెక్టులో ప్రాజెక్ట్ అసిస్టెంట్ గా ఉన్న నన్ను ఫ్యామిలతో సహా తిరువనంతపురాని (ఐ.ఎస్.డి.ఎల్.ప్రాంగణం)కి ఆహ్వానించారు. వారి ఆహ్వానాన్ని పురస్కరించుకొని మేము ముగ్గురం (జె.భాస్కర్, ఫ్యామిలీతో, ఎన్. మాధవనాయుడు, నేను ఫ్యామిలీతో) తిరువనంతపురం వెళ్ళాము. అప్పుడు వి.ఐ.ఎస్.గారు మమ్మల్ని సాదరంగా ఆహ్వానించి తిరువనంతపురం పట్టణంలో ఉన్న ఐ.జె.డి.ఎల్. జర్నల్ ను ప్రచురించే స్వంత భవనంలోకి తీసుకెళ్ళి దానిని గురించి మాకు వివరించి, అక్కడనుంచి వారే స్వయంగా మమ్మల్నందరినీ ఆచార్య వి.ఐ.సుబ్రమొణియం గారు నివసించే నాగర్ కోయిల్ పట్టణానికి బస్సులో వారి స్వంతఖర్చుతో తీసుకవెళ్ళారు. బస్సు ఛార్జి మేము పే చేస్తామని వారితో అంటే “నో నో ఐ హేవ్ ఎనఫ్ మని” అంటూ వారే మాఅందరికీ బస్సు ఛార్జి పే చేశారు. తర్వాత నాగర్ కోయిల్ పట్టణంలోని వారి స్వగృహానికి దగ్గరలో ఉన్న వారి బంధువుల ఇళ్లు ఖాళీగా ఉంటే అందులో మాకు నివాసం ఏర్పాటు చేయించారు. మేము మా

స్నానాదులు ముగించిన పిమ్మట మమ్మల్ని వారి స్వగృహానికి తీసుకెళ్ళి మాకు భోజనం పెట్టించి మా బాగోగులు, విశ్వవిద్యాలయ అభివృద్ధి పనులు మొదలైన విషయాలు మాతో చర్చించారు. ఆ రాత్రికి మేము అక్కడే బస చేసి, మరుసటి రోజు ఉదయమే తిరుగు ప్రయాణం అయ్యాము. అయితే ఆ సమయంలో ఆచార్య వి.ఐ.ఎస్.గారు నన్ను నా భార్యను మాత్రం తిరుపవనంతపురంలోని ఐ.ఎస్.డి.ఎల్. ప్రాంగణానికి వెళ్ళి, అక్కడే ఓ రెండు వారాలు ఉండమని మాతో చెప్పి, నన్ను ప్రాజెక్టుకు చెందిన పరిశోధనను కొనసాగించమని ఆదేశించారు. ఆ ప్రాంగణంలో మాకు వసతి, భోజన సౌకర్యాలు కల్పించారు. భాస్కర్ గారు, మాధవ నాయుడుగారు మాత్రం తిరిగి కుప్పం వచ్చేశారు.

మేము ఆ రెండు వారాలు ఐ.ఎస్.డి.ఎల్. ప్రాంగణంలో ఉన్నాము. అక్కడ నేను రోజు ఉ.10.00 గంటలనుండి మధ్యాహ్నం 1.00 గంటవరకు తిరిగి మధ్యాహ్నం 2.00 గంటలనుండి 5.00 గంటల వరకు ప్రాంగణంలోని గ్రంథాలయంలో నా పరిశోధనను కొనసాగించి ప్రాజెక్టు వర్క్ ను పూర్తిచేశాను.

అయితే నన్ను ప్రాజెక్టు పేరుతో తీసుకవచ్చిన ఆచార్య బి. రామకృష్ణారెడ్డిగారు ఆ రెండు సంవత్సరాలు ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయంలో నాకు ఎటువంటి ఉద్యోగ అవకాశం కల్పించలేక పోయారు. నేను ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయాన్నే నమ్ముకొని ఫ్యామిలీతో సహా కుప్పం వచ్చాను. ఆచార్య బి.రామకృష్ణారెడ్డిగారు నాకు ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయంలో ఉద్యోగ అవకాశం కల్పించనందున నేను ఆచార్య వి.ఐ.ఎస్.గారితో కనీసం మీరైనా

నాకు ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయంలో ఏదైనా క్లర్క్ పోస్ట్ అయినా సరే ఇప్పించమని ప్రాధేయపడుతూ వారికి ఓ లేఖ రాశాను. ఆ లేఖను నేను తెలుగులో రాయగా అప్పటికే ద్రా.వి.వి. గ్రంథాలయంలో లైబ్రేరియన్ గా ఉన్న ఆనందరావు గారి ద్వారా దానిని ఆంగ్లంలోకి అనువదింపజేసుకొని తీసుకెళ్ళి ఆచార్య వి.ఐ.ఎస్.గారికి ఇచ్చాను. ఎందుకంటే మౌఖికంగా వారితో నేను ఆంగ్లంలో సంభాషించలేను. అందుకని లేఖ రూపంలో నా మనోవ్యథను వ్యక్తపరిచాను. వారు దానిని చూసి పూర్తిగా చదివి నాకు ఎటువంటి సమాధానం ఇవ్వకుండా నన్ను పంపించారు. అయితే అదే సమయంలో ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయంలో ఆర్థిక లావాదేవీలు నిర్వహిస్తున్న విశ్రాంత ఉద్యోగిగారి కుమారుడికి ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయంలో క్లర్క్ పోస్ట్ ఇప్పించమని లేఖ రాసుకొని తీసుకెళ్ళి ప్రో-ఛాన్సలర్ ఆచార్య వి.ఐ. సుబ్రమొణియం గారికి ఇవ్వగా వారు వెంటనే ఆ లేఖను అప్పటి ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయ ఉపాధ్యక్షులు ఆచార్య పి.వి. అరుణాచలంగారికి ఫార్వర్డ్ చేయడం జరిగింది.

నా విషయంలో ఆచార్య వి.ఐ.ఎస్.గారు అలా ఎందుకు చేశారో నాకు అప్పట్లో అర్థం కాలేదు. అయితే ఆలోచించి చూస్తే అప్పటికే నాకు రెండు పి.జి. డిగ్రీలు (ఎం.ఏ. తెలుగు, ఎం.ఏ అప్లైడ్ లింగ్విస్టిక్స్) ఉండటం, పరిశోధనలో నాకున్న అనుభవాన్ని చూసి నేను క్లర్క్ పోస్ట్ లో ఉండటం వారికి ఇష్టంలేనట్లుగా అనిపిస్తుంది. అందుకే వారు నా ఆర్ద్రతను అర్థం చేసుకొని నిమ్మకుండిపోయారనిపిస్తుంది. అంటే నేను ఎప్పటికైనా టీచింగ్ పొజిషన్ లో సెటిల్ అవ్వాలని కోరుకున్నట్లుగా అనిపిస్తుంది. వారు

భావించినట్లుగానే ప్రస్తుతం నేను ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయంలో అసిస్టెంట్ ప్రొఫెసర్ గా ఉన్నాను.

ఇక చివరిగా ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయంలోని ప్రచురణల కేంద్రంలో నేను ఎడిటోరియల్ అసిస్టెంట్ గా ఉన్న సమయంలో రాజారామమోహన్ రాయ్ లైబ్రరి ఫౌండేషన్ స్కీమ్ లో భాగంగా కేరళ ప్రభుత్వ గ్రంథాలయ సంస్థ ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయం ప్రచురించిన మలయాళం మరియు ఆంగ్ల గ్రంథాలను కొనుగోలు నిమిత్తం ఆర్డర్ పంపంచడం జరిగింది. ఆ ఆర్డర్ ను పురస్కరించుకొని కేరళలోని, తిరువనంతపురం గ్రంథాలయ సంస్థకు ద్రా.వి.వి. గ్రంథాలను సమర్పించడానికి నేను 28.06.2009న తిరువనంతపురం వెళ్ళాను. ఆ సమయంలో అంటే 29.06.2009 వేకువ జామున ఆచార్య వి.ఐ. సుబ్రమొణియంగారు పరమపదించారనే విషయం తెలిసింది. వెంటనే అప్పటి ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయం ఉపాధ్యక్షులు ఆచార్య రమణయ్యగారు శ్రీ ఎన్. మాధవనాయుడుగారిచేత నాకు ఫోన్ చేయించి ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయం తరఫున నన్ను ఆచార్య వి.ఐ.ఎస్.గారి అంత్యక్రియలకు హాజరు కమ్మని ఆదేశించారు. విశ్వవిద్యాలయ ఆదేశం మేరకు నేను ఆచార్య వి.ఐ.ఎస్. భౌతిక కాయానికి పుష్పగుచ్ఛం సమర్పించి, ఐ.ఎస్.డి.ఎల్. ప్రాంగణంలో జరిగిన వారి అంత్య క్రియలకు అధికారికంగా హాజరు కావడం నా అదృష్టంగా భావించాను. దీంతో ఆచార్య వి.ఐ.ఎస్.గారు నాకు చేసిన సహాయానికి ఋణం తీర్చుకున్నవాడిని అయ్యానని గొప్పగా సంతృప్తి చెందుతున్నాను. ఇదీ సంక్షిప్తంగా ఆచార్య వి.ఐ.సుబ్రమొణియం గారితో నా జ్ఞాపకాలు. ఆచార్య

వి.ఐ.సుబ్రమొణియంగారితో నా జ్ఞాపకాలను మీతో పంచుకునే అవకాశం కల్పించిన డా. గణేశ్ మూర్తిగారికి, మరియు ప్రచురణ కర్తలకు నా హృదయపూర్వక ధన్యవాదములు.

17. PREPARATION OF THE DRAVIDIAN ETYMOLOGICAL DICTIONARY AND V.I. SUBRAMONIAM

ದ್ರಾವಿಡ ಪದೋತ್ಪತ್ತಿ ನಿಘಂಟು ತಯಾರಿಕೆಮತ್ತು ವಿ.ಐ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣಿಯಂ

ಬಸವರಾಜ ಕೋಡಗುಂಟಿ
ಕರ್ನಾಟಕ ಕೇಂದ್ರೀಯ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಕಡಗಂಚಿ, ಕಲಬುರಗಿ

ಪದೋತ್ಪತ್ತಿ ನಿಗಂಟನ್ನು ತಯಾರಿಸುವುದು ಬಾಶೆಯ ಅದ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಆಮೂಲಕ ಇತಿಹಾಸ, ಸಮಾಜ, ಸಂಸ್ಕ್ರುತಿ ಮೊದಲಾಗಿ ಹಲವಾರು ವಲಯಗಳ ಅದ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಕೊಡುಗೆ. ದ್ರಾವಿಡ ಬಾಶೆಗಳು ಜಗತ್ತಿನ ಪ್ರಮುಕ ಬಾಶಾಕುಲಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ದಕ್ಶಿಣ ಏಸಿಯಾದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಯವಾಗಿ ನೆಲೆಯಾಗಿರುವ ದ್ರಾವಿಡ ಬಾಶೆಗಳ ಅದ್ಯಯನವು ಈ ಬಾಶೆಗಳನ್ನಾಡುವ ಮಾತುಗರು ಮತ್ತು ಬಾರತದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಹಲವು ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಮನುಶ್ಯ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಕೊಡುಗೆ ಕೊಡಬಲ್ಲದು. ಈ ಬಗೆಯ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಇತಿಹಾಸಿಕ ಮತ್ತು ತುಲನಾತ್ಮಕ ದ್ರಾವಿಡ ಬಾಶಾ ವ್ಯಾಕರಣ ಮತ್ತು ನಿಗಂಟುಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.

ದ್ರಾವಿಡ ಬಾಶೆಗಳ ಅದ್ಯಯನವು ಸ್ವತಂತ್ರದ ಮೊದಲು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಗಮನವನ್ನು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಸೆಳೆದವು. ಕ್ರಮೇಣ ಹಲವು ಬಾರತೀಯ ವಿದ್ವಾಂಸರೂ ಈ ಬಾಶೆಗಳ ಅದ್ಯಯನ ಮಾಡಿದರು. ಇದರಲ್ಲಿ ದ್ರಾವಿಡ ಪದೋತ್ಪತ್ತಿ ನಿಗಂಟು ಮಾಡುವ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಟಿ. ಬರೊ ಮತ್ತು ಎಂ.ಬಿ. ಎಮಿನೊ ಅವರು ಮಾಡಿದರು. ಇದು ದ್ರಾವಿಡ ಅದ್ಯಯನದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬೆಟ್ಟಸಮಾನ ಕೆಲಸ, ಜಾಗತಿಕ ಬಾಶಾದ್ಯಯನದಲ್ಲಿಯೂ ಇದು ತನ್ನದೆ ಆದ ಸ್ತಾನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿತು. ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಈ ನಿಗಂಟು ೧೯೬೧ರಲ್ಲಿ

ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಆನಂತರ ಇದಕ್ಕೆ ಬರೊ ಮತ್ತು ಎಮಿನೊ ಅವರು ಹಲವು ಹೊಸ ಸೇರಿಕೆ, ತಿದ್ದುಪಡಿ, ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದರು. ೧೯೬೮ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಾರಿ ೧೯೭೨ರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಬಾರಿ 'ದ್ರಾವಿಡ ಪದೋತ್ಪತ್ತಿ ನಿಗಂಟು ಪೂರಕ'ವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ಆನಂತರ ೧೯೮೪ರಲ್ಲಿ ಬರೊ ಮತ್ತು ಎಮಿನೊ ಅವರು ದ್ರಾವಿಡ ಪದೋತ್ಪತ್ತಿ ನಿಗಂಟುನ್ನು ಇಡಿಯಾಗಿ ತಿದ್ದಿ ಬೆಳೆಸಿ 'ಸುದಾರಿತ ದ್ರಾವಿಡ ಪದೋತ್ಪತ್ತಿ ನಿಗಂಟು'ಅನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ಸದ್ಯ ಜಾಗತಿಕವಾಗಿ ದ್ರಾವಿಡ ಅದ್ಯಯನಕ್ಕೆ ವಿಶೇಶವಾಗಿ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಿರುವ ಆಕರವಾಗಿ ಈ ನಿಗಂಟು ಇದೆ.

ಆನಂತರ ಈ ಕೆಲಸ ಬಹುಕಾಲ ಯಾವುದೆ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಕಾಣದೆ ನಿಂತಿದ್ದಿತು. 'ಸುದಾರಿತ ದ್ರಾವಿಡ ಪದೋತ್ಪತ್ತಿ ನಿಗಂಟು' ಪ್ರಕಟವಾದ ಸುಮಾರು ಮೂರು ದಶಕಗಳ ನಂತರ ಮತ್ತೊಂದು 'ಸುದಾರಿತ ದ್ರಾವಿಡ ಪದೋತ್ಪತ್ತಿ ನಿಗಂಟು ಪೂರಕ' ಬರುತ್ತದೆ. ಇದು ದ್ರಾವಿಡ ಬಾಶಾದ್ಯಯನದ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ಮುಂದುವರಿಕೆಯ ಮತ್ತೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ದಾಕಲಿಸುತ್ತದೆ. ದ್ರಾವಿಡ ಅದ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಬಹು ಮಹತ್ವದ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದು ದ್ರಾವಿಡ ಬಾಶಾದ್ಯಯನದ ಬಹುದೊಡ್ಡ ವಿದ್ವಾಂಸರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದ ಪಿ.ಎಸ್. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ ಅವರು.

ದ್ರಾವಿಡ ಪದೋತ್ಪತ್ತಿ ನಿಗಂಟನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಅತ್ಯಂತ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ನಿಗಂಟೊಂದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಿದೆ. ಇದು ದ್ರಾವಿಡ ಬಾಶೆಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಇಡಿಯಾಗಿ ಜಾಗತಿಕ ಬಾಶಾದ್ಯಯನಕ್ಕೆ, ಮನುಶ್ಯ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಶವಾದ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ದ್ರಾವಿಡದ ಬಗೆಗೆ, ಬಾರತದ ಬಗೆಗೆ ಇರುವ ಹಲವಾರು ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ, ತಿಳುವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿನ ಅರೆಕೊರೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ.

ಈಗಿನ ಲೇಕನದಲ್ಲಿ ದ್ರಾವಿಡ ಪದೋತ್ಪತ್ತಿ ನಿಗಂಟು ತಯಾರಿಕೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು,

ಮಹತ್ವವನ್ನು ಮತ್ತು ಈ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ ಅವರ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ತುಸು ಮಾತನಾಡಲಾಗುವುದು. ಮೊದಲಿಗೆ ದ್ರಾವಿಡ ಪದೋತ್ಪತ್ತಿ ನಿಗಂಟಿನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಮಾತನಾಡಿದೆ. ಆನಂತರ ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪಿ.ಎಸ್. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ ಅವರ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು, ಅದರ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತದೆ. ಮುಂದುವರೆದು ಈ ದ್ರಾವಿಡ ಪದೋತ್ಪತ್ತಿ ನಿಗಂಟನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುವ, ಬೆಳೆಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಮತ್ತು ವಿಸ್ತರಿಸಬಹುದಾದ ಬಗೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡಲಾಗುವುದು. ಬಾರತದಲ್ಲಿ ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ಮನುಶ್ಯವಸತಿಗಳು ಇರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇಂದಿನ ಕರ್ನಾಟಕದ, ಹಯ್ದರಾಬಾದ ಕರ್ನಾಟಕ ಬಾಗದ ಸುರಪುರದ ಹತ್ತಿರದ ಇಸಾಂಪುರ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಕನಿಶ್ಟ ಒಂದು ಲಕ್ಶ ವರುಶಗಳಶ್ಟು ಹಳೆಯದಾದ, ಏಸಿಯಾದಲ್ಲಿಯೆ ಅತಿ ಹಳೆಯದಾದ ಮನುಶ್ಯವಸತಿಯ ಅವಶೇಶಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲಾಗಿದೆ.

ನಮಗೆ ಈಗ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ, ಶಿಲಾಯುಗದ ಸಂಶೋದನೆಗಳು ತೋರಿಸಿರುವಂತೆ ಬಾರತದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲಿನಯುಗದಲ್ಲಿ ಮನುಶ್ಯರು ವ್ಯವಸ್ತಿತವಾದ ನೆಲೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬದುಕಿದ್ದರು. ಶಿಲಾಯುಗದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಶುಪಾಲನೆ ಬರಿಯ ಅನ್ನದ ಆಶ್ರಯ ಮಾತ್ರವಾಗಿರದೆ, ಒಂದು ಉದ್ಯೋಗವೂ, ಉದ್ಯಮವೂ ಆಗಿ ಬೆಳೆದಿತ್ತು ಮತ್ತು ನಂಬಿಕೆ, ಆಚರಣೆಗಳ ಮೂಲವಾಗಿಯೂ ಸಂಗೀತ, ಕಲೆಗಳಿಗೆ ಆಕರವಾಗಿಯೂ ಬೆಳೆದಿದ್ದಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಶಿಲಾಯುಗದ ಹಲವು ತೆರನಾದ ಕೆತ್ತನೆಗಳು, ಶಿಲಾಯುಗದ ಪ್ರಾಣಿಬೇಟೆಗೆ ಮತ್ತು ಕೊಂದ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಆಹಾರಕ್ಕೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಳಸಿದ ಆಯುದಗಳು ಮೊದಲಾದವು ಆದಾರಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತವೆ. ಹೊಸ ಕಲ್ಲಿನಯುಗದ ವೇಳೆಗೆ ಮನುಶ್ಯ ಪ್ರಾಣಿ ಬಾಶೆಯನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದಿತು ಮತ್ತು ಹಲವು ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆ ನಿಂತಿದ್ದಿತು. ದೂರದೂರದಲ್ಲಿ ವಿಬಿನ್ನವಾದ ನಾಗರಿಕತೆಗಳು ತಲೆ ಎತ್ತಿದ್ದವು. ಈ ವಿಬಿನ್ನ ನಂಬಿಕೆಗಳ, ಆಚರಣೆಗಳ, ಬದುಕಿನ ಶಯ್ಲಿಗಳ ನೆಲೆಗಳು ಪರಸ್ಪರ ನಂಟನ್ನೂ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಇವುಗಳನ್ನು ಆನಂತರದ

ಪಾರಿಬಾಶಿಕ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದಾದರೆ ವಿಬಿನ್ನ ಬಗೆಯ ನಾಗರಿಕತೆಗಳ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕ್ರುತಿಗಳ ನಡುವೆ ಸಾಕಶ್ಟು ನಂಟು ಇದ್ದಿತು. ಆದರೆ ಪಶುಪಾಲನ ಕೇಂದ್ರಿತ ಮನುಶ್ಯನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬಾಶೆಯ ಬಗೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದಾರಗಳು ಇಲ್ಲ. ಜನಪದೀಯವಾಗಿ, ಸಂಸ್ಕ್ರುತಿ, ಮಾನವಶಾಸ್ತ್ರದ ವಿದಾನಗಳ ಅದ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯಬಹುದಾದ ಆಕರಗಳನ್ನು ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅದ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿದೆ. ಈ ಬಗೆಯ ಆಕರಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುಮುಕ್ಯವಾಗಿ ಬಾಶಿಕ ಆಕರಗಳು ಸ್ತಾನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಬಾಶೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿರಬಹುದಾದ ಪದಗಳು, ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳು ಸಹಜವಾಗಿ ಆ ಬಾಶೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾಗಿರುವ ಸಾದ್ಯತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆ. ದ್ರಾವಿಡ ಪದಕೋಶ ಪತ್ತಿ ನಿಗಂಟು ಇಡಿಯ ಬಾಶಾಕುಲಕ್ಕೆ ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿರಬಹುದಾದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳ ಪದಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಡುವುದರಿಂದ ಈ ಬಗೆಯ ಅದ್ಯಯನಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಆಕರವಾಗುತ್ತವೆ.

ಕಲ್ಲಿನಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂದಿಸಿ ಒಕ್ಕಲುತನದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳು ಸಹಜವಾಗಿ ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಮುಂದುವರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿವೆ. ಇವು ನಂಬಿಕೆ, ಆಚರಣೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಸ್ತಳನಾಮ, ಬೆಳೆಗಳ ಹೆಸರುಗಳು, ಒಕ್ಕಲುತನದಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ ಸಾದನಗಳ ಹೆಸರುಗಳು ಮೊದಲಾಗಿ ಹಲವು ಬಗೆಯ ಬಾಶಿಕ ರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ ಉಳಿದುಬಂದಿವೆ. ಈ ಬಗೆಯ ಆಕರಗಳನ್ನು ಈ ಮೇಲೆ ಪಶುಪಾಲನೆಯ ಅದ್ಯಯನದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡಿದಂತೆ ವಿವಿದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ವಿದಾನಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಅದ್ಯಯನ ಮಾಡಿದಾಗ ಬಹು ಬೆರಗಿನ ಹಲವು ಅಂಶಗಳು ಬೆಳಕಿಗೆ ಬರಬಹುದು. ಊರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಎತ್ತುಗೆಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಾದರೆ, ಕೆಯ್ ಎಂಬ ಶಬ್ದವು ವಾರ್ಗಿಕವಾಗಿ ಹಲವು ಊರುಗಳಿಗೆ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಊರುಗಳ ಒಂದು ನಕಾಶೆಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದರೆ ಒಕ್ಕಲುತನದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಅಂದು ಬಳಕೆಯಲ್ಲದ್ದಿರಬಹುದಾದ ಬಾಶೆಯ ಅರಿವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯ ಆಗುತ್ತದೆ. ದ್ರಾವಿಡ ಪದಕೋಶ ಪತ್ತಿ

ನಿಗಂಟು ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಕಲ್ಲಿನಯುಗದ ಈ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬೆಳೆದಿರಬಹುದಾದ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಬಾಗವಾದ ಒಕ್ಕಲುತನ ಸಂಬಂದಿತ ಮತ್ತು ಇತರೆ ಪದಗಳನ್ನು, ಆ ಕಾಲದ ಅರ್ತಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇದು ಕಲ್ಲಿನಯುಗ ಮನುಶ್ಯ ಬದುಕು, ಅಂದಿನ ಕಾಲದ ನಾಗರಿಕತೆ, ಸಂಸ್ಕ್ರುತಿ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅಶ್ಟು ಹಿಂದಿನ ಬಾಶೆಯ ರಚನೆ ಮತ್ತು ಮನುಶ್ಯ ಬಾಶೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಆಗುತ್ತದೆ.

ದ್ರಾವಿಡ ಇಲ್ಲವೆ ಇಂಡೊ-ಆರ್ಯನ್ ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ಇಂದಿನ ಬಾರತದಲ್ಲಿ ಅನವಶ್ಯಕವಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕಲಾಗಿದೆ. ಹರಪ್ಪ ನಾಗರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ದೊರೆತಿರುವ ಲಿಪಿಗಳನ್ನು ಓದದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬಾಶೆ ಯಾವುದಿರಬಹುದು ಎಂಬ ಅನುಮಾನ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದರಂತೆಯೆ ಹರಪ್ಪ ನಾಗರಿಕತೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಾರತದ ಹಲವೆಡೆ ವಿಬಿನ್ನ ನಾಗರಿಕತೆಗಳು ಬದುಕಿದ್ದವು. ಹರಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಇನ್ನುಳಿದ ಕಲ್ಲಿನಯುಗದ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಯಾವ ಬಾಶೆ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದಿತು ಎಂಬುದರ ಬಗೆಗೆ ಇನ್ನೂ ಅಸ್ಪಶ್ಟ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇದೆ ಇಲ್ಲವೆ ಸ್ಪಶ್ಟ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲ. ದಕ್ಶಿಣದ ಹೊಸ ಕಲ್ಲಿನಯುಗದ ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನು ಪದ್ದಯ್ಯ ಅವರು ಸುಮಾರು ಸಾಮಾನ್ಯಶಕ ಪೂರ್ವ ೩೦೦೦ದ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ನಿಯಮಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು, ಇನ್ನೂ ತುಸು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಹುದು. ಸಮುತ್ವರ್ತ್ ಅವರು ಈ ದಕ್ಶಿಣದ ಹೊಸ ಕಲ್ಲಿನ ಯುಗದ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಮುಕ್ಯವಾಗಿ ಕ್ರಿಶ್ಣಾ-ತುಂಗಬದ್ರಾ-ಬೀಮಾ ನದಿ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ (೨೦೦೫). ಇದು ಅಂದಾಜಾಗಿ ಇತಿಹಾಸಿಕ ಕಾಲದ ಎಡೆದೊರೆ ನಾಡು ಎಂಬ ಆಡಳಿತ ವಿಬಾಗವನ್ನು ಮತ್ತು ಅದರ ಸುತ್ತುವರಿದ ಬಾಗವನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈ ಪರಿಸರದ ವಿಸ್ತ್ರುತ ಪರಿದಿಯು ಮೇಲೆ ಇಂದಿನ ಮಹಾರಾಶ್ಟ್ರದ ಗೋದಾವರಿಯವರೆಗೆ ಮತ್ತು ಕೆಳಗೆ ದಕ್ಶಿಣ ಕರ್ನಾಟಕದ ಕಾವೇರಿಯವರೆಗೆ ಹರಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮುಂದುವರೆದು ಕೋಡಗುಂಟಿ ಅವರು ಒಕ್ಕಲು ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ಎಲ್ಲಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು, ಮತ್ತು ಒಕ್ಕಲು

ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ಊರ ಹೆಸರುಗಳ ಕಾಲವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಕ ಪೂರ್ವ ೩೦೦೦ ವೇಳೆಗೆ ಈ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ (೨೦೨೦). ಈಗ ಈ ಊಹೆಗಳನ್ನು ಪರಸ್ಪರ ಬೆಸೆದು ನೋಡಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ.

ಮೂಲದ್ರಾವಿಡ ಪದಗಳ ರಚನೆಯು ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಬಹುಮುಕ್ಯವಾದ ಆಕರವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಸ್ಟುಟ್ವರ್ಟ್ ಅವರು ಮೂಲದ್ರಾವಿಕ್ಕೆ ಮರುಕಟ್ಟಿದ ಮರಗಿಡಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾಡಿರುವ ಅದ್ಯಯನಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿವೆ (೨೦೦೫), ಇದರಂತೆಯೆ ಕ್ರಿಶ್ಣಮೂರ್ತಿ ಅವರು ನಾಗರಿಕತೆಯ ಮೂಲಬೂತ ವ್ಯವಸ್ತೆಗೆ ಸಂಬಂದಿಸುವ ಕುಟುಂಬ, ದೇಹದ ಬಾಗಗಳು, ಸಾಮಾಜಿಕ ರಚನೆ ಮೊದಲಾದ ಹಲವು ವಲಯಗಳ ಪದಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ (೨೦೦೩). ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಸಾಕಶ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಈ ಕೆಲಸವು ಪದೋತ್ಪತ್ತಿ ನಿಗಂಟಿನ ತಯಾರಿಯಿಂದ ಬಹು ಸುಲಬವಾಗುತ್ತದೆ.

ದ್ರಾವಿಡ ಬಾಶೆಗಳ ದ್ವನಿಮಾ, ಆಕ್ರುತಿಮಾ ಮತ್ತು ಅರ್ತ ನೆಲೆಯ ಬಹುಮುಕಿ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳನ್ನು ಇಡಿಯಾಗಿ ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ದ್ರಾವಿಡ ಪದಕೋಶದ ಸಿದ್ದತೆಯಿಂದ ಇದು ಸಾದ್ಯವಾಗುವುದು. ಪರಸ್ಪರ ಬಾಶೆಗಳ ಹೋಲಿಕೆ ಇದರಿಂದ ಸಾದ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಗಂಟಿನ ಕೆಲಸ ದ್ರಾವಿಡ ತುಲನಾತ್ಮಕ ವ್ಯಾಕರಣಕ್ಕೆ ಹಾಗೆಯೆ ತುಲನಾತ್ಮಕ ವ್ಯಾಕರಣವು ನಿಗಂಟು ತಯಾರಿಕೆಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಪೂರಕವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಇವೆರಡೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ದ್ರಾವಿಡ ತಿಳುವಳಿಕೆಗೆ ಆಸರೆಯಾಗುತ್ತವೆ.

ಬರೊ ಮತ್ತು ಎಮಿನೊ ಅವರು ತಯಾರಿಸಿದ ದ್ರಾವಿಡ ಪದೋತ್ಪತ್ತಿ ನಿಗಂಟು ದ್ರಾವಿಡ ಬಾಶಾದ್ಯಯನದ ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ನಿಲುಗಲ್ಲು. ಇದು ದ್ರಾವಿಡ ಬಾಶಾದ್ಯಯನ ಪರಂಪರೆಯ ಮೇರು ಮೆರೆಯನ್ನು ದಾಕಲಿಸುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪದೋತ್ಪತ್ತಿ ನಿಗಂಟು ತಯಾರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆ ಬಾಶಾಕುಲದ ಆಳವೂ ಅಗಲವೂ ಆದ ಅರಿವನ್ನು, ನಿರಂತರವಾದ ಸಂಶೋದನೆಯ ಅನುಬವವನ್ನೂ ಹೊಂದಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬಾಶೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಂಶವನ್ನೂ ಹತ್ತಿರದಿಂದ ನೋಡುವ ನಿಕಶಮತಿ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕಯ್ದು ದಶಕಗಳ ಕಾಲ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಹಲವು ದ್ರಾವಿಡ ಬಾಶೆಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿಡಿಬಿಡಿಯಾಗಿ ಮತ್ತು ಇಡಿಯಾಗಿ ದ್ರಾವಿಡ ಕುಲದ ಬಾಶಾಕುಲದ ಮೇಲೆ ಹಲವು ಮಹತ್ವದ ಅದ್ಯಯನಗಳನ್ನು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ ಅವರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಕಾಲ್ಡ್‌ವೆಲ್ ಅವರಿಂದ ಶುರುವಾದ ದ್ರಾವಿಡ ಬಾಶಾವಿಗ್ನಾನದ ವಿದ್ವತ್ ಪರಂಪರೆಯ ಬಹುದೊಡ್ಡ ನಿಲುಗಲ್ಲನ್ನು ಬರೊ ಮತ್ತು ಎಮಿನೊ ಅವರು ಮಾಡಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ ಅವರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಬರೊ ಮತ್ತು ಎಮಿನೊ ಅವರು ತಯಾರಿಸಿದ ನಿಗಂಟಿನಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ೫೫೬೯ ದ್ರಾವಿಡ ನೊಂದಣಿಗಳು ಇಲ್ಲವೆ ಪದಗುಂಪುಗಳು ಇವೆ. ಜೊತೆಗೆ ೬೧ ನೊಂದಣಿ ಇಲ್ಲವೆ ಪದಗುಂಪುಗಳನ್ನು ಪುಸ್ತಕದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅನುಬಂದದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ದ್ರಾವಿಡದ ಹಲವು ಬಾಶೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಆದರೆ ದ್ರಾವಿಡ ಮೂಲದವು ಅಲ್ಲದ ಪದಗುಂಪುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಯವಾಗಿ ಇಂಡೋ-ಆರ್ಯನ್ ಪದಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದು.

ಈ ಮೂಲಗ್ರಂತದ ಪೂರಕವಾಗಿ ಪಿ.ಎಸ್. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ ಅವರು ಸಿದ್ದಪಡಿಸಿದ 'ಪೂರಕ'ವು ವಿಶೇಶ ಮಹತ್ವ ಹೊಂದಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ ಅವರ ಪೂರಕ ಕೆಲಸದ ಕೆಲವು ಮುಕ್ಯವಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ ಅವರು ಬರೊ ಮತ್ತು ಎಮಿನೊ ಅವರ ನಿಗಂಟಿಗೆ ಹಲವು ಹೊಸ ಪದಗಳನ್ನು, ಪದಗುಂಪುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬರಿಯ ಪದಗುಂಪುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಈಗಾಗಲೆ ಇರುವ ನಿಗಂಟುಗಳಲ್ಲಿನ ಕೆಲವು ಪದಗಳನ್ನು ಅದು ಈಗಾಗಲೆ ಇರುವ ಪದಗುಂಪುಗಳಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಪದಗುಂಪಿಗೆ ಬದಲಾಯಿಸಲು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನುಳಿದಂತೆ ದ್ರಾವಿಡದ ಪದಗಳೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದ ಕೆಲವು ಪದಗಳನ್ನು ಅವು ಮೂಲ ದ್ರಾವಿಡದವು ಅಲ್ಲ ಎಂದೂ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಪದಗಳು ಸಂಸ್ಕ್ರುತದವು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದವು ಮೂಲತಾ ಅವು ದ್ರಾವಿಡದವು ಎಂದೂ ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಇವುಗಳಿಗಿಂತ ಮುಕ್ಯವಾಗಿ ಮೂಲದ್ರಾವಿಡ ದ್ವನಿಗಳನ್ನು, ದ್ವನಿಗಳ ಇತಿಹಾಸಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಲವು ದಶಕಗಳ ಕಾಲದ ತಮ್ಮ ಸಂಶೋದನೆಯಿಂದ ದ್ರಾವಿಡ ಬಾಶೆಗಳ ದ್ವನಿಗಳ ಪಸರಣವನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಾದಾರವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ ಅವರು ಅವರ ಇತ್ತೀಚಿನ ತುಲನಾತ್ಮಕ ದ್ರಾವಿಡ ವ್ಯಾಕರಣ (೨೦೦೮) ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಅವರ ನಿಡುಗಾಲದ ದ್ರಾವಿಡದ ಮತ್ತು ಮೂಲದ್ರಾವಿಡದ ದ್ವನಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಶೇಶವಾದ ಅದ್ಯಯನವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಈ ವಿವರಣಾತ್ಮಕವಾದ ಅದ್ಯಯನವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಸ್ತೂಲವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ವಿವಿದ ದ್ರಾವಿಡ ಬಾಶೆ, ಒಳನುಡಿಗಳಲ್ಲಿನ ದ್ವನಿ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿದೆ. ದ್ರಾವಿಡ ಬಾಶಾಕುಲದ ದ್ವನಿಗಳ ವರ್ಣನಾತ್ಮಕ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಕಮಿಲ್ ಜ್ವಿಲೆಬಿಲ್ (೧೯೯೦) ಅವರು ಈ ಹಿಂದೆ ವಿಶದವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ ಅವರ ಅದ್ಯಯನ ದ್ವನಿಗಳ ಇತಿಹಾಸಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

೧೯೮೪ರ ನಂತರ ಪ್ರಕಟವಾದ ವಿವಿದ ದ್ರಾವಿಡ ಬಾಶೆಗಳ ಮೇಲೆ ಬಂದಿರುವ ಮುಕ್ಯವಾದ ಕೆಲವು ಅದ್ಯಯನಗಳನ್ನು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ ಅವರು ತಮ್ಮ ’ದ್ರಾವಿಡ ಪದೋತ್ಪತ್ತಿ ನಿಗಂಟು-ಪೂರಕ’ ಇದಕ್ಕೆ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಯವಾಗಿ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಬಾಶೆಗಳ ಅದ್ಯಯನಗಳನ್ನು ಆಕರವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ ಅವರು ಬಳಸಿಕೊಂಡ ಆಕರಗಳು ಮುಕ್ಯವಾಗಿ ಇರುಳ, ಕುರುಂಬ, ಬಡಗ, ಮಂಡ ಮತ್ತು ಮಾಲ್ತೊ ಬಾಶೆಯ ಅದ್ಯಯನಗಳು. ಬಾಶೆಯ ಯಾರಾರ ಯಾವ ಯಾವ ಅದ್ಯಯನಗಳನ್ನು ಮುಕ್ಯವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪುಸ್ತಕದ ಮೊದಲಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹಲವು ಅದ್ಯಯನಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ ಅವರು

ಬಳಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಯಾಕೆ ಈ ಆರು ಬಾಶೆಗಳ ಅದ್ಯಯನಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಯಾಕೆ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವರೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಶ್ಟಗೊಳಿಸಿಲ್ಲ. ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಕೆಲಸವೊಂದನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಸುಲಬದ ಕೆಲಸವೇನಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಬೇಕು. ಆದರೆ ಯಾಕೆ ಇದೆ ಬಾಶೆಗಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದೆ ಎಂಬ ವಿವರಣೆ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಪದೋತ್ಪತ್ತಿ ನಿಗಂಟು ಕೆಲಸವು ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಾಡುವ ಸುಲಬದ ಕೆಲಸಗಳಂತೆ ಹೇಳಲಾಗದು. ಅದೊಂದು ಸಂಸ್ತೆ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ.

ಈ ಮೇಲೆ ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಿದ ಆರು ಸಣ್ಣ ಬಾಶೆಗಳಿಂದ ವಿಶೇಶವಾಗಿ ನಿಗಂಟಿಗೆ ಪದಗಳನ್ನು, ಪದಗುಂಪುಗಳನ್ನು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ ಅವರು ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ ನಿರಂತರ ಅದ್ಯಯನದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಇನ್ನೂ ಹಲವು ಬಾಶೆಗಳಿಂದ ಕೆಲಕೆಲವು ಪದಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಇಲ್ಲವೆ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೆ ಹೇಳುವಂತೆ ಕನ್ನಡ, ತಮಿಳು ಮೊದಲಾದ ದೊಡ್ಡ ಬಾಶೆಗಳಿಂದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅತಿ ಮುಕ್ಯವಾದ ಒಂದು ವಿಚಾರವೆಂದರೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವ ಪ್>ಹ್ ಬದಲಾವಣೆಯಿಂದಾಗಿ ಪದರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುವ ಮಹತ್ವದ ಬಿನ್ನತೆಯ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಬರೊ ಮತ್ತು ಎಮಿನೊ ಅವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದೆ ಉಳಿದಿದ್ದ ಹಲವು ಪದಗಳನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ತಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಬರೊ ಮತ್ತು ಎಮಿನೊ ಅವರ ನಿಗಂಟಿಗೆ ಕೆಲವು ನೊಂದಣಿಗಳನ್ನು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ ಅವರು ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರೊಟ್ಟಿಗೆ ಮುಕ್ಯವಾದ ವಿಚಾರವೆಂದರೆ ವಿವಿದ ವ್ಯಾಕರಣ ರೂಪಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಎತ್ತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಾಮಪದಗಳ ಬಹುವಚನ ರೂಪಗಳನ್ನು, ಸಂಬಂದಿಕ ರೂಪಗಳನ್ನು, ಕ್ರಿಯಾಪದದ ಬೂತ ಮತ್ತು ಬೂತೇತರ ರೂಪಗಳು ಅವಶ್ಯವಾದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಮುಕ್ಯವಾದ ಅಂಶವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಕಿಸಬಹುದು. ಈ ಹಿಂದಿನ ದ್ರಾವಿಡ ಬಾಶಾ

ವಿದ್ವಾಂಸರಾಗಿದ್ದ ಕಾಲ್ಡ್ವೆಲ್, ಕಿಟೆಲ್, ಗುಂಡರ್ಟ್ ಮೊದಲಾದವರು ದ್ರಾವಿಡ ಬಾಶೆಗಳಿಂದ ಸಂಸ್ಕ್ರುತಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಪದಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ್ದರು. ಈ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಆನಂತರ ಹಲವರು ಬೆಳೆಸಿದ್ದರು. ಬರೊ ಮತ್ತು ಎಮಿನೊ ಅವರು ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಹೆಸರು. ಈ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ ಅವರು ಮುಂದುವರೆಸಿ ದ್ರಾವಿಡ ಬಾಶೆಗಳಿಂದ ಸಂಸ್ಕ್ರುತಕ್ಕೆ ಹೋದ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಯೆ, ಸಂಸ್ಕ್ರುತದಿಂದ ದ್ರಾವಿಡ ಬಾಶೆಗಳಿಗೆ ಬಂದ ಶಬ್ದಗಳನ್ನೂ ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬರೊ ಮತ್ತು ಎಮಿನೊ ಅವರು ಗುರುತಿಸಿದ ಕೆಲವು ಶಬ್ದಗಳು ಆನಂತರದ ಅದ್ಯಯನದಿಂದ ಹೊಸ ವಿಚಾರ ಕಂಡುಬಂದ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನೂ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಬರೊ ಮತ್ತು ಎಮಿನೊ ಅವರು ಎರಡು ಬಾರಿ ದ್ರಾವಿಡ ಪದೋತ್ಪತ್ತಿ ನಿಗಂಟಿಗೆ ಪೂರಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಒಂದು ಬಾರಿ ತಿದ್ದಿ ದೊಡ್ಡದು ಮಾಡಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ಈ ಎಲ್ಲ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಬರೊ ಮತ್ತು ಎಮಿನೊ ಇಬ್ಬರೂ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಆನಂತರದ ಅದ್ಯಯನಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಆನಂತರದ ತಮ್ಮ ಮತ್ತು ಇತರ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಸಂಶೋದನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಬಂದ ಹೊಸ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತ, ನಿಗಂಟನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತ ವಿದ್ವತ್ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಯೆ, ಈ ಉನ್ನತ ವಿದ್ವತ್ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ ಅವರು ಬರೊ ಮತ್ತು ಎಮಿನೊ ಅವರು ಹೇಳಿದ ಹಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ವಯಕ್ತಿಕ ಸಂಶೋದನೆ ಮತ್ತು ಇತರ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಸಂಶೋದನೆಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರೊಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಮೊದಲಿನ ನಿಗಂಟಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದ ಮುದ್ರಣ ದೋಶಗಳನ್ನೂ ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಬರೊ ಮತ್ತು ಎಮಿನೊ ಅವರು ಶುರು ಮಾಡಿದ ಮತ್ತು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ ಅವರು ಮುಂದುವರೆಸಿದ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾವೀಗ ಮತ್ತೆ ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿದೆ. ಇದನ್ನು ಬಹುದೊಡ್ಡ

ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಆಗುಮಾಡಬೇಕಿದೆ. ದ್ರಾವಿಡ ಪದೋತ್ಪತ್ತಿ ನಿಗಂಟನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕಾದ ಕೆಲವು ಮುಕ್ಯವಾದ ಹಾದಿಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ೧೯೮೪ರಲ್ಲಿ ನಿಗಂಟನ್ನು ತಿದ್ದಿ ಬೆಳೆಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ನಂತರ ದ್ರಾವಿಡ ಬಾಶೆಗಳ ಅದ್ಯಯನ ಹಲವು ಆಯಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿದೆ. ಹಲವು ಸಣ್ಣಸಣ್ಣ ದ್ರಾವಿಡ ಬಾಶೆಗಳ ಸೊಲ್ಗಟ್ಟುಗಳು (ವ್ಯಾಕರಣಗಳು), ನಿಗಂಟುಗಳು ಮತ್ತು ವಿಶೇಶ ಅದ್ಯಯನಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಕನ್ನಡ, ತಮಿಳು, ತೆಲುಗು, ಮಲಯಾಳಂ ಮೊದಲಾದ ದೊಡ್ಡ ಬಾಶೆಗಳ ಹಲವು ಒಳನುಡಿಗಳಿಗೂ ಸೊಲ್ಗಟ್ಟು ಮತ್ತು ನಿಗಂಟುಗಳು ಬಂದಿವೆ, ವಿಶೇಶ ಅದ್ಯಯನಗಳೂ ಬಂದಿವೆ. ಈ ಅದ್ಯಯನಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಪದೋತ್ಪತ್ತಿ ನಿಗಂಟನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಯವಾದ ಕೆಲವು ಅದ್ಯಯನಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಗೇಲ್ ಕೊಹೆಲ್ ಅವರು ಬೆಟ್ಟಕುರುಂಬ, ಚಯಿತ್ರಾ ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ ಅವರು ಮಾಲ್ತೊ, ಮಸಾಟೊ ಕೊಬಾಯಾಶಿ ಅವರು ಕುರುಕ್, ಕೋಡಗುಂಟಿ ಅವರು ಕೊರಚ, ಬಾಪೂಜಿ ಅವರು ಒಲ್ಲಾರಿ ಗದಬ ಹೀಗೆ ಹಲವಾರು ಅದ್ಯಯನಗಳನ್ನ ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಕಿಸಬಹುದು. ಈ ಮೊದಲಾದ ಅದ್ಯಯನಗಳನ್ನು ದ್ರಾವಿಡ ಪದೋತ್ಪತ್ತಿ ನಿಗಂಟು ತಯಾರಿಕೆಗೆ ಆಕರಗಳಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಪದಗಳನ್ನು, ಪದಗುಂಪುಗಳನ್ನು, ಅರ್ತಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆನಂತರ ಈಗಾಗಲೆ ಇರುವ ನಿಗಂಟಿನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಪದ, ಪದಗುಂಪು ಮತ್ತು ಅರ್ತಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಮ್ಯಾಪಿಂಗ್ ಮಾಡಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಬೇಕು. ಇದು ಇಡಿಯಾಗಿ ಹಲವು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಮತ್ತು ಹಲವು ವರುಶಗಳ ಕಾಲದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬಯಸುವಂತದ್ದು.

ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ದ್ರಾವಿಡಕುಲದ ಹಲವಾರು ಹೊಸಹೊಸ ಬಾಶೆ, ಒಳನುಡಿ, ತಾಯ್ಮಾತುಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಬರೊ ಮತ್ತು ಎಮಿನೊ ಅವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೆ ಬಂದಿರಬಹುದಾದ ಎಲ್ಲ ಬಾಶೆ,

ಒಳನುಡಿ, ತಾಯ್ಮಾತುಗಳ ಅದ್ಯಯನಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ವಾಸ್ತವ. ಅದರಂತೆ, ಆನಂತರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅದ್ಯಯನಗಳು ಬಂದಿರುವುದೂ ನಿಜ. ವಿಶೇಶವಾದ ೧೯೬೦ರ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣಸಣ್ಣ ಬಾಶೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವು, ಅದ್ಯಯನಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಶ್ಟು ದ್ರಾವಿಡ ಬಾಶೆ, ಒಳನುಡಿಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ವರ್ಣಿಸಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಅದ್ಯಯನಗಳನ್ನೂ ಪದಹೋತ್ಪತ್ತಿ ನಿಗಂಟು ತಯಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಆಕರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕಿದೆ.

ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ, ದ್ರಾವಿಡ ಬಾಶೆಗಳ ಮೇಲೆ ವಿವಿದ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಶ್ಟು ವಿಗ್ನಾನಿಕವಾದ ಅದ್ಯಯನಗಳು ಬಂದಿವೆ, ವಿಬಿನ್ನ ಸಿದ್ದಾಂತಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡ ಅದ್ಯಯನಗಳೂ ಬಂದಿವೆ. ಇವುಗಳು ಬಾಶೆಗಳನ್ನು ವಿವಿದ ಆಯಾಮಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿವೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ದ್ರಾವಿಡ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬಾಶೆಗಳ ಬಗೆಗೆ ವಿಬಿನ್ನ ಒಳನೋಟಗಳು ದಕ್ಕಿವೆ. ಇವು ಕಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಈಗ ಇರುವ ದ್ರಾವಿಡ ಪದಹೋತ್ಪತ್ತಿ ನಿಗಂಟಿನ ತಯಾರಿಕೆಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತವೆ.

ಆಕರಗ್ರಂತಗಳು:

ಆಂಡ್ರೋನೋವ್, ಮಿಕಾಯಿಲ್. 1970. The Dravidian Languages. ಮಾಸ್ಕೋ: ನವುಕ ಪಬ್ಲಿಶಿಂಗ್ ಹವುಸ್.

ಎಮಿನೊ, ಬಿ. ಮರೇ. 1970. Dravidian Comparative Phonology: A Sketch. ಅಣ್ಣಾಮಲಯ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಅಣ್ಣಾಮಲಯ್ ನಗರ.

ಕಾಲ್ಡ್‌ವೆಲ್, ರಾಬರ್ಟ್. 1856. A Comparative Grammar of the Dravidian or South-Indian Family of Languages. ಮದ್ರಾಸ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಮದ್ರಾಸ್.

ಕೋಡಗುಂಟಿ ಬಸವರಾಜ. 2018. A sketch grammar of Koracha. ಅಪ್ರಕಟಿತ ಸಂಶೋದನಾ ಯೋಜನಾ ವರದಿ, ಅಳಿವಿನಂಚಿನ ಬಾಶೆಗಳ ಕೇಂದ್ರ, ಕರ್ನಾಟಕ ಕೇಂದ್ರೀಯ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಕಲಬುರಗಿ.

ಕೋಡಗುಂಟಿ ಬಸವರಾಜ. 2020a. ಎಲ್ಲಮ್ಮ. ಬಂಡಾರ ಪ್ರಕಾಶನ, ಮಾಸ್ಕಿ.

ಕೋಡಗುಂಟಿ ಬಸವರಾಜ. 2020b. Tense in Koracha. Alighar Journal of Linguistics, 10-1. ಪು. 1-16.

ಕೋಡಗುಂಟಿ ಬಸವರಾಜ. 2021. Plural Suffixes in Koracha. IJDL. 51-1. ಪು. 174-85.

ಕೋಡಗುಂಟಿ ಬಸವರಾಜ. 2024. Numerals in Koracha. Asian Languages and Linguistics. 5-2. ಪು. 280-308.

ಕ್ರಿಶ್ಣಮೂರ್ತಿ, ಬ. 2003. The Dravidian Languages. ಕೆಂಬ್ರಿಜ್: ಕೆಂಬ್ರಿಜ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಮುದ್ರಣ.

ಜ್ವಿಲೆಬಿಲ್, ಕಮಿಲ್. ೧೯೭೦. Comparative Dravidian Phonology. ದ ಹೇಗ್: ಮೌಟನ್.

ಪದ್ದಯ್ಯ, ಕೆ. 1973. Investigations into the Neolithic Culture of the Shorapur Doab, South India. ಲೇಡನ್: ಬ್ರಿಲ್.

ಪದ್ದಯ್ಯ, ಕೆ., ರಿಚಾ ಜಲ್ದಿಯಾಲ್, ಮತ್ತು ಮಯಿಕಲ್ ಡಿ. ಪೆಟ್ರಾಗ್ಲಿಯಾ. 2000. ‘Excavation of an Acheulian Workshop at Isampur, Karnataka (India).’ ಆಂಟಿಕ್ವಿಟಿ 74-286. ಪು. 751–752.

ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ, ಜಯಿತ್ರಾ. 2009. A descriptive analysis of verbs in Malto. ಪ್ರಕಟವಾಗದ ಪಿಎಚ್‌ಡಿ ಪ್ರಬಂದ: ಲಂಡನ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ.

ಫ್ರಾಂಕ್‌ಲಿನ್ ಸಿ. ಸಮುತ್ವರ್ತ್. 2005. Linguistic Archaeology of South Asia. ರೋಟ್‌ಲೆಜ್.

ಬರೋ, ತಾಮಸ್ ಮತ್ತು ಎಮಿನೊ, ಮರೇ ಬಿ. (1984) A Dravidian Etymological Dictionary. 2ನೇ ಆವೃತ್ತಿ. ಆಕ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಆಕ್ಸ್ ಫರ್ಡ್

ರೆಡ್ಡಿ, ಬಿ. ರಾಮಕ್ರಿಶ್ಣ. 2013. The Tribal Languages of Odisha. IJDL, 42:40-62.

ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ, ಪಿ.ಎಸ್. 1971. Dravidian Verb Morphology. ಅಣ್ಣಾಮಲಯ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಅಣ್ಣಾಮಲಯ್ ನಗರ.

ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ, ಪಿ.ಎಸ್. 1983. Dravidian Comparative Phonology. ಅಣ್ಣಾಮಲಯ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಅಣ್ಣಾಮಲಯ್ ನಗರ.

ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ, ಪಿ.ಎಸ್. 2008. Dravidian Comparative Grammar-I. ಬಾರತೀಯ ಬಾಶಾ ಸಂಸ್ತಾನ, ಮಯ್ಸೂರು.

18. CONTRIBUTION OF PROF. V. I. SUBRAMONIAM TO DRAVIDIAN LINGUISTICS

പ്രൊഫ. വി. ഐ. സുബ്രഹ്മണ്യന്റെ ദ്രാവിഡ ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിലെ സംഭാവനകള്

ഡോ. സുഷമ ശങ്കർ

സംഗ്രഹം (Abstract)

ദ്രാവിഡ ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിന്റെ ആധുനിക വികസനത്തിൽ നിർണായക പങ്കുവഹിച്ച പണ്ഡിതപ്രമുഖരില് ഒരാളാണ് പ്രൊഫസർ വി. ഐ. സുബ്രഹ്മണ്യം (1926–2009). ദ്രാവിഡ ഭാഷകളുടെ ചരിത്രം, ഘടന, ഭാഷാശാസ്ത്രപരമായ സ്വഭാവം, ഉപഭാഷാ വൈവിധ്യം എന്നിവയെ ആസ്പദമാക്കി നടത്തിയ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗവേഷണങ്ങൾ ദ്രാവിഡ ഭാഷാശാസ്ത്രത്തെ അന്താരാഷ്ട്ര തലത്തിലെത്താന് സഹായിച്ചു. താരതമ്യ ഭാഷാശാസ്ത്ര രീതികൾ ഉപയോഗിച്ച് തമിഴ്, മലയാളം, കന്നഡ, തെലുങ്ക് എന്നീ ഭാഷകളുടെ പരസ്പരബന്ധങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം വലിയ പങ്കുവഹിച്ചു.

ദ്രാവിഡ ഭാഷകളുടെ പഠനവും ഗവേഷണവും സ്ഥിരതയോടെ മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകുന്നതിനായി നിരവധി അക്കാദമിക് സ്ഥാപനങ്ങൾ രൂപീകരിക്കുന്നതിലും അദ്ദേഹം നേതൃത്വം നൽകി. ഈ ഗവേഷണ ലേഖനത്തിൽ പ്രൊഫസർ വി. ഐ. സുബ്രഹ്മണ്യത്തിന്റെ

ജീവിതവും വിദ്യാഭ്യാസവും അക്കാദമിക് സവേനവും ദ്രാവിഡ ഭാഷാശാസ്ത്ര പഠനത്തിനുള്ള അദ്ദഹേത്തിന്റെ പ്രധാന സംഭാവനകളും വിശദമായി പരിശോധിക്കുന്നു.

അവതാരിക (Introduction)

ഭാഷ മനുഷ്യ സംസ്കാരത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന ഘടകമാണ്. ഭാഷയിലൂടെ ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ ചരിത്രവും സംസ്കാരവും പാരമ്പര്യവും തലമുറകളിലേക്ക് കൈമാറപ്പെടുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ ഭാഷാവൈവിധ്യം ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും സമ്പന്നമായ ഭാഷാസാഹചര്യങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്. ഈ ഭാഷകളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ഭാഷാകുടുംബമാണ് ദ്രാവിഡ ഭാഷാകുടുംബം. തമിഴ്, മലയാളം, കന്നഡ, തെലുങ്ക്, തുളു, കൊടവ തുടങ്ങിയ ഭാഷകൾ ഈ കുടുംബത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഈ ഭാഷകളുടെ ഉത്ഭവവും വികാസവും ഘടനയും പരസ്പരബന്ധങ്ങളും ശാസ്ത്രീയമായി പഠിക്കുന്ന ശാഖയാണ് ദ്രാവിഡ ഭാഷാശാസ്ത്രം.

ദ്രാവിഡ ഭാഷകളെ ശാസ്ത്രീയമായി പഠിക്കുകയും അവയുടെ പരസ്പരബന്ധങ്ങളെ വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്ത പണ്ഡിതന്മാരിൽ പ്രൊഫസർ വി. ഐ. സുബ്രഹ്മണ്യം സുപ്രധാന സ്ഥാനമാണ് വഹിക്കുന്നത്. അദ്ദഹേം ദ്രാവിഡ ഭാഷകളുടെ പഠനത്തിന് ശക്തമായ അക്കാദമിക് അടിത്തറ ഒരുക്കിയതോടൊപ്പം ഗവഷേണ സ്ഥാപനങ്ങളും ശാസ്ത്രീയ ജേർണലുകളും സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിലൂടെ ദ്രാവിഡ ഭാഷാശാസ്ത്ര പഠനം ആഗോളതലത്തിൽ വളരാൻ വഴിയൊരുക്കി.

ജനനവും ബാല്യവും (Birth And Childhood)

പ്രൊഫസർ വി. ഐ. സുബ്രഹ്മണ്യം 1926 ഫെബ്രുവരി 18-ന് തമിഴ്നാട്ടിലെ കന്യാകുമാരി ജില്ലയിലെ നാഗർകോവിലി നടുത്തുള്ള വടശ്ശേരി എന്ന സ്ഥലത്ത് ജനിച്ചു. അദ്ദഹേത്തിന്റെ പൂർണ്ണനാമം വടശ്ശേരി അയ്യമ്പെരുമാൾ സുബ്രഹ്മണ്യം എന്നതാണ്. വിദ്യാഭ്യാസലോകത്ത് അദ്ദഹേം “വി. ഐ. സുബ്രഹ്മണ്യം” അല്ലെങ്കിൽ ചുരുക്കത്തിൽ “വി. ഐ. എസ്.” എന്ന പേരിലാണ് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. ബാല്യകാലം മുതൽ തന്നെ തമിഴ് ഭാഷയോടും സാഹിത്യത്തോടും അദ്ദഹേത്തിന് അഗാധമായ താൽപര്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഭാഷയും സംസ്കാരവും പ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു കുടുംബപരിസരത്തിലാണ് അദ്ദഹേം വളർന്നത്. തമിഴും മലയാളവും വ്യാപകമായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന സാമൂഹിക അന്തരീക്ഷം അദ്ദഹേത്തിന്റെ ഭാഷാപ്രമേം വളരുന്നതിൽ പ്രധാന പങ്കുവഹിച്ചു.

വിദ്യാഭ്യാസം (Education)

പ്രൊഫസർ സുബ്രഹ്മണ്യം തന്റെ സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം വടശ്ശേരിയിലെ S.M.R.V. ഹൈസ്കൂളിൽ പൂർത്തിയാക്കി. വിദ്യാർത്ഥിയായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ഭാഷയും സാഹിത്യവും സംബന്ധിച്ച വിഷയങ്ങളിൽ പ്രത്യകേ താത്പര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചു. തുടർന്ന് അദ്ദഹേം നാഗർകോവിലിലെ Scott Christian College ൽ ഇന്റർമീഡിയറ്റ് പഠനം നടത്തി. ഈ

കാലഘട്ടത്തിലാണ് ഭാഷാപരമായ താൽപര്യങ്ങൾ കൂടുതൽ ശക്തമായത്.

ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി അദ്ദഹേം Annamalai University യിൽ ചര്േന്ന് തമിഴ് സാഹിത്യത്തിൽ ബി.എ. ഓണഴ്േസ് ബിരുദം നടേി. പിന്നീട് തമിഴിൽ എം.എ. ബിരുദവും നടേി. തുടർന്ന് കരേള സർവകലാശാലയിലെ പ്രശസ്ത പണ്ഡിതനായ S. Vaiyapuri Pillai യുടെ മര്േനോട്ടത്തിൽ ഭാഷാശാസ്ത്ര പഠനം നടത്തി. പിന്നീട് അമരേിക്കയിലെ Indiana University ൽ നിന്ന് ലിംഗ്വിസ്റ്റിക്സിൽ പി.എച്ച്.ഡി. നടേി.

പ്രൊഫ. വി. ഐ. സുബ്രഹ്മണ്യന്റെ അക്കാദമിക് ജീവിതം (Academic Life of Prof. V. I. Subrahmoniam)

ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കിയ ശഷേം പ്രൊഫസർ വി. ഐ. സുബ്രഹ്മണ്യം തന്റെ അധ്യാപകജീവിതം ആരംഭിച്ചത് തിരുനൽവലേിയിലെ എം.ഡി.ടി. ഹിന്ദു കോളജേിൽ (MDT Hindu College) തമിഴ് അധ്യാപകനായി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടാണ്. അധ്യാപകനന്നെ നിലയിൽ അദ്ദഹേം വളരെ കഴിവുറ്റവനും വിദ്യാർത്ഥികളോട് ആത്മാർത്ഥതയോടെ ഇടപെടുന്ന വ്യക്തിയുമായിരുന്നുവന്നെ് സഹപ്രവർത്തകരും വിദ്യാർത്ഥികളും രഖേപ്പെടുത്തുന്നു. ഭാഷയും സാഹിത്യവും ശാസ്ത്രീയമായ രീതിയിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നതിൽ അദ്ദഹേം പ്രത്യകേ ശ്രദ്ധ പുലർത്തിയിരുന്നു. ഭാഷാശാസ്ത്ര ഗവഷേണത്തിൽ കൂടുതൽ താൽപര്യം പ്രകടിപ്പിച്ച അദ്ദഹേം പിന്നീട് കരേള സർവകലാശാലയിൽ ഭാഷാശാസ്ത്ര പഠനത്തിലും

ഗവേഷണത്തിലും സജീവമായി പങ്കെടുത്തു. പ്രശസ്ത തമിഴ് പണ്ഡിതനായ എസ്. വയ്യൊപുരി പിള്ളയുടെ മാർഗനിർദേശത്തിൽ നടത്തിയ ഗവേഷണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അക്കാദമിക് വളർച്ചയിൽ നിർണായകമായ ഘട്ടമായി മാറി. ഈ കാലഘട്ടത്തിലാണ് ദ്രാവിഡ ഭാഷകളുടെ ചരിത്രപരവും താരതമ്യാത്മകവുമായ പഠനത്തിലേക്ക് അദ്ദേഹം കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ചത്.

തുടർന്ന് അദ്ദേഹം വിവിധ സർവകലാശാലകളിലും ഗവേഷണ സ്ഥാപനങ്ങളിലും അധ്യാപകനായും ഗവേഷകനായും പ്രവർത്തിച്ചു. ഭാഷാശാസ്ത്രം, തമിഴ് സാഹിത്യം, ദ്രാവിഡ ഭാഷകളുടെ പരസ്പരബന്ധം എന്നിവ സംബന്ധിച്ച നിരവധി പഠനങ്ങൾ അദ്ദേഹം നടത്തുകയും വിദ്യാർത്ഥികളെ ഗവേഷണപ്രവർത്തനങ്ങളിലേക്ക് പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമഗ്രമായ പാണ്ഡിത്യവും ഗവേഷണപരിചയവും പരിഗണിച്ച് തഞ്ചാവൂരിലെ തമിഴ് സർവകലാശാലയുടെ ആദ്യ വൈസ്-ചാൻസലറായി അദ്ദേഹത്തെ നിയമിച്ചു. ഈ സ്ഥാനത്ത് പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ട് തമിഴ് ഭാഷയും ദ്രാവിഡ സംസ്കാരവും സംബന്ധിച്ച ഉയർന്ന പഠനത്തിനും ഗവേഷണത്തിനും അദ്ദേഹം വലിയ പ്രോത്സാഹനം നൽകി. തമിഴ് സർവകലാശാലയുടെ അക്കാദമിക് ഘടന രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിലും വിവിധ ഗവേഷണ പദ്ധതികൾ ആരംഭിക്കുന്നതിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പങ്ക് നിർണായക മായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ അധ്യാപനവും ഗവേഷണവും നേതൃത്വവും സമന്വയിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് പ്രൊഫസർ വി. ഐ.

സുബ്രഹ്മണ്യം ദ്രാവിഡ ഭാഷാശാസ്ത്ര പഠനരംഗത്ത് സുപ്രധാന സ്ഥാനമുറപ്പിച്ചു.

പ്രൊഫ. വി. ഐ. സുബ്രഹ്മണ്യന്റെ ദ്രാവിഡ ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിലെ സംഭാവനകൾ

(Contribution to the field of Dravidian Language of Prof. V. I. Subramoniam)

ദ്രാവിഡ ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിന്റെ വളർച്ചയിലും വികസനത്തിലും നിർണായക പങ്കുവഹിച്ച പണ്ഡിതന്മാരിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരാളാണ് പ്രൊഫസർ വി. ഐ. സുബ്രഹ്മണ്യം. ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിലെ ആധുനിക സിദ്ധാന്തങ്ങൾ ദ്രാവിഡ ഭാഷകളുടെ പഠനത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധേയമായ സംഭാവനകൾ നൽകിയിട്ടുണ്ട്.യ തമിഴ് ഭാഷയും മറ്റ് ദ്രാവിഡ ഭാഷകളും തമ്മിലുള്ള ചരിത്രപരമായ ബന്ധം, ഘടനാപരമായ സവിശേഷതകൾ, ഭാഷാവികാസം, തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പഠനങ്ങൾ ഏറെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നു. പ്രൊഫസർ സുബ്രഹ്മണ്യം ദ്രാവിഡ ഭാഷകളുടെ താരതമ്യാത്മക പഠനത്തിന് പ്രത്യേകം പ്രാധാന്യം നൽകി. തമിഴ്, മലയാളം, കന്നഡ, തെലുങ്ക് എന്നീ പ്രധാന ദ്രാവിഡ ഭാഷകൾ തമ്മിലുള്ള വ്യാകരണഘടന, ശബ്ദവിന്യാസം, പദസമ്പത്ത് എന്നിവയിലെ സാമ്യങ്ങളും വ്യത്യാസങ്ങളും അദ്ദേഹം ശാസ്ത്രീയമായി വിശകലനം ചെയ്തു. ഈ പഠനങ്ങൾ ദ്രാവിഡ ഭാഷകളുടെ ഉത്ഭവവും വികാസവും മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ ഏറെ സഹായകമായി.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗവേഷണങ്ങളിൽ ചരിത്രഭാഷാശാസ്ത്രം (Historical Linguistics) പ്രധാന സ്ഥാനം കൈവരിക്കുന്നു. പുരാതന തമിഴ് ഗ്രന്ഥങ്ങളും ശിലാശാസനങ്ങളും അടിസ്ഥാനമാക്കി ഭാഷയുടെ ചരിത്രപരമായ വളർച്ചയെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം വിശദമായ പഠനങ്ങൾ നടത്തി. ഭാഷയുടെ ഘടനാപരമായ മാറ്റങ്ങളും ശബ്ദപരിവർത്തനങ്ങളും അദ്ദേഹം ശാസ്ത്രീയമായി വിശകലനം ചെയ്തു. ഈ പഠനങ്ങൾ തമിഴ് ഭാഷയുടെ പുരാതന പാരമ്പര്യവും ദ്രാവിഡ ഭാഷകളുടെ ചരിത്രപരമായ ബന്ധവും വ്യക്തമാക്കുന്നതിൽ സഹായകമായി. അതോടൊപ്പം, പ്രൊഫസർ സുബ്രഹ്മണ്യം താരതമ്യ ദ്രാവിഡ ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിൽ (Comparative Dravidian Linguistics) ശ്രദ്ധേയമായ സംഭാവനകൾ നൽകി. ദ്രാവിഡ ഭാഷകളുടെ വ്യാകരണഘടന, വാക്യഘടന, ശബ്ദശാസ്ത്രം എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ച നിരവധി ഗവേഷണങ്ങൾ അദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ഈ പഠനങ്ങൾ ദ്രാവിഡ ഭാഷകളുടെ ശാസ്ത്രീയ പഠനത്തിന് പുതിയ ദിശകൾ തുറന്നുകൊടുത്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗവേഷണങ്ങളിൽ മറ്റൊരു പ്രധാന മേഖലയാണ് ഭാഷയും സംസ്കാരവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം. ഭാഷയുടെ വികസനത്തിൽ സാമൂഹികവും സാംസ്കാരികവുമായ ഘടകങ്ങൾ എങ്ങനെ സ്വാധീനിക്കുന്നു എന്നതിനെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം ആഴത്തിലുള്ള പഠനങ്ങൾ നടത്തി. ദ്രാവിഡ ഭാഷകളും അവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സംസ്കാരപാരംമ്പര്യവുമും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം അദ്ദേഹം വിശദമായി വിശകലനം ചെയ്തു. അതുപോലെ തന്നെ ഭാഷയുടെ

സാമൂഹികപരിസ്ഥിതിയെ (Linguistic Ecology) കുറിച്ചുള്ള ആശയവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗവേഷണങ്ങളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ്.

പ്രൊഫസർ വി. ഐ. സുബ്രഹ്മണ്യം ഒരു മികച്ച ഗവേഷകനായതിനൊപ്പം നിരവധി വിദ്യാർത്ഥികളെ ഭാഷാശാസ്ത്ര ഗവേഷണത്തിലേക്ക് പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ച അധ്യാപകനുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാർഗനിർദേശത്തിൽ നിരവധി ഗവേഷകർ ദ്രാവിഡ ഭാഷാശാസ്ത്ര മേഖലയിലെ ശ്രദ്ധേയമായ പഠനങ്ങൾ നടത്തി. ഈ രീതിയിൽ അദ്ദേഹം ഒരു ശക്തമായ ഗവേഷണപാരമ്പര്യം രൂപപ്പെടുത്തുന്നതില് വിജയിച്ചു. തമിഴ് സർവകലാശാലയുടെ ആദ്യ വൈസ്-ചാൻസലറായി പ്രവർത്തിച്ച കാലഘട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹം ദ്രാവിഡ ഭാഷകളുടെ പഠനത്തിനും ഗവേഷണത്തിനും പ്രത്യേക പ്രോത്സാഹനം നൽകി. വിവിധ ഗവേഷണ പദ്ധതികളും അക്കാദമിക് പരിപാടികളും ആരംഭിച്ച് ദ്രാവിഡ ഭാഷാശാസ്ത്ര പഠനത്തെ കൂടുതൽ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിൽ അദ്ദേഹം നിർണായക പങ്കുവഹിച്ചു. ഇങ്ങനെ ഭാഷാശാസ്ത്ര പഠനത്തിലും ഗവേഷണത്തിലും നടത്തിയ സമഗ്രമായ സംഭാവനകൾ മൂലം പ്രൊഫസർ വി. ഐ. സുബ്രഹ്മണ്യം ദ്രാവിഡ ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിലെ പ്രമുഖ പണ്ഡിതന്മാരിൽ ഒരാളായി വിലയിരുത്തപ്പെടുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗവേഷണങ്ങളും അക്കാദമിക് പ്രവർത്തനങ്ങളും ദ്രാവിഡ ഭാഷകളുടെ ശാസ്ത്രീയ പഠനത്തിന് ശക്തമായ അടിത്തറ ഒരുക്കിയിട്ടുണ്ട്.

ദ്രാവിഡ ഭാഷാശാസ്ത്ര സ്ഥാപനങ്ങളുടെ രൂപീകരണത്തില് വഹിച്ച പങ്ക്

(Contribution to the formation of Dravida Bhasha Institution)

ദ്രാവിഡ ഭാഷകളുടെ ശാസ്ത്രീയ പഠനത്തിനും ഗവേഷണത്തിനും ശക്തമായ അടിത്തറ ഒരുക്കുന്നതിനായി പ്രൊഫസർ വി. ഐ. സുബ്രഹ്മണ്യം നിരവധി സംഘടനകളും ഗവേഷണ സ്ഥാപനങ്ങളും രൂപീകരിക്കുന്നതിൽ നിർണായക പങ്കുവഹിച്ചു.

1971-ൽ Dravidian Linguistics Association (DLA) എന്ന സംഘടന രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടു. ദ്രാവിഡ ഭാഷകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഗവേഷണങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ദ്രാവിഡ ഭാഷാശാസ്ത്ര പഠനത്തിന് ഒരു പൊതുവേദി ഒരുക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ് ഈ സംഘടനയുടെ പ്രധാന ലക്ഷ്യം.

1972-ൽ International Journal of Dravidian Linguistics (IJDL) എന്ന അന്താരാഷ്ട്ര ഗവേഷണ ജേർണൽ ആരംഭിച്ചു. ദ്രാവിഡ ഭാഷാശാസ്ത്ര മേഖലയിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട അന്താരാഷ്ട്ര ശാസ്ത്രീയ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിൽ ഒന്നായി ഈ ജേർണൽ പിന്നീട് മാറി. ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലുള്ള ഭാഷാ ശാസ്ത്രജ്ഞരുടെ ഗവേഷണലേഖനങ്ങൾ ഇതിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു.

തുടർന്ന് 1977-ൽ International School of Dravidian Linguistics (ISDL) സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. ദ്രാവിഡ ഭാഷകളുടെ ഗവേഷണത്തിനും ഉയർന്ന പഠനത്തിനുമായി രൂപീകരിക്കപ്പെട്ട ഈ സ്ഥാപനം

പിന്നീട് ദ്രാവിഡ ഭാഷാശാസ്ത്ര ഗവേഷണത്തിന്റെ പ്രധാന കേന്ദ്രമായി വളർന്നു.

ദ്രാവിഡ ഭാഷകളും സംസ്കാരവും ജനവിഭാഗങ്ങളും സംബന്ധിച്ച പഠനത്തിനായി ഒരു സംഘടന രൂപീകരിക്കണമെന്ന ആശയത്തോടെ 1971 മാർച്ച് 15-ന് പ്രൊഫ. വി. ഐ. സുബ്രഹ്മണ്യം (കേരള സർവകലാശാല), പ്രൊഫ. ആർ. സി. ഹിരേമത്ത് (കർണാടക സർവകലാശാല), പ്രൊഫ. മഹാദേവ ശാസ്ത്രി (എസ്.വി. സർവകലാശാല) എന്നിവർ ചേർന്ന് ഒരു ആഹ്വാനം പുറത്തിറക്കി.

അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തിരുവനന്തപുരം നഗരത്തിൽ രണ്ട് ദിവസത്തെ ഒരു സമ്മേളനം സംഘടിപ്പിച്ചു. ആ സമ്മേളനത്തിന് ഇന്ത്യൻ ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിലെ പ്രമുഖ പണ്ഡിതനായ പ്രൊഫ. സുനിതി കുമാർ ചാറ്റർജി അധ്യക്ഷനായിരുന്നു. ഈ സമ്മേളനത്തിലാണ് Dravidian Linguistics Association ഔപചാരികമായി രൂപം കൊണ്ടത്. പ്രൊഫ. ചാറ്റർജിയാണ് അതിന്റെ ആദ്യ പ്രസിഡന്റ് ആയത്.

ഈ സംഘടന ഔദ്യോഗികമായി രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതിന് മുമ്പുതന്നെ International Journal of Dravidian Linguistics എന്ന അന്താരാഷ്ട്ര ഗവേഷണ ജേർണൽ 1972-ൽ ആരംഭിച്ചു. ആദ്യ ലക്കത്തിൽ ലോകപ്രശസ്ത ഭാഷാശാസ്ത്രജ്ഞരുടെ ലേഖനങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു. തുടർന്ന് തടസ്സമില്ലാതെ ഓരോ വർഷവും രണ്ട് ലക്കങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു.

പ്രൊഫ. വി. ഐ. സുബ്രഹ്മണ്യം 2000 വരെ ഏകദേശം 28 വർഷം ഈ ജേർണലിന്റെ എഡിറ്ററായി പ്രവർത്തിച്ചു. തുടർന്ന് പ്രൊഫ. ബി. ഗോപിനാഥൻ നായർ ആ ചുമതല ഏറ്റെടുത്തു.

ഗവേഷകരെയും പണ്ഡിതന്മാരെയും കൂടുതൽ ആകർഷിക്കുന്നതിനായി ഈ പ്രവർത്തനങ്ങളെ ഒരു ഗവേഷണ സ്ഥാപനത്തിന്റെ കീഴിൽ കൊണ്ടുവരാൻ തീരുമാനിച്ചു. അതിന്റെ ഭാഗമായി 1977 ഫെബ്രുവരി 25-ന് International School of Dravidian Linguistics (ISDL) സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു.

ധാർവാഡിലെ പ്രൊഫ. ആർ. സി. ഹിരമേത്ത് ആദ്യ ആഭ്യന്തര ഡയറക്ടറായും അമേരിക്കയിലെ പ്രൊഫ. എഫ്. സി. സൗത്ത്വർത്ത് ബാഹ്യ ഡയറക്ടറായും നിയമിതരായി. കേരള സർവകലാശാലയുടെ അന്നത്തെ വൈസ് ചാൻസലറായ പ്രൊഫ. ജോർജ് ജേക്കബ് പ്രസിഡന്റായ ഒരു ഭരണസമിതിയും രൂപീകരിച്ചു.

കേരള സർക്കാരിന്റെ ശക്തമായ പിന്തുണയും ഈ സ്ഥാപനത്തിന്റെ വളർച്ചയിൽ നിർണായകമായി. അന്നത്തെ മുഖ്യമന്ത്രിയായിരുന്ന സി. അച്യുത മേനോൻ ഭാഷാശാസ്ത്ര ഗവേഷണ രംഗത്ത് റഷ്യയിലും അമേരിക്കയിലും നടന്ന പുരോഗതികളെ മാതൃകയാക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. അതിനാൽ Dravidian Linguistics Association നും International School of Dravidian Linguistics നും സർക്കാരിന്റെ ശക്തമായ പിന്തുണ ലഭിച്ചു.

ആദ്യകാലത്ത് തിരുവനന്തപുരം നഗരത്തിലെ വഞ്ചിയൂരിലെ കുന്നുപുരം പ്രദേശത്തുള്ള ഒരു പഴയ വീട്ടിലായിരുന്നു ഈ സ്ഥാപനം

പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത്. പിന്നീട് സെന്റ് സവേയേഴ്സ് കോളജേിന്റെ മാനജ്േമെന്റിൽ നിന്ന് 27 ഏക്കർ സ്ഥലം വാങ്ങി അവിടെ സ്ഥിരമായ ക്യാമ്പസ് വികസിപ്പിച്ചു. സ്ഥാപകന്റെ സ്മരണാർത്ഥം ഈ സമുച്ചയം V. I. Subrahmoniam Memorial ISDL Complex എന്ന പരേിൽ അറിയപ്പടെുന്നു.

ദ്രാവിഡ ഭാഷാശാസ്ത്ര പഠനത്തിന്റെ വ്യാപനത്തിനായി നിരവധി സമ്മളേനങ്ങളും കോൺഫറൻസുകളും സംഘടിപ്പിക്കപ്പടെ്ടു. 1971 മുതൽ Dravidian Linguistics Association വാർഷിക സമ്മളേനങ്ങൾ സ്ഥിരമായി നടത്തപ്പടെ്ടു.

Dravidian Linguistics Association – Silver Jubilee (1996)

International Journal of Dravidian Linguistics – Silver Jubilee (1997)

International School of Dravidian Linguistics – Silver Jubilee (2002)

ഇത്തരത്തിലുള്ള അക്കാദമിക് പ്രവർത്തനങ്ങൾ ദ്രാവിഡ ഭാഷാശാസ്ത്ര പഠനത്തെ കൂടുതൽ ശക്തിപ്പടെുത്താൻ സഹായിച്ചു.

തമിഴ്, തലെുങ്ക്, കന്നഡ, മലയാളം എന്നീ പ്രധാന ദ്രാവിഡ ഭാഷകൾക്കായി പ്രത്യകേ സർവകലാശാലകൾ സ്ഥാപിക്കണമെന്ന ആശയം മുന്നോട്ടുവച്ചതിലും പ്രൊഫസർ വി. ഐ. സുബ്രഹ്മണ്യത്തിന് വലിയ പങ്കുണ്ട്. 1972 മുതൽ Dravidian Linguistics Association വാർഷിക

സമ്മേളനങ്ങളിൽ ഈ ആവശ്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രമേയങ്ങൾ അദ്ദേഹം അവതരിപ്പിച്ചു.

ആദ്യകാലത്ത് ചില സംസ്ഥാന സർക്കാരുകൾ ഈ ആവശ്യത്തെ പ്രദേശീയതയുടെ പ്രകടനമായി തെറ്റിദ്ധരിച്ചു. എന്നാൽ പിന്നീട് ഈ ആശയത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം മനസ്സിലാക്കിയ ശേഷം ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെ സംസ്ഥാനങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ഔദ്യോഗിക ഭാഷകളുടെ പഠനത്തിനും ഗവേഷണത്തിനുമായി പ്രത്യേക സർവകലാശാലകൾ സ്ഥാപിച്ചു.

ആന്ധ്രാപ്രദേശിലെ കുപ്പം-ല് സ്ഥാപിതമായ Dravidian University രൂപീകരണത്തിനായി അദ്ദേഹം നടത്തിയ പരിശ്രമങ്ങൾ ദ്രാവിഡ പഠന ചരിത്രത്തിൽ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ്. ദ്രാവിഡ ഭാഷകളും സംസ്കാരങ്ങളും മാത്രം പഠിക്കാനും ഗവേഷണങ്ങള് നടത്താനുമായി ഒരു പ്രത്യേക സർവകലാശാല സ്ഥാപിക്കണമെന്ന ആശയം ആദ്യം മുന്നോട്ടുവച്ചതും അദ്ദേഹമാണ്.

ഇങ്ങനെ ദ്രാവിഡ ഭാഷകളുടെ പഠനത്തിനും ഗവേഷണത്തിനുമായി നിരവധി സ്ഥാപനങ്ങൾ രൂപീകരിക്കുകയും അക്കാദമിക് പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകുകയും ചെയ്തതിലൂടെ പ്രൊഫസർ വി. ഐ. സുബ്രഹ്മണ്യം ദ്രാവിഡ ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിന്റെ വളർച്ചയിൽ അപൂർവ സംഭാവന നൽകി.

പ്രധാന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ (Reference Books)

1. Index of Purananuru

ഇത് തമിഴ് സംഘകാല സാഹിത്യത്തിലെ പ്രശസ്തമായ ഗ്രന്ഥമായ "പുറനാനൂറു" യെ ആസ്പദമാക്കി തയ്യാറാക്കിയ ഒരു സൂചികഗ്രന്ഥമാണ്.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പുറനാനൂറിലെ പദങ്ങൾ, ആശയങ്ങൾ, വ്യക്തികൾ, സ്ഥലങ്ങൾ എന്നിവയെ ക്രമബദ്ധമായി സൂചികരൂപത്തിൽ സമാഹരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇത് ഗവേഷകർക്കു വളരെ സഹായകരമായ ഒരു ഗ്രന്ഥമാണ്, കാരണം പുറനാനൂറിലെ വിവിധ പദപ്രയോഗങ്ങളും ആശയങ്ങളും കണ്ടെത്താനും അവയുടെ പ്രസക്തി മനസ്സിലാക്കാനും ഈ സൂചിക ഉപകരിക്കുന്നു.

തമിഴ് സംഘ സാഹിത്യ പഠനത്തിൽ ഗവേഷണത്തിന് ആവശ്യമായ അടിസ്ഥാന ഉപകരണമെന്ന നിലയിലാണ് ഈ കൃതി വിലയിരുത്തപ്പെടുന്നത്.

2. A Dialect Survey of Malayalam

ഈ കൃതിയിൽ മലയാളഭാഷയിലെ വിവിധ പ്രാദേശിക ഭാഷാഭേദങ്ങൾ (dialects) സംബന്ധിച്ച പഠനമാണ് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്.

കേരളത്തിന്റെ വിവിധ പ്രദേശങ്ങളിലെ സംസാരഭാഷയിൽ കാണപ്പെടുന്ന ശബ്ദഭേദങ്ങൾ, പദപ്രയോഗ വ്യത്യാസങ്ങൾ, വ്യാകരണ

വ്യത്യാസങ്ങൾ എന്നിവയെ ശാസ്ത്രീയമായി പരിശോധിച്ചിരിക്കുന്നു.

മലയാളത്തിന്റെ ഭാഷാഭേദങ്ങളുടെ രൂപവത്കരണവും അവയുടെ സാമൂഹിക-സാംസ്കാരിക പശ്ചാത്തലവും മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് ഈ കൃതി വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട സംഭാവനയാണ്.

3. A Descriptive Analysis of a Dialect of Tamil

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ തമിഴ് ഭാഷയിലെ ഒരു പ്രത്യേക ഭാഷാഭേദത്തിന്റെ വിവരണാത്മക പഠനം (descriptive study) അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

ശബ്ദശാസ്ത്രം (phonology), രൂപശാസ്ത്രം (morphology), വാക്യഘടന (syntax) എന്നിവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആ ഭാഷാഭേദത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകൾ വിശദമായി വിശകലനം ചെയ്യുന്നു.

തമിഴ് ഭാഷയുടെ ആന്തരിക ഘടനയും ഭാഷാഭേദ വൈവിധ്യവും മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ ഈ കൃതി പ്രധാനപ്പെട്ട സംഭാവനയായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു.

4. The History of Malayalam Language

മലയാളഭാഷയുടെ ഉത്ഭവവും വികാസവും വിശദീകരിക്കുന്ന ഒരു ചരിത്രപഠനഗ്രന്ഥമാണ് ഇത്.

തമിഴിൽ നിന്നുള്ള മലയാളത്തിന്റെ വേർപാട്, സംസ്കൃതത്തിന്റെ സ്വാധീനം, പ്രാചീന മലയാളരൂപങ്ങൾ, പിന്നീട് ഉണ്ടായ ഭാഷാവികാസങ്ങൾ തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങൾ ഈ കൃതിയിൽ വിശകലനം ചെയ്യുന്നു.

മലയാളഭാഷയുടെ ചരിത്രപരമായ വളർച്ചയും രൂപാന്തരങ്ങളും മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് ഈ ഗ്രന്ഥം ഭാഷാശാസ്ത്രപരമായി വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ്.

5. Linguistic Ecology of India

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇന്ത്യയിലെ ഭാഷാവൈവിധ്യവും ഭാഷകളുടെ പരസ്പരബന്ധവും പഠനവിഷയമാക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ നിലനിൽക്കുന്ന വിവിധ ഭാഷകളും ഭാഷാകുടുംബങ്ങളും അവയുടെ സാമൂഹിക-സാംസ്കാരിക സാഹചര്യങ്ങളും പരസ്പര സ്വാധീനങ്ങളും ഈ കൃതിയിൽ പരിശോധിക്കുന്നു.

ഭാഷയും സമൂഹവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം വ്യക്തമാക്കുന്ന ഒരു സാമൂഹ്യഭാഷാശാസ്ത്ര (sociolinguistic) ദൃഷ്ടികോണത്തിലാണ് ഈ പഠനം.

6. V.I.S Commemoration volume 1 and 2

ഇന്ത്യയിലെയും വിദേശങ്ങളിലെയും പ്രമുഖരായ ഭാഷാ ശാസ്ത്രജ്ഞരുടെ ഗവേഷണ ലേഖനങ്ങൾ ഉൾക്കൊണ്ട സമാഹാരങ്ങൾ

ഉപസംഹാരം (Conclusion)

പ്രൊഫസർ വി. ഐ. സുബ്രഹ്മണ്യം ദ്രാവിഡ ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിന്റെ വളർച്ചയിൽ അമൂല്യമായ സംഭാവനകൾ നൽകിയ പണ്ഡിതനാണ്. ഭാഷാശാസ്ത്ര ഗവേഷണം, താരതമ്യ പഠനം, ഉപഭാഷാ പഠനം, ചരിത്രഭാഷാശാസ്ത്രം എന്നിവയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ദ്രാവിഡ ഭാഷകളുടെ ശാസ്ത്രീയ പഠനത്തിന് ശക്തമായ അടിത്തറ ഒരുക്കി.

ദ്രാവിഡ ഭാഷാശാസ്ത്ര അസോസിയേഷൻ, അന്താരാഷ്ട്ര ജേർണൽ, ഗവേഷണ സ്ഥാപനങ്ങൾ എന്നിവയുടെ രൂപീകരണത്തിലൂടെ അദ്ദേഹം ദ്രാവിഡ ഭാഷകളുടെ പഠനത്തിനും ഗവേഷണത്തിനും സ്ഥിരമായ മാർഗ്ഗം തുറന്നു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗവേഷണങ്ങളും അക്കാദമിക് പ്രവർത്തനങ്ങളും ഇന്നും ദ്രാവിഡ ഭാഷാശാസ്ത്ര പഠനത്തിന് പ്രചോദനമായി തുടരുന്നു

Prof. V. I. Subramoniam (1926–2009) was a distinguished scholar and researcher, dedicated to the study of Dravidian languages and culture. Celebrating his centenary, this volume pays tribute to his pioneering contributions, commemorating his academic achievements and enduring legacy in Dravidian studies.

Dravidian University

Srinivasavanam

Kuppam, Andhra Pradesh, India

ISBN 978-81-984404-7-1

9 788198 440471